Un roman de acţiune, cu ritm alert, o poveste romantică în stilul inconf'undabil al Lindei Iloward.

Pentru Morgan Yancy. liderul unei echipe paramilitare de operaţiuni speciale în cadrul CIA, slujba este întotdeauna pe primul loc. Totuşi, cînd este surprins într-o ambuscadă şi aproape că moare împuşcat, superiorul lui se hotărăşte să alic cine a pus la cale urmărirea şi lichidarea membrilor echipei sale de elită - dar mai ales de ce.

Poarte mare este îngrijorarea că duşmanul lui necunoscut va lovi din nou, aşa că Morgan este trimis într-un loc izolat. unde va trebui să rămînă vigilent şi i se spune să-şi protejeze anonimatul. Ajuns în casa femeii speciale, care-i oferă adăpost, se vede obligat să o apere, în timp ce o ameninţare îl pîndeşte din umbră.

Aceasta se dovedeşte cea mai periculoasă misiune a lui de
pînă acum. fiindcă este forţat să acţioneze şi să rămînă neobservat.

Angajată cu jumătate de normă ca şefii a poliţiei într-un orăşel montan din Virginia de Vest, Isabeau „Bo“ Moron, poate spune că şi-a făurit viaţa pe care o doreşte. Are prieteni, un cîine şi ceva bani cconomisiti la bancă. Într-o zi Morgan Yancy apare la uşa ei. Bo nu are nevoie de un bărbat misterios în

viaţa ei - mai ales unul seducător, secretos şi aducător de necazuri, cum este Morgan.

Cu cît amîndoi opun rezistenţă atracţiei fierbinţi pe care o simt unul faţă de celălalt. cu atît Morgan şi Bo devin mai apropiaţi; cu toate că

ea ştie că el
ascunde ceva.
Descoperirea
adevărului o
poate costa pe Bo
mai mult decît
este dispusă să
plătească

TOATE DREPTURILE REZERVATE o EDITURA MIRON
LINDA HOWARD – THE TROUBLEMAKER
Traducere de Cornelia Cernetchi

LINDA HOWARD

BĂRBAŢII FRUMOŞI ADUC NECAZUR

ICAPITOLUL 1

Washington. D.C.

Era o zi însorită de Martie, cînd te gîndeşti că trebuie să vină primăvara, chiar dacă ştii bine că afurisita de iarnă nu a plecat încă din oraş. Uneori Morgan Yancy încurca anotimpurile. Trebuia să se gîndească: se afla oare în emisfera nordică, sau În cea sudică? Meseria îl obliga să plece pe neaşteptate în locuri ciudate şi aşa se trezea că din zonele arctice ajungea în deşertul Iraqian. de aici în America de Sud - oriunde în lume era nevoie de talentele lui.

Cu treizeci şi şase de orc în urmă sosise în micul apartament. numit acasă; dormise douăzeci şi patru de ore, iar cînd s-a trezit, a constatat că ziua şi noaptea se amestccau. Nu era nici prima, nici ultima dată. Mîncă puţin unt de arahide întins pe ciţiva crackeri rîncezi. apoi alergă prin oraşul cufundat în beznă, doar ca să obosească şi pe urmă se culcă iar. Cind s-a trezit, părea că a venit primăvara. Sau aproape..

Făcu un duş, ca să-şi curețe toate pînzele de păianjen din minte, apoi găsi în frigider ultimul pachet cu cafea măcinată; suficient rit să-ţi pregătească o jumătate de ibric de cafca proaspătă. Foarte bine. Scoase o tutie cu lapte, o mirosi, se strimbă şi vărsă în chiuvetă tot conţinutul. Aruncă şi un rest de brînză mucegăită rămasă în frigider şi se hotărî că trebuie să meargă la cumpărături de data asta.

Fără mincare rezista, dar fără cafea nu. Era ciudat că rezista zile sau chiar săptămini fără ea, bind oricc lichide găsea, dar cînd era acasă, avea neapărat nevoie de mult-apreciata lui cafea.

Strălucirea soarelui pe cer 11 ademenea să iasă pe balcon. Constată că vremea era superbă; destul de răcoare, dar suficient de cald incit să nu ai nevoie de o haină. Pc ccr pluteau clţiva nori de vată.

Hi bine, ca să vezi, uneori viaţa c dură. Nu avea de ales: trebuia să meargă la pescuit. Trebuia să scoată barca din debarcader şi să nu lase zilele să treacă degeaba, fiindcă oricum ii expira permisul de pescar. Mai ales că din cînd în clnd trebuia să mai şi cureţe pînzele de păianjen de pe motorul bătrinului *Rechin*. De cinci luni nu mai fusese porniL
Căută mobilul prin bu/.unarul vestei şi-l sună pe Kodak, tovarăşul lui din echipa de operaţiuni speciale. Numele real al lui Kodak era Tyler Cordon, dar cînd ai memorie vizuală, ce altă poreclă ai putea primi, decît Kodak? Cind i-a răspuns, părea pe jumătate conştient şi mahmur. Nici nu era de mirare, fiindcă în ultima misiune l-a însoţit pe Morgan.

- Da, care-i treaba? zise el de-abia inteligibil.
- Merg la pescuit. Scot *Rechinul* în larg. Vrei să vii?
- Fir-ar să fie. Tu nu dormi niciodată?
- Am dormit continuu două zile. Tu ce naiba ai făcut?
- Nu am dormit tot timpul, dar acum dorm: ccl puţin pînă adineauri. Se auzi un căscat prelung. Distracţie plăcută, amice, insă fără mine. Cit ai de gind să stai?
- Cred că pînă spre scară. Ar fi trebuit să se aştepte la asta: Kodak era ca un dine în călduri, pur şi simplu. Sigur şi-a propus să-şi golească ouşoarele

înainte să bage ceva în stomac. Nu că Morgan însuşi nu s-a gindit şi el să şi le goleaască, dar numai după ce minca, aşa că nu a ajuns mai departe de intenţie.

- Dc data asta zic pas. se pronunţa amicul somnoros. Vorbim mai tirziu. Kodak puse punct convorbirii

Morgan strecura mobilul în buzunar şi trase concluzia ca azi va pescui singur, ldeea nu-l deranja; de cele mai multe ori prefera să (ie aşa. Soarele, vintul, apa şi singurătatea erau o binecuvintare, mai ales cînd revenea dintr-o misiune.

În cinci minute bău suficientă cafea cît să se trezească, apoi îmbrăcă o cămaşă lejeră, îşi incâlţă ghetele şi urcă în camionetă, cu destinaţia debarcader. Îşi cumpără micul dejun de ia un fast-food drive-în, fără să mai calculeze cită mîncarc nesă-nătoasă consumă zilnic: bine măcar că în America are gust bun.

Rechinul era ancorat la un ponton retras, pe care l-a ales el special, ca să poată urmări orice ambarcaţiune nouă. dar şi vehiculele suspecte din parcare. Avea un talent deosebit să ocheasă maşini străine de locurile acelea, iar vigilenţa accasta şi-a perfecţionat-o prin nenumărate ieşiri care nu erau destul de frecvente pe

dt şi-ar fi dorit el. Acum nu remarcă nimic neobişnuit în zonă, aşa că alese un loc de parcare pentru camionetă, îi încuie portiera, o mai verifică o dată, aşa cum obişnuia să verifice totul de două ori, din motive de siguranţă. Cînd agăţă cheia pe panoul special de la intrare, Brawley, proprietarul debarcaderului, scoase capul pe geamul barăcii sale şi-i

- A trecut ceva vreme! Este o zi bună pentru pescuit.
- Sper şi cu, răspunse Morgan.
- Te îndrepţi spre golf?
- Nu cred că mă încumet atit de departcA'oia să meargă în aval pe Potomac, pînă la Chesapeakc; aşa proceda cînd ieşea la pescuit.

- 7Să prinzi unul şi pentru mine, strigă Brawley, apoi îşi retrase capul în interior. Morgan îl văzu apoi cum ia receptorul telefonului vcchi de cînd se construise debarcaderul şi-l sprijină pe umăr. probabil ca să formeze un număr. Nu mai vezi aşa telefoane în ziua de azi

Morgan închise capacul panoului şi se îndreptă spre docul închiriat pe numele Ivan Smith. I.-a ales fiindcă l a amuzat: Ivan era numele rusesc pentru John. Doar

se aflau în D.C; probabil că jumătate din populaţia locală folosea pseudonime.
în drum spre barca lui. observă atent toate ambarcaţiunile pe lîngă care trecea, căutind la ele ceva neobişnuit - adică echipamentele folosite: de exemplu o staţie radio scumpă instalată pe 0 vechitură, sau persoane cârc făceau notă discordantă cu ambientul. Nimic deosebit: toate erau cum le ştia. Mirosul apei Ulmului, clipocitul valurilor care se spărgeau de chila navelor în balans - toate ii linişteau sufletul, dcscărcind măcar temporar rezervorul de tensiune permanentă.
Lucru clar: se născuse lntr-o puternică afinitate cu apa. Mai demult, cînd l-a observat cît de bine face treabă cu mîna stingă, un coleg l-a întrebat dacă era ambidextru, iar instructorul lor a spus:
- Nu, mai degrabă este un om-amfibie. Realitatea se apropia mult de adevărul Domnului: dacă i-ar fi dat branhii, ar fi fost cel mai bun înotător.

A copilărit În Pensacola şi nu-şi

amintea zile cînd
să nu fi simţit că
oceanul face
parte din viaţa
lui. Riul Potomac
era destul de
departe de Golful
Mexic, dar era
bună orice intin
dere de apă. Se

mulţumea să
vislească lntr-o
canoe pe un lac -
măcar puţin: apoi
începea să-şi
dorească puţină
acţiunc. Nimic nu
se compară cu o
explozie sau cu o
urmărire în care

se trage în tine: astea oferă oricărui bărbat doza de adrenalină

.Urcă la bordul Rechinului, unde toate îi erau atit de cunoscute. Verifică dacă are combustibil în rezervor, nivelul uleiului la motor, staţia radio, acumulatorul şi pompa. Mai verifică o dată buzunarul unde îşi pusese mobilul, apoi briceagul din buzunarul de la piept, pistolul din suportul de piele de la spate, dar ţi pe cel de rezervă, de la glezna dreaptă, apoi căută şi rezerva rezervei de la fundul cutiei de tablă pentru alimente. Totul era pregătit.

Desfăcu legăturile *Rechinului* de la mal, se aşează pe banchetă şi porni motorul; acesta se trezi la viaţă instantaneu. Îşi răsuci şapca pe cap, scoase

ambarcaţiunea în marşarier, pînă la capătul pontonului, roti volanul şi ieşi spre libertate. Apa reflecta strălucitor azuriul cerului, iar alunecarea lină a bărcii se transformă repejor într-o cursă de viteză. Doamne, ce «aţă! Acum, dacă ar mai prinde şi ceva peşte - ca să se poată lăuda în faţa lui Kodak - atunci ar putea incheta ziua în glorie.
Cu toate că era o simplă ieşire la pescuit, pur şi simplu nu putea să anuleze obiceiurile înrădăcinate în cei şaisprezece ani de instruire intensivă, luptă corp la corp şi instincte sălbatice pure A atins virsta de treizeci şi patru de ani invăţînd cum să supravieţuiască. Acorda aceeaşi atenţie luciului apei, precum acordase atenţie parcării, iar acum studia tot ce vede trccind pe lîngă barca lui: cîte ambarcaţiuni au fost. cîte persoane aveau la bord. cu ce viteză au trecut şi în ce direcţic au virat. Observa şi dacă se uita cineva atent la el, chiar dacă nu a fost cazul, fiindcă *Rechinul* nu era deloc ieşit din comun. Traficul nautic era mai aglomerat decît a estimat el - poate fiindcă era în mijlocul săptămînii. Oare să fie...micrcuri? Joi? Drace. Era vineri, iar el pierduse şirul. E foarte greu să tot schimbi fusul orar, pînă ce ajungi într-o zonă crepusculară, tind miine devine ieri.

iar azj nu a venit încă. Scoase mobilul din buzunar, ca
să verifice data. Joi. Bine. S-a înşelat, aşadar.
Riul Potomac este o întindere de apă uriaşă, cu o
lăţime de aproape 17 kilometri pe alocuri, odată ce işi
croia drum spre sud-est, spre Chesapeakc Bay. Ar fi
fost uşor să evite celelalte ambarcaţiuni, doar că
majoritatea navigatorilor de ocazie incălcau regulile
traficului fluvial Unii virau în unghiuri bruşte, tăind
calea altor bărci, alţii împroşcau cu apă intenţionat
navele de mici dimensiuni. Idioţii navigau haotic,
ţişnind cînd la stingă, dnd la dreapta lui, pînă ce, după
două apropieri periculoase, decise să străbată răul
exact pe mijloc - să-i ia naiba pe toţi: să i ocolească ci.
Chiar dacă se uitau la el chioriş şi-l înjurau, măcar nu
era în pcricol să distrugă *Rechinul*.
Cum se afla pe mijlocul întinderii albastre, zări
ancorat pe malul sting un vas de croazieră; cu
privirea lui de şoim identifica o persoană grizonată.
pe a cărei podoabă capilară se jucau razele soarelui.
Pe punte erau două persoane, una în cămaşă
bleumarin, iar cealaltă în haină neagră. Părul îl facu
să-şi amin tească de ceva, aşa că vira spre yaht, să
vadă dacă persoana grizonată era sau nu cine
bănuieşte el că este.
Cînd se apropie, văzu persoana În cămaşă coborînd
sub punte. Apoi femeia cu părul argintiu începu să-i

facă semne cu mina, într-un entuziasm total, care-i dădu de înţeles să avanseze spre ea. Bănuise exact. Făcu şi el semne cu mîna şi trase *Rechinul* aproape de yaht. Opri motorul şi zise:
- Stimată doamnă membră a congresului.
O salutase pe Joan Kmgsley, membră a Camerei Reprezentanţilor, dar şi a Comitetului pentru Servicii Armate. Prima dată drumurile lor s-au intersectat cînd fiul ci a fost răpit în Venezuela, iar cchipa de Operaţiuni Specialc a lui Morgan a fost trimisă acolo să-l salveze. Doamna Kingsley a insistat să mulţumească personal tuturor celor implicaţi în salvarea vieţii fiului ci. aşa că i-a invitat pe toţi băieţii din echipă într-o locaţie privată, la un grătar, f n mod obişnuit Ic era imposibil să accepte, fiindcă ca facca parte din CSA. doar că s-a facu o excepţie. Doar nu eşti atit de cretin, incit să refuzi pe cineva care deţine cheia cufărului cu bani; Mac. şeful echipelor speciale era mult prea inteligent ca să-şi dea seama şi le-a dat undă verde.
Spre surprinderea lui Morgan, a plăcut-o. Era iară indoială un politician versat, atentă la toate aspectele şi mai presus de gratitudine din partea ci. a remarcat o sinceră prietenie. Avea un zîmbet cald şi îi trata pe toţi cu respect. Solul ei era avocat în D.C şi dădea dovadă de aceeaşi amabilitate, doar că a lui era mai

degrabă una calculată. La ce te puteai aştepta, cită vreme era avocat în D.C?

- La inceput nu v-am recunoscut, zise ea zimbitoare, spriji- nindu-se de balustradă. Mă întrebam ce se îndreaptă spre noi cu atila aplomb.

- Scuze. Nu am vrut să vă sperii.

- Dar nu m-am speriat, zise ca rizind. Oricum, ambarcaţiunea mea este mult mai mare.

- Da, doamnă, chiar este. Au fost singurele cuvinte pe care şi Ic-a permis, în timp ce survola cu privirea cît putea să cuprindă din yaht. Părea totul în regulă, iar ca ar fi putut să-i semnaleze orice pericol, dacă ar fi existat unul.

Era o persoană importantă în Congres; ar fi trebuit să fie mai atentă cu propria-i securitate, dar nu trebuia să-i dea el lecţii. Bine ci nu a existat nici o problemă, că cl de-asta se apropiase.

- Urcaţi să beţi ceva impreună cu noi, ¡1 invită ea. Ne bucuram şi noi de puţină linişte. întoarse capul şi-l văzu pe bărbatul în cămaşă albastră urcind pe punte. Dcx, dinsul este Morgan Yancy.

- lini parc bine, zise Dcxtcr Kingsley, în timp ce se încheia la cămaşă, apoi veni lîngă soţia lui. Zimbitor, uşor bronzat, spuse prietenos: Este o zi perfectă pentru navigat. Vreţi să urcaţi şi să bem ceva? veni

imediat aceeaşi invitaţie, doar că părea mai protocolară decît prima.
Morgan nu era nici pe departe tentat. Conversaţiile de complezenţă nu erau punctul lui forte, nici chiar dacă nu ar fi fost vorba de perspectiva pescuitului.
- Vă mulţumesc, dar mă îndrept spre un loc special de pescuit. Am văzut-o pe doamna membră a Congresului şi am oprit doar să o salut. Cu aceste cuvinte întinse mîna spre yaht. ca să depărteze *Rechinul* spre larg, apoi se instală la cîrmă. Vă doresc o zi frumoasă.
- La fel să aveţi şi dumneavoastră, i-a spus doamna Kingsley, apoi i-a zîmbit şi i-a făcut semn cu mîna.
Morgan a pornit motorul şi s-a depărtat cu viteză mică. pentru a nu face valuri care să deranjeze yahtul. iar dnd a ajuns mai departe, şi-a continuat drumul.
Se înserase deja şi era nouă şi treizeci de minute cînd a parcat camioneta în faţa blocului unde locuia. A trecut ceva timp pînă a dus la adăpost *Rechinul*, apoi a încuiat din nou dulapul cu undiţe şi a pornit spre casă. S-a oprit la magazin, să se aprovizioneze, apoi a urcat cu pungile încărcate, după ce a încuiat vehiculul cu telecomanda.
Locuia într-o clădire veche de vreo treizeci de ani, cu două etaje şi şase corpuri cu o înfăţişare care putea

părea modernă şi aerisită acum treizeci de am. însă în prezent era extrem de urîtă. Pc fiecare etaj se afla cîte un apartament cu curte interioară proprie, iar cele de la etaj aveau balcoane care lui i se păreau inutile. Pungile de plastic se balansau greoi şi foşneau la fiecare atingere de picioarele lui. Mai devreme şi-a amintit că nu mai are cafea, iar dnd a văzut reclama unei cafenele, a virat brusc dreapta, fără să semnalizeze, după care s-a ales cu claxoanele şoferilor indignaţi de gestul lui. Nu avea de ales; trebuia să cumpere cafea.

În curtea interioară se afla o coloană-suport din ciment, pe care se căţărau plante cu frunze lucioase, verzi, amestecate printre tufe dese de trandafiri, care obturau vederea, însă oricit de mult a insistat el pe lîngă proprietarul clădiri) să desfiinţeze coloana, cxplicind că răufăcătorii se puteau ascunde în spatele decorului verde, a fost imposibil să se renunţe la zona verde, doar fiindcă el nu era de acord cu ea. A mai constatat că pentru civili siguranţa proprie nu valora doi bani.

Oricum zona era sigură, iar aici rata criminalităţii era scăzută, motiv pentru tinerele familii să caute locuinţe cu chirie în vecinătate. Chiar şi aşa, obişnuinţa este a doua natură, mai ales după o viaţă întreagă de instrucţie. În consecinţă, ca să evite ocolirea zonei cu

pricina, îşi tăcuse obiceiul să intre în curte direct din stradă. Aşa trebuia doar să aştepte să treacă maşinile care circulau. Chiar şi aşa, existau momente cînd nici varianta asta nu-i plăcea. Un asemenea moment era acum. Nu putea spune de ce, dar instinctul îl avertiza, aşa că se opri.

Brusc simţi un fel de şoc electric, o atenţionare mută, un anumit de semnal care- i induse în corp starea de alertă extremă. Duse mina dreaptă spre pistol şi ascultă atent orice posibil zgomot venit dinspre coloana-suport încărcată cu verdeaţă. Nu îşi dădea seama ce anume i-a provocat furnicături la ceată. Nu vedea nimic, dar simţurile urlau. *Ceva* era acolo, chiar dacă nu

Nici nu se încheie derularea gîndului, cînd zări o umbră dinspre tufe şi auzi mişcindu-se ramuri cu frunze. Adrenalina i-a inundat sistemul, iar Morgan intră în modul activ, aşa că dădu drumul la plase şi scoase arma. Rămase încremenit, dar zări o strălucire fulgerătoare şi simţi în piept o lovitură de

Două ginduri
clare i-au ocupat
mintea: *Elimiare. Rundă decisivă*

.Căzu pe caldarim. cu acelaşi puternic impact ca la lovitura de baros în piept. Se rostogoli, cu pistolul strins în mină. O parte a creierului recunoştea forţa cu care a fost lovit, dar cealaltă parte rămăsese concentrată pe exterior, cu intenţia clară ca el să facă exact ce trebuie. Trase o dată spre locul unde văzuse străfulgerarea. Bubuitura sfirtcă liniştea serii, insă el ştia că doar un amator ar fi rămas pe loc, aşa că mai trase o dată pe traiectoria parcursă de umbră.

Valurile de durere i au electrocutat trupul, dar mintea reuşi să se detaşeze, fiindcă doar aşa putea el să funcţionczc. Gindurile rătăceau şi analizau probabilităţi, unghiuri de tragere, sclectind cea mai bună opţiune, chiar cînd adrenalina era pompată şi corpul se mişca liber.

Reuşi să ajungă într-un loc mai ferit, iar de aici urmări cum vecinii trag draperiile la fereastră şi se uită afară speriaţi. Rămase concentrat. Da, acum era mai multă lumină şi el reuşi să distingă silueta nccunosuctului. aşa ci mai trase un foc, după care văzu bărbatul căzind.

Doamne, cît ii durea pieptul. Probabil că şi tatuajul suferise. Rămase cu arma aţintită spre acelaşi loc. Ameninţarea nu fusese eliminată, ci doar doborită. Dacă se relaxa, atacatorul se putea ridica şi încheia misiunea. Cu greu putea presupune ci individul murise, fiindcă nu avea confirmarea în acest moment.

Uşile se deschideau, oamenii strigau alarmaţi, iar toate sunetele erau distorsionate. îndepărtate, ia fel ca luminile. I se părea că vede un curajos aventurindu-se afară din casă, ca să ailc ce-i cu focurile de armă. O femeie tinără striga:

- Shawn, ai înnebunit?
- Sună la poliţie! ţipa un altul, să fi fost Shawn, sau altcineva.
- Am sunat deja. se auzi a treia voce.

Ce naiba s-a întimplat?Alte zgomote, alte voci se adăugau corului difuz, din ce în ce mai îndrăzneţ apoi. Morgan încerci să strige ceva. să facă un zgomot, dar efortul era peste putinţa lui. Durerea devenise ascuţită, iar respiraţia dificilă şi i se părea că se scufundă.

Cred că mi-a bălul ceasul, se gindi el obosit. însă nici nu-i păsa. Se străduia să respire constant, mai ales de cînd a auzit şuieratul acela ciudat, cunoscut, care nu aducea nimic bun. Ştia că nu mai are mult de aşteptat - poate o jumătate de oră, o oră. pînă ce-l vor găsi oamenii şi va fi dus la spital. Totuşi, o jumătate de oră i se părea o eternitate; nu ştia dacă mai rezistă citcva

îşi lăsă capul pe caldarîmul rece. întinse o mină spre iarba îngheţată de pe marginea trotuarului şi senzaţia primită dinspre păinint i se părea plăcută. Dacă pînă aici i-a fost, în fine, nu era prea rău, în comparaţie cu alte feluri de a muri.

Oricum era nervos că moare, fiindcă nu ştia cine l-a ucis. dar şi mai important, *de ce.*

Cineva se aplecase deasupra lui şi silueta aceea începu să se unduiască vag, din ce în ce mai neclar. Trebuia să-i trimită lui MacNamara informaţia şi cu o ultimă răsuflare articulă şoptit: *Ambuscadă.*

CAPITOLUL 2

Starea de conştientă - sau lipsa acesteia - era un lucru ciudat, pendulările dintr-o parte în alta, fără o linie de demarcaţie erau neplăcute. Mai ieşea citeva clipe din totala nebuloasă, apropiindu-se de o distantă şi vagă senzaţie de *a fi,* după care recădea în abisul tenebros al golului negru, însă nu putea să facă distincţie intre cele două.

La un moment dat văzu lumini puternice, simţi căldură şi o stare de bine, apoi au dispărut toate.

Nu sini mort.

Accsta a fost gindul coerent al lui Morgan. Rareori era conştient şi de altele: durere, gălăgie, voci necunoscute - pe unele le recunoştea - scurtc semnale sonore fără însemnătate pentru el: erau acolo, distante, ca o sumedenie de lumini Ia capătul unui puţ adine, întunecat. O dată s-a trezit suficient cît să realizeze că simte durerea şi aude zgomotele: era în viaţă. Nimic nu avea însemnătate. Oamenii ii vorbeau, iar el nu putea răspunde, deşi înţelegea, iar ei ştiau asta. ii manevrau trupul şi-i ftceau diverse proceduri dîndu-i explicaţii amănun ţite. Citeodată nu-i păsa. de multe ori era atent, fiindcă dă-o naibii de treabă, nu poţi să faci anumite lucruri unui bărbat. Nici asta nu conta, fc'i făceau ce trebuie şi gata.

Nu se putea mişca; i se părea imposibil, sau nu a încercat. Simpla existenţă îl vlăguia de putere. Plăminii pompau într-un ritm ciudat, pe care nu-l putea controla, simţea un tub introdus pe gît şi. a naibii treabă, parcă nu era o idee bună să trăiască. În orice caz nu stătea în puterea lui să moară. Dacă ar fi primit o şansă, ar fi rămas în intuncricul acela, pentru că de cile ori ieşea la suprafaţă, durerea devenea chinuitoare. În anumite momente durerea era estompată, ca şi cînd ar fi fost protejat de o plapumă pufoasă, insă era tot prezentă. În cele din urmă trase concluzia că plapuma pufoasă erau de fapt calmantele... probabi 1.

Singura lui armă contra durerii era incăpăţinarea. Nu-i plăcea să piardă. Detesta cînd pierde. O rămăşiţă de voinţă, de incăpăţinare prostească il facu să se concentreze asupra durerii: era ţinta lui, adversarul lui şi se întorcea mereu la ea. Poate va fi răpus de durere, dar nu-l putea dobori cu totul. Nici măcar agonia nu-i distrugea dorinţa să-şi recapete cunoştinţa. La un anumit nivel subliminal, tot ce ştia era să lupte, aşa că s-a luptat cu toate. Nu doar ca să-şi recapcte cunoştinţa: lupta cu tubul din cauza căruia nu putea vorbi, cu acele înfipte în braţe, care-l imobilizau - măcar la nivel mental. I.-au legat cu nişte curele de pat, ca să nu se clinteaască.

Minia se alătura durerii. Era innebunit, pînă în punctul cînd simţea că explodează, dar cel mai rău era că nu-şi putea exprima furia pentru că era complet neajutorat, în timp ce fiecare centimetru din corpul său şi toate instinctele ii erau abuzate.

După atita epuizare adormea - sau redevenea inconştient. Poate era una şi aceeaşi stare. Oricum nu-şi dădea seama de diferenţă.

Într-o bună zi deschise ochii şi chiar o văzu pe asistenta care stătea lîngă patul lui şi manevra tubuleţele transparente ataşate la numeroasele pungi cu licHidc, agăţate de un suport metalic. Era prima dată cînd se gindi la un *Spital,* iar asta însemna că torţionarii lui chiar il îngrijeau, dar sufleteşte era neglijat.

- Bună ziua, spuse femeia zimbind. Cum te simţi azi?Dacă ar fi putut vorbi, i-ar fi spus exact ce simte, într-un limbaj deloc elegant. Femeia părea că ii citeşte gindurile, fiindcă il bătu pe umăr, zimbind larg.
- O să-ţi scoatem tubul curind şi atunci vei putea să ne spui. Deşi se chinui să-t relateze pe loc, se mulţumi cu cîtcva miriieli şi gemete sugestive, apoi se auto-umili. preferind să
Clnd s-a trezit din nou. a ştiut imediat unde este...apro- ximativ. Îşi mişca doar ochii - nimic altceva - aşa că studie interiorul încăperii. Vedea ca prin ceaţă. Însă obişnuinţa de a observa toate detaliile il ajută să analizeze totul şi, după cîteva minute bune realiză că se află pe un pat. într-o instituţie medicală. care nu părea chiar un spital. Pereţii erau zugrăviţi în culorile cerului, la ferestre erau perdele, uşa era una obişnuită, nu dublă, cum sînt cele din spital. Era un gen de dormitor obişnuit, dotat cu aparatură medicală adusă acolo şi adaptată
Mai erau şi infirmierele - afurisite fie miinile lor sadice - care-l îngrijeau, îmbrăcate uneori în uniforme colorate, dar nu întotdeauna. Femeia mai în vlrstă care i-a vorbit clnd s-a trezit deunăzi purta blugi şi pantofi sport. Cînd uşa răminea deschisă, zărea un om înarmat, aşezat chiar la intrare, dar pe care nu-l cunoştea.
Cit despre amintiri, ele erau şi mai estompate decît gindurile. Îşi amintea vag că Axei MacNamara l-a vizitat de două ori după ce s a trezit şi i-a pus întrebări insistente - nu că MacNamara punea vreodată întrebări plăcute - la care Morgan a clipit de citeva ori. fără să ştie de ce, apoi MacNamara a plecat.

Chiar şi aşa. luptindu-se cu nebuloasa sedării şi a traumei, mlnia răzbătea din adincuri. Îşi amintea ce s-a intimplat, deşi ambuscada se amesteca straniu cu ceea ce a urmat, iar dacă ar fi avut o armă în mină, le-ar fi împuşcat pe infirmiere.Nu-şi putea clarifica ramificaţiile acclci ambuscadc. dar ştia că a fost ceva oribil şi era hotărit să atic cine a stat în spatele ei şi cu ce scop.

O persoană mai naivă ar fi presupus că scopul era pur şi simplu să-l ucidă, dar Morgan nu mai era naiv demult, cam de pe la trei ani. Uciderea lui făcea parte sigur dintr-un plan mai amplu - întrebarea era ce plan şi cine era în spatele acestuia?

Se putea gindi, dar nu putea să comunice, nici să transmită ceva. Atit de neajutorat era, incit dacă ar 6 putut să facă vreo mişcare, ar fi devastat locul, dar legăturile care il ţintuiau de pat il impiedicau pînă şi să apese butonul de alarmă pentru asis tente - în caz că vrea să cheme pe cineva, deşi nu voia, deoarece liecarc apariţie a lor ii provocau suferuiţe insuportabile.

Totuşi, într-o dimineaţă se trezi cu sentimentul că a traversat o etapă. Nu ştia ce etapă, dar trupul lui hotărisc că va trăi. Personalul mcdical ajunsese exact la aceeaşi conduzic, aşadar o oră mai tirziu veni în camera lui un doctor - aşa bănuia el. cu toate că putea să fie oricine. îmbrăcat în blugi şi o cămaşă flanclată.

- Să vă scoatem tubul lartngeal, ca să puteţi să vorbiţi, să beţi şi să raincaţi. Sinteţi pregătit? Tuşiţi, ca să vă fie mai uşor.

O secundă mai tirziu Morgan aştepta nerăbdător să i se scoată tubul, dar în secundele ca*re* au urmat corpul lui a început să se revolte împotriva acestei manevre. *Mii de dracii* Ar fi fost de o mic de ori mai uşor. dacă i s-ar li extras tubul cînd era încă inconştient. Acum avea senzaţia că ii smulge cineva plăminii odată cu tubul, iar pieptul ii este sfirtecat pe mijloc. Vederea i se Inceţoşă, apoi văzu negru în faţa ochilor, corpul i se arcui incontrolabil şi, dacă ar fi putut, i-ar fi sărit la git ticălosului; dacă pentru cl asta însemna „uşor", apoi „greu" ar fi fost o manevră mortală pentru oricine.

Tubul ieşi în sfirşit, iar el a putut respira singur, dar tremura ca varga $i transpirase instantaneu - bine măcar că putea vorbi cît de cît. Teoretic, mai degrabă. Simţea o usturime cumplită în gît. de parcă i s-ar fi aplicat un tratament interior cu şmirghel. Gura i se uscase şi după citeva încercări eşuate, cu greu a reuşit să articuleze inteligibil:

- Sigur, imediat. Femeia zîmbitoare veni repede cu un pahar plin cu apă, din care ii dădu să soarbă cu un pai. Simţea cum mucoasa bucală absoarbe lichidul şi se umezeşte dm nou. aşa

că profită şi mai trase apă de citeva ori. Cu ultimele puteri se chinui să spună:

- Nu mai vreau...calmantc. Trebuia să aibă mintea limpede. Nu ştia exact de ce, dar instinctul aşa îl îndemna.

- Nu face pe durul cu noi. replică ea zîmbitoare. Durerea provoacă stres corpului, iar stresul iti încetineşte vindecarea. Vom face o evaluare zilnică, bine?

Asta însemna că ii vor mai administra calmante, fie că el vrea. sau nu. Mai mult ca sigur că într-un spital obişnuit dorin ţelc nu i-ar fi fost ignorate, doar că evident, el nu se afla într-un spital obişnuit. Vor face exact ce vor considera că trebuie {acut. aşa că trebuia să se consoleze. Pentru moment nu-i rămînca decît să doarmă şi chiar asta facu imediat.

Data următoare cînd se trezi, Axei MacNamara era din nou Vizita lui fusese programată să coincidă cu diminuarea efec tului somniferelor administrate, aşadar Morgan se simţea cît de cît treaz. Afurisitul planifica totul, pînă în cele mai mici detalii. Morgan simţea un fel de ceaţă mintală, iar în acelaşi timp parcă era uşor speriat - nu putea să analizeze teama. Se auto-educase să ignore existenţa temerilor, pe care le cataloga drept „alarmă". Acum Însă se temea, deşi nu putea spune de ce anume. Poate acea picii mintală, durerea continuă, care U deconectase de oricc ţi ameninţa să devină permanentă. Poale ci nu va ti niciodată vindecat complet. Poate asta era noua lui realitate. Dar...nu. Simţea că starea lui s-a îmbunătăţit, trccind de la „aproape mort" la „destul de nasol".

- Bună. ii spuse lui MacNamara cu glas stins. întinse mina după paharul cu apă aliat pe noptieră, însă constată că era tot ţintuit de pat. Durerea, dar şi neajutorarea îl agasau. Desfaceţi-mi...naibii legăturile astea, rosti el răguşit, acum cînd furia ii intărise puţin glasul.

- O să încerci iar să-ţi smulgi perfuziile? spuse Axei neclintit. Ideea ¡1 tenta, dar ştia că. dacă face asta. il vor imobiliza din nou. Mereu dorea să deţină controlul asupra propriului corp.

- Nu, veni rapid răspunsul lui morocănos.

MacNamara îi eliberă miinile. apoi apăsă un bulon şi capul patului se ridică. Morgan simţi ameţeală citeva secunde, apoi respiră adine, inccrcind să ascundă senzaţia iminentă de leşin.

- Eşti în stare să răspunzi la citeva întrebări? zise MacNamara dintr-o dală. ca un om care nu pierde timpul cu amabilităţi şi nici nu-l intreabă cum se simte.

- Întreabă, zise Morgan şi reuşi să ia paharul cu apă, deşi agonizâ după aceea. Simţea cum cineva ii despică pieptul, dar scrişni din dinţi, continuă mişcarea, mai mult pentru că avea nevoie să bea apa.

Ar ti putut să-l ajute cineva cu apa. dar nu MacNamara. Pentru moment Morgan aprecia lipsa lui de empatie; voia să se descurce singur. Ridică paharul de plastic spre gură, îl goli de apă, apoi puse paharul la loc, pe noptieră. Se rezemă pe perne, epuizat de parcă ar li alergat ta maraton.

- Îţi aminteşti ce s-a intîmplat?

- Mda. Poate avea mintea confuză, dar nu suferea de MacNamara işi trase un scaun, apoi se aşează lîngă pat. Era un bărbat suplu, aproape şters, cu puţin peste înălţimea medie, insă nu puteai spune că autoritatea lui era subminată de lipsa calităţilor fizice. Era puternic şi crud, exact genul de care aveau nevoie băieţii din echipele de operaţiuni spccialc. ca să le apere

- Ştii ane a tras în line?

- Nu. zise Morgan. Tu ştii?

- Era din mafia ruscască.

Morgan păru buimăcit de această informaţie. Mafia? Rusească? Li naiba! Nu avea nici o legătură cu mafia rusească.

- Pe bune?

- Dar nu cunosc pe nimeni...din mafia rusească. Ar fi vrut să spună că nu cunoaşte nici un rus. dar işi aminti că ştie cîţiva ruşi - dar nu sînt mafioţi. Cum se numeşte?

- Albert Rykov. Se numea. E mort.

Bine, işi zise Morgan. Era neiertător cu cei care trag în eL. Nu am auzit de el niciodată. Poate că urmărea pe altcineva? întrebă el.

- Nu. Axei părea sigur pe sine. Nu era genul de om care are îndoieli.

- De ce aş fi cu ţinta mafiei ruseşti? I se părea cu totul lipsit de logică. Îşi trecu palma peste obraji şi simţi asprimea pielii de pe bărbie, deşi işi aminti că o infirmieră l-a bărbicrit...dndva. Işi examină şocat mina şi parcă nu o mai recunoştea, ca şi cînd nu mai era ataşată de braţ. I se părea slăbită, cum i se părea şi braţul. Reluă şirul gîndurilor. Despre ce vorbeau? Da - despre

- Nici nu eşti. Rykov era un apendice al mafiei, insă ce a ficut el mi se pare o lovitură independentă. Cineva din afară l-a angajat.

În acest ca/, existau o multitudine de posibilităţi, fiindcă nu-şi putea imagina de ce doreşte cineva să-l omoare, aşadar teoretic populaţia 'întregului glob devenea suspectă.

- Fă bine şi relatează-mi tot ce s-a intimplat după ce ai revenit în ţară, spuse Axei şi işi încrucişă braţele la piept.

Am raportat - asta se ştia deja. dat fiind că toată docu mentaţia ajungea oricum la Axei. Apoi am mincat ceva la McDonald's, am plecat acasă, am tăcut un duş şi m-am culcat. Am dormit o zi întreagă, apoi m-am echipat şi am plecat să alerg prin parc, am revenit acasă şi iar m-am culcat. În timp ce

enumera aceste activităţi se mai oprea pe alocuri, ca să-şi tragă sufletul.

- S-a intimplat ceva la McDonald' s? Sau cît timp ai alergat? Ai vorbit cu cineva?

- Nu am vorbit cu nimeni nicăieri, în afară de casiera care ini a luat comanda la ferăstruica de la drive-în.

- Ai recunoscut casiera?

- Nu. Era o puştoaică.

- În local ai văzut ceva ciudat?

- Nu. Morgan era sigur de asta, chiar işi amintea că s-a simţit neliniştit pentru că nu vedea prea bine interiorul. După fiecare misiune, ii trebuia ceva timp ca să iasă din modul combativ.

Morgan trase aer în piept, parcă pentru a-şi aduna cît mai multă energie. Era atit de slăbit şi faptul că nu-şi mai recunoştea propriul trup il debusoia şi mai mult. dar dădea vina pe calmante.

- Cind m-am trezit, am vrut să merg la pescuit. L-am sunat pe Kodak, dar el era ocupat; aşa că am plecat singur.

Axei dădea din cap. dar Morgan se gindea că deja ştie şi el asta, la fel cum ştia despre raport.

- Ai stat de vorbă cu cineva?

- Cu dna. Kingslcy şi cu soţul ei. Erau Într-0 escapadă pe rlu.

-Eracincvacuei?

- Nu, erau singuri.

- Altcineva?

- Nu am vorbit cu nimeni. Totuşi o amintire i se aprinse în minte. Brawley - managerul debarcaderului - m-a salutat.

Axei era maestru la nuanţe În exprimare.

-Şi...?

Pînă ce auzit acel „Şi”. Morgan nu şi-a dat scama că exista un „şi”. Simţi o durere cumplită în piept, cînd inspiră adînc.

- Poate a fost o coincidenţă, dar după ce a vorbit cu mine, l-am văzut că dă un telefon.

- Qt de curind?

- Imediat

- Era mobd? Dacă Brawley folosise un mobil. Axei putea contacta firmele de telefonie, de la care putea să afle destinatarul apelului.

- Nu. Morgan işi amintea clar receptorul aparatului vechi, la care vorbea Brawlcy. Era o linie telefonică fixă.

- Rahat. Cuvintul fusese rostit cu maximă frustrare. Nu era imposibil să obţină informaţia, dar avea nevoie de un mandat.

Tehnologia le-ar fi oferit o punte peste acest detaliu, dacă s-ar fi vorbit de pe mobil.
Oricare linie ar fi fost folosită, Morgan nu-şi imagina că Brawley ştie unde locuieşte el, dar mai important era de ce ar fi încercat cineva să-l lichideze.
Efortul făcut În timpul acestui mini-interogatoriu l-a costat destul şi acum rămase vlăguit.
- Nici un motiv, murmură el şi îşi lăsă capul la loc. pe pernă, închise ochii, apoi îi redeschise.
- Cum? zise Axei.
- Brawley nu avea nici un motiv, explică Morgan. închise ochii ţi simţi cum alunecă. înghiţit de întuneric, dar nu putea să oprească această alunecare.
¡n următoarea zi cînd l-a văzut pe Axei, Morgan stătea deja singur, sprijinit cu spatele pe perne. Trecuseră trei săptămini de cînd a fost împuşcat; ştia fiindcă întrebase. În afară de recordul de a sta pe scaun, de două on pe zi făcea cîţiva paşi prin cameră, sprijinit de cîte o infirmieră. Minca deja hrană semi-solidă şi niciodată în viaţa lui nu a fost mai recunoscător pentru un piure de cartofi sau o budincă de ovăz. Nu-i plăcea ovăzul. I s-a comunicat că miine va primi ouă. Ceruse şi o friptură alături de ouă. dar infirmierele au ris de eL Fără îndoială erau ccle mai rele femei pe care le-a avut în preajmă.
Şi mai tulburător era că începuse să ţină la ele.
Nu ştia cît a trecut de la ultima vizită a lui Axei. dar bănuia că o săptămînă. Surprinzător, dar Axei nu venise zilnic să-I bată la cap. Uneori pisălogeala lui Axei era insuportabilă, dar acum Morgan ar fi primit-o cu plăcere, fiindcă voia să-i prindă pe ticăloşii care au pus la cale ambuscada. Era tipic pentru Axei că a ales să rămină la distanţă.
- Era şi timpul, zise Morgan în loc de salut.
- Am fost ocupat să pun cap la cap detalii şi să stabilesc nişte
- Ce detalii? Ce lucruri?
- Păi despre ele am venit să-ţi vorbesc, spuse Axei iritat şi se lăsă greoi pe scaun.
Era ţiinos, dar pe Morgan nu I deranja. Dacă Axei ar fi Încercat să fie amabil - cu accent pe cuvintul ..încercat", căci niciodată nu reuşea, Morgan ar fi bănuit că nu se recuperează suficient de rapid.
- Atunci vorbeşte.
- Ai fost localizat după numărul de înregistrare al ambarcaţiunii tale. Am depistat cum a pătruns un hacker în documentele oficiale şi a scos informaţii de pe formularul tău de înregistrare.
F.ra ceva putred în asta.

- Dar cu folosesc o căsuţă poştala pentru corespondenţă, zise Morgan.
- Da. numai că formularul include şi numărul carnctului tău de conducere din Virginia, precum şi numărul de asigurări sociale. Cele două au fost urmărite şi aşa ţi-au aflat adresa.
- întrebarea supremă este de ce?
- Da. Mai există o problemă şi mai serioasă.

F.ra nostim că lui Axei i se părea ceva mai serios decîl faptul că unul din agenţii lui de operaţiuni spcciale fusese ţinta unui atac. În fine, dat fiind că el se ocupa de probleme globale, poate avea dreptate; Morgan ii recunoştea asta.

- Cind ai fost adus la spital prima dată, noi nu am ştiut ce s-a intimplat. dacă a avut loc un atac orchestrat asupra membrilor cchipei de operaţiuni speciale, sau dacă s-a încercat anihilarea ta. Am umplut spitalul cu oameni care să-ţi păzească fundul, însă elementele de logistică erau un coşmar, prea multe scări, lifturi şi prea mult trafic al civililor. De cum te-ai stabilizat puţin, a trebuit să te urc în ambulanţă şi să te aduc aici. Doar eu ştiu unde te afli.
- În afară de cei care m-au transportat aici.
- Am schimbat de trei ori echipele de transport.

Da, aşa era Axei, paranoic şi precaut pînă la nebunie.

- Aşadar, ce problemă serioasă te îngrijorează?
- Dosarele celor din echipele de operaţiuni spcciale au fost accesate după ce te-am mutat aici.

Drace. Morgan se încruntă în timp ce prelucra informaţia. Evident, cel care a încercat să-l ucidă era tot pe urmele lui. Era absolut clar că persoana ştie foarte bine ce face.

- Breşa din sistemul de securitatc mă îngrijorează mai mult ca orice, mărturisi Axei. iar Morgan schiţă un zîmbet pieziş. Da, pentru el pierderea unui om din echipă echivala cu un eşec al siguranţei. După ce te-am mutat, am lăsat să se înţeleagă că ai anumite probleme cu memoria, dar că te recuperezi bine, iar doctorii nu văd nici un motiv să nu-ţi recapeţi memoria complet.
- Pe toţi dracii, exclamă Morgan, mai bine îmi desenezi o ţintă pe spate.
- Păi oricum ţinta e deja desenată, remarcă Axei. Treaba mea este să aflu cine şi de ce. Dacă sigur nu ţi-o pui cu soţia cuiva, probabil are legătură cu slujba ta.
- Sub aspect domestic sînt curat ca lacrima.
- Atunci are legătură cu echipele de operaţiuni speciale.

Aici pusese degetul pe rană. Morgan dădea din cap ginditor.

- Dar *de* ce?

- Dacă-mi dau scama de asta, atunci voi şti *cine* este. Şi viceversa. Îmi trebuie doar un indiciu cît de neînsemnat, care să-mi
- Aşadar ce plan ţi-ai făcut? Se ştia că Axei are întotdeauna un plan; poate să nu-i placă lui Morgan, dar fără îndoială, planul exista.
- Am de gînd să te îngrop într-o locaţie foarte sigură, astfel că oricine vrea să te găsească, să fie nevoit să scorinoncască mult, iar asta va declanşa o alertă pregătită special de mine. Trebuie să fie foarte de greu de găsit, altfel oricine ar fi îşi va da seama că e o capcană şi nu va muşca.
- Atîta tot? Iar eu ce să fac între timp? veni întrebarea. În afara de efortul de a merge mai mult de treizeci de secunde dintr-o dată. adică.

Axei arboră un zîmbet malefic, aşa cum doar lui îi reuşea.

- Te trimit la fosta mea soră-vitregă.

Morgan s-ar fi aşteptat la orice, numai la aşa ceva nu.

-Ce?

Axei se văzu obligat să repete răspunsul cuvint cu cuvint.

- Vrei să implici civili? Asta îl sperie cel mai mult Activitatea lor este ţinută la distanţă de oamenii de rind, deşi sigur *ci* aveau şi personal civil, însă aceştia semnaseră că ştiu ce activitate se derulează. Nevinovaţii nu erau aruncaţi în joc intenţionat.
- Nu mă aştept să fie probleme reale. Am căutat şi am pus la punct nişte lucruri: nu voi implica nici un civil. În afară de ea. care îţi va oferi un loc unde să stai.
- Şi fosta ta soră vitregă a acceptat?
- O va face, zise Axei nonşalant. Odată ce se va declanşa alerta, vom trece la fapte.
- Alerta nu-ţi va spune *cine*.
- Îmi va da o direcţie şi în plus, voi putea să pun oamenii unde trebuie, ca să depisteze orice ameninţare te va urmări.
- Cum naiba vei face asta?
- Vorbim de un oraş mic, începu Axei să prezinte motivele. Atit de mic, încît orice străin este remarcat. Este relativ aproape de D.C., În vestul Virginiei. adică flră aeroporturi, trenuri sau linii de autobuze; oricine vine după tine. va folosi şoseaua, aşadar vor fi puţine drumuri regionale de acoperit.

Făcu o pauză, apoi oftă oarecum satisfacut de cele ce urma să spună: Cel mai bun lucru este că situaţia o va scoate din minţi.

Axei MacNamara nu dădea doi bani pe mulţi oameni SAU PE ANUMITE LUCRURI, INSĂ ERA FOARTE LOIAL ŢĂRII SALE ŞI BĂIEŢILOR DINBĂRBAŢII FRUMOŞI ADUC NECAZURI

echipele de operaţiuni speciale din suhordinea lui. F.i iţi riscau viaţa cu fiecare misiune în care erau trimişi, iar el nu doar cá respecta asta, dar Acea orice, atit profesional, cît şi în particular. ca să-i protejeze, indiferent de context. Fie că era vorba de procurarea celor mai bune echipamente, fie că ascundea anumite aspecte şi detalii care nu trebuiau cunoscute, sau făcea intervenţii la nivel politic, le era mereu alături. F.i işi făceau datoria cum le era cerut, iar dacă existau consecinţe care iar fi putut afecta, el prefera să le oprească la nivel inalt, doar ca să nu fie afectaţi băieţii, pe care-i considera ca şi ai lui.

În generai detesta politicienii, doar că natura slujbei lui il facea să le semene citeodată în multe privinţe, fiind nevoit să se

Era mult rahat la mijloc, dar ci juca după regulile jocului.

Situaţia cu Morgan Yancy era îngrijorătoare - nu doar pentru că viaţa lui Morgan era ameninţată, ci şi pentru că sistemul de operare al echipelor de operaţiuni speciale fusese spart de un hacker. Misiunile lor erau secrete şi foarte sensibile la nivel politic.

Trebuia să fie foarte atent la orice mişcare: dacă era prea evident, s-ar putea să sperie prada. Dacă nu era suficient de evident, s-ar trage concluziile greşite şi momeala ar fi ignorată. Trebuia doar să arunce mici informaţii pe ici. pe colo.

29

La citcva zile după discuţia cu Morgan, cînd i-a expus esenţa planului, a reuşit să se infiltreze la o petrecere din D.C., unde participa şi doamna membră a Congresului, foan Kingslcy. Soţul ci. Dcxter lipsea, insă ea se simţea bine şi singură. Ca mai toţi politicienii, era o persoană plăcută - chiar şi lui ii plăcea, deşi el nu plăcea pe nimeni. 0 tolera mai bine ca pe alţii, dar nu uita că şi ea este politician, apoi aliata lui. mai ales că echipa lui Morgan ii salvase viaţa propriului ei fiu. În Washington D.C. noţiunea de recunoştinţă era mereu ignorată.

Evident că ca şi soţul ci se aflau pe lista suspecţilor, fiindcă au avut contact cu Morgan în acea zi. Poate că ea era în regulă, iar soţul ei nu. sau invers. El oricum nu Ic acorda prezumţia de nevinovăţie, pentru că presupunea că pot fi amindoi vinovaţi.

Nu a abordat-o. deşi o văzuse, mai ales datorită culorii părului, acel argintiu sublim. A urmărit-o cum trece pe la toţi imitaţii, discută cu ei şi glumeşte, fcrmccindu-i pe rind. Axei era imun la farmece. La un moment dat a pierdut-o din ochi, însă peste zccc minute a reapărut proaspăt rujată, aşa că a presupus că trecuse pe la toaleta doamnelor. Sau putea să intil- nească vreun iubit,

cu care a făcut schimb de informaţii, sau a dat un telefon scurt. Chiar şi fără nici o dovadă, prefera teoria toaletei doamnelor. Cînd drumurile li s-au intersectat la o mică distanţă, el a ridicat paharul spre ea, în semn de recunoaştere, fără să-şi întrerupă conversaţia plictisitoare cu un senator. Las-o pe ca să vină prima. El nu aborda pe nimeni.

Cînd un chelner trecea cu o tavă prin zonă. ea se apropie, ca să lase paharul gol şi le spuse:

- Bună, Karl, Axei.
- Doamnă Kingsley. zise AxeL
- Doamnă Kingsley. mormăi şi Karl într-un final, deşi ca il abordase cu numele mic. Părea că pentru Karl poziţia ci de membră a Congresului era inferioară poziţiei lui în Senat, aşa încît avea o atitudine preţios-superioară. Axei remarcă imediat acest detaliu.
- Te rog să ne scuzi, ii spuse ea lui Karl zimbitoare. Vreau să discut nişte detalii importante cu Axei.
- Desigur. încuviinţă Karl, fără comentarii, apoi se retrase.

Axei bău puţin din paharul cu apă minerală şi gheaţă, fiindcă atunci cînd hoinăreşti printre rechini, trebuie să fii complet treaz - aştepta ca ea să ghideze conversaţia În direcţia dorită de el, cu toate ci deja afişase un zimbet întrebător, ca săi dea

- Am auzit ceva tulburător. începu ea în şoaptă.

Sprinceana lui ridicată era semn ci o invită să continuie.

- Am auzit că Morgan a fost ucis.
- Nu chiar, răspunse el.
- Slavă Domnului, zise ca. Dar...a fost rănit? Sursa mea a menţionat clar numele victimei.

fcl ar li dorit să alic exact care era sursa ci, dar nu avea rost să scormonească după răspuns tocmai la ca. Femeia era o veterană a acestei arte.

- A fost împuşcat şi nu voi minţi, a fost serios. Acum l-am dus Într-o locaţie secretă, ca să se recupereze.
- Ce s-a întîmplat?
- Tentativă de asasinat. Problema este că nu ştie de ce.
- Nu ştie?
- Crede că ştie. A suferit o lovitură puternică la cap şi are probleme cu memoria, dar e sigur că-şi va aminti ce s-a intim plat atunci. Nu e vorba de o leziune a creierului permanentă, iar doctorul spune ci îşi va recăpăta memoria cînd ii va trcce umflătura.
- Vai de mine! Şi cînd ar fi asta?
- Nu pot să dea o dată precisă, fiecarc om se vindecă În ritmul lui. Acum are pneumonie, iar asta este un impediment,

dar medicii spun că începe să se simtă mai bine. Cel mai probabil va avea nevoie de citeva luni, pînă îşi va reveni la normal.

- Cred că e foarte dificilsă fii ţintuit la pat astfel. Nu-I cunosc la fel de bine ca tine, dar bănuiesc că nu e tocmai pacientul răbdător.

- Puţin spus.

- Mi bucur totuşi că-şi va reveni. Am fi distruşi, dacă ar păţi ceva rău. Transmite-i urările melc de însănătoşire grabnici, atunci cînd U vei vedea.

- Aşa voi face. spuse el. dar nu-i dezvălui că nu se va vedea cu Morgan pină la lansarea capcanei. Imprăştiase semnţele informaţiei prin citcva locuri din oraş; acum trebuia doar să aştepte, să vadă dacă apar roade. Morgan devenise ţintă dintr-un motiv anume, acel motiv trebuia să fie cauza unui gest făcut sau pentru ce a văzut el în acea zi

Poate ci amenin̦area pe care o căuta el era mai profundă, nefiind nici doamna Kmgslcy. nici Brawley. nici măcar Kodak, ci probabil cineva care-i cunoştea. Nu putea să-şi dea seama, decît după ce reacţiona cineva.

CAPITOLUL 3

Uşa sediului poliţiei se deschise, iar Isabcau Maran. şefa Departamentului de Poliţie ridică încet capul. înviorată de adierea răcoroasă. Cîinele ei. un Golden Retnever. pe nume Tricks. moţăia pe un pătuţ confortabil şi călduros, aflat la picioarele biroului. Căţeluşa deschise ochii şi ridică somnoroasă capul simpatic. Nu păru să dea din coadă anticipativ, în aşteptarea persoanei care va intra, tiindcă aşa tăcea Tricks: nu ştia cine va trece pragul, aşa că nu merita efortul unei primiri călduroase.

Bo o văzu intrind pe Daina Conncr, iar căţeluşa reacţionă prompt, odată stabilită identitatea intrusului şi lovi cu coada de două on în podea, semn că nu era destul de entuziasmată cît să se ridice, apoi işi lăsă din nou capul pe lăbuţele din faţă şi îşi reluă somnul.

- Ce faci? întrebă Bo. mai mult protocolar. Se bucura că o vede pe Daina, fiindcă în Hamricksvitle. Virginia de Vest nu erau multe femei necăsătorite, de vlrsta ei. cu care să socializeze; de fapt asta se intimpla în afara orelor de program, nu la sediul poliţiei. Cele două păreau exact la poluri opuse: Diana era blondă, cu ochi albaştri, cu forme unduioase, iar Bo era şatenă, cu ochi negri şi singurele ei forme unduioase erau curbele aleii din faţa casei. Anftindurora le plăcea acelaşi gen de filme, agreau aceleaşi glume şi işi păzeau reciproc spatele.

- Am exagerat cu o bere în plus la prinz, anunţă Daina şi se aşează pe scaunul cu şezutul cirpit din faţa biroului lui Bo. Îşi dădu tntr-0 parte cele citeva şuviţe blonde, care i-au alunecat pe frunte. Plnă la trei nu mai am nici o programare, aşa că m-am întrebat unde ar fi locul cel mai potrivit ca să mă trezesc decît aici? Cu tine pot să beau o cafea şi să discut, după care mă vei pune să suflu în Breathalizcr-ul tău şi-mi vei spune dacă pot să conduc sau nu.

Daina era proprietara unui salon de înfrumuseţare. 1he Chop Shop, aflat la doi kilometri pe bulevardul principal din centrul oraşului Nu era departe, aşa că Bo ştia că nu teama de a conduce ameţită a minat-o pe Daina să vină pe jos, ci mai degrabă prefera să-şi omoare timpul rămas pînă la următoarea programare.

Astea toate insemnau pentru Bo să-şi ia adio de la orice gind că va avansa cu hirţoagcle. Aşa că se ridică şi merse la cafetiera

aflată pe o măsuţă într-un colţ al biroului, văzu că mai rămăsese cam un centimetru de lichid din cafeaua de dimineaţă, poate. Greu de spus. Era tot atita pe la prînz. cînd a ajuns ea la birou. Merse în baie şi vărsă zaţul la chiuvetă, spălă recipientul de sticlă şi se întoarse în birou, unde prepară cafea proaspătă.

- la zi. cu cine ai băut berile alea? o întrebă, cu aerul că dacă ar fi fost ea însăşi o încuiată, ar fi putut să o aresteze pe Daina pentru starea de ebrietate, însă nu era încuiată. Ba chiar i se părea că Daina a fost suficient de responsabilă şi a venit pe jos, nu cu maşina. Filozofia lui Bo era că nu trebuie să criticăm lucrurile care funcţionează.

- Cu Kenny Midiaels. Am decis că trebuie să redecorcz bucătăria, aşa că am discutat despre culoarea pereţilor - vai de mine. cred că am văzut vreo mie de mostre de culoare. Ştii tu. chestii.Aşadar la ce culori te-ai hotărît? Cafeaua fierbea molcom, iar Bo merse într-o anexa înghesuită, de unde scoase din congelatorul frigiderului o cutie cu îngheţată, plină pe jumătate. Nu ştia dacă Dainei 11 place îngheţata cu vanilie, sau fursecuri crocante, fiindcă doar asta avea. înfipse o linguriţă în îngheţată, puse cutie în faţa Dainci pe birou şi o îndemnă:

- Mănincă.

Daina se supuse şi începu să mănincc.

- Am ales un gri-mctalic. combinat cu azuriu, răspunse ea. Nu e prea potrivit pentru bucătărie, dar asta-i şi ideea. Nu vreau nimic care să-mi stimuleze pofta de mincare sau care completează cromatic mincarea. Vreau doar ceva calm şi liniştitor... ştii. ca să stau cît mai departe. Se opri, scoase linguriţa din gură şi zise: Ce naiba? Asta-i îngheţată, protestă ea, cu aerul că habar nu avea cum i-a ajuns în mină.

- Cinci puncte pentru puterea de observaţie, zise Bo şi se aşeza. Kenny Michaels, zici? E drăguţ. Chiar era. deşio bărbatul avea acel aer de muncitor-cu-ciocanul-atirnat-la-salopetă. Nici prea înalt. nici prea scund, genul de bărbat musculos şi dolofan. Divorţat, aproape de patruzeci, cu un fiu la liceu. Nu se aflase nimic rău despre el, iar asta însemna că nu era nimic rău de ştiut.

- Sigur. Altminteri, de ce mi-aş fi renovat bucătăria? Şi de ce mănine eu îngheţată? întrebă Daina uimită, după care mai servi o linguriţă cu îngheţată. Nu spun că mă pling, dar am luat desertul la prinz.

- Asta te ajută să te trezeşti.

- Nu mai spune, făcu Daina. Se mai uită o dată la cutie: Un motiv legitim să consum îngheţată? Chiar există un Dumnezeu! Chiar în clipa aceea Tricks înţelese că în încăpere cineva mântncă, aşa că se ridică şi se instală în faţa Dainei, dind uşor

din coada stufoasă şi fixă insistent privirea pe cutia cu îngheţată.
Daina îngheţă chiar cînd ducea linguriţa la gură.
- Vai de mine, acum ce fac? întrebă ea cu jumătate de gură. de parcă i s-ar ti tăiat respiraţia şi ar avea în faţă o cobră, nu un Golden Rctriever.
Bo nu reuşi sA şi ascundă amuzamentul.
- Îi spui nu. Nu are voie îngheţată.
- Nu? repetă Daina. Tricks simţi avantajul şi se apropie, apoi işi lipi boticul de genunchiul Dainei, completind tabloul cerşe tonei cu o privire înduioşătoare, care l-ar fi inmuiat pînă şi pe cel mai dur bărbat, darămi-te pe prietena pe jumătate beată, care parcă devenise plastilină.
Bo oftă. Nu-I puteai ceda lui Tricks. pentru că, dacă o făceai, atunci ea înţelegea că. dacă se ţine de capul tău suficient de mult. pînă la urmă cedezi, iar ea era neobosită în eforturile permanente să primească tot ce doreşte.
- Tricks. nu, li dădu ca ordinul scurt. Văzind că Tricks nu se mişcă, spuse mai apăsat: Domnişoară, am spus nu. Bătu din palme de două ort Mergi inapoi la culcuşul tău. acum.
Tricks plecă, evident nemulţumită şi revoltată, iar cînd ajunse la păturica ei, se instală acolo...suspinînd, cu spatele intors spre Bo, ca să-şi exprime indignarea.
Bo reuşi să se abţină din ris. Niciodată nu se plictisea în relaţia ci cu această divă-canină - una deosebit de inteligentă. F.ra singura persoană de care Tricks asculta, chiar şi cînd nu i convenea, astfel încît Bo avea un companion constant. Nu se supăra pe ca; !şi adora căţeluşa, cu toate că de multe ori era şi ca copleşită de frustrare. Tricks era clar femela alfa, Însă Bo trebuia să dovedească în mod continuu că ea este şi mai alfa, stăpină pe hrană.
Daina mincă grăbită restul de îngheţată.
- Mi-e teamă de ea. mărturisi ea.
- Da, de aceea te tăvăleşti pe jos şi te joci cu ea de-atitea ori.
- N-am spus că nu o iubesc. Am spus că mă tem de ca. Dacă ar trăi cu mine. aş fi sclava ei.
- Probabil. Bo se concentra din nou pe documentele de pe biroul ci. Vrei să aţipeşti puţin, sau vrei şi mi lot intrerupi cînd mi chinui cu hirtiilc astea?
- Pot şi te aiul cu ceva? Să citesc vreun raport, ca să scot esenţialul din el. apoi tu să semnezi la slirşit?
- Eşti ameţiţi. Crezi ci mă pot baza pe rezumatele talc?
Cafetiera ţiuia. semn că preparatul era gata, aşa că Bo turnă cafea în două pahare de plastic, iar pe unul i-l aduse Dainei.
- îmi place cafeaua cu zahăr şi lapte, spuse aceasta.

La fel prefera şi Bo, doar că nu mai avea de nici unele, aşa că se mulţumi cu cafeaua simplă.

- Pune puţină îngheţată în ea. Problemă rezolvată.

- Ai dreptate. Daina adăugă în cafeaua fierbinte o linguriţă de ingheţdtă. apoi bău cu grijă. Nu c rea. zise, după ce evaluă gustul. Mai adăugă două linguriţe, cu gindul ci ar li completat cu tot conţinutul rămas de îngheţată, dacă nu s-ar ti revărsat din pahar. Nu înţeleg de ce te ocupi tu de hirţoage? Nu aveţi totul computerizat?

- Bo privi ginditoare monitorul de pe biroul ei.

- Într-un feL Poate. În unele zile. Sistemul computerizat antic - adică mai vechi de zece ani - avea mare nevoie de actualizări, însă plata salariilor poliţiştilor era mai importantă, iar ea era de acord cu asta. Sc putea ocupa şi de documente, uneori lua acasă dosarele şi le lucra pe computerul ci, mulţumită că băieţii au lefuri dcccnle, vehicule performante şi tot echipamentul necesar Ea şi Hamrickvillc aveau un fel de relaţie simbiotică, aşa că nu era încă dispusă să strige în gura marc că doreşte un computer nou. Reveni la subiectul Daina.

- Aşadar, chestia cu Kcnny Michaels - chiar te interesează?

S-ar putea. Dar nu înci. Pentru moment sînt tot în faza de interogare

.Tricks stătea tot cu spatele la ele şi suspină prelung, sunet asemănător cu un geamăt indureraL Daina îngheţă iar şi privi cîinclc cu un aer vinovat.

- Ignor-o, zise Bo. Mă pirăşte pentru că nu am lăsat-o să te hărţuiască.

- Cui te pirăşte?

- Ţie. Tu eşti singura ci speranţă. Dacă te face să te simţi vinovată, crcde că va primi totuşi puţină îngheţată înainte să intervin eu şi să te opresc.

- Ce zici, nu pot să-i dau puţină îngheţată, ca să o fac

-Nu.

- Doar o...

- *Nu.* Vorbim de Tricks. Ştii ce ar insemna asta? Nu vei mai putea să mănînci niciodată în prezenţa ei, nimic, punct. Îţi va sări în braţe. Va trebui să o lncui în altă cameră, iar asta mă va face furioasă pe tine.

Urmă încă un scincet prelung. Căţeluşa scosese un sunet de parcă ar fi avut inima frintă. Daina o imploră din priviri pe Bo.

- Nu mă face să te închid pe tine, ii zise Bo.

- Of, bine. Măcar ai putea să-i dai de ia tine nişte...Se opri speriată de privirea tăioasă pe care i-a aruncat-o Bo instantaneu. Tricks înţelegea multe cuvinte, iar cuvlntul „bunătăţi" ar fi ridicat-o în picioare instinctiv, facind-o să caute ceea ce ca considera că este delicatesa preferată. Ba mai rău, după ce a auzit cuvintul de cîteva ori. Tricks şi-a dat seama despre ce este vorba, aşadar nu putea fi păcălită cu nimic. Scuze, zise Daina. Am uitat. Ştii, nu te-ai gindit să te duci cu ea la o testare? Sint sigură că este un geniu canin.

Ştiu că este, dar nu. nu am fost cu ca la testare. De ce să o fac? Doar nu e ca şi cînd ai duce-o la un liceu mai bun.Daina rise şi se mai rclaxă, continuindu-şi incursiunea în cutia cu îngheţata.

- Cred că s-ar descurca minunat. 1 laide, punc-mă la treabă. Pînă ce mă voi trezi, ca să pot pleca la salon, dar în special ca să te ajut. Nu e ceva confidenţial?

- Nu, este vorba de un dosar public.

- La naiba. Să ştii că mi-a pierit motivaţia.

Bo începu să rîdă şi continuă să citească, în timp ce Daina dădu gata îngheţata şi termină cafeaua. Chiar şi întreruptă cîte-odată de conversaţiile ocazionale, reuşi să rezolve din teancul de dosare. Chiar cînd se bucura de asta, Tricks se trezi şi-i aduse mingea de tenis, apoi o atinse cu lăbuţa pe genunchi

- E timpul pentru o plimbare, prinţesă? spuse stăpîna ci şi o mingiie pe cap. apoi se ridică. Vrei să te plimbi cu noi? o întrebă pe Daina, care tocmai se uita cît c ora pe mobil.

- Sigur, de ce nu? Cît de departe vreţi să vă plimbaţi?

- Cam o jumătate de milă.

- O jumătate de milă! zise prietena ei. oprindu-se dezar-mată. Cit timp durează?

Bo risc amuzată. O scotea la plimbare pe Tricks de citeva ori pe zi, aşa că o jumătate de milă era nimic pentru ca. Totuşi, pentru Daina, căreia i se părea un efort epuizant deplasarea de la maşina ei pină la salon - în condiţiile în care purta pantofi cu toc Înalt - o jumătate de milă era o distanţă absolut ncrczonabilă.

- Cincisprezece, douăzeci de minute. în funcţie de locurile unde se opreşte Tricks să adulmece.

- Nu se poate. Îmi pare râu. Adu-ţi Breathalizcr-ul tâu de încredere şi vezi dacă pot să cdnduc.

Bo putea garanta că este în stare. dar. în eventualitatea că Dama ar fi suferit un accident, ar fi fost trasă la răspundere municipalitatea, aşa că se opri şi făcu aşa cum i s-a solicitat. Tricks nu a fost prea încintată de aceasta întirzicre, aşa că s-a tot plimbat agitată printre picioarele ei, apoi a impins-o uşor cu botul în picior.

- Gata! Si zise ciinclui. Aşteaptă mă doar o clipă. Se uită pe ecranul aparatului şi-i zise Damei: Eşti în regulă. Simţi o nouă lovitură laterală. Bine. mergem acum. Ştiu că trebuie să urinezi. Diana plecă, iar Bo incuie uşa de la intrare, apoi o scoase pe Tricks pe uşa din spate. Tricks lăsă mingea la picioarele lui Bo şi o rupse la fugă. Bo pricepu aluzia, aşa că aruncă mingea de tenis cît de departe putea - după cei doi ani de antrenamente reuşi performanta unei distanţe apreciabile. Tricks prinse mingea de la prima ei săritură şi se opri într-o poziţie de poză pentru revistele de specialitate, aşteptind laudele stăpinci pentru captura reuşită.

- Perfect! Ai prins-o foarte bine! strigă Bo. Tricks începu să dea din coadă fericită, lăsă mingea şi veni înapoi radiind de bucurie. După alte trei aruncări şi prinderi. Tricks reuşi să se achite de treaba pentru care mai devreme insistase să iasă. Bo descuie portiera feep-ului Wranglcr vechi de şapte ani, iar Tricks sări imediat pe bancheta din dreapta şoferului, apoi aşteptă pînă ce Bo ii fixă centura specială. Tocmai cînd se pregătea să iasă din parcare apăru adjunctul ei, Jcssc IXickcr, sufletul secţiei de poliţie. Acesta opri lîngă maşina lui Bo. Amindoi şi-au lăsat geamurile portierelor, ca să poată vorbi.
- Am terminat cu dosarele, spuse ea. Dacă nu apare nimic, eu merg acasă să lucrez. Avind şi calificarea de redactor tehnic, ea obţinea venituri substanţiale din această activitate suplimentară.
- Peste tot e linişte, răspunse bărbatul. Prognoza meteo a anunţat că se răceşte vremea la noapte, poate chiar va ninge.
- Ţin pumnii să scăpăm cu bine şi fără zăpadă. Primăvara nu părea că se grăbeşte. Inccpind din Februarie au mai avut zile însorite şi calde, ca accasta de azi, de aceea toţi sperau că anul acesta nu vor mai vedea zăpadă, dar, deşi după calendar, iarna trecuse, părea că mai trebuie să aştepte. Se auzise de zăpadă şi în Aprilie, iar pentru ea nu conta vremea de afară; zilele erau la tel şi tot nemulţumită se simţea de multe ori.
- O să mai dau o tură inainte de plecare, spuse el, ca intot-deauna. Trase maşina de patrulare în parcare, iar Bo ieşi pe strada principală din I lamricksvillc. Cuc va persoane i-au tăcut cu mina. cînd au văzut-o trccind: Harold Pattcrson, de la frizeria de pe Broad Street, Doris Brown, care tocmai intra în brutăria ei, precum şi primarul Buddy Owenby. care acum mergea mai bine. după ce În Deccmbrie îşi scrintisc glezna la o vinătoare de ccrbi. Primarul avea şi o bâcânic. la care activa în orele libere. Bo îl aprecia pe primarul Buddy. care era deja la al patrulea mandat şi reuşise să păstreze orăşelul într o formă grozavă. A fost ideca lui să predea administrarea oraşului cuiva din generaţia tinără. ca să implice şi tineretul, deci să-l păstreze acolo. Hamrickvillc era printre puţinele orăşele care nu pier-duse prea mulţi din cetăţenii tineri.

De două ori mai multe persoane îi făccau cu mina lui Tricks. Bo ştia asta prea bine, fiindcă o strigau Tricks!" Toţi cci din oraş ii cunoşteau prietenul patruped. Tricks stătea lîngă ea. cu capul scos pe geam şi limba atîrnînd într o parte, parcă surîzînd fericită. Tricks era o adevărată divă şi se comporta ca un Goldcn Retriever tipic, era vioaie, demnă şi mereu pregătită de joacă.

După ce ieşi din oraş. Bo mai merse citeva mile pini ajunse Ia şosea. De aici mai parcurse citeva minute şi ajunse în dreptul aleii unde avea cutia poştală, vcritică daca primise corespon-denţa şi scoase un teanc de scrisori din cutia a cărei uşiţă se închidea şi se deschidea cu marc efort. Frunzări scrisorile. F.rau facturi, reclame şi un plic gros, fără adresă de returnarc. Bo se uită cu atenţie la timbru, apoi la locaţia de expediere şi dată. Fusese trimisă din New York City. În urmă cu trei zile.
Straniu. Nu cunoştea pe nimeni la New York. Întoarse plicul pe toate părţile, gindindusc că nu poate fi o bombă ascunsă în el. fiindcă bombele nu vin în plicuri, ci în cutii. Oricum era imposbil ca în Hamrickville să se intimple aşa ceva, fiindcă aici rata criminalităţii era foarte scăzută.
Plicul de culoare crem avea dimensiunea unei felicitări mai mari. iar ea era destinatarul. Nu era ziua ci. aşa că nu ştia ce poate fi în el.
Auzi un claxon; era Sam Higgins. şoferul microbuzului şcolar, care tocmai trccca pe acolo. Bo Începu să deschidă plicul şi scoase din el o felicitare, o despături şi pe ea citi: *La mulfi ani unei surori excepţionale!*
Ce naiba? Avea doi fraţi vitregi şi/sau surori, pe care nu i-a cunoscut niciodată. Mai mult ca sigur, era vorba de o confuzie de persoane Citc Isabcau Maran puteau să existe? F.ra una singură în Hamrickvtllc. Virginia de Vest. Lipită pe interiorul felicitării era fotografia unei persoane pe care o recunoscu imediat. Chipul acestui ratat nici nu era greu de recunoscut, cu toate că trecuseră ani buni de cînd nu-l mai văzuse şi. cu puţin noroc, ea spera că vor mai trece încă mulţi fără să mai dea vreodată ochii cu el.
Sub fotografic era scris: „Sper să-ţi placă darul pe care ţi l-am trimis. Să ai grijă de el". Nici o semnătură, cu toate că ei
- Nu mi-ai trimis nici un dar. idiotule! se strimbă ea privind fotografia. Chiar dacă i-ar fi trimis, ca tot ar fi ars-o.Dc îndată ce acest gind se stinse, apăru o flăcăruic gălbuie, care aprinse instantaneu felicitarea, iar ca o amncă pe jos, speriată. În cîtcva secunde nu mai rămase decît o foiţă subţire de cenuşi, pe cârc o călcă de citeva ori. din precauţie. Sc gindi cît de nemernic a fost fratele ei vitreg şi se întrebă cu ce substanţă o li impregnat hirtia. care s-a aprins atit de repede. Numai lui i se părea amuzantă o asemenea ispravă.
Nu-şi imagina cum de o părăsise norocul, iar el a contactat-o tocmai acum. după atiţia ani - dacă puteai numi „contact" o felicitare care se auto distruge - şi chiar a reuşit şi o indispună complet. Mai tropăi de citeva ori pe resturile arse.

Gîfiia de furie şi privi ginditoare cenuşa. Dacă ar pune mina pe el, I-ar stringe de git. întotdeauna avea acest efect asupra ei. Din prima clipă, cînd mama ei s-a căsătorit cu tatăl lui, intre ei doi a existat o uri nerostită, dar slavi cerului ci această uniune nu a durat foarte mult. Dacă ar mai fi durat, ori ea. ori Axei ar fi ajuns la inchisoarc, acuzaţi de crimă.
Asta a fost în trecut, dar de unde ideea că c amuzant să-i trimită o felicitare care se auto distruge? Dc unde ştia unde stă. fiindcă nu au pistrat legătura.
Trinti celelalte plicuri pe bordul Jeepului. Tricks îi simţea tensiunea şi o privea curioasă, apoi o linse pe mină. în semn de înţelegere şi Bo îşi legi iar centura.
- Totul este bine, zise ea şi o mingiic pe Tricks. Aşa era. Deşi o înfuriase gestul nesăbuit al nebunului ci frate, nu merita să se mai necăjească degeaba.
Ajunse în sfirşit pe aicea din faţa casei, după ce parcursc vreo citeva sute de metri de la aleea care se despărţea de şoseaua principală şi tăia drept printr-o păduricc. Nu avea vecini în apropiere. Următoarea casă se alia la o distanţă de o milă pe şoseaua spre oraş. Nu era bint„că trăieşte izolată cu casa. dar nu avusese altă opţiune, aşa că se împăcase cu gindul. Măcar Tricks avea spaţiu suficient de joacă şi alergat.
Se obişnuise şi cu drumul pină acasă, deşi la început a fost nemulţumită. Cu timpul a înţeles că din pricina crizei imobiliare a ajuns în situaţia dată. Nu a ascultat sfaturile cclor din domeniu şi şi-a investit toate rezervele într-o casă. apoi posibilul cumpărător s-a răzgindit. iar ea a rămas cu casa pe care nu a putut să o mai vîndă.
Această casă i-a devenit cămin pînă azi. Se simţea bine în ea. deşi ar fi preferat un apartament în centru. Totuşi datorită prietenelor binc-intenţionate, a reuşit să şi făurească micul ei univers acolo şi s-a ales cu Tricks. Binecuvintarca pe care o simţea cînd privea ochişorii aceia senini şi calzi îi anula orice nemulţumire. Tricks ştia toate rutinelc ci. dar în special ştia cînd se îndreaptă spre casă. moment de mare bucurie, fiindcă aici Îşi regăsea jucăriile preferate, precum şi masa de scară.
(and se apropie şi mai mult de casă. văzu parcată o maşină nouă. neagră, un Chevy-Tahoc şi se întrebă îngrozită: dacă nebunul de Axei îmi face o vizită anunţată prin nenorocirea aceea de felicitare buclucaşă? Se uită atent spre maşină, ca să zărească un indiciu legat de identitatea vizitatorului. Dacă era Axei, va pleca pe unde a venit, cu cît mai repede, cu atît mai bine. Nu era binevenit în casa ci.
Dar nu Axei cobori din SUV-ul necunoscut, ci un bărbat înalt, brunet, uşor ciufulit. Bo scoase din torpedou pistolul pe care

Icsse a insistat să-l aibă mereu la indemină. Tricks devenise foarte atentă, mai ales la străinul din faţa casei. „Ham", se auzi lătratul nerăbdător al patrupedului. Tricks se bucura mereu, cînd vedea un posibil partener de joacă.
Bo nu era deloc la fel de optimistă. Nu opri motorul, în caz că va trebui să plece în grabă: lăsă geamul portierei şi strigă:
- Cu ce pot să vă fiu de ajutor? Cuvintele erau rostite cu maxima politeţe a momentului, dar cu intensitatea vocii unei femei autoritare, aşa cum a învăţat o Jessc.
- Sinteţi Isabeau Maran? întrebă bărbatul, care se sprijinea cu o mină pe capotă.

- I>a. Era la ici de precauţi acum. chiar ilad ser jului parca ci-i 5»c numele. Era cam palid la (aţi «I avea ccarclne vineţii sub ochi.

Mă numesc Morgan Yancy. spuse el ¡1 iţi trccu palma peste laţi. Eratele dumneavoastri vitreg m-a trimis atei

.CAPITOLUL 4

- Eu nu am nici un frate vitreg, spuse ea sec, deşi a tras concluzia evidenta că acest bărbat era „cadoul" pe care i I-a trimis Axei. Nu dorea să mai aibă nici o legătură cu el şi nici nu era amuzată de acest cadou.
- Axei MacNamara. clarifică el pe un ton cumva amuzat, dar amabil. După cît de masiv era, vocea liniştită părea într-un fel nefirească.
- Ştiu despre cine vorbiţi, dar nu contează.
- Mi-a spus că aşa veţi reacţiona. Bărbatul privi de jur împrejur, ftdnd parcă efort să-şi mişte ochii, analizind tot ce vedea, iar ea bănui că face asta doar ca să mai cişţigc timp. I se părea că faţa lui arată mai degrabă *bolnăvicioasă*, nicidecum

sinistră. I se vedeau stropi de sudoare prelingindu-i se pe frunte, iar asta părea straniu, fiindcă afară era răcoare.

- A avut dreptate.

Apoi un declic mintal o făcu să înţeleagă, după ce îl studie citcva clipe. Oamenii care se simt rău şi slăbiţi au glasul sttns, iar vocea capătă inflexiuni stranii, fiindcă nu au putere să respire cum trebuie. Paloarea pielii lui acentua impresia de suferinţă, mai ales că era şi nebărbierit şi avea ochii înfundaţi în orbite

Bo avu chiar impresia că se rezema cu mina de capotă ca să poată rămine în picioare. Se uită la inchcicturde degetelor lui şi le văzu albite de efortul apăsării pe metal. Probabil că şi transpiraţia era rezultatul eforturilor lăcute ca sa nu cadă din picioare.

- Ce este cu dumneavoastră? il intrebă ca cu un aer îngrijorat.

EI ridici mina liberă ţi se şterse la frunte cu mîneca.

- Am fost împuşcat. O privea cu reproş, iar ea remarcă nuanţa. Nu mi-a plăcut deloc şi nu vreau să mai trec prin asta. Aşa ci v-aş ruga mult să lăsaţi arma aceea.

Nu o văzuse cu pistolul în mină, dar probabil remarcase ci s a aplecat spre torpedou şi a ghicit ce ia de acolo.

- Sint sigură că aveţi dreptate, dar deocamdată asta e situaţia. Ce treabă aveţi cu mine?

- V-am spus: am fost trimis.

- Pentru ce motiv? Nu putea să spună că habar nu are. | fiindcă ştia bine cît de pervers funcţionează creierul lui Axei.

- Pentru recuperare şi ascunzătoare.

Tricks işi pierduse răbdarea, aşa că o atinse pe mină şi lătri din nou. Ridică încet capul şi-l privi pe bărbat foarte atent, iar I ochii li s-au intilnit pentru prima dată. Omul înţelese că Tricks nu prezintă nici o amenințare, aşa ci ¡şi muti privirea de la ea. Bo nu agrea oamenii cărora nu le plac animalele, aşa că simţi o nelinişte în plus.

- Nu sînt de acord. Nu vi cunosc. Nici nu vreau să vă cunosc şi nu-mi doresc să fim colegi de cameră.

- Colegi de cameră cu plată, o corectă cL Scoase mobilul din buzunar cu mişcări lente. Uitaţi: sunaţi-l pe Axei. Vă va explica el

- Nu vreau să vorbesc cu nemernicul ăla.

- Presupun că nici el nu vrea să discutaţi, dar ci ştie ce trebuie făcut.

Adică ea nu ştie? Bo îl privi cu şi mai multă ostilitate amestecată cu neîncredere. F.l închise ochii o secundă şi înghiţi cu I greu, părind că Îşi pierde cunoştinţa

.Poate era un actor bun, doar că nici cişţigătorul Oscarului 1 nu-şi poate modifica nuanţa obrajilor în cenuşiu. Bo era mai mult ca sigură că bărbatul este pe punctul să cadă cu faţa în jos, acolo, chiar pe aleea ci.

Drăcui în gind, parcă Jeepul, apoi cobori şi deschise portiera. Tricks de-abia aştepta să coboare.

- Stai, a rostit Bo cu tărie, apoi a coborlt şi a trîntit portiera. În aer plutea miros de ninsoare. Tricks înccpuse şi latre, în semn de protest pentru că a rămas singură în maşină, iar Bo dădu roată maşinii vizitatorului, cu pistolul în mină şi cu ochii-ţintă asupra lui.

Era foarte clar pentru ca că bărbatul nu putea să facă vreun gest brutal, fiindcă i s-ar fi muiat genunchii; practic ¡1 vedea cum se reazemă de maşină.

După ce ii comandă lui Tricks să stea liniştită, se apropie de necunoscut şi-i spuse:

- Vreau să-ţi văd o legitimaţie. Rămasă la o distanţă aprecia-bilă şi firi riscuri, Bo aşteptă pînă ce bărbatul scoase portofelul din buzunarul interior, apoi îl întinde spre ca. permiţîndu-i să ia de acolo legitimaţia şi ce mai doreşte. F.a luă portofelul, făcu un pas înapoi, ca să aibă destulă distanţă pentru a para un posibil atac, apoi căută În interior. Erau nişte bani, cărţi de credit şi un carnet de conducere. Citi pe carnetul de Virginu numele cu care

s-a prezentat bărbatul: Morgan Yancy. În fotografie arăta mai bine şi se vedea că este genul de om îngrijit, cu trăsături masculine definite. Şaten, ochi albaştri, fotografia corespundea cu realitatea. Înălţimea era cea menţionată în document, un metru optzeci şi cinci, dar greutatea putea fi ajustată în prezent, fiindcă nu mai corespundea cu valoarea scrisă. Era foarte evident că hainele stăteau pe el ca pe gard, atit de mult slăbise, dar chiar şi aşa era curat, evident îmbricat după ultima modă.

Tricks lătră din nou în maşină

.Bărbatul u dădu ţi mobilul, pe cârc Bo il prinse intimplător. surprinsă de viteza cu care l-a scos el de pe bordul maşinii ţi l-a
- bHei. mai bine nu-l prindeam şi-l lăsam să cadă. Cine mai aruncă telefoane mobile prin aer?
- Sunaţi-I, spuse el. Respira din ce în ce mai greu şi închise ochii, clar suferind.
- Nu-i ştiu numărul.
- Este singurul număr din memoria telefonului.
Mâi. dar ce obiceiuri de spion. Inutil, oricum.
- Nu am vorbit cu el de şaptesprezece ani. Nici nu i-aş recunoaşte vocea. Oricum nu dorea să i mai audă vocea lui Axei- niciodată.
- Atunci găsi(i un mod să-I recunoaşteţi, spuse el. tot cu ochii inchişi. Poate ştie despre dumneavoastră ceva ce nu mai ştie nimeni.
Bo era revoltată fiindcă bărbatul părea că ia totul prea uşor; adică nu poţi să apari neinvitat la uşa cuiva ţi să te aştepţi ca respectiva persoană să aibă grijă de tine. Sau era atit de epuizat şi nu-i mai păsa, pentru că nu mai avea energic să ajungă nici măcar pînă la şoseaua principală. După aspcctul lui. varianta a doua era cea valabilă.
Fir-ar să fie. Nu voia să fie agăţată într-un cerc vicios, dar nici nu ştia cum ar putea să-l alunge, fiindcă părea incapabil să te deplaseze.
Se depărtă de el încă puţin, apoi întoarse mobilul pe toate părţile ţi constată că era un^aparat ieftin, cu tastatură nu cu c».ran tactil. Apăsă pe tasta de apel şi 11 lipi de ureche. Auzi nişte zgomote strănii, aşteptă, apoi o voce masculină răspunse:
-Da.

- -Cinee?Şi mie imi parc bine să te aud. Era o voce bărbătească, baritonală şi pentru nimic în lume Bo nu şi-ar fi dat seama că aparţine fostului ei frate vitreg.
- Scuze, continuă ea. Nu vei mai vorbi cu mine o secundă în plus. dacă imi vei spune ceva cârc să te identifice.
- Un singur cuvînt. zise fratele ei rizînd. *Dungi.*

Era tulburată şi inccpu să dea din cap. Cu toate că *..dungi"* nu era cuvtniul care să-i verifice lui identitatea, adolescenta din ca ştia despre ce este vorba. Era fără îndoială Axei MacNamara. Nimeni, nici măcar mama ei. nu a ştiut că la virsta de treisprezece ani Bo a dccis că vrea să aibă pe picioare dungi de tigru, asta ca să se deosebească de mulţime. Privind retrospectiv, i se părea o nebunie, dar vîrsta de treisprezece ani era un răspuns suficient.

Aşa că la vremea respectivă şi-a trasat pe picioare dungi cu cremă de protecţie solară, apoi a făcut plajă. Efectul a fost accla că pielea ei căpătase aspectul unei afecţiuni dermatologice. Singurul remediu a fost să-şi ungă zonele bronzate de pe picioare - acţiune de durată, soldată cu prezenţa lui Axei, fratele vitreg din infern, care a surprins-o - astfel ca zonele nebronzatc anterior să capete aceeaşi culoare, după expunerea la soare.

În vara respectivă ea nu a mai purtat pantaloni scurţi.

- Bine. zise ea deloc entuziasmată. Ştiu cine eşti. Ce naiba ai vrut, atunci cînd l-ai trimis pe străinul acesta la mine. aşteptin-
- Las-o moale cu dramatismul, spuse el cu dispreţ, iar ca inccpu să scrişnească din dinţi de furie. Nu crezi că tocmai cu aş fi trimis pe cineva periculos. Stai să-ţi cxplic: el nu este periculos pentru tine. Arc nevoie de un loc sigur unde să se recupereze. pînă cînd voi putea să mă ocup cu de această situaţie delicată. Nu ştiu cît timp va dura.
- Adică vrei să adăpostesc la mine în casă un străin pentru o perioadă de timp necunoscută? spuse ca, uitindu-se strimb la străinul cu pricina. îl văzu că stă tot cu ochii închişi. Sc urcase la volan şi işi rezemase capul pe tetieră.
- Da. Hrăneşte-l şi ajută-l cu rufele, fiindcă nu este în stare să-şi spele singur.

Deja Bo simţea cum i se suie tot stngele la cap. Axei era mereu responsabil pentru acest efect.

- Ce te face să crezi că ţi-aş face această favoare? ii întrebă ea furioasă.
- Nu cred. De aceca iţi ofer o sută de mii de parai, scutiţi de impozit, ca să faci asta. Spune doar un cuvint şi banii sînt ai tăi.

Bo rămase nemişcată. Bătăile inimii şi respiraţia - totul încetinise. O sută de mii - *o sută de mii.* Nu era o avere, dar pentru situaţia ei financiară însemna o redresare. Suma nu era suficientă pentru achitarea casei, dar va acoperi o parte importantă a împrumutului făcut; ii va oferi o gură de oxigen şi o va destresa puţin. În prezent se descurca, ţinea capul deasupra apei. dar voia mai mult dccit doar să se descurce.

Trase adine aer în piept, ca să revină în lumea reală, cvitind să mai sară cu capul înainte, fără să se uite atentă.

- Nu zău? Şi mai exact cum ar fi banii aceştia neimpozabili? Achitaţi pe sub tejghea? Ştii bine că Fiscul urmăreşte oricc depozit

mai mare de zece mii. nu? Nu vreau să fac parte din cscrochena în care eşti tu amestecat. Chiar este adevărat că **a** fost impuşcat? De-abia acum realizase că a avut o reacţie la această informaţie.

- Da. am fost impuşcat, spuse străinul aşezat la volan. Măcar prin asta se vedea că c conştient încă.

- În piept, ii spuse Axei. Era cît pe ce să fie omorit. Uite ce, nu poate să se întoarcă acasă la el pentru că a devenit ţintă: nu ştim pentru cine şi de ce. Pentru moment nu e capabil să-şi poarte de grijă singur, dar a trebuit rapid să-l scot din sistem şi să-l trimit undeva unde nu-i va căuta nimeni. Mi-ar plăcea să-l am mereu aproape. Casa ta este perfectă din toate punctele de

- Ştii bine că vorbeşti de pe un mobil, da? Care poate fi supravegheat? zise ea dind din cap dezaprobator.

- Nu şi ale noastre. Sînt parólate, iar apelurile sînt bruiate. Telefoanele se vor autodistruge după acest apel. Urmă o pauză, apoi continuă: Vei primi destui bani cît să-ţi plăteşti impozitul pentru cele o sută de mii. Nu te îngrijora, nu te va controla nimeni pentru asta. Haide, da sau nu?

Bo nu voia să dea un răspuns imediat. Cea mai mare greşeală financiară din viaţa ei fusese luată tocmai pentru că s a aruncat cu capul înainte.

- Trebuie să mă gîndesc.

- Regret. Acum sau niciodată. Cum am spus. mobilele astea nu vor mai fi folosite niciodată şi este prea periculos să mă contactezi prtn mijloacele obişnuite.

Trecuse vremea cînd putea fi zorită să ia decizii înainte să primească nişte răspunsuri.

- Ilmm. în primul rînd: nu-mi place să fiu Împinsă de la spate. în al doilea rînd: nu am încredere în tine. aşadar cred că te temi să nu mă prind de motivele tale şi de aceea nu-mi dai timp să mă gîndesc. Bine. uite care-i răspunsul meu…

- Bine. bine. spuse el cu ţifnă. iar ea jubila. Dată fiind diferenţa de virstă dintre ei, în timpul certurilor freo-ente din scurta perioadă cînd părinţii lor au fost căsătoriţi, ca nu reuşise niciodată să-l înfrîngă. Dar acum nu mai avea treisprezece ani şi ştia cum să-l abordeze. O sută cincizeci de mii, spuse el.

- Eu nu mă tocmesc pentru bani mai mulţi, dar mulţumesc

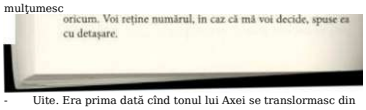
oricum. Voi reține numărul, în caz că mă voi decide, spuse ea cu detașare.

- Uite. Era prima dată cînd tonul lui Axei se translormasc din ironic în foarte serios. Şuu ci este o situaţie neobişnuita. Exact circumstanţele talc speciale sînt ideale pentru scopurile mele, înţelegi? Nimeni nu ar face vreo legături intre noi…

- Slavă Domnului, zise ca. căci nu putea rezista tentaţiei să-l

- Sint de acord cu tine. Dar tu ai resurse, eşti izolaţi şi nu trebuie şi-l muţi prea departe, în caz ci voi avea nevoie de el, dar mai presus de toate astea, ai nevoie de bani.

Asta cam aşa era. De şapte ani. cît trecuseră de la proasta evaluare a pieţei imobiliare, banii au stat în spatele oricărei decizii a luat. A invăţat cum să facă alegeri financiare bune, să se comporte ca un adult şi să facă tot ce trebuie, adică să-şi ia două slujbe. Cu toate regretele ocazionale, se simţea fericită aici, iar această fericire fusese învăţata în timp. deci era foarte preţioasă.
Nu era stinjenită de impasul ei financiar. Acum avea o situaţie net superioară celei din trecut şi reuşise să iasă la suprafaţă. Totuşi, de unde ştia Axei de viaţa ei, dar mai ales de finanţele ei? Ca şi cînd i-ar fi citit gindurile, el ii zise:
- Am ficut şi cu nişte săpături în legătură cu tine.
- Şi dacă tot eşti nerăbdător să-l ascunzi, nu crezi că ai lăsat
Dacă ar şti cineva unde să caute, da, dar m-am folosit de intermediari. F.există numeroşi avocaţi şi m-am asigurat că eşti protejată şi că râmii anonimă.Xu-i stătea în fire lui Axei să fie conciliant, nici măcar agreabil, iar asta ii spunea ci cît de importantă era afacerea pentru el. Siguranţa era pentru Morgan Yancy esenţială acum. mai ales din pricina stării lui. Cu toate ci nu era o femeie impresionabila, nu putea şi-l alunge pe acest bărbat, pentru simplul motiv că nu era În stare să conducă. Oricum, ii va oferi găzduire pentru o noapte. Mline rămine de văzut ce va face.
O sută cincizeci de mii de dolari...
Oftă. Trebuia să se gindească şi la alţii, nu doar Ia bani.
- Nu se poate. Dacă atentatorul este pe urmele lui, nu pot să pun în pericol viepile celor din zonă. Nu pot.
- Nu se va intîmpla aşa ceva. o asigură Axei. Nu se poate face nici o legătură şi c imposibil să se ajungă la tine. L-aş putea trimite la o locuinţă sigură, dar securitatea a fost încălcată deja şi de aceea te-am contactat, fiindcă nu faci parte din reţea. Este o problemă internă.
Dilema era imediată şi înnebunitoare. Avea nevoie de bani, dar nu avea încredere în Axei. Nu dorea ca acest străin rănit să stea la ca. dar nu-l putea alunga. Nici nu putea să cheme ambulanţa, ori pe Iesse. ca să-l ducă...undc? Morgan Yancy nu avea neapărat nevoie de un doctor, ci de timp ca să se vindece şi să-şi recapete puterile. La spital ar fi imediat identificat şi totuşi, il credea pe Axei, deci nu voia să pună în pericol viaţa bietului bărbat.
Nu avea încredere marc nici în Axei, deşi ştia că slujba lui are legătură cu guvernul, dar nici asta nu era o recomandare.
- Stai aşa. zise ea şi acoperi mobilul cu mina. ca să nu fie auzită.
Se apropie de SUV şi-l strigă pe bărbat: Yancy?
El deschisc puţin ochii.
-Da?
- Axei spune că nu te poate găsi nimeni la mine.
- De aceea am venit pînă aici.
- De unde vii?
El refuză să-t ofere acest detaliu, iar ea insistă:
- Mai exact cînd ai ieşit din spital?
- Azi dimineaţă, zise el, apoi inchise ochii.

Fir-ar să fie

.Era sigură că poate va regreta, însă o sută cincizeci de mii de dolari erau bani şi oricum vedea că bărbatul nu prezenta nici o ameninţare, aşa cum se simţea acum - ccl puţin pentru moment. Morgan avea încredere în Axei, chiar daci ea nu avea şi probabil că el il cunoştea pe fostul ei frate vitreg mult mai bine decît ca. dat fiind că mariajul părinţilor lor a durat doar opt luni.

- Bine, zise ca. Dar dacă nu găsesc banii în cont peste două zile. il dau afară în stradă.

Acum Bo luase decizia; bună sau rea şi trebuia să segindească la chestiuni practice.

- Să-ţi dau numărul contului meu din bancă.

- Te rog, se auzi tonul acela dispreţuitor. Oricum îl am deja.

Legătura se întrerupse.

- Acum ce faccm? se întrebă ea după inchcicrca convorbirii.

Yancy ridică încet capul, apoi întinse mina spre ea, iar Bo ii dădu mobilul. Îi scoasc bateria cu viteza unuia care a făcut asta Tricks chiar işi pierduse răbdarea şi anunţă asta prin cîtcva lătrături, de data aceasta din categoria celor care se traduc prin:"Mâmico, ajută-mă!"

Bo ştia că este manipulată, dar chiar şi aşa tot îi făcea pe plac.

- Vin imediat, ii spuse ca bărbatului.

Merse spre maşină, deschise portiera şi o eliberă pe Tricks din centura ei, nu înainte de a pune pistolul în buzunarul jachetei. Tricks işi luă mingea de tenis şi ţopăi jos din maşină, veselă şi pusă pe joacă. Sc îndreptă glonţ spre Yancy, dar Bo nu ştia dacă el este iubitor de animale sau nu, aşa că ii dădu scurt comanda:

-Nu

!Se temea ca Tricks să nu sară direct pe genunchii lui. Cînd ajunse la portiera deschisă, deja Tricks ii mirosea minuţios pe Morgan, sprijinindu-şi lăbuţele din faţă pe marginea geamului. Mirosi cămaşa în dreptul pieptului, iar Bo se gindea că poate acolo fusese împuşcat Oftă: ştia că Tricks simţea şi evalua imediat starea unui om: dacă era vesel, trist sau rănit, iar ea işi oferea compania, pentru a-i alina suferinţele. Bărbatul aşteptă liniştit această evaluare canină, iar cînd Tricks a constatat tot ce o interesa ii linse delicat pe cămaşă, la piept, apoi Işi coborî lăbuţele pe asfalt şi işi rezemă capul pe genunchiul lui.

- Haide, prinţesă, o chemă ea. Stai la distanţă. O trase uşor de zgardă şi-l întrebă pe Yancy: Acolo eşti rănit?

- Da. răspunse el cu glas sllrşit. A nimerit exact locul.

- O să încerc să o ţin departe de tine; uneori e foarte băgă-cioasă. pînă ajunge să cunoască omul. Bo se uită mai bine la el: arăta groaznic. Pînă la uşă nu era o distanţă marc. dar date fiind circumstanţele, se îndoia că va reuşi să treacă pragul. Putea să-l aducă ea mai aproape. Dacă treci pe scaunul din dreapta, iţi conduc eu maşina pînă la uşă. ca să nu fii nevoit să mergi pe picioare. Acum totul ii era clar în minte: va trebui să-l ducă înăuntru şi să aibă grijă de cl. fiindcă singur el nu va putea.

- Pot să merg foarte bine. zise şi se uită chiorlş la casă. ca la

Bo işi imagina că va incerca. fiindcă părea hotărît. dar mai ştia că nu va reuşi, nici chiar cu voinţa lui de oţel.

- Ba nu poţi. De abia te ţii pe picioare. Insist să mă laşi pe mine să duc maşina aproape de uşă. dar dacă nu vrei, treaba ta. Din

partea mea, poţi să rămii în maşină toată noaptea; eu nu te pot duce în spinare.
Nu găsise cel mal diplomatic argument, dar nici nu-l păsa. Încerca să-l înţeleagă şi să se pună în pielea lui; evident că se săturase să fie *ajutat,* cum s-ar fi săturat şi ea, dacă ar fi fost împuşcată.

Pot să conduc, mormăi el

- .Bine, zise ea şi merse să-i dea drumul în casă lui Tricks.
Căţeluşa sări pe un scaun aflat la fereastră şi privi cu interes ce se întimplă afară. Bo aşteptă ca Yancy să pornească motorul şi să întoarcă maşina, ca să o parcheze cu partea şoferului spre uşa. Astfel era mai aproape de ţintă.
Se chinui să coboare din maşină, iar Bo preferă să nu-l ajute şi ii întrebă:
- Ai bagaj? Cu întrebarea se gindi totuşi să-l susţină măcar, aşa că-şi propti umărul sting sub braţul lui drept.
- O geantă de voiaj, zise atit de încet, de parcă fiecare cuvint rostit il epuiza peste măsură. În spate.
Bo rlrimbă din nas. din pricina mirosului pe care-l simţi dinspre el. Mirosea a încins şi a...bolnav: un amestec de iran spiraţic şi medicament, probabil de la pansamentul cu antibiotic de pe rană, fixat cu plasture.
- O să vin eu după geantă. Bo işi zise că era bine să-l ducă în casă cît mai repede, dar nu-i era uşor. Cu toate că evidcnl slăbise, faţă de momentul din fotografic, era mai înall ca ca cu un cap şi era vizibil afectat, astfel că se sprijinea pe ca cu încredere. Cind î-a văzul intrind, Tricks a început să se plimbe printre picioarelc lor. bucuroasă, iar Bo i-a spus în timp ce-l conducea pe suferind spre canapea: Lasă-ne. Unde ţi-c mingea?
Tricks alergă în căutarea mingici. iar Bo avu timp să-l instaleze pe canapea.
- Ar fi bine să te întinzi. Îl sfătui destul de sever şi-i aranjă o pernă sub cap. Bărbatul făcu întocmai, iar pe chipul lui se citea o oarecare resemnare amestecată cu epuizare, aşa că oftă prelung şi închise ochii Bo ii aranjă încă o pernă sub genunchi, fără ca el să se mişte. Transpirase şi ea, cît timp l-a aşezat cît mai confortabil la orizontală.

Tricks găsise mingea şi venise cu ea la picioarelc ci. apoi aducea la picioarele bărbatului cîtc o

jucărie din cutia ei specială. El începuse să respire liniştit, probabd fiindcă adormire. iar Bo merse să aducă geanta de voiaj

.O scoase cu greu din portbagaj şi o tîrî pe jos, pînă în holul de la intrare. Era clar că bărbatul nu va putea urca într-o cameră la etaj. deci va trebui să-l cazeze la parter, unde se afla şi o baie, pentru confortul lui. Îi lăsă geanta lîngă canapea, în caz că se trezeşte şi va avea nevoie de ceva din ca. Tricks continua să aducă jucăriile lîngă musafirul neaşteptat.

Bo făcu mental lista cu treburi care o aşteptau: va trebui să-i hrănească pe amindoi, apoi cumva il va juta să meargă la baie. iar acum voia să ştie în ce stadiu se află.

- Eşti conştient? il întrebă.

Nici un răspuns. Era bine sau era rău? Oare era conştient, sau doar adormit? Era rău. dacă işi pierduse cunoştinţa. Care dintre cele două stări ar fi fost mai bună pentru moment? Dilema nu-i dădea pace, aşa că preferă să verifice singură, aşa că se aplecă deasupra lui şi 11 apucă uşor de umărul drept.

- Hei...

A fost singurul cuvint rostit, fiindcă el deschise brusc ochii şi întinse mina dreaptă spre ea, apucind-o zdravăn de git, moment în care Bo avu senzaţia că moare sugrumată. Nu vedea dccit albastrul infinit din privirea lui speriată, dar se panică din cauză că nu mai avea aer. Işi adună ultimele fărime de curaj şi putere şi ii aplică un pumn în faţă. Impactul s-a finalizat cu un recul resimţit pină la cot.

- *Drace*! exclamă el şi îi dădu drumul.

Ea făcu un pas inapoi şi trase adine aer în piept, apoi tuşi sec şi îşi masă gitul.

- *Hr-ar să fiel* zise imediat ce şi-a revenit din şoc. Se uitau unul la celălalt de la o distanţă care să le asigure siguranţa.

Uite că aşa cum nu s-a gindit ca că poate nu doarme, acest necunoscut, aflat în casa ci de doar cinci minute, a încercat deja să o omoare. Asta *nu puica* deloc să fie bine.

CAPITOLUL 5

Ar fi trebuit să-şi dea seama ca Axei minte. „Nu va fi un pericol pentru ea", rahat!

O durea pumnul; chiar *doare* cînd tragi un pumn cuiva. Poate şi pe el în doare, dar era problema lui. Se chinui să se ridice şi duse mina la nas. Şterse sîngele care ţişnisc.

Se simţea revoltător de vinovată pentru că lovise un bărbat rănil. Nu trebuia să se înfurie, insă el a sugrumat-o şi nu-l provocase ea; chiar

şi aşa slăbit, era evident că ar ti putut să o ucidă foarte uşor. iar asta poate s-ar fi intîmplat. dacă nu şi-ar fi dat seama cine este.
Se temea că acum va singera pe canapeaua ei. aşa că scoase din buzunar un pachet cu şerveţele, pe care le avea mereu la ea cînd ieşea cu Tricks şi i le dădu, ca să-şi şteargă sîngele de pe faţă.
El se şterse încet, liră să o privească deloc.
- Ce naiba? spuse ea şi-l lăsă pe el să descifreze sensul.
- Scuze, a şoptit el. ţinînd şerveţelul la nas. Nu trebuia... să mă apuci de umăr. înţelegi? Strigă, sau aruncă un obiect în
- Să Iii sigur că voi arunca un obiect în tine, spuse ca iritată. Făcuse un pact cu diavolul, iar acum îşi primea plata. îl întrebă curioasă: l.uptâ?
El ridică uşor umărul drept, apoi nu se mai clinti, fiindcă mişcarea i-a provocat durere intensă.
- Într-un fel.
Pentru ca nu era clar ce înseamnă acel „fel" de luptă. Ori te lupţi, ori nu. Totuşi il înţelese că încă se simţea frustrat din pricina incidentului.
- Bine. ii zise ea. Dar să nu mă mai sugrumi vreodată.
- Voi încerca. Ai un pumn valoros, spuse cl, tamponîndu-şi nasul. Ce-ţi face mina?
- Mi doare.
- Şi pe mine nasuL
- Bine.
După cum arăta bietul de cl. părea ci mai are puţin şi se răstoarnă de pe canapea. Bo se uita prin cameră, după Tricks, iar în accst timp cl privea cu atenţie mormanul de jucării ale ciinelui. Sc auzeau lipăielile lui Tricks din bucătărie, dar imediat ce termină apa din castronel, aceasta veni cu o găină din cauciuc, pe care o lăsă pe genunchii lui.
- Te mituieşte, ii explică Bo. Încearcă să te provoace să te joci cu ea.
Tricks nu-l scăpa din priviri, ba chiar impinsc uşor cu nasul jucăria adusă.
- Nu va renunţa pînă nu cedezi tu. aşa că te sfătuiesc să te conformezi.
- Nu poţi să o duci într-o cameră de unde să nu iasă mereu? spuse cl uşor stresat. dar şi complet epuizat. Nu sînt în stare să fac nimic.
Chiar era adevărat ce spune, iar în alt context Bo ar fi disciplinat-o pe Tricks, dar nu acum.

Mai bine te-aş încuia pe tine undeva, nu pe ea. Hai. fetiţo. strigă ea, lovindu-şi palmele

de două ori, iar Tricks
veni prompt. O mingîie
şi se uită pe sub
sprînccne la interlopul
de pe canapcaua ci.
Aceasta este casa ei.
nu a ta. spuse apăsat.
Eşti aici fiindcă suferi

- .Sînt aici pentru că ai nevoie de bani, zise el, cu incâpâţin- arca cclui care nu dă inapoi.
Bo ştia că are dreptate, dar tot nu se calmă. Ar fi fost o copi- lârie să mai continuie discuţia.
- Ai dreptate, zise ea. Nu vom ajunge nicăieri aşa. Voi încerca să o ţin mai departe de tine. Fină ce nu leşini din nou, ar fi bine să mănînci ceva. Ce vrei?
- Nu mi-e foame.
- Bine, atunci îţi fac un smoothie.
- Nu. mulţumesc, chiar nu mi-e foame, refuză el, indiferent la oferta ei.
- Nu te-am întrebat dacă ţi-e foame. Dacă nu pui gura pe nimic, te vei simţi şi mai slăbit. E ceva normal. Dacă nu poţi înghiţi mîncare solidă, pot şi pun În smoothic nişte unt de arahide, lapte, banană...chestii din astea. Măcar aşa vei înghiţi ceva hrănitor.
- Ce ai spune de nişte lapte simplu?
- E perfect, atîta timp cît mai pun în el unt de arahide şi o banană.
tl văzu că bombăne ceva înfuriat, dar după mutra ei, care parcă ameninţa că fie bea ce-i pregăteşte, fie o să i-l verse pe cap, el acceptă:
- Nu-mi pasă. Pregăteşte ce vrei.
Chiar asta intenţiona ea să facă. Merse la bucătărie, adică în secţiunea din mijloc a parterului open-space. Locuia într-un fel de hambar - unul adevărat, pe care ea insâşî l-a proiectat, apoi i-a supravegheat renovarea; de fapt nu tusese construit pentru ca. fiindcă nu ar li ales niciodată să locuiască într-un hambar. Casa fusese concepută pentru un client care a lăsat-o baltă ulterior. înglodată în datorii şi cu o casă-hambar construită într-un loc pe care nu şi l-ar fi ales niciodată pentru ea.
Totuşi a ieşit bine. Devenise hambarul ci şi aici işi clădise o viaţă, în accst colţişor din Virginia, cu munţii şi rlurilc limpezi, o casă unde Tricks avea spaţiu suficicnt. Avea prieteni, avea o slujbă - de fapt două - şi era extrem de mulţumită.
Bucătăria era pătrată şi foarte luminoasă, deşi existau coloane care susţineau tavanul. Podelele erau din lemn masiv Norocul ci cu atîta spaţiu liber, fiindcă putea să-i aibă în raza vizuală şi pe Yancy şi pe Tricks. Puse în blcndcr: lapte, iaurt, unt de arahide. o banană, aromă de vanilie. Făcu o porţie mică, deoarece nu credea că el va putea să bea prea mult. din lipsa poftei de mincarc, cum se intimplă celor răniţi.
Era bine să-i ofere suficienţi nutrienţi, ca să-l ajute să se refacă. Doar asta ii oferea în acest loc sigur: recuperare. După ce se va intrema şi işi va putea purta de grijă singur, va pleca fără indoială. Mai bine să-l facă bine repede, chiar indopîndu-l
De fapt ii făcea plăcere să I oblige cumva. Nu doar că înccr- casc şi o sugrume, dar nu o plăcea nici pe Tricks. Cea de-a doua culpă era cea mai gravă. Nu toţi agrează animalele, dar el fusese chiar obraznic. Nu era alergic la ciini, fiindcă nu a strănutat în prezenţa ei: pur şi simplu era un crctin. fără explicaţie pentru purtarea dezagreabilă. Adăugă nişte gheaţă, porni blcndcrul şi aşteptă pînă ce amcstccul era gata. Turnă într-un pahar şi ii oferi băutura cu un pai.
- Poftim, îi spuse şi puse paharul pe măsuţa de lîngă canapea.

Noroc.
Morgan inccpu să bea. la inceput neîncrezător, dar constată că era chiar gustos. Puse paharul la loc şi oftă.
- Mulţumesc, ii spuse el.
- Cu plăcere. Trebuie să o scot la plimbare. Tricks luă mingea şi se îndreptă spre uşă. Lipsesc vreo douăzeci de minute, sau mai mult. Vrei să-ţi pornesc televizorul?
- Nu, vreau doar să stau întins, ca să mă odihnesc puţin.
- Bine. Să bei tot smoothie-ul.
II lâsă cu gindul că va adormi, iar casa va râminc neprote- jată, aţa că luă cheile ţi pistolul, apuca din mers o haină mai groasa ţi iţi trase gluga pe cap. Bătea un vinticel rece ţi norii plumburii amenin ţau cu ninsori abundente.
încuie uţa şi porni, iar Tricks alerga voioasă în faţa ei. aşteptind să i se arunce mingea în direcţia pe care o alegea ea. Plimbarea lor includea o cărare de la marginea pădurii, uneori şi malul unui lac unde Tricks înota vara. Ajungeau la un deluşor. pe care la început ea il urca destul de greu, insă acum părea că nici nu urcă, atit de repede urca pe coamă.
Era cea mai plăcută parte a zilei, la plimbare cu 'Tricks, care savura liecare clipă şi se bucura ca un copil năzdrăvan. I.ui Bo i-ar fi plăcut să mai stea citcva minute dar de clteva sen vremea se schimba brusc şi în plus avea de lucru acasă, aşadar decise să se întoarcă.
- Să mergem acasă, fetiţo. o chemă pe Tricks, care apăru în alergare şi se mulţumi cu cît a alergat pe ziua de azi.
Pe drumul spre casă scoase mobilul şi imortaliza momentul cînd primii fulgi de nea i-au împodobit lui Tricks podoaba aurie, adunîndu-se pe cap ca o voaletă specială. Căţeluşa se oprea şi poza. de parcă era un model celebru.
- Bravo, fetiţo. o încuraja Bo. apoi o mingiie apăsat, iar ca se gudura printre picioarele stâpînci ei şi o copleşea cu atenţia necondiţionată.
Ajunseră acasă, iar Bo descuie uşa. intră şi se uită spre canapea: oaspetele nedorit stătea lungit, aşa cum l-a lăsat. 'Tricks ţi-a luat citc o jucărie din mormanul adunat lîngă canapea şi le-a dus în culcuşul ei, apoi s-a aşezat să se odihnească.
Bo verifică paharul de pe măsuţă şi observă că jumătate din smoothie era băut, semn că a fost apreciat. Vărsă lichidul rămas la chiuvctă şi spălă paharul. Mai avea ceva timp pini la masa de seară a ei şi a lui Tricks. aşa că se duse în zona unde avea aşezat biroul, chiar sub rampa scărilor.
Lucra ia un proiect deloc interesant, despre cum se poate converti limbajul tehnic în limbajul unei persoane obişnuite şi cum se lucrează cu o cameră de înregistrare. Se descurca bine cu diagrame, chiar dacă nu avea produsul în faţă şi avea capacitatea să vizualizeze funcţionarea unui aparat.
Una dintre înţelegerile făcutc cu oraşul a fost să-i instaleze acasă un modem Wi Fi, ca să poată trimite şi primi toate datele de care avea nevoie la muncă, fără să mai ajungă în oraş. Astfel productivitatea ei a crescut simţitor. Avea proiecte cu termene stricte, dar reuşea să le definitiveze mai devreme şi aşa cu anii afacerea ei a înflorit - nu destul cît să scape de datoria personală, făcută pentru un *anume* proiect. Atunci a decedat pe loc afacerea ci din domeniul imobiliar şi

a revenit la redactarea materialelor tehnice, pentru a-şi cîştiga piinea.
De multe ori Bo se minuna de schimbarea din viaţa ci. La momentul respectiv a fost speriată, ba chiar revoltată, dar altminteri cum s-ar fi oprit ea în acest orăşel, unde a prins rădăcini solide? Termenul „rădăcini" îi era cu totul străin pînă atunci; nu se ataşase de nici un loc în care a locuit, nici de vreo persoană, apoi viaţa i-a oferit o şansă - aici. Avea acum un loc al ci, unde se simţea acasă şi o avea pe Tricks. Primise tot ce era
Desigur că mai simţea nevoia să meargă la un concert, sau să hoinărească prin muzee, ori să cineze la un restaurant cu o listă de vinuri interminabilă - dar paradoxal, se mulţumea cu ce are aici. Ea însăşi era suprinsă de propria-i persoană.
Tricks se ghemui pe covorul de lîngă scaunul lui Bo. iar acum chiar reuşi să se concentreze vreo două orc în linişte. Termină un proiect şi-l începu pe cel de-al doilea. Stomacul îi aminti că trebuie să mănincc, aşa că se ridică de la birou. Tricks o simţi imediat şi ridică privirea, anticipînd veselă momentul mesei.
Bo se apropie de canapea şi văzu că Yancy doarme; se intrebă dacă era momentul să-l trezească şi să-i ofere ceva de mincarc. sau să-l lase să se trezească singur? Era epuizat, aşadar precis va mai dormi o vreme, poate chiar toată noaptea - fapt care ar ti creat o altă posibilă problemă.
Dacă l-ar lăsa să doarmă aici, jos, iar ca s-ar culca în camera ci? Dacă se trezea, avea nevoie să urineze şi. ameţit fiind. într-o casă străină, intunccată. nu ar găsi toaleta? Poate nici nu avea putere să o caute, atunci ce va face?
I s-a părut în regulă să-i lase lîngă canapea o sticlă goală, cu un bileţel: *„Foloseşte asta".* Ar fi fost bun un scaun special cu toaletă, dar de unde să ia aşa ceva?
O chemă pe Tricks, să-i dea de mincarc, mai mult ca să o liniştească şi să nu-i vină vreo idee să sară pe canapeaua unde doarme străinul. Merse în bucătărie şi desfăcu o conservă cu mincarc specială pentru ciini, apoi adăugă citcva felii de friptură de curcan, ştiind că Tricks adora micile delicii în casto-
După mai multe insistenţe. Tricks mincă şi la sfirşit dădu din coadă de mulţumire. Bo se îndreptă spre musafirul adormit, cu intenţia să-l trezească într-un fel, iar metoda aleasă nu s-a dovedii potrivită: a aruncat o jucărie de pluş pe pieptul lui, cl s-a speriat ca mai devreme, s-a ridicat brusc, apoi a căzut pe spate, secerat de o durere cumplită.
- Scuze, zise Bo, cînd ii văzu grimasa. îmi ccr mii de scuze!
- Ce naiba? exclamă el. dcschizind ochii. Făcu un efort şi se ridică, iar atunci ii căzu de pe piept animâluţul de pluş cu care a fost trezit.
- Îmi pare râu că le-am trezit aşa, dar nu te-ai clintit.

- Nu-i nimic, mormăi el. Cit am dormit?Cam două ore şi jumătate.
- Nu am crezut că voi dormi atît. îmi cer scuze. Probabil că şofatul m-a vlăguit complet.
- îmi închipui, dacă spui că tocmai ai ieşit din spital. Se uită atentă la el şi văzu că paloarea nu se estompase deloc, iar nuanţa cenuşie era la fel de intensă pe chipul lui. Te-am trezit pentru că trebuie să mănînci ceva. chiar şi puţin, cum ar trebui să te hidratezi, totuşi. Crezi că poţi urca la etaj, unde este camera de oaspeţi? După privirea lui tristă şi descumpănită, ea înţelese că răspunsul era negativ.
- Aşa m-am gîndit şi eu. Atunci vei dormi pe canapea, sau iţi aduc o saltea şi pregătesc un pat de campanie, ca să dormi întins mai bine.
- Pot, dar mai bine nu, zise el istovit.
- înţeleg. Chiar înţelegea mesajul lui; dacă trebuia să facă un lucru, 11 făcea. dar cu preţul unor dureri cumplite. În acest caz. hai să-ţi arăt unde este baia, ca să te foloseşti de ea. Presupun că ai nevoie, iar dacă nu vei bea lichide, ţi le voi turna cu pe gîL
- Am nevoie. Să merg la baie. adică, adăugă el.
- Atunci vino după mine. Oare de unde se poate închiria un scaun cu rotile? îşi zise ea.
- Nu, o întrerupse el. Pot să merg. M-am săturat de scaune cu rotile. îmi voi recăpăta puterile doar dacă mă forţez. La el incăpăţinarea mergea de mină cu hotărirea neclintită.
- Crezi că eşti vindecat? Cit a trecut de cînd ai fost împuşcat?
- Cam o lună. îşi şterse transpiraţia de pe frunte. Făcuse eforturi mari să se ridice în capul oaselor.

- Nu spun că mă pricep la răni provocate de împuşcături, dar presupun că ar fi trebuit să te simţi ceva mai bine pînăOperaţia pe cord dcschis a fost mai dureroasă decît împuşcătura în sine.
- Atunci se explică totul. Ţi-au despicat osul sternului în două, nu-i aşa?

El schiţă un fel de zimbet, dar nu reuşi decît o grimasă.

- Asta a fost cea mai mică problemă, doar că probabil nu s-a vindecat complet osul. Pe urmă am lacul pneumonie. Doctorii nu au vrut să-mi dea drumul, dar părea că am stat prea mult în acelaşi loc. Mac şi cu mine am decis că e timpul să plec. Bo îl văzu că se chinuie să se ridice, aşa că veni să-l ajute, aşa că îi apucă de subsuori, ca să-l susţină.

Mac era desigur Axei, iar pneumonia de care a suferit, adăugată la operaţia pe cord dcschis explica slăbiciunea prelungită.

- Acum mai iei medicamente?
- Nu antibiotice; plăminii mei sînt curaţi acum. Reuşise să stea pe picioarele lui. dar gifiia şi se clătina periculos.
- Am înţeles că nu iei antibiotice, dar alte medicamente? întrebă ea din ce în ce mai bănuitoare.
- Dacă vrei să mă întrebi de ce nu iau calmante pentru durere, zi-mi-o direct
- Bine, atunci te întreb dacă nu trebuia să iei ceva calmantc împotriva durerilor?
- Las-o balta. Nu mai iau porcăriile alea. Cind le luam, eram confuz mai lot timpuL

-ş>?

- Trebuie să mă dcscurc singur. Nu am lîngă mine infirmiere şi brancardieri care să mă ajute dacă aş cădea.

Era logic tot ce spunea, aţa că Bo nu mai insistă.

- Nu prea te văd ţinindu-te pe picioare nici acum.
- Îmi este mai bine dccil atunci cînd simţeam că-mi pluteşte capul de la calmantc.

încet, dar sigur Bo îl susţinu cu grijă, ca să-l ajute să ajungă spre baie. El se sprijinea cu încredere pe umărul ei. Cind ajunseră la chiuvetă, ca îl lăsă să se apuce bine cu mîinile, ca să se cchilibrczc şi-i zise:

- Strigă, dacă ai nevoie de ceva. Sînt aproape.
- Mulţumesc.

Bo se retrase la o distanţă suficientă cît omul să-şi facă treaba iară să fie auzit Clar că în seara asta nu va urca la etaj. După ce auzi că s-a tras apa la toaletă, se auzi şi apa curgind la chiuvetă. Bine că c genul care se spală pe mlini după ce-şi face nevoile, se gindea ca. Se deschise uşa de la baie, iar ea merse să-l sprijine de subsuori, cum făcusc mai devreme.

- Hai să mincăm de seară. Dacă nu te simţi în stare să mănînci ceva solid, o să-ţi pregătesc iar un smoothie.
- Ce ai de mineare? întrebă ci. puţin interesat.
- Ce prefer eu de obicei: am produse semipreparate ia congelator. Uneori gătea, dar nu era foarte pricepută, aşa că nu insista. Poate miinc va pregăti nişte spaghetc. însă acum era obosită şi nu dorea să se streseze.
- Ai ceva care conţine carne de vită?

Rapid ea făcu mental sclccţia cascrolclor congelate din frigider.
- Îmi pare rău. Am doar curcan şi pui.
Miine va merge la cumpărături, insă azi va trebui să se mulţumească şi el cu ce are ca la îndemină. Au ajuns la canapea, iar el s-a prăbuşit pe pernele moi. mai mult lungit, decît şezind.
- Poate vrei să-ţi pregătesc un sandviş cu unt de arahide şi jeleu?
- Sună bine un sandviş, spuse el calm.
Alegerea nu era una prea hrănitoare, dar măcar era mineare solidă, li pregăti o jumătate de sandviş: dacă putea să mănincc atît şi voia mai mult, ii va mai pregăti, dar ca se îndoia că va fi aşa. Ca băutură ii putea oferi apă. lapte şi berc.
- Bei apă sau lapte?
- Apă. te rog.
Bo Si puse pe o tăviţă farfuria cu jumătate de sandviş şi un pahar mare cu apă. Îi puse tava în poală.
Bo se retrase, după ce ¡1 informă că. dacă termină jumătatea de sandviş şi mai doreşte, îi pregăteşte şi cealaltă porţie.
Tricks nu cunoştea asemenea noţiuni ca respectul pentru cel cârc mănincă. aşa că se instala foarte aproape de cl şi nu-l scăpa din ochi. După ce l-a văzut că a terminat jumătate de sandviş, se trase uşor mai aproape de cl şi-l privea cu marc atenţie.
- Crezi că mă va ataca? intrebă el uşor speriat.
Bo urmărise scena şi voia să-l vadă cum se descurcă în bătălia privirilor.
- Eu nu aş lăsa din mină sandvişul, dar nici nu l-aş ţine prea aproape de gura ei. Practic nu dorea să-l sperie mai mult. chiar se simţea vinovată pentru cît se speriase cl pînă atunci. Sc gindca că poate Tricks va face o mişcare bruscă spre cl şi s-ar putea să nu iasă prea bine. Deschise borcanul în care ţinea citcva dchcatcsc pentru Tricks şi o întrebă: Vrei o recompensă?
Imediat căţeluşa tropăi spre borcanul cunoscut, dind din coadă veselă. Bo scoase un biscuit şi i-I dădu, iar cu coada ochiului l-a zărit pe Morgan cum bagă în gură restul din sandviş, grăbit şi oarecum pe furiş. Gestul lui amuzant o iacu să zâmbească.
- Mai vrei un sandviş? jl intrebă ea, cu aceeaşi amabilitate cu care i-a oferit căţelului trataţia.
- Nu, mulţumesc, zise el. A fost sufictenL
Bo puse tava aproape de cl. ca să se poată servi singur cu apă, dacă avea nevoie. Ea îşi luă puţin curcan pe o farfurie şi se aşează la hanii din bucătărie, să mănincc în linişte. De abia la slîrşitul mesei il întrebă dacă vrea să se uite la televizor.
- Sigur, zise el, deşi nu părea prea interesat. Măcar aşa încă-perea se va umple sonor, înlocuind tăcerea grea de pini atunci. De obicei seara ea citea, sau se uita la televizor, dar acum nu avea chef să facă asta împreună cu el. Rămase cu opţiunea lecturii. Totuşi era cam devreme ca să urce în dormitor.
- A nins. spuse ea. de dragul conversaţiei. Nu prea mult. deocamdată.
- Este Aprilie, comentă el privind pe fereastră. Nu vedea stratul subţire aşternut pe jos, insă fulgii căideau lin.

- Am mai avut zăpadă în Aprilie. Părea că în fiecare an. în Aprilie Mama Natură poate să-i lovească.
- Sint din Florida. Urăsc zăpada.
- Eu m-am obişnuit cu ea, spuse Bo. Pînă acum se mutase în şapte locuri diferite şi pe nici unul din ele nu le-a numit acasă, pînă ce a ajuns în Virginia de Vest.

Bo părea din ce în ce mai tensionată, fiindcă nu-i plăcea ca un străin să-i invadeze intimitatea. Făcea faţă, dar nu-i plăcea. Conversaţia lor sumară era forţată. Se îmbrăcă şi ieşi din nou cu Tricks. iar cînd reveni, musafirul ei adormise deja.

Aduse citcva pături şi o pernă din dormitorul pentru oaspeţi. Ca să-l trezească, 11 strigă pe nume. avînd grijă să stea la o distanţă rezonabilă. Tricks începu să latre, iar el se trezi instantaneu.

II ajută să mai facă un drum la baie, işi umplu iar paharul cu apă, veni şi aranjă păturile pe canapea, apoi el se aşează şi işi scoase ghetele, pe care le puse lîngă canapea.

- Ai vrea să-ţi păstrezi pantalonii pe tine? îl întrebă ea, menţinînd un ton prozaic. Nu-i păsa dacă-i dă jos sau nu - nu o interesa absolut deloc trupul lui - dar poate avea o preferinţă. Ai pantaloni de pijama în geanta de voiai?
- O să-i las pe mine. zise el. drept răspuns referitor la pijama.

Bo se gîndi citcva minute, apoi scoase mobilul şi forma un număr. Avea un telefon în bucătărie şi unul în dormitor. Cînd sună primul, ea întrerupse apelul şi ii dădu lui mobilul, apoi ii

- Dacă ai nevoie de mine. sună-mă la ultimul număr. Am un mobil în dormitor. În caz că nu ai tu un alt mobil. Ai?
- Mai am unul cu cartelă unică în geantă.
- Atunci mă voi ocupa de el miinc. În seara asta poţi să-l păstrezi pe al meu.
- Dacă te sună cineva?
- Ai dreptate, spuse ea. Ninge şi poate vreun idiot face o trâznaie pe autostradă.
- Mobilul este în ultimul buzunar pe partea stîngă.

După ce-şi introduse numărul în mobilul identic cu cel pe care l-a folosit cînd j vorbit cu Axei. ii spuse noapte bună şi se retrase cu Tricks în intimitatea camerei ei.

închise uşa şi se relaxă. Va trebui să aibă grijă să nu coboare scările în lenjerie intimă, ca să-şi ia o cană cu cafea, va trebui să închidă uşa dormitorului din propria ei casă. nu fiindcă se temea că cl va urca acolo, ci pentru a o împiedica pe Tricks să coboare la el. Era clar, işi zise în gind: avea toată compania pe care o putea suporta Într-o singură zi.CAPITOLUL 6

Cind s-a trezit, Morgan nu a realizat imediat unde se află. După cîteva minute de analiză olfactivă şi vizuală a împrejurimilor, şi-a amintit.

Se afla acasă la Isabeau Maran. Structura de lemn a construcţiei emana o aromă plăcută: amestecul de lemn al structurii hambarului şi al tapiţeriei din piele a canapelei pe care dormea, cu parfumul delicat de...potpourri din vasul de sticlă de pe o măsuţă. Mai presus de toate era mirosul ci. Se afla în casa ei şi parfumul ei se simţea peste tot. Se obişnuise deja cu mirosul, care îi devenise familiar, din clipa cînd l-a ajutat să treacă pragul casei...hambarului...oricum se numea acest loc.

Fusese atît de epuizat ier», incit acum îi era foarte greu să o descric fizic. însă putea enumera doar: atrăgătoare, slăbuţă, şatenă cu păr lung şi mirosea grozav - nu doar că mirosea a femeie, dar nu mirosea a dezinfectant. Ar fi fost profund recunoscător dacă nu ar mai simţi niciodată mirosul de spital. Ultima lună trăită a fost un coşmar. În care durerea, calmantele, nesiguranţa, groaza, teama şi furia l-au dcconectat de realitate, iar de toate nu mai voia să-şi amintească vreodată.

Acum trebuia să meargă la toaletă, dar se simţea foarte slăbit şi asta era noua lui realitate. Putea să meargă prin propriile eforturi, sau putea să o cheme pe ca. Deia l-a ajutat de două ori pînă la baie şi nu mai voia să o solicite. Părea că iubeşte mai mult animalele, decît oamenii neajutoraţi. Nu era de mirare, considerind perioada petrecută cu Mac. Aşadar, chiar daci trebuia sa se tirască, va ajunge singur la baie, oricît de mult efort va fi obligat să depună.

Se ridică în şczind. tl durea pieptul îngrozitor, din cauza pneumoniei. Nu era ameţit, aşa că se ridici încet.

Perfect. Nu era rău. O uşoară senzaţie de vertij trecător şi gata. Merse cu paşi mărunţi şi în trecere reflectă trist asupra stării perfecte a propriului trup înainte de a fi împuşcat, insă nădăjduia că işi va recăpăta forma cu timpul.

Pe peretele de lîngă uşă observă un panou cu leduri, iar cel roşu se aprindea intermitent, semn că proprietara activase sistemul de alarmă al casei. Bine că nu avea de ce să iasă.

În hambar nu erau obiecte uiutile. Doar jucăriile căţelului împrăştiate atrăgeau atenţia. Sufrageria, bucătăria şi zona biroului erau mobilate minimalist, dar suficient. însă stilul era straniu pentru o femeie. Ştia prea bine că femeilor le place să se înconjoare de *lucruri*. Evident că Isabeau Maran nu se încadra în categorie.

Ajunse la baie în final, fără probleme. După cît a condus ieri, acum epuizat, iar asta îi părea umilitor. înainte să fie împuşcat înota şi/sau alerga citeva mile bune, dar acum îl răpuneau chiar şi citeva orc de stat în capul oaselor.

Ce uitase să menţioneze Mac era că fosta lui soră-vitregă era iubitoare de cîini. dar Morgan găsea asta mai convenabil dedt dacă ar fi fost iubitoare de pisici. Clinii sini întotdeauna mai uşor de abordat. În general iubea animalele, dar nu acum. Nu avea energie să se joace, să mingiie sau să facă faţă unui retriever foarte prietenos. Doamna Maran explicase clar locul pe care-l ocupa cîinele în viaţa ei şi trebuia să se obişnuiască şi
A înţeles că prezenţa lui era o surpriză ncplăculă şi ceva ce i s-**a** impus. La fel de nemulţumit de situaţie era şi el. Pentru moment nu avea de ales. dar nici ea nu avea. fiindcă ii erau necesari hanii. îi era recunoscător pentru că-I găzduieşte. Auzise că iniţial l-a refuzat pe Mac. deşi era vorba de o sumă frumuşică. Dorinţa ci cea mai arzătoare era ca nimeni să nu fie pus în primejdie de prezenţa lui. Morgan era aproape sigur că aşa va fi. doar că nu putea să jure asta. Chiar şi cele mai bune planuri au scăpări; oricind un detaliu nesemnificativ poate da peste cap totul. Deocamdată era mai bine să ţină asta pentru sine, ca să nu se trezească iar pe drumuri, fără o destinaţie.
Se reaşează pe canapea şi porni televizorul, privi indiferent citeva minute, apoi renunţă. Camera se cufundă în intuneric, fapt care il bucura, dacă se gindea la rezerva de spital, unde l-au agasat led-urile aprinse ale aparatelor la care era conectat. La fel cum l-au enervat şi discuţiile purtate pe holurile luminate, dar şi permanenta forfotă a personalului medical. Trase cu greu aer în piept şi se relaxă în beznă.
Bo nu a reufit să doarmă bine, din cauza străinului din casă. Nu era obişnuită să împartă spaţiul cu nimeni. Uşa dormitorului era închisă, iar Tricks obişnuia să facă rondul casei în fiecare noapte, aşa că acum era neliniştită. După citeva sărituri pe pat şi inapoi pe covoraşul ei, Bo o strigă:
- Vino aici şi culcă-te.
Tricks îşi ascultă stăpîna, iar după citeva proteste guturale, adormi pe partea ci de pat. Bo îşi Infoie perna şi încercă să-şi găsească locul. Adormi cu greu, apoi se trezi din nou enervată pe Axei şi pe bărbatul de jos. Dacă amăritul nu ar fi fost impuşcat. situaţia de faţă nu ar fi existat, dar nici ca nu ar fi primit suma de o sută cincizeci de mii - doar ca să aibă grijă de el! Aşadar, neatenţia lui a fost în avantajul ei şi pentru asta ii era recunoscătoare.
De la primii zori dădu la o parte pilota, iar Tricks săn voioasă direct la uşă, aşteptind deschiderea ci. tn mod obişnuit
Bo nu se sinchisea să se imbrace, dar acum era altceva, aşa ci se îmbrăcă, se pieptănă şi bău un pahar cu apă. Îşi imagina chipul cernit al bărbatului de jos şi o cuprinse mila. combinată cu obligaţia de a-i oferi cît de cît îngrijire, mai ales că o tăcea
Tricks cobora scările în alergare, iar jos topăia nerăbdătoare să iasă. aşa că azi tăcu la fel. cu toate că stăpina ci se opri să vadă ce face bărbatul intins pe canapeaua ci. îl văzu în aceeaşi pozifie, doar că picioarele ii atiruau în afara canapelei, dată fiind înălţimea lui.
Cînd o văzu pe Tricks că-i dă tircoalc interesată, Bo luă de jos mingea de tenis, tăcu un ocol pe la bucătărie şi apăsă butonul exprcsorului, incintată că ta sosire avea să bea o cafea fierbinte, dezarmă alarma şi deschise uşa. Tricks ţişni afară.

Ninsese uşor, iar pământul era acoperit cu o peliculă fină, albă şi rece. Părea că iarna nu doreşte să plece pe de meleagurile acelea. După cîteva ture. căţeluşa îşi făcu nevoile şi reluă rutina zilnică, mirosind şi aducind în gură beţişoarc găsite printre ierburi.

- F.şti pregătită pentru micul dejun? zise ea şi Tricks veni la picioarele ci, iar în ochi îi strălucea lumina bucuriei de a minca. Bo luă mingea de tenis şi se îndreptă spre casă.

înăuntru se simţea aroma fierbinte a cafelei proaspăt prepa rată. (I văzu pe bărbat şezind pe canapea. Nu mai arăta atit de răvăşit ca ieri, cu toate că barba crescută ii intuncca puţin trăsăturile. Bine măcar că nu m3i arăta de parcă era pe moanc. Ridică pnvirea. cînd o văzu că intră, dar nu i se citea nimic pe chip - nici nu era de mirare, considcrind bunăvoinţa cu care l-a primit ieri!

- Eşti băutor de cafea, sau preferi altceva? îl întrebă ca. după ce agăţă jacheta în cuier.
- Cafea, spuse cl imediat.
- Cu lapte şi zahăr?
- Nu. Simplă.

Bo se gindi nerăbdătoare la cafeaua proaspătă, dar îi trecu prin minte ci pentru el ar fi fost şi mai binevenită. Puse o altă ceaşcă pe grătarul expresorului şi apăsă butonul de preparare, apoi ii duse lui prima cafea. Ochii lui albaştri fixau cana. ca şi cînd ar fi conţinut ambrozie.

- Mulţumesc, ii zise el şi cuprinse cana cu ambele mtinl Avea palmele bătătorite şi pe braţe i se vedeau urmele înţepăturilor din spital. Erau două miini puternice, iar ea ştia bine asta, după forţa cu care a strins-o de git. Il observă cum inchide ochii de plăcere după prima sorbituri şi-l intrebă:
- Nu vă lăsau să beţi cafea în spital?
- După ce am putut să măninc singur, da. numai ci sînt bucuros de cafea, de teamă că voi bea doar lapte pasteurizat. Avea glasul uşor tremurat şi ochii umflaţi după somn, dar se citea pe chipul lui cum ii revine energia.
- Mă tem că frigiderul e cam gol, recunoscu ea. Nu prea am avut timp pentru cumpărături. Între îndatoririle ei de şef al poliţiei şi cele de redactor tehnic, pentru care termenele scurte erau la ordinea zilei, avea un program cu totul nepermisiv. Merse în bucătărie, ca să I dea de mincare lui Tricks. ii umplu bolul cu apă proaspătă, apoi işi zise ci era o treabă mult mai dificili şi hrincască un bărbat.
- Nu ştiu ce-aş putea şi-ţi ofer la micul dejun, recunoscu ea. Am doar lapte condensat şi cereale cu fructe, dacă te intereseazâ. Ştia că nu poate fi interesat, cum nu era nici ea; cerealele erau pentru zile cînd rămînea fără nimic de mincare în casă. Mai am şi nişte fulgi de ovăz, pe care pot şi-i prepar cu stafide, ca să fie mai consistenţi. Aş mai avea unt de arahide, sau pot *şi* fac un smoothie. ori - deschise uşa frigiderului şi studie conţinutul - ar mai fi puţină brinză, pentru un sandviş, dacă vrei
- Îmi c suficientă cafeaua, spuse ci. Nu mi-c foame deloc.
- Am mai discutat asta ieri. Trebuie să mănînci.
- Sandviş cu unt de arahide. sugeră el plictisit.
- Îmi parc rău că oferta e săracă, dar. cum am spus. nu am fost Ia cumpărături. Aş vrea să ştiu ce vrei să măninci, pentru că voi ieşi la

magazin. Ouă, cirnaţi, clătite? spuse ea şi luă creionul, ca să pună totul pe listă. Ouă, şuncă, suc de roşii, fructe, lapte...
- Da. încuviinţă el la toate.
Bo realiză că va trebui să-i ofere trei mese pe zi, iar asta era o sarcină dificilă, mai ales că nu ştia nici cît timp va dura situ- aţia. Adăugă la listă carne pentru friptură, tot felul de salate, hamburgeri, cartofi, preparate congclatc.
Totul va costa o avere. Bine că Axei o plătea corespunzător. Nu mincarca era singura problemă. Nu putea să-l ţină ascuns aici mult timp. Bonul fiscal de la supermarket o va da de gol. iar Hamrickvillc era un orăşel în care totul sărea în ochi uşor. Oricum, nu intenţiona să-l ascundă. Ar fi fost scandalos. Îi va spune lui Jcssc că Morgan stă la ea. adăugind adevărul că a suferit o operaţie pe cord deschis şi rămînc la ea pentru recuperare.
Totuşi, nu putea dezvălui numele adevărat al lui Morgan, dat fiind că el se ascundc. aşa că se gîndi să abordeze subiectul. În timp ce-i pregătea un sandviş întreg cu unt de arahide, îl întrebă:
- Ce nume vei folosi?
Precis că Axei s-a gîndit la asta deja, iar el confirmă:
- Am un alt act de identitate, în caz că întreabă cineva.
- Să fii sigur că se vor face verificări. Dc îndată ce adjunctul meu va alia că eşti aici, va pune o mulţime de întrebări.
Nu păru surprins de faptul că Bo are un adjunct, fiindcă ştia detalii despre ea, dar privirea ci trăda o nedumerire: de unde putea să ştie care este adevărata lui identitate, dacă avea două? Oricum, chiar contează asta?
- Da. Ţi-am spus numele meu real, spuse el încordat, ca şi cînd i-ar fi citit gîndurile.
- Nu contează, zise ea. pentru că cu oricum nu ştiu. Nu te cunosc. Tot ce ştiu este că Axei te-a trimis, că eşti în conva- lesccnţă şi evident ai nevoie de ajutor, apoi că o sumă marc de hani va fi virată în contul meu astăzi. Din punctul meu de vedere, poţi să te numeşti şi I-ady Gaga.
- Prefer Morgan, veni replica lui. Cea de-a doua identitate a mea este Morgan Rees. R-E-E-S. Mai am un nume: Allcn.
- Allcn este numele tău de botez real?
-Nu.
- Bine. Morgan Rccs. Am înţeles. Dacă întreabă Jessc, voi spune că nu ştiu de acest al doilea nume, fiindcă nu trebuie să ştie nimic de trecutul meu.
- Icssc este adjunctul tău?
- Exact, (esse Tuckcr. O să-l cunoşti, probabil în cursul după-amiezei.
- De ce?
- Fiindcă atunci cînd ii voi spune că eşti aici, va trebui să te vadă cu ochii lui.
- Este iubitul tău? zise el şi privirea lui albastră o pătrunse adine.
- Doamne, nu! tresări ea. Oare de ce a întrebat-o aşa ceva, dacă nu cintărea posibilele complicaţii ale geloziei? Dat fiind că va sta acolo mai mult. era un motiv plauzibil.

- Totuşi, va veni să verifice dacă sînt de treabă, sau nu?

compict administrativă, oricum. Locuia singură, într-o zonă izolată, fapt cârc o deranja de multe ori. aşa că era recunoscătoare pentru atenţia acordată bunăstării ei.
Practic jesse trecea mereu pe la ea seara, cînd se retrăgea, doar că ieri seară nu o făcuse. Omisiunea era neobişnuită, aşa că Bo scoase mobilul şi-I sună, avlnd aerul îngrijorat.)esse răspunse după al doilea apel.
- Neaţa, şefa.
- Eram îngrijorată, zise ea, răsuilind uşurată. Aseară nu ai trecut pe la mine şi acum mi am dat seama de asta.
- Ah...zise Jesse, apoi tăcu, părînd că nu ştie ce să mai spună. Bo parcă ii simţea stinjeneala.
- Ce s-a intimpiat? întrebă ca. E cineva rănit?
- Rănit? Nu! Nici vorbă de aşa ceva.
Acum ii veni ci rindul să spună:
- Ah. Jcssc era innebunit după Kalie Vaughan. o coafeză de la salonul Dainei. Recent Kalie acceptase invitaţia lui lesse să iasă impreună: acum bănuia că Jesse uitase să treacă pe la ca. din cauza lui Kalie - fie s-au certat, 6e nu. Zimbi. fiindcă era aproape convinsă cu nu fusese nici o ceartă. Zise: Bine. Spunei-i lui Kalie bună dimineaţa din partea mea.
Jesse păru surprins:
- De unde ai ştiut...
Bo risc şi ridică pumnul spre cer. în semn de victorie: ca, ca şi restul localnicilor ii vedeau impreună şi vedeau cil de bine se potrivcsc. de parcă ar fi fost născuţi unul pentru celălalt şi «le-abia acum işi dădeau seama de asta.
- Bine. m-ai prins, zise el cu sfială.
- Aşa este. Vin şi eu pe la prinz. dacă nu c nevoie de mine pînă atunci, zise ea pe acelaşi ton glumeţ.
închise şi-l surprinse pe Morgan cum o examinează atent, fapt care li provocă fiori reci pe şira spinării, din cauza ochilor

I—

accia periculoşi. Era un prădător pcriculos, rănit în prezent, dar tot rămînea un prădător.
- Ce s-a intîmplat? intrebă el parcă tensionat.
- Nimic, zise ea. Nimic important, oricum. Jcsse se vede cu cineva şi toată lumea aprobă relaţia lor, iar acum a uitat să vină la mine fiindcă a fost cu ea.
El se relaxă şi işi termină sandvişul.
- Mai vrei? îl întrebă, făcînd semn spre cana goală.
- Te rog.
Bo merse la expresor şi reumplu cana, apoi o căută din priviri pe Tricks, care se juca într-un colţ cu un os mai vechi, plin de păr şi praf, pe care-l ronţăia insistent. Era o imagine nu tocmai plăcută, dar ca se amuza şi II aduse mindră pe canapca. lâsîn- du-l chiar

lîngă el. Făcu cîţiva paşi înapoi şi îl fixa cu privirea ei veselă şi atentă. în timp ce dădea din coadă nerăbdătoare, incurajîndu-l.

- Ce vrea? întrebă el.

- Fie să-l arunci, fie să o lauzi pentru alegere, sau să te joci cu ea. Sau. dacă te place, ţi l-a adus să-l rozi şi tu. Aşa îşi exprimă ea generozitatea.

El scoase un sunet, asemănător cu un hohot de ris înăbuşit.

- Pot să aleg?

Bo II privi compătimitor, îi dădu cana cu cafea, apoi luă osul de lîngă el, ca să nu o lase pe Tricks să-l ia prima.

- Niciodată să nu-ţi arăţi slăbiciunea, II sfătui ca. Dacă o faci, nici un om nu te mai poate ajuta.

- Dar e un retriever, nu un tigru, protestă el.

- Este o forţă a naturii şi să nu uiţi asta.

Bo vorbise serios. Era singurul om căruia Tricks ii recunoştea autoritatea. Tricks iubea oamenii, dar pentru ea ei existau doar ca să o mingîie. să o laude şi să-i dea oricc doreşte. Bo lăcea eforturi man pentru ca Tricks să nu devină o pacoste

h. ■- cu excepţia acelor persoane care o enervau. În care caz o lăsa pe Tricks să-şi exerseze abilităţile.
- Ţi-l dau. ii spunea Bo. în timp ce patrupedul încerca să i-l smulgă din mină. Dar va trebui să te aşezi şi să-l măninci În linişte. Hai, du-te la locul tău. repetă Bo. Căţeluşa refuză invitaţia, aşa că merse cu osul în gură şi-l lovi pe Morgan pe genunchi. Nu! protestă Bo, apoi luă osul şi-l puse în cutia cu jucării, pe care o acoperi cu capacul.
Acum Bo nu-i mai acorda atenţie, deşi o vedea că protestează.
- Cind termini cafeaua, vrei să încerci să taci un duş? îl întrebă ea.
- Nu pot să stau în picioare, zise el resemnat.
- Grozav. Vrei să-ţi aduc ceva din geanta de voiaj? Un schimb de haine sau bandaje curate?
- Doar nişte haine curate.
- Bandaje nu?
- Am fost operat acum o lună. Rana s-a vindecat.
- înţeleg. Vrei să-ţi aduc ceva anume? Pantaloni de trening.
- Da. plus lenjeria de corp. ciorapi, trusa de ras. Restul nu contează. Nu plcc nicăieri. Nu era prea incinta! că va căuta prin lucrurilc lui. Bo înţelegea la fel de bine. cum ştia că nici ei nu l-ar 6 convenit asta.
- Dacă te deranjează să răscolesc prin lucrurile talc. poţi
- Dacă îmi păsa. chiar iţi spuneam, rosti el calm.
- Perfect
- Si ştii că este o armă în bagaj.
- Nu mă surprinde. Ai permis? Chiar dacă nu avea, va proceda cum a făcut cu Daina, căreia i-a trecut cu vederea conducerea sub influenţa alcoolului.
- Sint în statul Virginia.
F.ra suficient. Virginia şi Virginia de Vest aveau legi de reciprocitate în cazul permisului de port-armă.
-Pe ce nume?
- Pe ambele.
Cit şi-ar fi dorit Bo să afle din ce organizaţie face parte. Lucra pentru Guvern, aproape sigur, dar la ce agenţie? Jesse va face investigaţii şi poate va afla.
Trase geanta mai aproape de el. ca să-i ofere posibilitatea să o urmărească, apoi se ghemui şi trase fermoarul. Găsi uşor trusa, sub care se alia un Glock 41, Gen 4. Il scoase, Ia fel cum scoase şi cutiile cu gloanţe.
- Crezi că trei sînt de ajuns? il intrebă oarecum ironic.
- Dacă nu credeam asta. imi luam mai multe.
VSzu şosetele şi lenjeria lui rulate ingrijit, scoase o pereche, apoi se uită după pantaloni şi alese unul de trening, evident mai confortabil dccit restul celor pe care-i avea în geantă. Mai găsi tricouri, citeva cămăşi flanelate şi un bluzon roşu, decolorat.
- Am ales bine? spuse Bo. prezentindu-i selecţia. Mai ai şi alţi pantofi? Tcnişi, poate?
- Cred că am luat o pereche de tcnişi. pe care i-am pus în buzunarul lateral.
- Vrei să-i scot?

- Da. S-ar putea să alunec în şosete pe podeaua din lemn lăcuit. Bo ii observă piciorul de mărime apreciabilă şi reţinu că va trebui să cumpere nişte şosete cu benzi anti-alunccare pe talpă, cînd va merge la magazin.
Duse în baie articolele selcctatc şi scoase două prosoape curate pentru el. aşezâ pe podea un covor special de baie, apoi se uită la suportul pentru prosoape, pe care Morgan se putea sprijini, ca să intre în cadă. Cind ieşi din baie. il văzu că a ajuns
Ia uşă. după eforturi evidente, fluidei se ţinea cu mina de piept ţi părea că-ţi dă duhul în orice clipă.
- Dacă te simţi prea obosit şi nu poţi ajunge inapoi la canapea, să mă strigi. F.u merg să măninc nişte cereale.
- Mersi, dar sînt bine. zise, cu gindul ca va reface traseul fără să-i ceară ajutor din nou.
Se duse la bucătărie şi işi felie o banană, pe care o adăugă în bolul cu cereale. Nu mai auzi apa curgind ia duş. ci în chiuvetă, aşadar deduse că se bărbiereşte acum. îşi spălă cana de cafea, bolul, linguriţa şi il văzu că iese din baie. Avea părul ud şi părea că s-a pieptănat cu degetele. F.ra proaspăt bărbierit şi pe faţă i se citea epuizarea. Se îndreptă spre canapea, cu eforturi mari ţi se aşezâ imediat.
- Mai vrei o cafea? ii intrebă ea.
- Nu. mulţumesc. Două au fost suficiente.
- Bine, atunci eu mă pun în mişcare, spuse ea, după ce ii luă cana şi o puse în maşina de spălat vase. Merg în ccntru să fac aprovizionarea, apoi trebuie să mă întorc în oraş la prinz. Crezi că te vei descurca singur?
- O să mă descurc, zise el. cu toate că schimbul de priviri trăda cam aceleaşi îngrijorări. Trebuia să se descurce; nu avea de ales. O privi pe Tricks, care se juca liniştită cu o jucărie. Ce face prinţesa? Bo schiţă un zimbet, amuzată, fiindcă realiză că el nu i-a spus niciodată pe nume.
- Numele ci este Tricks. T R l -C-K-S.
- Credeam că Prinţesă. Aşa i-ai spus ieri.

Prinţesă este rangul ei, dar numele ei este Tricks. Oricum, ii spun în mai multe feluri. **CAPITOLUL 7

Bo dădu rapid o fugă prin oraş. în primul rind la supcr- market, dar o tuă cu ca pe Tricks. Nu dorea să o lase acasă cu un străin, deşi ce putea el să i facă? Să-i cotrobăic prin dulapurile de bucătărie? Poate se chinuia să urce scările, dar în afară de sertarul ci cu lenjerie de corp. nu ar ti găsit nimic interesant în camera ei. Nu merita efortul, işi spunea ea. mat mult ca sigură că Morgan se va culca din nou. de îndată ce ele au plecat.

În oraş parcă Jeepul, cobori geamul, iar pe Tricks o lăsă în maşină, dar nu multă vreme, căci reuşi să faci toate cumpărăturile la supermarket în timp record. Cumpără mincare pentru clini, apoi legume, fructe, cîte ceva pentru gătit, pizz* congelată, ouă. biscuiţi, clătite congelate, aproape tot ce i trecu prin minte că va folosi la bucătărie. Se gîndi să cumpere nişte brinză şi măsline pentru pizza, poate chiar lasagna congelată. Dumnezeule, oare chiar va cheltui toţi banii de la Axei pe

Nu şi-a făcut nici un plan pentru anumite feluri de m fiindcă se grăbea. La casă Miss Virginia Rose. o profesoară pensionată, care se angajase la supermarket. ca să fie la curent cu tot ce fac locuitorii orăşelului, ridică sprincenclc, surprinsă de muntele de alimente aşezate de Bo pe bandă.

Miss Virginia nu puse întrebările direct. însă pregăti terenul pentru confesiuni. Bo era pregătită. Cea mai bună calc să eviţi sentimentul de vinovăţie este să dai cît mai multe detalii poţi.

- Un bun prieten al meu vine să stea la mine o perioadă. Ştii ce-i aia dependent de mincarea nesănătoasă? zise ea şi scoase la înaintare două pachete cu biscuiţi Orco. din care precis va fura şi ea unul sau doi.

Miss Virginia ardea de curiozitate să afle mai multe de ia Bo despre respectivul prieten, dar ea se grăbea şi bătrina rezistă. Oricum veştile circulă rapid prin oraş. Nu putea să-l ascundă, iar dacă oamenii vor vedea misterul în acest personaj, vor Încerca să-l dezlege, spre ghinionul ei.

Plăti cu bani gheaţă, aşa cum făcea în ultima vreme, de cînd cârdurile se goliseră odată cu renovarea hambarului. Suma totală o sperie puţin, prevenind-o că ar fi bine să verifice la bancă dacă Axei i-a depus în cont suma promisă.

încărca totul în spatelejeepului, iar Tricks o primi bucuroasă, după ce urmărise interesată fluxul de clienţi ai supermarketului.

- Să mergem, scumpo, ti spuse ciinelui. Vreau şi avem timp destul pentru o plimbare, înainte să mergem la secţie.

Ajunsă acasă, se uită la urmele maşinii lui Morgan, care erau aceleaşi de la sosire, aşadar nu plecase nicăieri în absenţa ei. Tricks cobori prima, iar Bo incepu să care pungile cu alimente în bucătărie, ll văzu pe Morgan că doarme pe canapea, cu un picior intins, iar celălalt pe podea, cu braţul drept indoit pe piept şi stingul în aer. Era acoperit pe jumătate cu pătura şi Bo incercă să nu-l trezească, aşa că aduse toate cumpărăturile în mare linişte. Oare să-l trezească şi să-i ofere un sandviş, ori şi-l lase să doarmă mai bine? Nu prea se pricepea la Îngrijirea convalescenţilor.

Cind a luat-o pe Tricks. a avut la fel de multe Îndoieli, aşa că şi-a cumpărat multe cărţi despre hrămrea şi îngrijirea clinilor.
După ezitări ii pregăti rapid un sandviş şi puse într-o pungă sigilată nişte chipsuri. alături de sandviş şi un pahar cu apă chiar la capul lui. pe măsuţa de cafea, ca să le vadă clnd se va
O luă pe Tricks şi au plccat spre oraş. Pe drum sună la bancă, foarte curioasă sa alle despre transfer.
- Şefa. am înregistrat un transfer de seara trecută, ii zise casiera, după citeva secunde de aşteptare. Ţi-au intrat nişte
- Aşa de repede? intrcbă curioasă Bo. iar inima ii bătea din ce în ce mai tare. Pină în acel moment banii au fost o posibilitate. nu o realitate, iar acum realiza că începe să-şi revină financiar.
Doamne! Ce întorsătura! Şapte ani s-a chinuit să iasă dintr-o gaură neagră, iar acum. ca prin minune şi-a recăpătat solvabilitatea şi siguranţa. Bucuria o copleşi, aşa încît trase pe dreapta, opri motorul şi o îmbrăţişa pe Tricks.
- Află, fetiţo, ii spuse ca mingiind-o pe cap, că vei primi o jucărie nouă. Ce părere ai? Vrei încă un copilaş?
Goldcn rctrievcrul îşi lăsă căpşorul pe spate şi închise ochii de plăcere.
Bo enumera mental lucrurile pe care le putea face. iar primul a fost achiziţionarea unei maşini, dar respinse ideea imediat, fiindcă era obişnuită să facă economii şi decise că nu are nevoie de o maşină nouă. Jeepul mergea bine. deşi nu era alegerea cea mai confortabilă sau practică, dar obişnuinţa o învăţase să aprecieze rostul cheltuielilor utile, dar mai ales al celor inutile. Aşa a intrat în încurcături financiare.
Nu avea nevoie nici de haine, de bijuterii, sau de un televizor
Avea tot ce-i trebuie o casă, prieteni, o slujbă şi pe Tricks. Putea sărbători cu citeva achiziţii de jucării pentru ca: în rest, | va avea grijă ca suma de o sută cincizeci de mii să achite integral cârdul de credit şi o parte din ipotecă. Se gindea că ar putea
refinanţa creditul, dar. dacă va achita datoria de pe cârdul de credit, va putea să inceapă să pună ham de-o parte pentru o maşină nouă, în timp ce va achita şi rata la ipotecă.
În şapte am de muncă asiduă a reuşit să obţină ce-şi dorea, paradoxal, cu ajutorul banilor de la Axei, care acum o şi ajuta să iasă dintr-un marc impas. Nu conta cît de enervantă era situaţia; oricum va ieşi din ea.
Inima i se mai domoli puţin, aşa că pomi motorul şi reluă traseul pe autostradă, spre oraş. Traficul era relaxat şi ajunse în centru, unde trecu pe lîngă ciţiva cunoscuţi, care au salutat-o mai intii pe c3, apoi pe Tricks, care scotea cîte un „Ham!" în semn că recunoaşte şi aprcciază acclc persoane.
Directorul şcolii, Evan Cummins tocmai pleca de la banca unde soţia lui, Lisa era vice-preşedinte la departamentul impru muluri comerciale. Lisa era apreciată în funcţia ei. deşi banca nu era una importantă. Evan ii făcu semn lui Bo. iar ca intră în parcare şi cobori geamul.
- Bună dimineaţa, şefa, ii spuse el cînd ajunse lîngă maşina lui Ba
- Bună dimineaţa, spuse Bo. S-a intiniplat ceva?

- Nu, totul este în regulă, deşi precis cînd voi ajunge la şcoală, voi afla sigur despre o trăznaie a cuiva. Voiam să te rog să o laşi pe Tricks să meargă în carul alegoric principal la Parada Absolvenţilor. Copiii au ales-o pentru că au plăcut-o foarte mult.Va trebui să poarte şi o coroniţă? întrebă Bo zimbind. Îşi amintea de evenimentul anual al oraşului, care se desfăşura întotdeauna în luna Mai, ca să poată participa şi copiii. În ziua respectivă avea loc o defilare a maşinilor de epocă, un tirg al meşteşugarilor şi erau amplasate gherete cu diferite produse alimentare, unde micii negustori pregăteau delicatese, iar cei care veneau la eveniment puteau să servcască masa în aer liber. Se alegeau, desigur Regele şi Regina Absolvenţilor.
- Nu m ar surprinde, zise eL Bărbatul avea în jur de patruzeci de ani. avea un aspect plăcut şi zimbea mereu, ocazie cu care făcea o gropiţă în obraz. Era plăcut atit de elevii şcolii, cît şi de profesori. Fiind născut în oraş, cunoştea foarte bine pe toată lumea şi asta era în avantajul tuturor, mai ales că părinţii elevilor erau foşti colegi de şcoală de-ai lui; se bucura de o încredere sporită, dacă il comparai cu cineva din exterior.

Bo se gîndi mai bine. Lui Tricks ii plăcea să fie În centrul atenţiei, dar cînd era şi Bo prin preajmă.

- Nu ştiu dacă va sta în carul alegoric fără mine. S-ar putea să sară şi să mă caute prin mulţime.
- Cc-ar fi să te ascunzi undeva, unde să nu te vadă nimeni? În carul alegoric, adică. Ştii că toţi puştii o îndrăgesc.
- Să mă mai gindesc, zise Bo. Ştia ci era foarte greu pentru Tricks să stea atîtea ore pe un car alegoric, în mers lent, dar şi mai greu putea să-i fie ei, dacă stătea ghemuită undeva. Bine, răsuflă ca într-un tlrziu. Va trebui să repetăm o zi sau două. Nu ştiu dacă ii place aglomeraţia.
- Ne vom gîndi şi noi la ceva. Mulţumesc, şefa. Le voi spune copiilor că s-ar putea să vină. dar depinde doar de Tricks.

Bo îşi continuă drumul spre sediul poliţiei, iar curind zări maşina adjunctului, Jcssc. venind în viteză, apoi opri în faţa brutăriei lui Doris Brown, sări de la volan şi alergă înăuntru.

Părea o urgenţă, ceva în neregulă. Trase pe dreapta, lăsă geamul uşor deschis pe partea lui Tricks şi cobori. O fi făcut cineva infarct? Cind ajunse pe trotuar,

auzi un ţipăt, o izbitură putcrnică şi li sări inima din piept de emoţie

.În magazin il vizu pe Jcsse rostogolindu-se pe podea, în timp ce-i căra pumni unui bărbat pe care încerca să-l imobilizeze. Miss Doris era în spatele tejghelei, cu palmele lipite de obraji, ochii cît cepele şi gura deschisă, atit de panicată, incit nuscotea decît nişte scincete slabe, cam cum se aude alarma unei maşini cu bateria descărcată. Nepoata ei, Emily plingea pe podea şi işi acoperise ochiul sting. O vitrină era spartă, la fel masa era stârîmată. Brandvvyn Wyman, o clientă, apucase spătarul unui scaun şi se invirtca în jurul celor doi bărbaţi încă- icraţi, pregătită să-l lovească în cap pe unul din ei. cu prima

Bo era de partea lui Jesse, aşadar, iară să stea pe gindun şi complet minată de curaj se avintă spre străin, pe care-l apucă de după gît şi strinse cît a putut de tare. Măcar aşa ii distrâgea atenţia, oferindu-i timp lui lessc să-l poată Încătuşa.

Era prima dată cînd Bo se implica într-o confruntare fizică V cînd bărbatul o împinse cît colo, dind-o cu spatele de podea, din cauza zdruncinăturii simţi că i se înceţoşează vederea şi i se Înfundă urechile. Şocul impactului a luat-o pe nepregătite. Totuşi rămase cu braţul strins lipit de gîtul bărbatului citeva secunde,)esse scoase citeva înjurături oribile, apoi bărbatul se ridică în picioare, cu ea incă agăţată de spatele lui. Omul reuşi să-i aplice un pumn. din faţă inspre spate, iar lovitura o nimeri în plin obrazul drept.

Bo văzu stele verzi pur şi simplu.

Brusc furia o energizâ şi se trezi urlind din toate puterile:

- O să-ţi smulg capul de pe umeri, nenorocitule!

Îngrozită de rezonanţa propriului ei glas. amplificat de furia dezlănţuită, Bo completă vorbele cu fapte şi 11 înghionti cu genunchii în spate, pini ce-l facu să se dezechilibreze şi căzu pe spate, peste ea.

Icsse se repezi ca un figru în direcţia lor. Interveni şi Brandwyn. iar roşcata scotea flăcări din priviri, apoi lovi cu precizia jucătorului de baseball profesionist, spărgind scaunul în capul inamicului lui Bo. Individul căzu la pămint secerat. Ncfiind o călăreaţă experimentată, Bo ateriza pe spate; umărul sting pruni impactul nimicitor cu un obiect aflat pe jos.

- Ce mama dracului! se auzi din nou vocea ci. iar privirea părea mai degrabă tulburată de rotirea continuă a camerei, cu tot ce mai era întreg în ca. 11 auzi pe Iesse, care chemă o ambulanţă prin staţia radio, apoi văzu chipul lui miss Doris, care se lăsă pe genunchi lîngă ea.
- Vai de mine, se văita femeia, vai de mine!

Bo trase adine aer în piept şi de-abia după aceea îşi reveni. Clnd întoarse capul, văzu cum Jessc il încătuşează pe individul necunoscut, apoi o priveşte îngrijorat, incercind să o evalueze.

- Adu nişte gheaţă, miss Doris. pentru Emily şi pentru şefa.

Miss Doris reuşi să se ridice şi plecă grăbită. Emily avea ochiul sting umflat şi roşu, dar altfel părea în regulă. Luă citeva şerveţele de pe una din mese şi îi şterse uşor obrazul lui Bo. Brandwyn veni şi ea lîngă cele două femei, dar era tot cu ochii pe străinul ameţit, pe care se pregătea să-l altoiască din nou, la

- Ce naiba? zise Bo. mirată de limbajul ei colorat din ultimele minute. De cînd avea funcţia respectivă, se ferea de expresii vulgare.

Iesse veni la ea. Avea şi el cămaşa sfîşiată şi din nas îi şiroia singe. Luă şerveţelul de la Emily şi Îşi acoperi nara cu el.

- Paramcdicii vor ajunge imediat, spuse el ca să o liniştească. Şi presupun că jumătate de oraş.

Bo tăcu citeva mişcări, ca să-şi evalueze starea. Nu avea nimic rupt. doar că era puţin ameţită.

- De ce? întrebă nedumerită şi trei perechi de ochi alam s-au îndreptat spre ea. Nu m am lovit, adăugă ca. Cel puţin cred.

naţii

- Dar ai dat cu capul de pămint destul de rău.

Da, îşi amintea ţi asta.

- Bme, bine, intclcg unde bateţi. Reuţi să se ridice în poziţie ţezind. Dacă avea să vină toată echipa de la ambulanţă, măcar să o găsească la nouăzeci de grade.

- Ia-o mai uţor, zise F.mily îngrijorată. Era o tinără drăguţă ţi blîndă, la fel de dulce ţi pricepută la dulciuri ca bunica ci

- Mamă. ce tare ai fost, zise Brandwyn foarte impresionată. I-ai sărit în spate cum sare maimuţa pe un elefant.

Chiar aţa se simţea acum, dar nu în sensul bun. Era clar că elefantul deţinea controlul. Scoase un geamăt ţi se ridică pe un scaun chiar cînd miss Doris venea cu trei pungi doldora de gheaţă. Pc una i o puse lui F.mily pe ochi, cea de-a doua se lipi de obrazul lui Emily, iar cea de-a treia acoperi nasul lui Jcsse.

Bo se simţea straniu, deţi o durea umărul şi obrazul. Era prima violenţă pe care o suporta: spera că ţi ultima. Altercaţia păruse ca a durat cel puţin o jumătate de oră, dar s-a petrecut într-un minut, parcă.

- Mi-am pierdut mobilul, zise ea. după ce-şi pipăi buzunarul sacoului şi constată că era gol.

- Uite-l, spuse Brandwyn şi-l ridică de sub o masă. Bo se uită cît era ora. Da. mai puţin de cinci minute de cînd a vorbit cu Evan, în faţa băncii. Dar ce mai conta?

Acum cel mai bun lucru de făcut era să converseze. Asta făceau ceilalţi. Jcssc punea întrebări, Brandwyn şi miss Doris vorbeau despre ceva. Emily începuse să plingă.

- Cine c ăsta? întrebă Bo. arătind spre bărbatul încătuşat.

- Este Kylc, a răspuns Emily, În timp ce toţi o priveau miraţi. Soţul meu.

- Ce? Kylc? Ce s-a inlihftplat cu părul lui?

L-a intilnit pe Kylc de vreo două ori: era de părere că Emily • făcut o partidă foarte bună cu alesul familiei Gooding, dar poate nu era

chiar aşa. Cind l a văzut mai demult, avea părul tuns Ia modă şi era proaspăt bărbierit; acum şuviţele lui şatene, tunse inegal, atingeau chiar umerii şi avea o barbă ţepoasă de trei zile. cum poartă doar bărbaţii care vor să arate cît de tari

- Şi-a lăsat barba intenţionat, comentă Emily inutil.

Kyle inccpu să se foiască şi scotea nişte gemete stranii, apoi mormăi de durere. Au urmat citeva înjurături urite, care au inclus şi:

- Tlrfa nenorocită. O să plăteşti pentru asta.
- Îţi ameninţi soţia? II întrebă Jesse cu intonaţie de poliţist. apoi lăsă de-o parte punga şi-l apucă de gulerul hainei cu ambele miini. ca să-l ridice în poziţie şezînd. Între timp se auzea tot mai aproape sirena ambulanţei.

Kyle nu era prost; tatăl lui a plătit mereu pentru toate necazurile provocate de ţiul lui, insă toată lumea le iubea pe miss Doris şi Fmily, aşa incit legat de ele nu se punea problema de bani. Mai mult de atit. acum îşi dădea el scama că se luptase cu doi ofiţeri de poliţie şi asta nu era bine dcloc.

- Nu, rosti el de-abia perceptibil. Vorbesc despre divorţ.
- Slăvit fie Domnul, exclamă miss Doris, fixîndu-l cu ochi reci. Eşti atit de josnic, încît ar trebui să creşti foarte mult, ca să ajungi să-i lingi tălpile pantofilor Emily-ei.
- Miss Doris. ce-ar fi ca împreună cu Emily şi Brandwyn să mergeţi în capătul celălalt al încăperii, vă rog. Jcsse se uită spre Kyle şi Bo: primul nu se putea deplasa, iar cea de-a doua părea în regulă. Kyle li aruncă lui Bo o privire tăioasă.
- Nu am ştiut că eşti tu. ii spuse ea. deşi nu ar fi contat. Nu te-am mai văzut de cînd aveai părul scurt
- Nici eu nu am ştiut că eşti tu. se scuză el parcă. Era adevărat fiindcă ea îl atacase din spate. Scuze. Eşti bine?

Ea nu-i răspunse; dubiţa celor de la ambulanţă ajunsese la uşă. iar doi medici şi o asistentă au intrat, urmaţi de un al

ajutor de şerifi Medicii i-au acordat o atenţie specială. Nu era grav rănită, doar uşor zguduită de căzătura neaşteptată. Jesse singera puţin, iar un paramcdic a examinat-o pe Emily şi a constatat că era bine. după care a venit la Bo şi i-a controlat reflexul pupilar. Era în ordine şi acesta.

Curind brutăria a fost invadată de forţe de ordine, probabil din cauză că s-a comunicat un »atac asupra şefei". Au venit toţi cei patru poliţişti din oraş, doi chiar de acasă; Dumnezeule, a venit însuşi medicul legist. Ciţiva consilieri locali şi-au făcut apariţia, precum şi maiorul Buddy. Kylc Gooding a fost ridicat în picioarc, ca să poată fi examinat la cap. În locul unde Brandwyn i -a aplicat lovitura cu scaunul; a fost dus la spital pentru consult de specialitate. Susţinea că solicită arestarea persoanei care l-a agresat, dar a ignorat total atacul lui asupra celor doi ofiţeri de poliţie, în clipa cînd Brandwyn l-a pus la pământ. În cele din urmă l-au reţinut în arest.

După această intimplare, Bo s-a retras la adăpostul zidului mental, unde intra, ca să se protejeze. învăţase să facă asta din copilărie şi reprezenta un mod de a face faţă cohortelor de iubiţi şi prieteni ai mamei sale, dar şi constantelor mutări cu locuinţa, precum şi unui tată care parcă uita de ca ani de zile. Ce a funcţionat perfect pentru un copil funcţiona incă bine pentru adult. Nu-i plăcea să fie în centrul atenţiei, iar dacă nu reuşea, atunci se retrăgea fizic.

Maiorul Buddy a venit şi i-a strins mina.

- A fost un moment de agitaţie, spuse el şi se aşezi pe un scaun, lîngă ca. Părea îngrijorat, dar şi amuzat.
- Ar trebui să-mi cer scuze pentru limbaj, zise ea stinjenită. În ultima jumătate de oră repetase *„O să-ţi smulg capul de pe umeri, nenorocitule!"*

Adevărul era ci o au ziseră mai mulţi hitrini adunaţi la locul faptei, dar nimănui nu-i păsa dacă ca drăcuie ca un marinar, doar să o facă în intimitate.

- Nu trebuie să-ţi faci probleme. Va fi o poveste pe care mulţi o vor repeta. Crcde-mă. nu mi-am închipuit că vei fi forţată şi faci aşa ceva.
- Nici eu. După părerea ei. era o muncă administrativă, în linii mari. Aşa era. practic. A fost alegerea ei să sară la bătaie, nu a îndemnat o nimeni şi o facă.
- Tăticul lui Kyle va face mult scandal.
- Ştiu. Warren Gooding deţinea mai multe gatere din zonă, aşadar angaja mulţi cetăţeni ai oraşului şi-i plăcea să aminteascâ asta tuturor. Sărea mereu în apărarea fiilor lui. atunci cînd greşeau şi dădea vina pe alţii. Acum probabil ci va căuta un avocat bun pentru Kyle şi va încerca să-I scape de toate acuzaţiile.

Dacă era după Bo, ea ar fi lăsat lucrurile baltă. Nu era rănită, cum nu era nici lesse. Problema ei era ci al a lovit-o pe Emily. doar ci aceasta decidea singură dacă depune pllngere sau nu. Vor fi depuse plîngcri. pentru că nu trebuia să creadi lumea ci se scapi uşor. dacă te opui arestării şi ataci un reprezentant al legii. Va fi destul de murdară treaba. Înainte de a se termina; în oraş miss Doris era iubită, iar familia Gooding nu era, insă ci erau influenţi, stridenţi şi insistenţi.

Auzi ceasul de pe zidul şcolii bătind ora exactă şi işi aminti de Tricks. rămasă în maşină. Sări ca arsi.

- Unde ai lăsat-o? întrebă unul din adjuncţii şerifului.
- În jeep. zise ca şi se repezi să iasă.
- Rămii aici. poate să bei un ceai şi să te linişteşti. Merg cu şi o aduc.
- Ceai! zise miss Doris cu insulleţirc. Ce idee minunată. Toţi trei aveţi nevoie să beţi ceva. Merse la tejghea ţi se puse pe treabă.

Bu urmărim adjunctul care se îndrepta spre maşina ci. Tricks sări din maşină înainte ca adjunctul să apuce lesa. Se opri la curbă, ca de »bicci. privi spre dreapta, apoi spre stingă, neliniştită, fiindcă nu o vedea pe Bo. Apoi o luă la fugă şi se mai opri tocmai la uşa brutăriei, urmată de adjunct, care încerca zadarnic să o prindă de lesă.

Un alt adjunct îi dcschisc larg uşa. să intre, deşi legile erau dare pentru localurile de alimentaţie publică, unde nu era permis accesul animalelor. Alergă spre Bo şi o mirosi din cap pînă-n picioare, dind din coadă veselă.

Bo o scoase afară pe uşa din spate, iar Tricks se opri imediat pe peticul de iarbă, unde işi făcu nevoile. Clnd au reveni înăuntru, miss Doris aştepta cu o cană de ceai iierbinte. Emily şi Icsse aveau şi ci ceaiuri în faţă, deşi fesse nu părea tocmai incintat, insă nu avea cum să o refuze pe miss Doris, ba mai mult. va trebui să-i şi mulţumească.

Au trebuii să le ia declaraţii celor implicaţi, dar şi martorilor, apoi Bo a fost sfătuită să cheme o prietenă acasă, ca să fie cineva prezent, în caz că va avea simptome post-traumă.

!n ciuda ceaiului înviorător al lui Doris. Bo se simţea obosită şi sleită de puteri. Nu ştia cît de greu c să te lupţi, aşa că merse la sediu, unde dispecera. Loretta I lobson răspundea apelurilor >i-i informa pe cei care sunau despre tot ce s-a intimplat.

Dama auzise ce s-a intimplat,4şa că o sună, să vadă dacă este bine. Lucrurile rcintrau în normal destul de încet, dar sigur.

Bo se apucă de treabă; avea de rezolvat documente, aşa cum ie intimplă în toate sediile de poliţie. Cam după o jumătate de oră apăru |c.ssc şi se aşează pe scaunul din faţa biroului ei.

- Îmi parc rău pentru ce s-a intimplat. zise el. stînjenit parcă.

Omul părea sincer deranjat de necazul provocat partenerei sale de birou. Jcsse işi iubea meseria, dar dispreţuia birocraţia şi aspectele administrative ale activităţii, aşa că a fost ideea lui să o angajeze ca şefă pe parte administrativă, în timp ce el se ocupa exclusiv de impunerea legii. Acum se simţea vinovat pentru că ca a fost victima acelui atac.

- Nu m-a obligat nimeni să mă amestec, spuse ea şi ridică din umeri. A fost ceva spontan. Acum mă simt bine.
- l-am permis să mă ia prin surprindere. Ştiu cum pot degenera conflictele domestice şi nu trebuia să las garda jos. Data viitoare nu mai fac greşeala asta. După ce vorbi, roşi. iar culoarea se potrivea cu tenul lui deschis, părul blond şi ochii albaştri. Chiar te simţi bine? Ştiu că medicii ţi-au recomandat să chemi pe cineva Ia tine acasă pentru o noapte.
- Dar stă cineva la mine, zise ea.

- Cine?
- Un prieten mai vechi A venit la mine pe neaşteptate ieri după amiază. Numele lui este Morgan Rccs. Nu se simte prea bine şi avea nevoie să stea undeva.

Poliţistul din Jcsse răbufni, mai ales cînd se gindea ce înseamnă „nu se simte prea bine", iar la mijloc putea şi fie dependenţa de droguri.

- În ce sens nu se simte bine?
- A suferit o operaţie pe cord deschis, apoi a făcut pneumonie şi practic nu are pe nimeni care şi-l îngrijească. Bietul de el arată ca un om cu un picior în groapă.
- Este un fost iubit?

- Nicidecum. Acum înţelegea de ce nu trebuie să deschidă uşa unei persoane cu care nu are legături strînse. A fost prietenul unui prieten. Nu ne am văzut de multe ori, dar acum este disperat şi...Bine măcar ci nu voi dormi singură la noapte.Te deranjezi daca merg să-I cunosc? Aşa era Jesse: direct şi hotirit.
- I-am spus că vei dori asta. recunoscu ea zimbind. Sigur, poţi veni cînd vrei. Chiar daca nu era cea mai hună calc de a-i anula bănuielile lui Jesse, ca măsura de precauţie, ca oricum voia ca acesta să-l cunoască.

Era prima dată cînd o persoană de sex opus o vizita.

- Intenţionam să te urmez pină acasă oricum, ca să mă asigur că eşti bine. Loviturile la cap pot li uneori complicate.

Apreciez intenţia ta. spuse ea cu toată convingerea.CĂPITOLUL 8

Morgan era pe jumătate adormit cînd auzi motorul jeepului. Ajunsese să-l recunoască, dar acum se mai auzea o maşină. Se ridică, făcu efortul să scoată din geantă ciorapi şi nişte haine şi reuşi să se echipeze cu nişte pantaloni, un tricou şi ciorapi. Prin perdeaua de la fereastră o văzu venind pe Bo. urmată de că(eluşă. iar în spatele lor văzu un poliţist în uniformă. Trebuie să fie celebrul Jesse. probabil în control.

Bine. S-a aşteptat la asta şi nu II îngrijorau poliţiştii; ştia că trecutul lui suporta orice inspecţie. Se deschise uşa şi dinele dădu buzna primul, direct spre el. Îi linse mina şi privi lung spre sandvişul de pe măsuţă; noroc că apucase să-l strecoare la loc În punga de plastic, ca să nu-l vadă înghiţit pe loc.

- Jesse. el este Morgan Rccs. spuse Bo imediat ce intri Morgan. Jesse Tucker.

Prezentările au fost scurte. Morgan remarcă obrazul a umflat. Imediat deveni preocupat şi aţinti privirea spre locul cu pricina şi se ridică în picioare cu marc greutate.

- Ce s-a intimplat? o întrebă el.
- Oh, asta. spuse ca. ducind mina spre obraz. I.a brutărie a apărut o neînţelegere şi cîţiva dintre noi ne-am distrat.
- Bo - vreau să spun şefa. m-a ajutat să reţin un suspect, interveni Jesse cu explicaţii. Morgan făcu deja o evaluare **a** bărbatului, care întruchipa prototipul „săgeţii drepte", în formă perfectă, cu postura militară, ochi limpezi şi direct. Totuşi **a** avut o mică scăpare, pe care Morgan a surprins-o imediat

Aşadar, a numit-o Bo. în ioc dr Isabeau? Bine ci ei însuşi nu i-a spus Isabcau. altminteri poliţistul ar li presupus ci nu se cunosc prea bine şi ar li devenit bănuitor. Nici nu ştia de numele scurt, pentru ca el însuşi a întrebat despre Isabeau Maran.

- Sper ci nemernicul a plitit pentru asta, mormăi el, privin- d u I pe Jesse.
- A plitit şi va mai plăti.

Părea sincer îngrijorat de starea ei. Contuzia de pe obraz nu era prea gravi. Morgan se ştia pregătit şi suporte durere fizici, dar ea nu era. Era o femeie delicaţi, cu braţe lungi, picioare subţiri, nu prea musculoase şi cu osatură dclicală. Trăsăturile feţei erau la fel. delicate, avea ochi mari. ca de căprioară şi maxilarul fin. Oasele ci

puteau fi uşor fracturate. Strinse pumnii involuntar, minios pe nemernicul care a lovit-o.

- E o simplă zgirietură. zise ea şi se uită la sandvişul din mina lui. Vrei şi-l iau eu?)esse, şi-ţi aduc ceva de băut? Cu asta practic declara subiectul încheiat.

- Nu-i nevoie, mulţumesc.

Morgan ii dădu punga cu sandvişul, iar ea merse în bucătărie, lisîndu-i pe cei doi singuri.

- Şefa spune ci voi doi sinteţi prieteni vechi.

Fraza suna forţat. Trebuia şi dea impresia ci se cunosc de atîta timp. incit el îşi permitea să apară la uşa ei şi şi-i ceară şi-l găzduiască pini cînd se simţea mai bine. dar ci nu aveau o relaţie atît de strînsă. incit şi ştie fiecare totul despre celălalt.

- Da. ne-am cunoscut acum mulţi ani şi avem cîţiva prieteni comuni. Nu c vorba de o relaţie, sintem doar prieteni.

- Dar vi cunoaşteţi destul de bine.

Dacă te referi la faptul că sintem apropiaţi şi ci aş putea şi-i cer şi mă ţini în casa ci. rispunsul este nu. Trebuia şi ies din spital şi nu voiam să stau la recuperarc, nu ştiu pe unde

.Mi-a ajuns spitalul. După o lună - Doamne, Dumnezeule. M-aş fi tirit în patru labe, doar să scap de acolo.

- Şi te-ai hotărît să vii aici.

Morgan înţelese imediat că trecutul lui inventat nu trecea uşor pe sub nasul curiosului poliţist. Precis va face săpături mai adinei. Poate că alt» ar accepta versiunea poleită, dar nu şi Jcssc Tucker. Morgan îl măsură din priviri şi chib/.ui dacă nu era mai bine să-i spună adevărul curat - în line, iără să-şi dea numele şi anumite detalii, ca să-l facă să nu mai insiste. Nu s-a înţeles aşa cu Axei, dar avea deplină autonomie, aşadar putea să facă modificări ale planului, dacă i se părea necesar.

- Am fost împuşcat, zise el pur şi simplu.

Bo auzi din bucătărie şi spuse:

- Credeam că nu vrei să spui asta. Tonul ei era în egală măsură interesat, dar şi absent, fiindcă exact asta i-a fost intenţia. Micul ci comentariu il anunţa pe Jesse că ea cunoaşte adevărul, ţine ochii larg deschişi şi nu are nevoie de protecţie.

- Trebuie să ştie, li spuse Morgan, apoi adăugă: aşa nu va mai face alte săpături care pot să mă dea de gol.

Jesse rămase în picioare, cu privirea în gol şi cu mina pe

- Să te dau de gol faţă de cine?

- Faţă de cei care au tras în mine, răspunse el tensionat, fapt care nu era departe de adevăr. Se ştia cine a tras în el. dar nu şi motivul. De aceea nu am putut rămine pe loc, adăugă el.

Jesse prelucra informaţia citeva secunde, apoi spuse:

- Ce-ar fi să-mi spui despre ce e vorba.

- tţi voi spune exact atît cît ştiu. Te superi dacă mă aşez? II durea capul şi se simţea ameţit. Se aşează pe canapea şi începu: În primul rind, fac parte din forţele guvernamentale, (im atît pot să-ţi spun. Dacă te apuci şi cauţi pe Internet ceva despre mine, urmele electronice ale căutării tale ar putea să mă ucidă.Dar ai adus necazurile cu tine, fără să te gindeşti că pui oraşul în pericol. Poliţistul avea o privire tăioasă, din motive reale, lesse se aşează, semn bun. Măcar era dispus să asculte şi. datorită răspunsului dat de Bo. înclina să creadă ce i s-a spus.
- Mă crezi prost? se răsti Morgan. Există niveluri de protecţie. Numele meu real nu este Rees. Am căutat să nu o implic cu nimic pe Bo. Povestea vieţii mele este simplă şi nu vreau să supăr pe nimeni. Dacă sapă cineva după mine, nu mă poate găsi, decît dacă tu mă desconspiri. Acum aşteptăm ca persoanele care au comandat lichidarea mea să facă ele valuri, căutindu-mă. C.ind îi vom depista. îi identificăm şi ne ocupăm de ei. Morgan nu a detaliat cum „se vor ocupa" de ci, dar nici nu era nevoie.
- Eu am pus deja toate întrebările astea, comentă Bo cînd li se alăturâ. Jcssc, nu l-aş fi primit să stea la mine, dacă nu mă asiguram că sînt în siguranţă. Am vorbit cu...supcriorul lui. După modul în care s-a lucrat, (ară urme electronice sau documente, este imposibil să poată face cineva legătura cu noi. Ştim de el doar superiorul lui, eu, acum şi tu.
Morgan ştia ci nu acesta era adevărul; va fi greu şi se presupună o legătură a lui cu ea. dar dacă se intenţiona asta, putea fi localizat în cele din urmă. Apoi raliatul se va împrăştia şi el se va putea întoarce la viaţa reală, continuînd să lichideze terorişti.
lesse nu agrea situaţia. Se uita cînd la Bo. cînd la Morgan, nedumerit, apoi circumspect, dar pe urmă încrederea în Bo i-a unulat rezervele.
- Dacă şefa este mulţumită..?zise el.
- Pentru moment sînt, zise ea evaziv. Ştiu sigur că Morgan nu este în stare să plece acum, şi ajunge.
Era clar că şi ea conştientizează pericolul posibil, dar realitatea era alta.
- Nu veneam, dacă o puneam În pericol pe Bo. sau oraşul. Daci asta te linişteşte, sînt înarmat.
- Ai permis?
- Cite unul care e valabil pentru fiecare stat. Am unul şi pentru Virginia de Vest. aşadar sînt acoperit
- Te superi dacă le văd?
Axei prevăzuse şi asta. aşa că i-a emis permise pe numele Morgan Reese. Scoase portofelul din buzunarul de la spate şi-i dădu toate permisele de port-armă.

- Sint emise pe numele Morgan Reese. zise fesse mirat. Credeam că nu acesta este numele tău.
- Nu este. Credeai că le am pe numele meu? Doar asta este munca mea şi nu crezi că agenţia imi fabrică documente care nu sînt solide.
Morgan citea pe chipul lui frustrarea poliţistului; ştia ce spune Morgan şi il deranja că nu poate să investigheze ceva despre care instinctul ii spune că nu e adevărat. Realiza că Morgan fie minte, fie spune purul adevăr, aşa că se uită iar spre Bo şt păru convins.
- Şefa, dacă pentru line c suficient, atunci şi pentru mine
- Chiar dacă eu cred că este în regulă, mai cred că trebuie să fim precauţi şi să nu lăsăm jos garda.
Acum problema era tranşată. Jesse plecă după citeva minute, mult mai liniştit, deşi deloc satisfăcut. Bo o scoase la plimbare pe Tricks. Morgan rămase acasă, privind pe fereastră. Acum re-analiza discuţia cu lesse, tonalităţile şi inflexiunile vocii lui. Poate că poliţistul era un aliat de nădejde. în ciuda defectelor lui. Pentru moment şi pentru liniştirea apelor, trebuia să-i spună lui Axei ce s-a discutat, apoi nu va mai lua contact cu Axei decît în caz de extremă urgenţă, mai ales fiindcă nu ştia unde se află Axei şi va aştepta ca el să stabilească orice contact.
Sc ridică ţi înccpu să se plimbe; va trebui ca în fiecare zi să forţeze organismul. Orele în care a condus l-au epuizat ţi l-au făcut să înţeleagă că mai are mult pînă la recuperarea completă. Era înnebunitor să-ţi conştientizezi propria incapacitate fizică. Trebuia să fie pregătit oricind. pentru că nu ştia cine se află în spatele atacului armat şi momentul cînd locaţia lui putea fi depistată.
Bo se intoarse după o jumătate de oră. Clinele ţopâia fericit
- Ce s-a intimplat cu braţul tău drept? o întrebă el, pentru că a văzut-o că deschide uţa cu mina stingă.
- Umărul, il corectă ea. M-am lovit în timpul altercaţiei. O simplă zgirietură.
- Ai fost să te examineze cineva?
- F. doar o lovitură uţoară. O să pun nişte gheaţă înainte de
- S-a umflat?
O văzu iritată de atita grijă din partea lui. deşi se forţa să nu-şi trădeze sentimentele.
- Nu. Mă doare puţin şi atiL
Remarcă la ea o reprimare a emoţiilor, fapt rar intîlnit la femei, care în general dau frîu liber pornirilor de orice natură. Singurele ci momente de totală deschidere erau cele legate de cline. Expresia feţei se lumina, sau se intuncca, în funcţie de acţiunile patrupedului.

Probabil cu prietenii era mai deschisă - cu restul oamenilor era directă și formală.

- Se bucura că nu c genul de femeie care să se agite pentru once, adică i-a adus sandvişul şi l-a lăsat într-o pungă de plastic. Iară comentarii. O vedea că are rezerve în anumite privinţe, dar prefera să-l lase să se descurce singur, dacă el asta dorea, iar ca îşi vedea de treburile ei. Solitudinea era pentru cl o manăSă vedem cu ce pot să ies în evidenţă ca mîncare. spuse ea. ca să schimbe subiectul. Azi am cumpărat mincare pentru bărbaţi. Nu mă pricep la gătit, dar ştiu să fac feluri de bază, cum sînt spaghetti.
Cuvintul spaghetti il făcu să saliveze. În ultimile luni mincarea primită fusese atît de fadă, incit pierduse interesul pentru hrană.
- Spaghetti? Şi lipie cu usturoi? spuse el vizibil bucuros.
- Cred că mi-ai răspuns la întrebare, zise ea zimbitoare. Haide. Tricks, să măninci tu prima, inainte să mă apuc de gătit pentru adulţi.
Morgan nu păru surprins că patrupedul era pe primul loc. Bo se apucă să scoată conserva specială, pe care i o puse în tăvi ţa specială, de pe un covoraş cu numele ci. sub masă.
Cu spaghetti s-a descurcat bine, destul de rapid, aşa că aşeză totul pe masă. iar el veni şi se aşeză în faţa ei. Îi turnă un pahar cu lapte, dar el ar fi preferat o berc, sau un pahar cu vin. Pastele erau uşor nefierte. dar mirodeniile compcnsau şi aveau gust divin.
- Cred că ultimele douăzeci şi patru de ore au fost de coşmar pentru tine. zise el. după *ce* au mincat în tăccre amindoi. Adevărul era că mîncase destul şi acum prefera o discuţie, ca să mai mănînce şi restul Era foarte curios În legătură cu ea. Casa neobişnuită în care locuia, apoi postul de şef al poliţiei cu jumătate de normă, toate erau interesante.
- Crezi? întrebă ea mirată.
- Da. zise el şi începu enumerarea: ai fost sugrumată, te-ai lovit la mină cînd mi-ai tras un pumn, ai primit un pumn în faţă, te-ai lovit la umăr.
- Oh. făcu ea. acum lămurită. Şi am dat cu capul de podea. Am un cucui dureros la spate.

- Asta ţi se intimplă des?Să mă iau la bătaie la brutărie? Nu. E prima dată pentru
- îmi închipui că sînt atit de puţini poliţişti, incit pe tine te cheamă de ficcare dată cînd se fac arestări.
- Eu lucrez pe parte administrativă, nu la forţe de ordine. Am fost angajată strict pentru partea de birocraţie şi să mă ocup de programul secţiei.
- Dar sigur ai fost instruită, ca să te califici pentru acest post, zise el încruntat
- Nu În Virginia de Vest. Este un stat mic. cu populaţie redusă, aşadar sînt alte opţiuni, altminteri jumătate din numărul oraşelor nu ar avea suficienţi poliţişti. Funcţia de şef este pur administrativă. Jesse nu a dorit sa se ocupe de hirtii ţi programări, aşa că primarul Buddy a găsit o soluţie. Ştia că mă pricep la partea de computere şi mi-a oferit postul, l.-am acccptat. Este part time şi imi convine, b fel cum este convenabil şi pentru municipalitate.

Morgan socoti că s-a aruncat într-o luptă fără să aibă idee cum să se protejeze; norocul ei că a scăpat doar cu puţin, de fiecare dată. O aprecia pentru curaj. Însă nu-i prea aproba pe cei care i-au oferit postul. *Totuşi, nu era treaba lui.*

- Aşadar, ai sărit într-o luptă, fără să ai o pregătire specială? întreba el brusc. încerca să nu-şi trădeze revolta, dar nu reuşea complet.
- A fost o prostie, nu? spuse ca. ignorind tonul lui. Jesse a insistat să mă înveţe să trag cu arma şi mi-a arătat clteva mişcări de apărare, dar cam atit. Ştiu că am riscat. M-am descurcat pînă la urmă, dar cu siguranţă m-aş gindi de două ori la asta, dacă

Replica ci trăda înţelepciune, iar el işi promise că nu va mai aborda subiecte care nu ar trebui să-l intereseze. Pe de alta parte, daca ca ar ajunge intimplător în spital, situaţia lui ar deveni delicată, aşa că uite cum devenea şi treaba lui.

- Aş putea să te mai invăţ şi eu cîte ceva. propuse el.
- De-abia te poţi mişca.
- Azi mă simt mai bine decît ieri. spuse el. realmente iritat de comentariul eL Nu trebuie să fiu în forma cea mai bună, ca să pot să-ţi arăt cum poţi anihila un atacator.
- Vom vedea, zise ea imediat, semn că nu intenţiona să-i accepte propunerea.

Da. vor mai vedea.

Prezenţa unei persoane străine în casă cu tine poate fi un permanent motiv de enervare, exact cum se intimplă atunci cînd un ţinţar te tot biziic şi nu reuşeşti să-l localizezi. În următoarele zile Bo a apucat să stabilească o oarecare rutină în doi. Nu mai pleca în oraş la siirşit de săptaminâ, în schimb rămînca să lucreze la proiectele ci şi işi făcea programul cu Tricks.

Afla noutăţile de la secţie prin intermediul lui Jessc şi Daina, mai ales că acum apăruse situaţia ineditä cu Emily/ Kyle. Cu totul intimplător. dar în mod intenţionat judecătorul nu a putut fi găsit, aşa că pînă simbătă după amiază nu s-a stabilit cauţiunea pentru Kyle; asta i-a oferit Emilyci timp pentru depunerea cererii de divorţ, simultan cu solicitarea unui ordin de restricţie împotriva lui Kyle. fapt care il va ţine la distanţă de ea şi familia ci. Apoi i a strins toate hainele şi lucrurile lui Kyle şi le-a dus acasă la tatăl lui. în prezenţa lui Icsse, ca să nu existe

Toată familia Gooding era ocupată cu propagarea birfclor despre Emily şi familia ci. Harold Pattcrson, unchiul ei patern avea o frizerie şi evident că aici era locul propice pentru lansarea bîrfelor. Scandalul Kvlc/Emily umpluse tot oraşul şi tîecarc lua apărarea cîte unuia din cei doi. iar Bo prevăzuse ce se —

intimpla. Kmily ii avea pe majoritatea lor de partea ei, fiindcă Warrcn Clooding nu era un bărbat agreat de mulţi; totuşi ciţiva considerau că Emily era o nemernică.

Daina a informat-o pe Bo că de la f rizerie s-a auzit că Emily a aflat că este înşelată de Kylc. aşadar l-a dat afară din casă.

Va curge mult sînge pe subiectul acesta, se gîndea Bo. iar ideea era că probabil va fi nevoie de forţe de ordine suplimentare la toate evenimentele publice viitoare, unde era posibil ca familiile celor doi să se intîlnească. Rămine de văzut; poate Kylc se va muta în alt oraş. Emily ar putea cunoaşte un alt bărbat şi poate va pleca. Se intimplă în viaţă.

Vremea era din ce În ce mai caldă, cu zile însorite şi semne sigure că primăvara soseşte. Copacii înfloriseră, iar aerul vibra de zumzetul vegetai şi de forfota animalelor ieşite din iarnă.

Morgan nu o solicita ca pacient. Era din ce în *ce* mai vioi. dar tot nu urcase scările, însă mergea la baie singur, făcea duş neasistat, se plimba mai mult prin casă şi se uita Ia TV. Dormea, citea, duminicile ieşea din casă, pe verandă, unde stătea la soare pe un fotoliu de grădină.

Tncks era cea mai fericită, fiindcă vedea o persoană care putea să-i arunce mingea de tenis, aşa că o avertiza pe Bo să-i dea drumul afară. Bo încerca să lucreze, dar insistenţele lui Tricks erau atît de vehemente, incit s-a văzut nevoită să o refuze categoric.

- Nu, spuse ea destul de răstit, apoi ridică arătătorul, ca avertisment.

Tricks se linişti, apoi Bo îşi salvă documentul şi o scoase afară, drept recompensă că a avut răbdare şi a înţeles că nu i se poate face pe plac mereu.
Bo reuşise să-şi amelioreze durerile de umăr, cu citeva comprese reci. aşa că putea să arunce mingea foarte bine.
- Bun braţ ai. comentă Morgan după prima aruncare.
- Fac asta nonstop de peste doi ani. de cînd a crescut şi a invitat să prindă mingea în gură. Nici nu ştiu dacă eu am învă- ţat-o pe ea. sau ea pe mine. dar am intclcs să nu-i subestimez ego-ul. mindria. insistenţa sau inteligenţa. F. un căţel fericit ñindeá e iubită.
Morgan se abţinu de la comentarii. Pentru el Tricks era o pacoste, indiferent de fericirea ci. dar cui îi pasă ce gindeşte el?
- Arc doi ani, nu?
- Doi şi jumătate deja. Doamna Carmichael mi-a adus-o şi a inregistrat-o. la două săptămini după ce a luat-o, biata femeie a făcut atac de cord la volan şi s-a accidentat. Tricks era în maşină, dar slavă cerului că nu a suferit răni grave. Biata ei stăpină a decedat. Biata căţeluşă era îngrozită de spaimă, aşa că am luat-o la mine, l-am anunţat pe fiul dnei Carmichael, el nu a vrut-o. aşa că am adoptat-o eu. Habar nu aveam de căţei, dar după ce am ţinut-o în braţe citcva ore. nu am mai putut să renunţ la ea Am luat toate jucăriile şi lucruşoarclc ci de la bătrina doamnă şi am adus-o aici, unde a devenit stăpină.
- Norocul ei, comentă Morgan.
- Crezi că ai fi rezistat unui ghcmotoc pufos şi alb? Parcă era o jucărie de pluş, jucăuşă foc şi mereu fiămlndă.
- F.u am copilărit cu animale în casă. Acum nu prea stau pe acasă şi nu pot să am grijă nici de un cactus.
- Spuneai că eşti din Florida?
- Da. dar tu? Nu ai accent de Virginia de Vest.
- M-am născut în Artzona, dar nu ţin minte prea mult Mama se tot muta. Bo işi zise în gind că mutările se produceau odată cu căsătoriile dese. Morgan era bun; citea bine accentul cuiva. Bo reuşise să şi-l corcctczc pe al ei. dar ii revenea ori de cîte ori vorbea la telefon cu Rcbccca, mama ci, iar asta se intimpla foarte rar. Îşi iubea inama. ilar o iubea cel mai mult la distanţă.
- De cînd eşti aici?
- De şapte ani.
Cam asta a fost pentru moment conversaţia lor. Morgan rămase la soare, admirind natura înverzită. Bo nu ştia cu ce se ocupă străinul, dar sigur implica riscuri majore. Se vedea că nu este obişnuit cu viaţa în provincie.

- Am impresia că te plictiseşti, spuse Bo.
- Mă simt mai bine, veni răspunsul lui. Nu putea să facă mai mult decît să mănince şi să doarmă, aşa că plictiseala nu apăruse pe lista lui.
- Nu pot să-ţi ofer multe de făcut. Dacă te interesează să citeşti o carte, sau ai nevoie de laptop... Eu nu lucrez zilnic pe el. aşa că poţi să-l foloseşti, dacă ai nevoie.
- Mulţumesc.
- Tc temi că am doar cărţi pentru fete? spuse ea, după ce o mingiic pe Tricks.
- Nu m-ar deranja, zise el, apoi se gindi puţin şi o privi circumspect: Chiar toate?
- Unele da. Am şi cărţi poliţiste, thrillere, citeva de Siephcn King. Sint sus, În camera mea. O să aduc citeva jos şi să-ini spui dnd mai vrei şi altele.

Pînă în acest moment Bo nici nu se gîndisc vreodată că poate satisface un bărbat cu citeva cărţi şi un computer, dar zimbi, se ridică şi intră în casă. urmată de 'lYicks.CAPITOLUL 9

Luni dimineaţa Bo cobori din dormitor şi privi din capul scărilor în sufragerie: se obişnuise să-l vadă pe bărbatul înalt, dormind pe canapea, „răstignit" pe canapea, cu un picior suspendat pe spătarul ci. iar cu celălalt pe covor. Era şi dificil să doarmă altfel, pentru că era foarte lung şi ocupa canapeaua complet, ba chiar i-ar mai fi trebuit dţiva centimetri în plus.

I se păru că arată mai bine - puţin. Nu mai era pămintiu la faţă, ci pielea lui căpătasc o nuanţă rozalic, mai ales de cînd stătea şi la soare ziua, cu tot efortul depus să ajungă pe verandă. Cu două zile în urmă cu greu ajungea pini la baie şi înapoi. Pofta de mineare i se îmbunătăţise. Minea din ce în ce mai mult, iar ca se bucura de această evoluţie, În acelaşi timp fiind şi tulburată. Nu voia să I cunoască mai mult. ci doar la acest nivel superficial. Voia să-l vadă restabilit şi apoi plecat, cu un impact dt mai mic asupra vieţii ei, cu excepţia sumei de o sută cincizeci de mii de dolari în cont.

Trebuia să recunoască, se vedea clar că bărbatul este obişnuit să preia comanda În orice şi să fie stăpin pe situaţie, dar cu ca avea grijă să nu se dea de gol. Se stăpînea perfect şi se controla, reuşind să nu pară dcloc arţăgos şi nici să nu-şi iasă din pepeni pentru orice. Într-o dimineaţă o chemă la el pe Tricks, hotărit să-i acorde mai multă atenţie.

- Salut, fetiţo, zise el pe un ton blind. iar Tricks veni şi pnmi o mîngiicre pe cap. pentru care lăsă mingea la picioarele lui.

Morgan merse la baie, în timp ce Bo pregătea cafeaua. După un scurt „Neaţa", Bo ieşi cu Tricks. Cind se întoarse, deschise frigiderul şi-i examina c onţuiutul. Oare de ce-şi tăcea probleme, de vreme ce acum trei zile cheltuise o avere cu aprovizionarea, aşa că micul dejun era asigurat. Pentru că nu obişnuia să pregă-tească nimic; işi bea cafeaua şi minca un bol cu granola, apoi se apuca de lucru.

Acum pregăti o omletă cu bacon şi puse în prăjitor citcva felii de plînc. tn zece minute micul dejun era gata. Avea de lucru. însă înainte să se aşeze la laptop realiză ceva. Fusese ocupată să aprovizioneze casa cu alimente pentru el. ii gătise şi-i pusese la spălat lucrurile. Venirea lui a cam dat-o peste cap. apoi a fost incidentul de la brutărie, dar mai ales era ocupată cu îngrijirea lui. Erau citcva motive pentru care nu i-a pus nici o întrebare pînă acum, dar adevărul era că habar nu are pe cine a primit în casă. nu ştia o iotă despre el,

ci doar informaţiile sumare primite de la Axei în prima zi.
Ei bine. trebuia să remedieze situaţia. Cind îl văzu că iese din baie proaspăt bărbierit, mirosind a gel de duş. imbricat într-o cămaşă oliv şi pantaloni negri, care-i stăteau prea largi pe coapse, îi zise spontan:
- Zi-mi şi mie, eşti cumva spion? Pentru ea era importantă ocupaţia lui. fiindcă era motivul pentru care ajunsese în halul acela şi acum se afla în casa ei.
O privi uşor mirat, dar merse să-şi ia cafeaua de pe masă.
- Trebuia să înceapă şi întrebările, nu? spuse, apoi sorbi din cafea şi o privi pe deasupra cănii.
- Cam tirziu. dar aşa este. Se întreba dacă va primi vreun răspuns, ori dacă putea să-l creadă. Doar treaba spionilor este să mintă, nu?
- Nu slnt spion.
- Dacă ai fi. nu mi-ai spune, suhlinie ca în timp ce punea feliile de piinc prăjită pe cele două farfurii.
- Adevărat. Fiindcă, dacă aş fi, tu ai fi destul de inteligentă ca să nu scoţi asta în evidenţă.
Calmul accstei fraze era fie un răspuns enervant, fie unul care o complimenta. Circu de spus. Ar fi vrut să-l creadă; să ştie că vrea să facă un lucru hun. dar practic era imposibil să atle.
- Cred că c cam tirziu pentru partea cu inteligenţa - deja eşti aici. Dacă nu eşti spion, atunci de ce ai fost atacat?
- Asta e întrebarea de şaizeci şi patru de mii de dolari. Nu
- I AI crezi pentru guvern, deci presupui că c legat de slujbă, spuse ca după ce sorbi din cafea. Poate fi ceva personal?
- Puţin probabil.
- Ai dus o viaţă chiar atit de impecabilă?
Întrebarea ei îl amuză.
- Nu am. spus asta. Totuşi, nu am vreo „fostă" psihopată, nici nu m-am certat cu vecinii, nimic din care să iasă scandal. Am lipsit din ţară citeva luni. apoi m-am recuperat cu somnul şi am plecat la pcscuiL Cineva a spart dosarele secrete şi m-a depistat, urmărind numărul de Înregistrare al ambarcaţiunii mele. Hai să mincăm. cît vorbim. Se răceşte mincarea.
El luă farfuriile şi le duse pe masă. apoi aduse cafelele. Cind venise Ia ca era o epavă, nicidecum nu semăna cu James Bond, insă după cîteva zile de odihnă şi hrană de calitate se vedea cum inlloreştc, rccăpătindu-şi încrederea în sine. Bo admira graţia felină cu care se deplasa, activai de o musculatură lucrată, care amintea de viaţa periculoasă pe care o duce, iar asta era complet opusul vieţii ci.

- Bine, înseamnă că c ceva legat de slujbă.

Mda. Cel care a tras în mine este din mafia rusească, dar a fost angajat de altcineva.BĂRBAŢII FRUMOŞI ADUC NECAZURI

Bo puse cana de cafea pe masa şi -l privi acuzator:

- Ai spus ci nu ştii cine te-a împuşcat.

- Să clarific, ştim cinc a tras. fiindcă l-am rezolvat la rindul meu. Nu ştim cine l-a angajat să facă asta. Cine a făcut o a pătruns în dosarele oficiale, lucru care în sine nu e foarte dificil, dar...au fost piratate şi dosarele agenţiei noastre; iar asta presupune nu doar un nivel ridicat de competenţă, dar inseamnă şi cunoaşterea existenţei acestor dosare.

Ultima informaţie a făcut-o şi reflecteze. „I.-am rezolvat" era probabil un eufemism, pentru „L-am ucis". Bărbatul acesta a ucis. La simţise asta de la început, în special după ce s-a repezit să o sugrume, cînd l-a speriat şi evident, fiindcă fusese împuşcat. Pînă la el, ca nu a cunoscut pe cincva care să fie împuşcat. Se mai intimplă accidente şi oamenii sînt împuşcaţi cînd se implică în conflicte, dar acum i se părea ci focurile de armă şi violenţa sînt o parte constantă din viaţa acestui bărbat.

- Spuneai că nu eşti spion, dar ai menţionat „agenţie". Eşti agent CIA sau nu. ce naiba?

-Nu.

- Atunci ce eşti? Sau e putea să-ţi spun. dar pe u

- Nu, nu lucrez sub acoperire şi nu sînt nici agent secret. Am fost militar...

Frţioarc, ce surpriză. *Nu.*

- ...acum fac parte din forţele paramilitare. Ai mai multă libertate de acţiune. Sintem organizaţi în echipe autorizate de guvern şi intervenim »11 situaţii de criză, înainte ca clc să devină catastrofe. În contextul discuţiei Bo remarcă locul ales Jc cl la masă: în dreapta ei, cu faţa spre fereastră şi spre uşă. Să ti fost pură intimplarc. sau intenţie, deoarece nu era înarmat şi trebuia *şi* aibă mereu perspectivă asupra posibilelor pericole de »iară. Totuşi. Tricks era cu ci. iar ca reprezenta cel mai bun sistem de alarmă.

Acum sistemul de alarmă era atras de mîncarc. aşa ci se apropie de masă şi se ghemui la picioarele lui Bo.

- Atunci crezi că are legătură cu ultima ta misiune, oricare

- Puţin probabil.

- Dar măcar ai vreo idee? întrebă ea nerăbdătoare.

- Nu. Am reluat tot traseul şi ce am ficut în ziua aceea şi nu am nici o idee. Am discutat cu patru persoane, iar dacă adaug şi casierul de la supermarket, atunci slnt cinci. Nici aşa nu apare nimic în anchetele lui Mac. Dar, cum dosarele agenţiei au fost sparte, înseamnă că ştia cineva cu ce mă ocup şi unde lucrez.

Exprimarea lui era calmă şi analitică. Părea mai degrabă că discută despre o problemă academică, nu despre ceva care aproape l-a ucis. Ea nu înţelegea această perspectivă şi nici nu-şi imagina o astfel de viaţă, cum nu înţelegea ce fel de om şi-ar alcge-o cu bună ştiinţi.

- Dacă nu e ceva personal, atunci are legătură cu ce ai făcut, sau ai văzut - (ie În misiune, (ie după ce ai revenit acasă. Aşa spune simţul realităţii.

- Ştiu. dar nu înţeleg ce. Dacă am văzut ceva. nu am ştiut ce văd. dcci nu am reţinut. Misiunea nu a avut nimic neobişnuit. Daci ratim. că mai ratăm şi noi. nu c prea grav. Am intrat, am (acut treaba, am fost trimişi altundeva, apoi mai departe şi după şapte săptămini am plccat de acolo, am ajuns acasă, toţi teferi şi relativ în formă bună.

Cum ea asculta din postura necunoscătorului, nu-i putea oferi variante la care el să nu se fi gîndit deja - cl. Axei şi ceilalţi

- Ai putea să-mi spui orice, sublinic ca nonşalant. Nu pot să-mi dau seama dacă minţi sau nu. Pentru cineva cu meseria la - dacă asta chiar faci - ai fost foarte deschis, nu doar cu mine, ci şi cu Jesse.

El mai sorbi o gură de cafea, apoi ridică din umeri.

- Nu se poate spune despre tine că eşti o persoană de încredere, conchise el. Evident că ea nu era la fel de hună ia diversiuni şi camutlarea gîndurilor, cum era el. Asta c un lucru bun, continuă cL Doar un nebun ar crede tot ce i se spune. Ai dreptate în ce .spui. în calitate de lider al echipei, am şi autoritatea şi instruirea ca să iau decizii în teren. Dacă-l aduceam pe Jesse în cercul de încredere, poate că cl ar fi declanşat alarme, după ce şi-ar fi băgat nasul unde nu trebuie - am dreptate? Nu mi s-a părut genul care renunţă, dacă vrea să ştie ceva, decît dacă are un motiv foarte serios să nu o facă.

- Nu, zise ea, strimbind din nas, l-ai citit foarte bine.

- Cit despre tine - eu şi Mac am discutat cît de mult ţi se poate spune şi cl a lăsat la alegerea mea. Morgan întinse mina să mai ia o felie de plîne şi o atinse uşor pe braţ, iar ea tresări şi îşi retrase braţul. Un frison o alertă şi-i trimise semnale puter nice în prelungirile nervoase din tot corpul. Era prima dată cînd el o atingea, fiindcă ea l-a atins de citeva ori, cînd l-a ajutat prin casă.

La un anumit nivel era o alarmă copilărească. Nu se temea de el. nu-l considera violator, altminten nu l-ar fi primit în casă. La nivel subliminal instinctele i-au tradus altceva: că bărbatul era ca un tigru la grădina zoologică: pentru moment se controla, dar răminea un animal sălbatic.

Cînd îi s-au întîlnit privirile, Bo remarcă în adîncul acela albastru o oarecare viclenie care-l ajutase să-i citească reacţia. Stinjenitor moment. Îşi zise ea. dar vorbi direct:

- Nu lua asta ca pe ceva personal. Sînt precaută în felul meu. Din experienţa ci. complicaţiile romantice nu sînt dezirabde. **ba** aduc numai necazuri. Exemplele părinţilor ei oferiseră suficiente dovezi, totuşi ea s-a căsătorit, însă povestea s-a destrămat după doar un îm. Şi-a învăţat lecţia; îi era mai bine singură, deşi se baza exclusiv pe ca însăşi.

- Aşadar nu ţi-c teamă că sar pe line?

Vorbise pe un ton vesel, iar ea pufni în ris.

- Aşa în formă, cum eşti acum? Ţi-aş ţine piept.

Oricit de umilitor imi este să recunosc, da. aşa ar fi. îmi c groază că mă simt atit de slăbit. Hac eforturi, totuşi; estimez că peste două. trei săptămini voi putea incepe cxcrciţiilc fizice.

Era un avertisment, sau pură conversaţie? Dacă a avut cîndva abilităţi de decriptare a dinamicii personale, fiindcă nu le-a utilizat, acum ele ruginiseră complet, aşa că se rezumă la conversaţie.

În centru avem o sală pentru aşa ceva. Nu c nemaipomenită, dar găseşti acolo destule aparate. Eu am o bandă magnetică în cămară, sub scară; pot să o scot. cînd consideri că eşti pregătit.

- Mulţumesc. Pentru moment obiectivul meu este să urc scările. Nu te supăra pe mine. dar canapeaua ta mă omoară.

Cît timp Bo s-a ocupat de urgenţele birocratice, Morgan a ieşit la aer. ca să o lase singură cu munca ei, iar el s-a plimbat cît de mult a putut, în speranţa că-şi va recăpăta forma fizică încet, încet. Va avea mult de exersat, chiar dacă deja se simţea mai în putere, în special datorită hranei îmbelşugate. Bo nu era chiar bucătăreasa perfectă, dar nici el nu era mofturos: un hamburger, sau spaghetti la cină înlocuiau perfect preparatele pretenţioase ale unei gospodine cu pretenţii.

Morgan intenţiona să preia de la ea citcva sarcini domestice, cum ar fi aspiratul prin casă şi spălatul rufelor la maşină. Îi era destul de clar că Bo are foarte puţin timp pentru sine. mai ales că plimbatul ciinelui ii ocupa ore destule.

Acum parcurs« distanţa pină ia liziera pădurii şi de acul» privi spre hambarul-casă. Era un loc neobişnuit pentru o femeie neobişnuită. Ca bărbat, evident ii plăceau femeile, aşa că o evaluă pe gazda curentă. Femeia era blindată - serios blin dată. Unele femei se folosesc de blinda) fiindcă sînt temătoare, dar el nu a simţit nici urmă de timiditate sau nesiguranţă la ea. Era

independentă şi încrezătoare în ceea ce este şi în alegerile făcute, singură şi fericită că trăieşte astfel. Îi plăcea asta la ea. fiindcă oamenii dependenţi şi ezitanţi il agasau. Prin însăşi firea lui prelua controlul şi făcea treaba singur; de aceea se alia în echipele de opraţiuni speciale. Îi plăcea infuzia de adrenalină, dar şi simţul împlinirii, precum şi abilitatea de a face lucruri pe care oamenii de rind nu pot să le facă. La fiecare misiune işi băga pielea la saramură; nici urmă de ezitare sau slăbiciune în comportamentul lui, indiferent de

Pentru Bo situaţia era cu totul alta. Era genul suplu. înaltă puţin peste medie, slabă, cu braţe şi picioare lungi, fără sini remarcabili. Poate avea la sutien cupa A. însă posteriorul ei era chiar atrăgător. Curba sinuoasă a coapselor ii definea silueta. Chipul exotic, ochii mari. negri, o gură frumos conturată, cu buze cărnoase, moi. o făceau extrem de atrăgătoare. Cuvintul potrivit pentru ea era; apetisantă. Nici nu trebuia să definească această trăsătură acum, fiindcă se afla acolo pentru recuperare, după care va aştepta semnalul de la Axei şi va dispărea. I ar plăcea să flirteze puţin cu ea, să simtă magnetismul atracţiei sexuale, dar în alte circumstanţe. Ele nu existau, aşa că nu mai trebuia să se concentreze pej>ostcnorul obraznic al lui Bo.

Trebuia doar să treacă în revistă de mai multe ori tot ce se intimplase în ziua cînd a fost împuşcat, ca să stabilească existenţa vreunui detaliu pertinent, care i-a scăpat deocamdată. II copleşea nevoia să întreprindă ceva. nu se simţea în largul lui

În această posturi de invalid în convalescenţă; cl trebuia să fie glonţul, nu momeala. Sc simţea inutil. Ce naiba, chiar era inutil.

Acum se plimbase citeva sute de metri şi era epuizat - totuşi, a progresat de joia cînd sosise aici şi cu greu a intrat în casă. dar mai ales la baie. Trebuia să se odihnească. înainte să parcurgă aceeaşi distanţă inapoi. Bine că soarele strălucea pe cer şi cl stătea pe propriile-i picioare. Asculta păsările cintind vesele şi mintea se întoarse la ziua fatidică

Doamna Kingsley. membră a Congresului era în capul listei posibilului atacator, dar numai fiindcă era politician. Nu făcuse şi nu spusese nimic neobişnuit. Mai era soţul ei. Dcxter, avocatul. Politician, avocat al brokerilor puterii - oare ce diferenţă era intre ei? Iarăşi. Dcxter nu făcuse nimic înainte să devină avocat.

Nimic din ccle discutatc cu cei doi nu declanşa vreo alarmă.

Următorul pe lista lui era Brawley, care a sunat undeva imediat după ce s-au văzut. Axei reuşise să urmărească apelul lui Brawley şi în răstimpul respectiv el o sunase doar pe soţia lui. Axei i-a verificat pe ambii soţi şi nu a găsit nimic. Erau cetăţeni obişnuiţi, fără un trecut

remarcabil. Aveau doi copii mari. ciţiva nepoţi şi mergeau constant la biserică.
Ultima persoană de pe lista lui Morgan era cea la care nici nu dorea să facă referire: Kodak. El şi Kodak au fost împreună în atîtea ambuscade, incit nici nu mai putea ţine socoteală care din ei ii salvase viaţa celuilalt, sau de citc ori. Kodak ştia unde locuieşte, nu trebuia să spargă nici un fişier ca să afle...totuşi. Kodak era un tip suficient de inteligent, incit să facă asta doar ca să arunce de pe umerii lui oricc suspiciune.
Cert este că ajungea la aceeaşi concluzie ca şi cu ceilalţi: nu găsea nici un motiv. Axei îl întrebase pe Kodak de dimineaţa respectivă şi aflase că a avut la cl o domnişoară cu care şi-a petrecut ziua. Tipa plecase imediat după cină. Totul părea normal; nici un apel straniu de pe mobilul lui Kodak - nici de pe cel al însoţitoarei sale. Nici un transfer de fonduri de la banca lui la cea a lui Albert Rykov.
Rykov făcuse un depozit la un ATM de pe Pcnnsylvanta Avenue. Fe camere apărea singur. Banii erau punctul terminus. Nu putea să te bucure faptul că ştii pe cineva care a plătit douăzeci de mii bani gheaţă ca să te omoare.
Totul ducea spre un punct mort. Nimeni, din cei pe care-t intilnisc în acea zi nu făcuse ceva straniu. Nici habar nu avea
Auzi un lătrat distant şi întoarse capul; Tricks gonea spre el. cu mingea de tenis în gură, iar Bo venea în urma ei. Clinele depuse mingea la picioarele lui. iar el o luă şi o aruncă departe, spre bucuria patrupedului jucăuş, care ţişni imediat să aducă mingea.

- Bravo, fetiţo, striga Bo şi o aplauda. Ai prins frumos. Cind ajunse lîngă el. ii zise: Eşti aici de ceva vreme. Te simţi bine?

- Da, mă gindcam doar.

- Nu te-ai mişcat de palruzcci de minute. Vrei să mergi inapoi, sau aştepţi să o mai plimb pe Tricks?

Asta insemna că nu ştie dacă poate să meargă ncinsoţit spre casă şi că nu vrea să-l lase acolo singur.
Reamintirea acestei slăbiciuni temporare il iritâ în aşa măsură incit era tentat să-i dea o replica regretabilă, insă se stăpiui şi înţelese că nu l-ar ajuta să se refacă mai repede dacă o repezea, mai ales că se ştia obligat să-i acccptc ajutorul.

- Au început să-nu cam tremure genunchii, aşa că m-aş odihni puţin înainte să pornesc spre casă.

Nu minţea deloc; işi simţea genunchii slăbiţi chiar de cînd pornise spre pădure.

- Sprijină-te de mine, *se* oferi ea fără ezitare şi veni lîngă el. il cuprinse de talie cu bracul drept, iar ci işi sprijini braţul sting pe umărul ei şi işi lăsă uşor

greutatea pe umărul ci. apoi au pornit impreună spre casă.
Pe drum cl se uita cum soarele se distra aruncind razele calde pe părul ei şaten-inchis, dindu-i nuanţe maronii pregnante. 11 purta strins într-o coadă la ceafă. Nu-şi dădu scama dacă era machiată sau nu. fiindcă nu era expert în domeniu, dar remarcă buzele discret rujate. Ca orice bărbat, mai mult nu putea să-i descrie machiajul. Remarcă pielea fină şi rubiniul sănătos al obrajilor. O simţea destul de fragilă, aşa cum se rezema de umărul ei şi işi aminti că se aruncase inconştient în incidentul din brutărie, unde primise un pumn în faţă de la un nemernic; acest nemernic ar trebui să primcască o lecţie, ca să ştie ce se intimplă cu ticăloşii care lovesc o femeie.
- Eşti bine? il întrebă ca. uitlndu-se la cl dintr-o parte, mai ales că sesiză răsuflarea lui greoaie, fără să cunoască motivul

Mi descurc, zise scurt, ca să evite un răspuns mai clar. Da. se simţea bine şi şi-a promis un lucru: înainte să plece de la e il va găsi pe nenorocit şi-l va face să-şi dorească să ni niciodată piciorul în Hamrickvtlle.CAPITOLUL 10

Bo ajunse la secţie însoţită de Tricks şi-l văzu pe Warren Gooding. Ar ti preferat să se răsucească pe călciie şi să plece, apoi să revină după plecarea lui, dar o văzuse deja. Urma confruntarea cu el şi asta ii provoca emoţii, fiindcă ştia că nu va fi una agreabilă.

Loretta. dispecera se uită la ea pe deasupra pereţilor cubicu- lului ei şi murmură un „îmi pare rău", iar Bo dădu din cap, ceea ce voia să spună că Loretta nu-l putea da afară pe bărbat, deşi şi-ar ti dorit. Fizic ar fi fost posibil, fiindcă Loretta era solidă, dar inevitabila intilnire ar fi devenit şi mai ostilă.

- Domnule Gooding. ¡1 abordă ea calm, deşi nu se simţea astfel. Nu-i putea comunica părerea despre nemernicul de fiu-său. aşa că făcu apel mental la aleea însoriă pe care se plimbase cu Tricks, În speranţa că pacea acelor locuri o va ajuta să rămină echidistantă

- Aş dori să discutăm între patru ochi, zise cl scc, privind-o tăios, cu acrul că nu va acccpta un refuz. Bărbatul era masiv, înalt şi putea li catalogat drept arătos, dacă figura lui nu ar li trădat o dușmănie ncdisimulată față de toată lumea.

- Sigur că da. În clipa aceea ar Jî pus pariu pe întreaga sumă primită de la Axei că ştie ce urma să spună. Bărbatul se credea cu totul special, astfel că regulile erau bune doar pentru alţii, nu >1 pentru el. Bo nu era nerăbdătoare să i cunoască revolta etnd v» alia exact contrariul.

La secţie sala principală era ocupată de citeva birouri şi scaune ici, colo. Bo ii invită spre un scaun care era cel mai nou, spre deosebire de restul mobilierului, care fusese achiziţionat cu gindul la banii publici, aşadar era doar funcţional. Cind văzu scaunul, el făcu o grimasă dezgustată, de parcă ea era de vină pentru dotarea precară a secţiei.

- Am spus intre patru ochi.

- Am auzit ce aţi spus. dar mai mult nu se poale. Nu am un birou al meu. Singura noastră opţiune ar fi să mergem la baie, dar, fără supărare, asta nu se va intimpla.

Bărbatul pendulă cu privirea de la stingă la dreapta, dar nu văzu nici un birou privat. Frustrat, o fixă cu privirea lui glacială.

- Vă rog să luaţi loc. il invită ea. indicindu-i un scaunul pentru oaspeţi. El ezită, apoi văzu că nu are de ales şi se aşează; stătea mai degrabă lîngă ea. decît în faţa ei. Bo işi deplasă uşor scaunul, ca să se poziţioneze

în faţa lui. Nu voia să-l lase să creadă că s-au intilnit pe poziţii egale.
Tricks s-a dus spre Loretta, apoi a făcut ciţiva paşi în direcţia noului-venit, s-a oprit, a dulmecat. apoi s-a răzgindit, dintr-un motiv doar de ea ştiut şi a mers să se aşeze în culcuşul din colţul biroului. Se citea pe faţa ei dispreţul canin faţă de o persoană dezagreabilă; Bo ii zimbi incintată. aprobindu-i alegerea.
După cît de dispreţuitor o privea Dl Gooding pe Bo. s-ar fi zis că ea este cauza tuturor problemelor lui.
- Vreau să renunţaţi la acuzaţiile impotriva lui Kylc, spuse el precipitat.
Ar fi fost util un schimb de replici politicoase, dar părea că dl Gooding nu cunoaşte sensul acestei noţiuni.
- De ce? întrebă ea calmă, dar uşor mirată.
El se inroşi ca racul şi rosti răspicat
- Fiindcă ticăloasa cu care s-a însurat...
Bo ridică o mină. ca să-i taie avtntul.
- Nu eu sînt implicată în această căsnicie. Dacă Emily face plingcre sau nu. o priveşte personal. Singurele acuzaţii pe care eu le menţin sînt cea de atac asupra unui ofiţer de poliţie şi opunere la arestare.
- A zis că nu ştia că aţi fost dumneavoastră.
Da, ştiu. Nici eu nu am ştiut că este el. cînd am intrat în brutărie şi l-am găsit luptlndu-se cu ofiţerul Tucker. Vi se parc destul de serios?
- Nu v-ar fi atacat, dacă ar fi ştiut, insista dl. Gooding. Era la fel de roşu la faţă şi strlngca pumnii nervos.
- Nu contează.
- Cum naiba spuneţi că nu contează? se răsti d din nou.
- Domnule Gooding. Chiar dacă nu ştia cinc sînt. pe ofiţerul 'lucker il cunoştea cu siguranţă.
- Noi nu locuim în oraş. aşa că nu cunoaştem toţi poliţiştii.
- Posibil, dar presupun că dvs şi fiul dvs ştiţi bine cum arată o *uniformă* de poliţist. Ofiţerul Tucker puta uniforma. Bo simţea deja cum i se stringe stomacul şi ii vine senzaţia de vomă. Detesta conf runtările şi cu greu mai putea să-şi păstreze
- Fiul meu ar putea să fie încarcerat pentru accst incident nesemnificativ. Nu aţi fost rănită, cum nu a fost nici adjunctul. Nu văd rostul să continuăm cu acuzaţiile, doar pentru că el s-a certat cu netrebnica lui soţie. Spuneţi-mi ce nevoi aveţi În departament şi voi avea grijă să primiţi orice. O maşină de patrulare nouă? O extindere a clădirii, ca să aveţi şi dvs un birou?

Ei bine. asta era tupeu chiar şi pentru el. Revoltată,

tăcu citcva minute. Probabil el credea că ii evaluează propunerea, dar ca se întreba cît de greu i-ar fi să întindă piciorul pe sub birou şi să i tragă piciorul scaunului, ca să-l răstoarne cu fundul.La secţie sala principala era ocupată de cîtcva birouri şi scaune ici, colo. Bo ii invită spre un scaun care era ccl mai nou, spre deosebire de restul mobilierului, care fusese achiziţionat cu gindul la banii publici, aşadar era doar funcţional. Cind văzu scaunul, cl făcu o gnmasă dezgustată, de parcă ca era de vină pentru dotarea precară a secţiei.

- Am spus intre patru ochi.

- Am auzit ce aţi spus, dar mai mult nu se poate. Nu am un birou al meu. Singura noastră opţiune ar fi să mergem la baie, dar, fără supărare, asta nu se va intimpla.

Bărbatul pendulă cu privirea de la stingă la dreapta, dar nu văzu nici un birou privat. Frustrat, o fixă cu privirea lui glacială.

- Vă rog să luaţi loc. il invită ca. indicindu-i un scaunul pentru oaspeţi. F.l ezită, apoi văzu că nu are de ales şi se aşeză; stătea mai degrabă lîngă ca. dccit în faţa el Bo işi deplasă uşor scaunul, ca să se poziţioneze în (aţa lui. Nu voia să-l lase să creadă că s-au intilnit pe poziţii egale.

Tricks s-a dus spre l.orctta, apoi a făcut cîţiva paşi în direcţia noului-venit. s-a oprit, a dulmccat, apoi s-a răzgindit, dintr-un motiv doar de ca ştiut şi a mers să se aşeze în culcuşul din colţul biroului. Sc citea pe faţa ci dispreţul canin faţă de o persoană dezagreabilă; Bo ii zîmbi incintată, aprobindu-i alegerea.

După cît de dispreţuitor o privea Dl Gooding pe Bo. s-ar fi zis că ea este cauza tuturor problemelor lui.

- Vreau să renunţaţi la acuzaţiile 'împotriva lui Kyle, spuse el precipitat.

Ar fi fost util un schimb de replici politicoase, dar părea cl dl Gooding nu cunoaşte sensul acestei noţiuni.

- De ce? Întrebă ea calmă, dar uşor mirată.

El se inroşi ca racul şi rosti răspicat:

- Fiindcă ticăloasa cu care s-a însurat...

- Nu cu sînt implicată în această căsnicie. Dacă Emily face plingerc sau nu. o priveşte personal. Singurele acuzaţii pe care eu le menţin sînt cea de atac asupra unui ofiţer de poliţie şi opunere la arestare.
- A zis că nu ştia că aţi fost dumneavoastră.
- Da. ştiu. Nici cu nu am ştiut că este el. cînd am intrat în brutărie şi l-am găsit luptindu-se cu utiţcrul Tucker. Vi se pare destul de serios?
- Nu v-ar li atacat, dacă ar fi ştiut, insista dl. Gooding. Era la fel de roşu la faţă şi stringea pumnii nervos.
- Nu contează.
- Cum naiba spuneţi că nu contează? se răsti el din nou.
- Domnule Gooding. Chiar dacă nu ştia cine sînt. pe ofiţerul Tucker U cunoştea cu siguranţă.
- Noi nu locuim în oraş. aşa că nu cunoaştem toţi poliţiştii.
- Posibil, dar presupun că dvs şi ţiul dvs ştiţi bine cum arată o *uniformă* de poliţist. Ofiţerul Tucker puta uniforma. Bo simţea deja cum i se stringe stomacul şi ii vine senzaţia de vomă. Detesta confruntările şi cu greu mai putea să-şi păstreze calmul.
- Fiul meu ar putea să fie încarcerat pentru acest incident nesemnificativ. Nu aţi fost rănită, cum nu a fost nici adjunctul. Nu văd rostul să continuăm cu acuzaţiile, doar pentru că el s-a certat cu nctrcbiuca lui soţie. Spuneţi-mi ce nevoi aveţi în departament şi voi avea grijă să primiţi orice. O maşină de patrulare nouă? O extindere a clădirii, ca să aveţi şi dvs un

Ei bine, asta era tupeu chiar şi pentru eL Revoltată, tăcu dteva minute. Probabil el credea că ii evalueazâ propunerea, dar ca se intreba cît de greu i-ar li să întindă piciorul pe sub birou şi să-i tragă piciorul scaunului, ca să-l răstoarne cu fundul de podea. Poate s-ar lovi şi el la cap Ia fel de tare cum s-a lovit ea cînd s-a luptat cu fiul lui.

Nu putea şi facă asta. Nebunia ar fi continuat; cînd îşi

Sincer, chiar încercaţi şi mi mituiţi? Daca da. staţi să scot mobilul, ca şi înregistrez dialogul. Zicind asta. chiar scoase telefonul mobil, porni înregistrarea şi repeta În microfon: Vreţi să repetaţi, vă rog? Spuneaţi ceva despre cumpărarea unei maşini noi sau extinderea clădirii secţiei de poliţie, dacă acceptăm să nu mai depunem plîngcre Împotriva lui Kylc? spuse repede.

El părea că explodează de nervi, sau face

infarct, aşa că se ridică grăbit.

- Neg categoric orice încercare de mituire! E de ncconceput! Sint de neconceput acuzaţiile aduse împotriva lui Kyle!

- Nu te mai deranja să înregistrezi, zise Loretta laconic din cubicului ci. Am auzit eu totul.

Bărbatul întoarse brusc capul; în furia lui uitase de Loretta, poate fiindcă nu o văzuse. Devenise vineţiu la faţă. iar Bo remarcă nuanţa periculoasă şi. ca să evite continuarea inutili a dialogului, trase aer în piept şi-i spuse:

- Vă propun să lăsăm ca legea să rezolve cazul În limitele pe care le are. Kyle nu are alte delicte - cel puţin nu din cele grave, fiindcă mereu aţi avut grijă să-l scoatcţi din încurcături, aşadar asta ar fi trebuit să vă dea de gindit - în concluzie mă îndoiesc să fie trimis la închisoare, cu toate că judecătorul ar putea să-l reţină în arestul local măcar o perioadă scurtă. Mă îndoiesc şi de asta. Mai mult ca sigur că va primi o pedeapsă cu suspendare şi va fi doar supravegheat. Nu ştiu. dar eu aşa gindcsc.

Domnul Gooding profită de moment şi trecu la un nou atac.

- Chiar şi aşa, va avea cazier. Bietul meu băiat are numai de tras din relaţia cu tirfuliţa lui soţie. Nici măcar lucrurile nu poate să şi Ic ia din propria casă. fiindcă ca a primit ordin de restricţic împotriva lui. Probabil ii va vinde toate armele...

Doamne ajută să se intimple asta, se ruga Bo.

- Am înţeles că Emily i-a strîns lucrurile lui Kyle şi i Ic-a trimis acasă la dumneavoastră. Mai are nevoie de ceva? Faceţi o listă şi voi avea cu grijă să primească fotul. Să nu menţionaţi armele, intrucit Kyle nu va avea acces la arme pînă nu se va

- Armele sînt ale lui.

- Atunci ii vor reveni prin înţelegerea de după divorţ- Nu vă tăceţi griji pentru ele; doar nu e sezonul de vinătoarc. iar dacă ar tace vreo prostie, nici măcar dumneavoastră nu l-aţi mai scoate din inebisoarc. unde ar rămine foarte multă vreme. Şi nu-i va li uşor. Cel mai bine acum este să-l supravegheaţi şi să-l feriţi de alte nccazun. ca să se limpezească apele.

Bărbatul stringea pumnii, apoi îi dcsclește. Se ridică brusc, mascind furia, iar scaunul se răsturnă în spatele lui. Tricks tresări speriată şi veni repede la picioarele lui Bo.

- O să depun plingere împotriva ta. domnişorico!

vorbi ci u ură nedisimulată. L-ai amenințat pe fiul meu...
- Vă referiți la partea aceea cu înjurătura şi cu ruptul gîtului?
aminti Lorctta din spatele cubiculului. Da. multă lume a luat-o în serios, mai ales că el are de două ori greutatea el
- Taci! urlă el, intoreîndu-se pe loc şi făcu un pas spre cubicul.
- Oraşul ăsta nenorocit primeşte ordine de la două fofo- loancc proaste şi eu...
Lorctta se ridică şi apăru din cubicul aşa. masivă şi înaltă um era ca. Scotea flăcări pe ochi şi se uita la cl cum se uită un leu llămînd la o halcă de carne proaspătă.
- Pun pariu pe fofoloanca mea că te fac oricind. bătrinclule.
I Dacă vrei să ştii cine sînt. numele meu este I.oretta Hobson, de pe l.ister Road. Cred că ai auzit de familia mea? Neamul Hobson Răi-ca-Naiba? Te pun la punct în ce zi vrei.
Omul păru dezarmat. Toată lumea din comitat auzise de Hobson-ii Răi-ca-Naiba. Taie calea unui Hobson şi e posibil să-ți găsești casa incendiată - asta dacă l-ai găsit în toane bune. Partea cea mai rea este că toți au fost atit de isteți incit niciodată nu au fost prinşi asupra faptei.
- Domnule Gooding, zise Bo, crcd că e mai bine să plecați acum. Aveți răbdare şi spuneți i lui Kyle să fie inteligent măcar o dată în viață şi să lase lucrurile să se aşeze. Voi uita prima dvs încercare de mituire, dar. dacă mai încercați o dată, vă arestez pe loc. Ne-am inteles?
El se uita mai departe Ia Loretta, ca la o cobră care l-a hipnotizat.
- N'c-am înțeles? urlă Loretta, iar el tresări. Nu mai avea culoare în obraji, dar răutatea ii dădea pe dinafară din ochi.
- O să-ți pierzi slujba pentru asta. rosti el clar, şoptit- Stai să afle şi oraşul că ai băgat în casă un tip care a venit din neant.
Bo realiză cît de puțin timp trecuse; Morgan era la ca de patru zile doar.
- Vă referiți la bunul meu prieten, care a suferit o operație pe cord deschis şi de-abia poate să meargă?
Tipul acela? Sigur, dați-i inainte. dar fiți pregătit să vi se ridă în nas.

Informaţia aceasta era cam greu de procesat. Mai avea

puţin şi exploda, dar instinctul de conservare ii oprea, de teamă că Bo şi Loretta ii vor încătuşa. Nu suporta să se recunoască Infrint. dar acum nu avea de ales. Se întoarse pe călciie şi ieşi. fără şi inchidă uşa în urma lui. Bo răsuflă uşurată şi merse să inchidă uşa. Loretta zimbea şi veni spre ca. ca să bată palma.

- Cit mă bucur că eşti o Hobson. ii spuse

LorettclUneori pică bine. Dc-abia aştept să Ic spun fraţilor mei. O să fie incintaţi. Chiar stă un tip acasă la tine?

- Pentru moment, bietul de cL A ieşit din spital de curind.

A fost convenabilă descrierea lui ca „bietul de el", fiindcă
nici o femeie nu-şi exprima astfel interesul romantic. Loretta pierdu interesul.

- Sper să se simtă mai bine curind. comentă ea şi abandonă subiectul.

Bo se aşează la birou, Tricks la locul ei. Loretta În cubicul. După ce se mai gindi puţin. Bo îl sună pe maiorul Buddy, ca să-l informeze despre intilnirea cu Warren Gooding.

Primarul oltă. Parcă Bo îi şi vedea laţa îngrijorată.

- Ştiam că acest om va fi o problemă. Oricum, s-ar putea să folosim în avantajul nostru faptul că a încercat să te miluiască.

- Am o mare dilemă, recunoscu ca. Atit de antipatic îmi este acest om. incit aş dori să depun plingcrc împotriva lui. dar mă gîndesc că pentru oraş nu ar li bine. Dacă s-ar închide gaterele pentru că el nu Ic mai poate administra, asta ar dăuna multor familii nevinovate, care depind de slujbele accica.

- Faci cum crezi. Dacă vrei să depui plingcrc, cu te susţin.

Cu ochii minţii Bo 11 vedea pe Warren Gooding În spatele
gratiilor, dar alungă imaginea.

- Strategic vorbind, ar fi bine să nu depun plingcrc, dar lui să nu-i spunem.

- De acord. Voi discuta cu consiliul oraşului despre situ aţia asta. Nu vreau să fie toţi angrenaţi lntr-un divorţ care e ceva personal. Necazurile ar putea trena ani de zile. Harold Pattcrson - adică bărbierul, ii face ochi dulci lui Doris de ani buni şi crede că o poate Impresiona, dacă ii va ţine partea

Pc Bo începuse să o doară capul. Vieţile oamenilor dintr-un orăşel sînt întreţesute, fapt necunoscut ei. dar În timp s-a lăsat şi ca implicată, aşa că acum ii cunoştea pe aceşti oameni şi ii păsa de ci. Dacă ştia că accsta va fi preţul, nu s ar fi angajat pe postul de şef.

- Am. nevoie de o vacanţă, zise ea răspicat.

- Cunosc sentimentul, zise rlzind primarul Buddy. Oraşul e mic, nu? Dacă stai să te gindeşti, tu ţi ai luat vacanţă vreodată?

- Glumeam, spuse ca. Nu-mi permit nici o zi liberă, cu cîte am de făcut. Am auzit asta. Cind se va simţi mai bine, să-l aduci în centru, să-l cunoască şi oamenii. Miss Doris ii va pregăti un desert special.
Acum chiar o durea capul. Cc să vadă oamenii la Morgan, cînd se va mai întrema? Ce vede ea, adică un bărbat care a ales să trăiască pe muchie de cuţit şi care poate, dar a şi ucis în nenumărate feluri? După comportamentul şi mişcările, sau privirea lui tăioasă, ea şi-a dat scama de toate astea. Oare altora li se va părea la fel de neobişnuit acest bărbat?
Doamne, fereşte ce va fi cînd Morgan va ieşi din ascunzătoarea lui. Oamenii vor sta la rind ca să-l cunoască, fiindcă aşa sînt locuitorii oraşelor mici: curioşi şi băgăcioşi.
Cind Bo ajunse acasă, Morgan era din nou afară, pe verandă, cu scaunul tras la soare. Avea laptopui pe genunchi şi tasta ceva. Tricks s-a bucurat să-l vadă şi a sărit din maşină, apoi a zbughit o spre el, fluturindu-şi coada. Morgan <» mingiic pe cap. zîmbitor, apoi o salută pe Bo şi continuă ce făcea. Peste două secunde exclamă un „Drace!" apoi inchise nervos laptopuL.
- Ce s-a intimplat? il întrebă ea şi merse lîngă el.
- Am salvat şapte ticăloşi, dar nu mi i-a înregistrat, se plinse ci. .Scuze, îşi reveni imediat. Mi-a scăpat.
Bo începu să ridă. Sc aşezâ şi ea pe un scaun de pe veranda.
- foci Salvatorii Animalelor?

- De vreo trei ore. Am rămas fără vieţi, am jucat altceva, piui mi-am recăpătat viefile. Nu te superi pe mine. zise el. oarecum stingher, dar înnebunesc de plictiseală. Nu mă pricep şi nu fac nimic.
- Nu-i de mirare. Şi cu m-aş plictisi. Se gîndi ci acum era momentul potrivit. Daci te simţi mai bine, nu vrei şi vii cu mine mline. la munci? Nu iţi garantez că orele petrecute în secţie vor li mult mai interesante dccit Salvatorii Animalelor, dar ar fi o schimbare de dccor.
- Doamne, sigur ci da.
- Azi a fost chiar interesant. 1 a povestit de vizita lui Warren Gooding, de ieşirea Lorettei. iar el a ris cu pofti. Si ştii ci oamenii sînt curioşi şi te cunoasci, aşa ci te poţi aştepta la un şir indian de persoane care vin doar şi te privească. Oricum, maiorul Buddy a zis că Doris iţi va pregăti un desert delicios, aşadar meritâ să stai şi să fii privit.
- Oamenii din oraşul vostru nu au mai văzut străini pinâ
- E un orăşel restrins. E nevoie şi faci puţin zgomot.
Bo ridică faţa spre soare. Era plăcută şi relaxantă compania lui. într-o după amiază tirzic. la taclale şi

urmărind-o pe Tricks cum se joacă. Fină acum nu l-ar fi

considerat o compamc plăcută, dar iată-1; aşa era.
- Cum ai ajuns aici? Nu mi se parc ci pe cii bătătorite
- Din orgoliu, recunoscu ea. Povestea ci nu era una frumoasă, dar nu îi era ruşine să o spună. Făcuse cîteva greşeli şi se luptase din greu ca să iasă la liman. împreună cu o prietenă din California am investit într-o casă. Renovarea ei a fost la început o distracţie, fiindcă afacerile din imobiliare expioda- »cri şi fiecare din noi a obţinut treizeci de mii de dolari profit U final. Privind retrospectiv, a fost cel mai rău lucru, fiindcă am decis că-mi place mai mult să cumpăr case şi să Ic renovez. decît să mă ocup de documentaţii tehnice, mai ales că ieşeau mai mulţi bani din asta. Prietenei mele nu i-a plăcut munca la fel ca mie. deşi ii plăceau banii, aşa că a preferat să iasă din afaccrca cu mine la următoarea casă. Am făcut bani şi cu aceea, pentru că mă credeam expertă. Cei care au cumpărat-o aveau un amic care m-a angajat să transform un hambar vechi, unde a crescut şi iată-mă aici.
- Tc-a lăsat baltă, nu-i aşa?
- Cu greu puteam să-l contactez, iar cînd vorbeam, imi spunea să continui lucrarea, el alegea lustrele, materialele pentru podele, sau electrocasnicele. iar eu puneam bani de la mine, apoi am apelat ia cărţi de credit. O prostie. Afacerile imobiliare luau avint, iar hambarul era aproape amenajat, cînd tipul mi-a spus că nu poate obţine finanţare; în afara prostiei melc de a cheltui proprii bani, nici nu am semnat un contract cu el. Pur şi simplu s-a evaporat, iar cu am rămas cu un hambar în care să locuiesc şi un munte de datorii.
- Ceea ce explică de ce sunt aici. Dacă nu erau banii, mi-ai ti urat drum bun şi m-ai 6 alungat.
- Banii au fost cu adevărat un element foarte important. Oricum am muncit mult, am diminuat datoria, iar acum mă descurc, măcar am scos capul din apă, mulţumită slujbei oferite de municipalitate. Apropo, nu te-aş fi alungat chiar imediat. Erai Într-o stare deplorabilă.
Morgan nu se bucură să audă asta. dar era o descriere cxactă. O privi lung citcva secunde, apoi replica lui a luat-o pe nepregătite:
- Aş putea să scot mai mulţi bani de la Axei pentru tine.Nu-i nevoie, zise ea rizind. Cind am zis că mă descurc, m-am referit la achitarea unei părţi din ipotecă, apoi voi refi- nanţa creditul, ca să obţin o rată mai mică. F. foarte bine totul acum. Bo se ridica de pe scaun ţi-l întreba: Ce zici de o pizza? Cred ci măninci pizza, nu?

- Pizza suna dumnezeieşte. Oricare ar fi ca. Odată am mincat pizza vcgctariană. Nu de buna voie, dar am mincat-o. Se ridici ţi el ţi într-o mină ţinea laptupul.
- Vino, Tricks, o strigi Bo, apoi zimbi interlocutorului ei: Apropo, mîine ar fi indicat să arăţi cît mai jalnic, fiindcă deja s-a dus vestea că trăim împreună.

CAPITOLUL 11

Jalnic Cuvlntul ii răsuna putcrnic în minte lui Morgan. Deci ea il considera jalnic. Poate că nu era într-o formă tocmai bună, dar evaluarea ei perfectă îl întrista; cînd venise aici. arăta jalnic, dar acum era mult mai bine. Pentru mîine iţi va da silinţa să pară cît mai *jalnic,* ca să nu dea nimănui ideea că Bo s-ar încumeta să-l ia în patul ei. Poimîine însă va începe să-şi recîştigc forma. Ştia cum; iăcuse antrenamente care pe mulţi i-ar doborî. Muşchii pieptului erau încă nevindecaţi, aşa că va avea grijă să nu-i tulbure.

Se uită la ţinuta ei zveltă, cu spatele drept şi mersul milită- resc şi se întreba dacă nu cumva folosise acel cuvint intenţionat, ca să-l îndepărteze.

Nici unui bărbat nu-i place să fie descris ca jalnic. Poate că alţi bărbaţi ar fi apreciat tactica, dar el nu era un exemplar masculin agresiv, inteligent, care nu spunea „da, bine", atunci cînd se confrunta cu o problemă sau provocare; făcea faţă provocării şi rezolva problema. Adevărat, ea şi a ales cuvlntul intenţionat, însă iară răutate. Morgan simţea asta instinctiv. F.ra aceeaşi baricadă invizibilă; el a avut grijă să nu facă nici un comentariu cu tentă sexuală, însă ea tot simţea nevoia să întărească distanţa dintre ei. Oare pentru că deja era acolo de citeva zile şi făcea parte din viaţa ei? Voia să se asigure că va rămînc o intruziune temporară.

Din cile a văzut Morgan pînă acum. casa era pentru ca un sanctuar, în afară de vizita ofiţerului Tucker. nimeni nu o vizita. Şi vizitele lui nocturne, de verificare, erau foarte scurte.

Era o persoană solitară; Morgan a priceput asta. Era sinccră şi deschisă în legătură cu trecutul ei, cu modul de a gîndi. Poate şi acesta era un mecanism de apărare: să le spui oamenilor sufi cient cît să nu suspecteze că ascunzi ceva.

Morgan se aşează pe un scaun inalt de la barul din bucă tărie şi o urmări cuin ii încălzeşte mincarca lui Tricks. în timp ce aceasta ţopăie veselă la picioarele ci.

Observase ritualul dinaintea fiecărei mese de seară. Nu se intimpla des. dar azi Tricks nu a vrut să mănince, aşa că s-a aşezat exact lîngă scaunul pe care stătea Morgan, şi-a încrucişat lăbuţele din faţă şi aştepta.

Bo pufni pe nas, exasperată, apoi luă bolul cu mincare

şi i-l aduse mai aproape de nas.
- Da, maiestate, zise ca. Cînd s-a apropiat destul de Tricks, ea şi-a depărtat labele, iar Bo i-a pus castronclul intre ele, chiar sub nas. Căţeluşa a început să mănince şi să dea din coadă.
- Oare care din voi două este dresată? întrebă Morgan rizind.
- Eu. pînă într-un punct, spuse Bo. Aşa a făcut tot timpul. Ziua mănincă tară probleme, dar seara are toanele ei.
După ce se spălă pe miini, Bo scoase pizza congelată şi o puse într-o tavă pentru copt.
- Este pizza supremă. Vrei să scot din ea ceva ce nu-ţi place, înainte să se coacă?
- Nu, imi placc cu de toate. Mai puţin anşoa. Părerea lui era că pizza cu anşoa trebuia desfiinţată, ca necomestibilă.

În timp ce ea aşeza în cuptor tava. Morgan ii urmărea atent mişcările; erau fluide, graţioase şi precise. Ar fi privit-o orc în jir. Oare ce mai putea să afle despre ea? Cc ar mişca-o?

Singurul mod de a
alia era cel direct

– Ce este între tine și Mac? Adică Axel, se corectă el.

– E un nemernic, răspunse Bo fără ezitare.

– Da, nu te contrazic. Vreau să spun, care e povestea voastră?

– Mama mea s-a măritat cu tatăl lui. Nu m-am bucurat; nici el. Ne-am urît din prima clipă.

– Cît timp au fost căsătoriți părinții?

– Șapte...nu, opt luni interminabile. Interminabile pentru toți patru.

– Nu a fost prea mult timp, ca să se nască o ură veșnică pentru cineva.

– A fost suficent de mult, fiind vorba de Axel. Eu aveam treisprezece ani și eram o nesuferită, el optsprezece și era nesuferit. Măcar scuza mea era vîrsta de treisprezece ani. Înțeleg că el este și acum nesuferit.

– Are și el părți bune; nu multe, doar cîteva. Nu este bun cu oamenii, dar e al naibii de bun profesional. Cînd viața mea depinde de informații și echipamentele adecvate, apreciez partea a doua.

– Probabil, zise ea, dînd din cap, semn că îl înțelege.

– Crede-mă – *știu* că este așa. Tatăl lui Axel este al doilea soț al mamei tale? întrebă el, curios să vadă cît de mult îi va dezvălui.

– Al doilea? rise ea. Mai degrabă al patrulea. Cred. Îi numără pe degete, cu ochii în tavan. Tata, Wilson, Hugh, Douglas...da, el a fost al patrulea.

– Fir-ar să fie. Patru căsnicii și tu aveai doar treisprezece ani? E cumplit. Morgan își păstrase echidistanța, fiindcă nu știa dacă ea apreciază empatia.

– Mama este mireasa în serie. Acum a ajuns la numărul șapte, dar îmbătrînește, așadar pe acesta s-ar putea să-l păstreze ceva mai mult – cu condiția să nu fi divorțat de cînd am vorbit cu ea ultima dată și a trecut ceva vreme. Nu sîntem apropiate.

Nici nu ne dușmănim, dar nu sîntem apropiate. Ea are rostul ei, iar eu sînt aici, în Virginia de Vest. Îi plac orașele mari.

Scenariul devenea din ce în ce mai clar. Bo nu a avut stabilitate în viața ei, nu s-a putut baza pe nimeni, așa că a învățat să se bazeze exclusiv pe ea însăși. Abilitățile lui de psiholog nu erau din cele mai performante, dar nu trebuia să fii un geniu, ca să-ți dai seama cît de nefastă poate fi influența taților vitregi în viața unei copile. Slavă cerului, el a avut o copilărie liniștită.

– După Douglas a fost singură o vreme – suficient cît să termin liceul fără să ne mutăm din nou, cu toate că a avut doi iubiți constanți. După ce am început facultatea, s-a căsătorit... cu Adam. Cred. Nu a durat mult, așa că nu l-am cunoscut. Adam, Alan, ceva cu litera A. Nu știu cine a fost numărul șase. William a fost numărul șapte și pe el l-am cunoscut. Sînt împreună de cîțiva ani și locuiesc în Florida.

– Cît de des ai schimbat școlile?

– Cu fiecare căsătorie a ei, dar după Douglas, am rămas la aceeași școală pînă am absolvit. Am intrat în echipa de înot. Îmi place înotul. Toate complexele de locuințe unde am locuit aveau piscină și acolo îmi petreceam verile.

Mda, o și vedea înotînd, cu formele ei aerodinamice. Probabil că stilul ei era înot-viteză, în timp ce el era înotător de anduranță, putînd înota cîteva mile fără oprire. Acum probabil că s-ar îneca după cîteva zeci de metri.

– Dar tatăl tău? Ești apropiată de el?

– Nu. Practic a uitat de mine după ce a plecat. S-a recăsătorit, a adoptat copiii soției, au mai făcut doi și ei, iar acum asta e familia lui. Cred că locuiesc în Sacramento, dar acum mulți ani și poate s-au mutat deja.

Morgan înțelese acum totul. Nu era groaznic, dar nici plăcut: ignorată, abandonată, mutată dintr-un loc în altul.

- Dar tu? U intrcbă ea şi pasă mingea în terenul lui. Eşti căsătorit? Familie?
- Tata a murit dintr-o căzătură în bucătărie; s-a lovit la cap în colţul unui dulap. Acum vreo cincisprezece ani. Mama s-a recăsătorit cu un tip O.K. acum doi ani. O iubeşte şi are grijă de ea, iar pentru mine este de ajuns.
După ce aşteptă clteva secunde răspunsul la prima ei întrebare, Bo reveni:
- Dar eşti căsătorit?
- Nu am fost niciodată, nu am copii. Era cît pe ce să mă insor mai demult, dar nu a ieşit Este foarte greu pentru o femeie sa aibă un soţ cu meseria mea. Mai mult stau plecat din ţară, dccit acasă. Morgan nu regreta nimic, ba chiar nu-şi amintea nici numele ei.
- Înţeleg că poate li o problemă.
- Dar tu? Ai fost măritată?
- O dată. Ia douăzeci şi unu de ani. cînd am terminat facultatea. A durat cam şase luni şi m-a înşelat.
- Au! Morgan stătuse cu ochii pe ceas şi ştia cam în cît timp se coace o pizza congclată. aşa că se ridică de pe scaun. Scuze ci nu am fost mai atent, dar nu ştiu unde ţii vesela. Dacă-mi arăţi, pun eu farfuriile şi furculiţele pe masă.
- Crezi că poţi? întrebă ea surprinsă.
- Să duc două farfurii? Sint absolut sigur.
- Farfuriile sînt acolo, iar tacimurile în dulapul din faţă, zise ca şi-i indică locurile pentru iiecare.
După ce le aduse la masă. Morgan zise:

mari, în genul celor industriale, precum şi ventilatoare. Dată fiind 'înălţimea tavanului, erau chiar nccc- sarc. Totul era opcn-space, doar baia era suprafaţa izolată, da

şi camcrde de la etaj. Pentru un burlac era absolut convenabil. În mijlocul naturii, fără zorzoane, într-o clădire simplă.

- Mersi. Renovarea nu a ieşit chiar cum am vrut. dar cu anii m-am obişnuit. Mobila este a mea, plus că sînt prima care a locuit aici şi lntr-un fel locul acesta poartă amprenta mea .
- Mai puţin vacilc.
- Vacilc nu se pun. spuse ea zimbind.
- Cc vrei să bei? întrebă el. după ce puse pe masă farfuriile şi paharele.
- Vezi că este bere în frigider.
- Berc? Ai bere? întrebă el interesat. Atunci de ce-i oferea lapte, cînd are bere?
- Dacă poţi să te ţii pe picioare, ai voie să bei şi bere. Mai ales că nu ici medicamcntc.

El merse la frigider, dcschisc uşa, văzu şase sticle maronii, ridică ochii spre cer în semn de mulţumire şi apucă două sticle reci. Nu era Bud sau Miller. Pe etichetă văzu un porc.

- Porcul Despuiat? întrebă el. ridicînd sticlele. N-am auzit
- E nouă; este a unui mic producător din Alabama. Mic mi se pare bună.

Morgan remarcă preferinţele ei şi nu putea spune că-i displac. O femeie care bea bcre.-.viaţa devine din ce în ce mai frumoasă. Desfăcu sticlele şi o întrebă:

- Vrei să bei din pahar?
- Tipic feminin.
- Ai grijă ce vorbeşti: c berea mea şi rişti să uu primeşti

El risc şi turnă bere în două pahare. I-ar fi plăcut să bea din sticlă, dar era berea ci. deci regulile ei.

Extazul i se citea pe faţă cînd sorbi prima înghiţitură.

- Doamne, ce bună e. oftă el.

Bo verifică pizza din cuptor.

doar două uşi şi nu se vedea pregătit să urce în spate, pe bancheta ingustă, doar de dragul căţeluşei, aşa că privi spre Tahoc-ul lui. parcat pe alee. Cum el era într-o stare jalnică, ii era imposibil să conducă, aşa că trebuia să rămină pasager, dar măcar să aibă condici bune la drum.

- Putem să mergem cu maşina mea, propuse eL. Se gindca că oricum el nu poate conduce, iar pentru ca nu conta cu ce maşină se deplasează. Contează pentru ca locul pe care va călători?

- Cred că nu. zise ca. Era totuşi destul de sccptică. Bo merse să ia cheile maşinii lui. o descuie şi deschise portiera din spate, apoi o invită pe Tricks să urce Slavă cerului, patrupedul o ascultă şi urcă supus, dar revoltat, apoi se instală de parcă era regina Elizabcta în trăsura regală.

Tricks era un ciinc inteligent, care nu putea ti acuzat de spini răzbunător, mai alea dacă i se va oferi o recompensă ca să uite.

Pc drumul spre oraş Morgan acordă atenţie şoselei şi tuturor intersecţiilor străbătute, dar şi caselor mai arătoase pe lîngă care au trecuL Prefera să tină minte micilc detalii pe care orice şofer ar trebui să le aibă în vedere pentru orientare, în loc să foloscască sistemul de navigaţie al maşinii. Fix douăsprczecc minute le-au trebuit ca să ajungă în centru.

Clădirile erau foarte vechi, păreau construite prin anii '40 sau '50. Nu existau parcometre pe străzi, nici trotuare, iar la intersecta existau semne pentru oprire. Văzu o bancă, un magazin, o frizerie, citeva magazine mici. o brutărie, probabil cea în care avusese loc altercaţia în care Bo a fost rănită. Părea un orăşel foarte liniştit.

- Exista şi o şcoală în oraş, o primărie şi o clădire

cu etaj, pe al cărui zid care stătea scris: POLIŢIA HAMRICKSV1LLE. În faţă era parcată o camionetă albă.Este camioneta Lorettei, i! informă ca.
De-abia aştepta să o cunoască pe Lorctta. Morgan îşi făcu rapid planul pentru rolul pe care trebuia să-l joace: va fi nevoit să uite de acuitatea simţurilor, de intelect, de personalitate - de tot ce-l facea o armă mortală. Trebuia să-i convingă pe locuitorii din Hamricksvillc că era vechiul prieten bolnav, slăbit şi convalescent al lui Bo şi că era total inofensiv. Fără exagerări în privinţa slăbiciunii şi a bolii, trebuia să se concentreze, iar proba de foc o dădu cu tulburătoarea Ixjretta Hobson.
Aceasta confirma reputaţia primită: era de înălţimea lui Morgan, dar mult mai solidă. Avea o constituţie de tanc. După ce Tricks invada cubiculul ei şi primi citcva dezmierdări, Lorctta lăcu prima remarcă:
- Am auzit că ai ceva probleme de sănătate.
- Aşa este, zise el, fără să intre în detalii.
- Ai ajuns în cel mai potrivit loc, unde poţi să te odihneşti. Localnicii vor avea grijă de tine. Te-ai săturat să stai numai în casă, aşa că ai venit la secţie, nu?
- Ai dreptate, recunoscu el.
- De obicei la noi c linişte, cu excepţia zilelor de ieri şi vinerea trecută. Oricum, e o schimbare de peisaj.
Morgan se aşează pe un scaun. În faţa biroului lui Bo. A fost servit cu o cafea, apoi Bo şi-a luat o sticlă cu apă şi s-a aşezat în faţa computerului vechi, cu monitor separat de unitatea de bază.
- Ce se intlmplă dacă se defectează? o întrebă el. facînd semn spre computcr. Mai există componente de schimb pentru aşa ceva?
- Nu. dar pînă acum am reuşit să facem rost de componente de la altele mai vcchi. Noroc că încă funcţionează.

Bo s-a apucat de treabă, iar el a păstrat tăcerea, ca să-i permită să se conccntreze. Apăru ofiţerul Jessc în pragul uşii.

- Buna. şefa. buna Morg. Cum te simţi azi? il întrebă ofiţerul, iar cuvintele lui reprezentau garanţia ci Morgan este un tip în regula în ochii lui Jesse. Individul era greu de subestimat, sau de păcălit. Ar fi făcut faţă cu brio într-o secţie de poliţie din

- Mai bine. Au urmat alte întrebări şi răspunsuri despre baseball. obişnuitele comentarii masculine, iar conversaţia decurgea perfect.

Pe urmă. printr-o minune greu de explicat, a circulat prin orăşel zvonul că el se află la sediul poliţiei, dar nu-şi dădea scama în ce fel. fiindcă Bo nu menţionase asta nimănui, l.oretta nu vorbise cu nimeni la telefon, la fel Jesse. Probabil au fost văzuţi cînd au ajuns.

Se deschise uşa şi apăru o bătrinică scundă şi durdulie, cu ochi vioi şi un zîmbet materna!: ţinea pe palme un platou acoperit, dinspre care venea un miros îmbietor.

- Miss Doris, o prezentă Jesse şi se ridică să-i ia platoul din

- Am auzit că musafirul tău a venit în centru, cu tine, ii zise miss Doris. brutirița, lui Bo. apoi ii aruncă ocheade lui Morgan. Precis era emoţionată, fiindcă nu avea ocazia prea des să vadă străini în oraş.

- Da. aşa este. Miss Doris. el este Morgan Rees. Morgan, ca este miss Doris, proprietara brutăriei şi cea mai bună bucătăreasă din zonă.

- Ei, nu ştiu dacă-i chiar aşa. zise miss Doris şi se imbu joră. Mă bucur să vă cunosc, domnule Rces. V-am adus ceva pregătit de mine. ca să vă redea pofta de mîncarc.

Morgan simţea deja cum salivează. Doamne, ce miros venea dinspre platoul aeda.

Doamnă, mărturisesc că sînt tentat de cînd aţi intrat pe uşi, spuse, privind intenţionat spre platou. Biata femeie se fistici complet, dar înţelese pînă la urmă la ce se referă.Bo îşi reprimă un hohot de ris, iar Morgan îi luă mina hătrinei. o sărută dclicat şi-i zise:

- Mulţumim, doamnă.

- Vai de mine. exclamă femeia. Cu multă plăcere, domnule Rees.

- Vă rog, Morgan, o invită cl. Cînd hrăniţi un bărbat, cel mai potrivit este să-i spuneţi pe numele mic.

Bo îşi puse mlinile în şolduri şi-I admonestă, mai mult în glumă:

- Spune-mi de cînd ai început să săruţi mina doamnelor, Morgan Rees? Pînă acum nu o făceai.

Din nou se facea referire la prietenia lor. F.1 surise nevinovat şi se strădui să rămînă la fel de „jalnic”.

- Lăsaţi reproşurile şi hai să vedem ce se ascunde pe platou, propuse Loretta. Femeia era raţională.

După ce miss Doris a îndepărtat folia de staniol, mirosul a invadat încăperea. Toată lumea a privit entuziasmată bunătăţile etalate pe platou, iar Tricks a fost cea mai îneîntată, fiindcă a primit prima trataţia.

După ce s a consumat rapid platoul cu dulciuri şi după ce atmosfera s-a mai degajat, moss Doris a devenit preferata lui. Au băut cafea şi fiecare şi-a luat cîtc o prăjitură, apoi incă una. iar Morgan s-a lăsat învăluit de atmosfera caldă, asemănătoare cu cea dintr-o mare familie.

La un moment dat Morgan îşi îndreptă privirea spre Bo şi o văzu chiar cînd lingea glazura de pe o brioşă glazurată Pur şi simplu un impuls sălbatic- erotic incontrolabil îl paralizâ. Cu greu işi dezlipi ochii de pe gura ei, însă la naiba, nu vedea dccît vîrful limbii roz lingind prelung glazura delicioasă. îşi simţea pielea arzînd de dorinţă, transpiraţii reci i se prelingeau pe spate şi începu să respire zgomotos.

Mii de draci. Cum se poate aşa ceva? Uite-aşa. din senin se trezi cu o erecţie dureroasă

şi trebuia să se aşeze înainte ca vreuna din doamne să-şi dea
ti reuşi manevra, deci se prăbuşi pe scaun, dar tot nu era în regulă fiindcă erecţia îl împiedica să stea confortabil pe scaun fără să facă nişte ajustări majore în pantaloni, lucru pe care nu şi-l permitea în faţa atitor femei. Miss Doris ar leşina, chiar dacă Bo şi Loretta ar privi totul rizind.

- Te simţi bine? îl întrebă Bo, dintr-o dată atentă la el.

- Da, sînt bine, mormăi el. Poate că toţi credeau că slăbiciunea cu care se confrunta încă. Acoperi locul periculos cu farfuria de plastic şi se rugă să nu fie accidental răsturnată de pulsaţia năstruşnicului organ neascultător, La naiba, femeile chiar nu ştiu de ce nu trebuie să lîngă diverse chestii în faţa unui bărbat?

După alte citcva minute chinuitoare, l.oretta şi miss Doris au continuat să-i asalteze cu propuneri de recuperare. Ia care să contribuie diferite cunoştinţe ale lor. Morgan transpira abundent, nu din cauza suferinţei şi refuză categoric o compresă rece pe frunte. în sfîrşit, miss Doris a trebuit să plece la brutărie. Icssc a plecat să ajute un puşti de patru ani care nu mai putea să coboare dintr-un copac, iar Bo şi-a reluat treaba pe computer.

Apăru o blondină drăguţă, pe care Bo o prezentă ca prietena ei, Daina. Evident, şi ea era curioasă; nu zăbovi mult, dar suficient clt să înceapă o scurtă conversaţie la limita flirtului.

Au apărut şi clţiva liceeni la secţie, iar o fată i-a spus lui Bo:

- Noi am venit ca să o luăm pe Tricks, să se obişnuiască pe carul alegoric; aşa ne-a recomandat dl. Cummins.

- Cu ce aţi venit? ii întrebă Bo.

- Cu o camionetă deschisă. Ne-am gîndit că i-ar fi uşor să se obişnuiască să meargă într-un vehicul deschis. Ştim că ne vom descurca, t-am adus şi o coroniţă.

- Veniţi cu ea la camionetă, să vedem cum reacţionează, spuse un băiat. Promit că o să conduc incct, şefa.

Morgan o întrebă pe Loretta de ce veniseră liceenii şi ce se întîmplă de fapt. fiindcă se pierduse în detalii. Loretta îi explică despre parada aniversară şi despre intenţia copiilor de a o lua în carul alegoric pe Tricks.

Mai tirziu ieşi în stradă, unde deja repetiţiile erau în toi. Se gîndi că viaţa într-un orăşel de provincie avea totuşi farmeculCAPITOLUL 12

Cînd au ajuns acasă, Bo a dcschis portiera pentru Tricks, iar Morgan a ieşit şi el, doar că mergea mai încet. Deşi evita să recunoască, i-a plăcui mult vizita În oraş, doar că obosise din cauza numeroaselor intilniri, iar acum tînjea după canapeaua lui şi nu-şi dorea decît să se intindă pe ea şi să închidă ochii.

- Azi ai iacul mai mult efort decît ţi-ai propus, nu-i aşa? ii spuse Bo.

- Da. recunoscu el

- Intinde-te puţin şi relaxează-te, pînă cînd pregătesc cina.

Morgan miră. apoi Bo închise uşa şi îl văzu că rămînc încremenit în faţa canapelei. Tricks urcase rapid şi se instalase, de parcă locul ii aparţinea în exclusivitate.

- Sau nu, continuă Bo. Vezi. asta e răzbunarea ei pentru că i-ai luat locul; acum ca l-a ocupat pe al tău. Te sfătuiesc să faci ceva ca să o împaci, altminteri va păstra ranchiună.

- Te superi dacă-i dau o recompensă? o întrebă el, iar la acest cuvînt Tricks ridică imediat capul şi deveni atentă.
- Nu c o idee bună să o mituieşti. Ţine minte, iar apoi va trebui să o mituieşti de fiecare dată.
- Bine, atunci fără milă. Nu voi încerca să o dau jos. ii voi da recompensa şi voi merge să mă aşez în alt loc. Aşa e bine?
- Poate că da. Va fi un mesaj că vrei să-i reintri în graţii. Va trebui şi să-ţi ceri scuze.
- OK. Hai să încercăm.

Bo merse la frigider şi scoase o felie de piept de curcan, pe care l-0 dădu lui Morgan. El merse şi se aşeza pe canapea, cu felia în mină şi intenţia să i-o ofere lui Tricks. De cum a simţit mirosul binecunoscut, ea a ridicat capul, apoi l-a întors ofensată în direcţie opusă.

- Uite, fetiţa, o bucăţică de carne ca premiu pentru ziua de azi, cînd te-ai purtat frumos la repetiţii. Ai fost campioana care călătoreşte cu camioneta. Morgan rupse o bucăţică de carne şi o ţinu aproape de nasul lui Tricks. Ea se uită la bucăţică, apoi apuci delicat oferta, fără să-i atingă degetele lui Morgan. încet, incet. el i-a oferit toată felia, iar la urmă Tricks a tăcut o mişcare din cap. care sugera că este mulţumită, aşa că Morgan se rclaxă. porni televizorul şi renunţă să se mai intindă. fiindcă vedea clar că locul răinine ocupai.

Tricks nu s-a dat jos de pe canapea, în sebimb la un moment dai. în semn ci-l acceptă pe Morgan, şi-a pus capul pe pulpa lui. El începu să o mîngiic şi se mulţumi cu acest gest care sugera ci deja devin prieteni. Îi simţea blana pufoasă şi corpul cald. aşa că era şi el mulţumit de rezultat. Deocamdată, lotul era bine.

Cu *toate că deplasarea în oraş a fost foarte amuzantă,* Morgan nu a mai plecat nicăieri săptămina respectivă. S-a ocupat mult de revenirea la forma fizică dinaintea spitalizării. Aerul de

primăvară il încur.ua să iasă şi să facă exerciţii în natură. Era genul care preferă să stea afară, iar acum profita de locaţie, ca şi se bucure de avantajele oferite de anotimp.
Vineri seara, cînd Bo ajunse acasă, îi spuse:
- Maiorul Buddy a convocat mîine dimineaţă o şedinţă de urgenţă a consiliului oraşului. A apărut ceva nou în cazul Gooding şi trebuie să fiu acolo.
- Ce a mai făcut?

Nu ştiu. dar e prima dată cînd Buddy convoacă şedinţa de urgenţă, aşadar trebuie să fie ceva serios

- .Poate face rău cuiva din oraş?
- Clţiva concetăţeni lucrează pentru el. iar dacă el ii concediază. familiile lor vor suferi.
- A amenin̦at că face asta?
- Presupun că mîinc vom alia.

Morgan era puţin dezamăgit, fiindcă aştepta cu nerăbdare ca ea să-i dedice integral weekendul, dar se gindi că va continua cu exerciţiile, dacă tot va fi singur.

Constată că ii face plăcere compania lui Bo, insă nu voia să meargă cu ea toată ziua, bună ziua la secţie, fiindcă se gindca că este totuşi un necunoscut pentru ea şi poate că nu se sinue confortabil cînd el pătrunde prea adine în lumea ei. Deocamdată Bo reuşise să ascundă în spatele zidurdor de apărare orice emoţie resimţită, insă Morgan bănuia că şi pe ea o stresează emoţional prezenţa lui.

Dacă Bo ar fi ştiut de erecţia provocată atunci cînd a lins glazura de pe fursec, s-ar fi distan̦at mai mult de el. ba chiar ar fi încercat să se debaraseze de el în ciuda înţelegerii avută cu Axei. Era liberă să scape de el oricind, la fel cum putea retuma banii de care nu s-a atins pină în prezent.

Totuşi. Morgan nu voia să plece de la ea. Cel puţin nu incă. Voia să descifreze misterul persoanei care a tras în el. dar ştia că se va intimpla asta doar în viitor; acum nu se putea face mai mult. Ce putea să facă era să-şi recapete condiţia fizică. Apoi trebuia să clarifice atracţia tot mai intensă faţă de Bo. care era o provocare, iar asta ii plăcea. Nu ştia exact ce anume îl interesa la Bo. Părea mulţumită cu ceea ce este, cu prezen̦a ei şi cu viaţa personală. Era plăcut să se alle în preajma unei femei care nu avea nevoie de asigurări permanente pentru orice.

Simbătă. după micul dejun* Bo ieşi la plimbare cu Tricks. apoi urcă să se schimbe în ţinuta de plecare. Morgan o văzu cînd a coborît şi se lupta cu sine să nu se mai holbeze. Purta o fustă simplă şi o bluză, nimic elegant, doar că fusta era cam strimta şi se mula perfcct pe şoldurile unduioase, dar mai ales pe posteriorul bombat; cît despre picioare, măiculiţă, nu se mai terminau; aşadar bietul de el inccpu să transpire. Şi-o imagina goală-puşcă. lipită de el. cu picioarele rezemate pe umerii lui. /os, *băiete,* ii ordona el pe muţeşte organului. *Nu te scula.*

Se aşează, fiindcă năbădăiosul se incordasc oricum. Ca să uite de problemă, o întrebă:

- E un eveniment formal?
- Nu chiar formal, zise ea, privind spre fustă, dar nu vreau să apar în blugi sau altfel. Blugii sînt pentru serviciu, dar un consiliu e cu totul altceva.

În loc să-şi stringă părul într-o coadă la spate, ca de obicei, şi l-a ridicat şi l-a strins într-un coc lejer, lăsind la vedere gitul foarte fin şi lung. Cîtcva şuviţe eliberate special, acccntuau efectul sexi. Ce naiba? Pînă atunci nu s-a uitat atent la gitul unei femei, dar Bo arăta

senzaţional pieptănată astfel, iar lui i se adunase tot singele în pantaloni.
Tricks era entuziasmată de plecare, aşa cum i se intimpla ori de citc ori ştia că vor pleca undeva, nu conta unde.
- Ce-ar fi să o laşi pe Tricks cu mine? propuse el. O iei cu tine la şedinţe?
Bo se uită îngrijorată spre Tricks.
- De obicei, dar şedinţele obişnuite nu depăşesc o oră. Nu ştiu cum va fi cea de azi.
- Atunci las-o acasă. O scot cu la plimbare şi-i arunc mingea, apoi ii dau să mănince la prînz. dacă nu te întorci tu. Văzind că Bo este încă nehotărită. o întrebă: Ştiu că m-aş descurca bine cu ea. Crezi că ar fugi, poate?
- Nu. Doar că nu se va bucura că am plecat fără ea.
- Şi ce poate să facă? O criză de nervi?
- Nu. zise ca zimbind. După ce vezi că i-a trecut supărarea, explică-i că a trebuit să plec în oraş şi voi reveni cît de repede se poate, bine?
Morgan se uita la ca şi nu-i venea să creadă; vorbeau de un dine. nu de un copil, iar lucrurile erau puţin prea exagerate, chiar şi pentru ca.
- Ştiu că sună aiurea, dar ştii că se spune că inteligenţa unui dine este echivalentă cu cea a unui copil de doi ani? Ea este inteligentă ca un copil de patru. înţelege mult din dtc ii spui.
Văzîndu-I că se îndoieşte de toate detaliile. Bo se uită la el condescendent şi zise:
- Lasă, o iau cu mine.
- Ba nu, protestă el hotărit. O să-i explic tot ce vrei. Promit. Acum plcacă, să nu intîrzii.
Bo se gîndea mai mult la Tricks. dacă şedinţa putea să se prelungească.
- Scumpete, de data asta rămii acasă, ii spuse ca şi o mingiie pe creştet. Aici te vei simţi mai bine decît la şedinţă. Vin cît de repede pot.
Bo plecă, dar cu inima îndoită. De cum a dispărut de pe alee camioneta lui Bo. Tricks a început să scîncească.
- Fii liniştită, fetiţo. O să vină acasă foarte curind. A trebuit să plece la o şedinţă şi poate va dura mai mult ca de obicei, aşa că nu a vrut să te facă pe tine să aştepţi acolo, că poate doreşti să-ţi fad nevoile şi nu te putea scoate afară. Cred că va veni după prînz. Nu mi imaginez ce se poate discuta la şedinţe, chiar dacă subiectul ar fi legat de nişte idioţi.
Tricks suspină din nou, apoi merse să-şi caute o jucărie.
Morgan nu prea avea chef să facă nimic. Urmări ştirile spor tive, apoi se lungi, după care se trezi că vrea să facă mişcare. Cîteva extensii, ca să-şi îmbunătăţească ritmul bătăilor inimii. Tricks veni

curioasa lîngă el, crezînd că este vorba de un joc. Însă el o opri de două ori, dar Tară rezultat.
Renunţă şi se apucă să facă llotâri. Un drccl în spate îl împiedică să-şi continuie activitatea, aşa că renunţă şi la asta. Fir-ar să fie! Era într-o formă mai proastă decît estimase. Poate că nu va mai reveni niciodată la forma iniţială, iar asta era realitatea căreia va trebui să-i facă faţă în viitor.
Medicii l-au reparat, dar organismul uman nu este o maşinărie ale cărei piese pot fi înlocuite cu unele noi. Poate că inima lui nu va mai putea duce atlt cît ducea pînă atunci. Dacă va fi aşa. o să fie obligat să părăsească echipele speciale. Viaţa fiecărui coleg de echipă depinde de un altul şi de acţiunile celorlalţi. Poate se va ocupa de instruire, de logistică, dar dacă nu se va recupera sută la sută, nu va mai fi implicat în nici o misiune.
Tricks Îşi luă mingea de tenis şi acesta era semnalul că vrea
- Ai nevoie să faci pipi, aşa este? Bine. hai să ieşim. Răsfaţato, mormăi el, dar deschise uşa şi Tricks ţişni voioasă, direct pe aleea din faţa casei. Morgan se aplecă să ia mingea, dar un alt junghi intercostal îi tăie respiraţia. Cu greu se îndreptă de spate şi injură de mama focului. Durerea era persistentă şi îi paraliza orice mişcare. Nu ştia nici dacă poate să mai meargă în această
Tricks veni înapoi şi-l privi acuzator, dar el îi explică, deoarece Bo i-a spus că retrieverul înţelege tot ce i se spune:
- Tricks, mă doare rău spatele şi nu pot să mă aplec. Daci vrei să-ţi arunc mingea, trebuie să mi-o pui tu în mină. Ciinele a tăcut întocmai cum i s-a indicat, iar Morgan privea uimit patrupedul.
După clteva minute îşi reveni şi începu să meargă încet, simţind cum parcă durerea se estompează ca intensitate. De fiecare dată cînd voia să alerge după mingea aruncată, Tricks i-o aducea şi i-o plasa în palmă. De-a dreptul uimit. Morgan o recompensa cu un mingîiat şi un compliment.
Uite că Bo a avut dreptate! Chiar te poţi inţeiege cu ea ca şi cu un copil de patru ani.
După ce Tricks şi-a făcut nevoile şi a obosit de atita alergat, Morgan a chemat-o şi au pornit înapoi spre casă.
I-a pregătit masa de prinz exact la ora cînd Bo i-a spus că primeşte ea mincarea. Trebuia să mănince şi el ceva. Evident, consiliul se prelungea mai mult dccit estimase el, aşa că işi pregăti un sandviş cu ce găsi prin frigider, ba chiar bău lapte, fiindcă nu voia să-i bea ultima sticlă de bere. marca ci preferată. Porcul Despuiat.
Sc aşează la masă şi ceru mingea de tenis, pe care Tricks i-o aduse imediat, ştiind că ii va fi aruncată de mai multe ori, în prelungirea programului de joacă de mai devreme
Cînd Bo intra în sala de consiliu a Primăriei, le văzu pe miss Doris şi pe Emily deja aşezate lîngă lesse. Prezenţa lui era evidentă, fiindcă urma să se discute despre faptele unui Gooding şi răutatea lor putea

să degenereze, aşadar era mai bine pentru toţi ca poliţia să fie omniprezentă.
Primarul Buddy declară şedinţa deschisă, apoi o invită pe Emily să vorbească.
Emily avea în jur de douâzcci de am, dar era o tinără care ştia să-şi controleze emoţiile.
- În primul rind vreau să vă cer scuze tuturor pentru că viaţa mea personală cauzează probleme cclor din oraş.
Vocile care se auzeau susţineau că nu este vina ei. îmbujorată, ea continuă:
- Am făcut greşeala să mă mărit cu Kylc şi de aici porneşte totuL. Ultima săptămină a fost un adevărat război. împreună cu tatăl lui ameninţă pe toată lumea în fel şi chip, pentru ca eu să renunţ la acuzaţiile de violenţă domestică. Trebuie să vă spun că au fost şt ameninţări legate de oraşul nostru.
- Despre ce ameninţări c vorbi? întrebă Virginia Rose, casieriţă la magazinul local şi membră În comitet.
- În fine, nu e vorba doar de cei care lucrează ia gater. Dl (jooding a spus că, dacă va închide gaterele, oraşul va pierde destui hani. pentru că mulţi oameni care lucrează acolo, iţi fac cumpărăturile aici. Şi are dreptate.
- Mă îndoiesc că va închide gaterele, zise primarul Buddy.
- Domnule primar, pot să vă spun doar că vorbeşte mereu despre investiţiile lui ţi că poate supravieţui dacă Închide gaterele pentru citcva luni. dar oraşul şi oamenii care muncesc pentru el nu pot.
Toţi cei prezenţi au început să protesteze şi să vocifereze furioşi, pînă ce primarul Buddy i-a oprit. Era o situaţie destul de gravă, fiindcă bugetul oraşului era alimentat şi de impozitul pe vînzări, iar lipsa lor timp de citcva săptămini ar fi însemnat un dezastru economic.
Bo şi Jessc ascultau calmi. Fiecare avea idei diferite despre cum trebuia acţionat. Ciţiva membri au sugerat că tîooding trebuie luat pe sus şi dus undeva, apoi bătut-măr. Timpul trecea. Bo vedea că şedinţa va dura mai mult decît sperase. Bine ci Tricks rămăsese acasă, cu Morgan.
- Va trebui să arestăm multă lume, mormăia Jesse, intrucit simţea că discuţia trecuse de la prevenţie la răzbunare, care includea şi implicarea celor din familia Hobson. pentru ca ei să se ocupe de situaţie. Bo era de acord ai ideea, mai ales dacă îşi amintea de reacţia lui (iooding la cuvintele LorettcL.
Pe de altă parte, iţi amintea cît de vehement işi exprimase dL. Gooding dorinţa ca fiul lui. Kyle şi iasă din această situaţie fără cazier. Bo ridică mina. iar primarul li dădu cuvintul.
- Şefa Maran are cuvintul, zise primarul.
Toţi cei prezenţi aşteptau optimişti intervenţia ci.

- Emily, ce preferi: Kyle să fie judecat pentru că te-a lovit, sau ca el şi semneze actele de divorţ şi şi plece din oraş? o întrebă ea direct.
- Divorţul şi să plece, zise imediat Emily. Ştiu că ar trebui să-I dau În judecată, dar pînă acum nu m-a mai lovit Atlt ci mi-a tras o palmă clnd eram la brutărie ţi mi-c ruşine şi recunosc, dar şi eu l-am pălmuit dimineaţă. Înainte să plec de acasă În ziua aceea. Ar putea să mă dea în judecată şi el. nu-i aşa? Dar nu a tăcut-o.
- Da. zise Bo. Nu ştiu dacă primarul v-a spus tuturor că dl. Gooding a venit luni la mine şi-a exprimai îngrijorarea pentru acuzele aduse lui Kylc, care iar putea deschide cazier judiciar. Am putea să profitam de acest detaliu şi să ajungem la o înţelegere între oraş şi familia Gooding. adică să includem semnarea actelor de divorţ de către Kyle. pentru liniştea Emilyei.

Primarul ştia cît de amarnici şi răzbunători sînt ticăloşii din familia Gooding, precum erau şi ranchiunoşi, asta însemnind că trebuiau să stabilească termenii înţelegerii în avantajul lor.

Emily era chcia. Trecuse doar o săptămînă, dar ea putea să solicite imediat divorţul. Putea să-i solicite avocatului ei să întocmească actele, apoi judecătorul Harper intra în scenă Important era să-I silească pe Kylc să semneze. Propunerea cu care au venit a fost următoarea: dacă el nu-i mai face necazuri Emilyci şi este de acord cu înţelegerea de divorţ - care presupunea să-şi ia lucrurde, iar ea să Ic păstreze pe ale ei - apoi vor vinde casa şi vor împărţi suma, doar aşa se va renunţa la toate acuzaţiile împotriva lui. Va mai trebui să nu se apropie de ca şi să nu se mai amestece niciodată în viaţa ei. Dacă vreodată ca va avea probleme cu maşina, anume cauciucurile dczumllatc sau tabla zgiriată. fraţii Hobson vor merge pe urmele lui. Ultima menţiune nu era legală, dar ce naiba - poate că niciuna nu era.

Cum Jesse făcea legile acum, el era de acord cu oricc clauză servea comunităţii, indiferent ce-şi dorea Kylc sau ai lui.

- Sint de acord cu toate, spuse ci. Oricum Kyle nu a scăpat chiar nevătămat; Brandy i-a tras cu scaunul în cap. Dacă toţi sunteţi de acord, sunt şi cu. Aşadar înţelegerea a fost aprobată

Urma acum să %c decidă cine li va prezenta propunerea lui Gooding. Maiorul Buddy se oferi voluntar, iar ceilalţi au răsuflat uşuraţi. După părerea lui. li se făcea o favoare celor din familia Gooding. Avocatul oraşului promise ci va intocmi el actele, fiindcă era nevoie de semnături, altminteri Gooding nu va lua în serios nimic. Nu se ştia dacă acel contract avea valoare legală, dar Bo se gindca că el nu va apela la justiţie, fiindcă atunci ar fi fost chemaţi în ajutor fraţii Hobson.

tn sfîrşit porni şi ea spre casă. Era moartă de foame, dar nu opri să mănince nimic, din grijă pentru Tricks. Dacă nu a vrut să intre în

casă. a fugit, iar Morgan nu a putut să alerge după ea? Ar fi putut să cadă şi să se rănească mai rău.

Deschise uşa. iar inima îi bătea puternic, iar ceea ce văzu o luă prin surprindere; nu ar fi fost niciodată pregătită pentru aşa

Morgan stătea pe canapea, viu şi nevătămat. Tricks stătea în faţa lui, pe lăbuţele din spate, cu lăbuţele din faţă pe pieptul lui şi-l privea cu o expresie de pură incintarc, în timp ce el o scărpina pe cap. în spatele urechilor şi-i vorbea pe un ton care semăna cu un alint patern. Practic stăteau nas în nas. Clnd intră Bo. Tricks a intors capul şi s-a uitat spre ea cu nişte ochi care i au topit mima lui Bo. Vedea cît era de fericită, mai ales că acum Morgan işi plecase capul spre ea şi işi lipise fruntea de fruntea ei.

la el bani. cârduri bancare. Totuşi, ce om ar fi ea. dacă punea mai presus deviata lui propriile sentimente? Pentru el nu era o joacă. A fost cît pe ce să moară. Axei i-a relatat că de două ori putea să facă stop cardiac în timpul operaţiei.
Nu putea să-i pună viaţa în pericol acum şi să-l gonească. Dacă nu o făcea, îşi punea propria inimă în pericol.
Emoţii puternice o tulburau şi simţea că tot singclc i se scurge din obraji şi carnea i se contractă. Probabil că şi Morgan a remarcat schimbarea, fiindcă se ridică şi din trei paşi veni la
- Te simţi rău? o întrebă cl şi o prinse de antebraţ. în caz ci se clatină.
Bo reuşi să-şi păstreze echilibrul. Nu trebuia să-I lase şi bănuiască frământărilc ci. Instinctul ei de conservare era prea puternic. Răsuflă prelung.
- M-a cuprins ameţeala. Probabil glicemic scăzută; nu am mîncat nimic de dimineaţă.
- Aşază-te, ii zise Morgan îngrijorat- Pregătesc cu ceva pentru amindoi. Ce doreşti? Un sandviş?
- Doar un iaurt. Se apropie ora cinei. Nu doar cina se apropia, ci şi el era mult prea aproape; ii simţe căldura trupului; o copleşea cu mărimea lui. Dc-abia ii ajungea pînă sub bărbie, iar umerii lui erau uriaşi. Bo încerca să ignore linia dură a mandibulei, ori cicatricea de pe obraz, dar şi aroma pielii LUI Cum susţinea de antebraţ, Bo simţea plăcut atingerea lui pe pielea ei, căldura miinii lui. Doamne, nu era bine deloc. Trebuia să-i dea drumul. Trebuia să se depărteze de el. Slavă cerului că Morgan işi retrase mina şi merse la frigider să-i aducă iaurtul şi o linguriţă. Bo se aşează pe unul din scaunele din bucătărie. Tremura, atit exterior, cît şi interior. Nu voia ca cl să vadă asta. Nu trebuia să ştie. Sentimentele ci nu trebuiau să ajungă pînă la cl. iar ca trebuia să le ignore, să le adune şi să le izoleze undeva, pînă ce nu le va mai percepe.
Morgan ii desfăcu recipientul cu iaurt şi i-l puse în faţă, dar o examina atent, cu privirea aceea azurie, puternic pătrunzătoare
- Mulţumesc, rosti ea calm şi incepu să mânincc. Kra atit de recunoscătoare că are ceva de lacut.
- În viaţa mea nu am priceput de ce femeilor le placc iaurtul, comentă cl şi se aşează pe marginea blatului, chiar în faţa ei. Era tot slăbit, dar avea graţia unui atlet, aşa cum au numai cei cârc îţi solicită trupul dincolo de limitele omeneşti. Oare cum arăta rind era în deplinătatea torţelor?
Nu te mai gtndi la asta, nu te mai gindi la asta. Bo işi izgonea gîndurile din direcţia aceasta şi ridică din umeri.
- Poate datorită texturii cfcmoase. E ceva uşor, nu trebuie preparat. E suficient, dnd nu vrei mai mult.
- Acelaşi lucru poate fi spus şi despre untul de arahide.

- Ţie iţi place?Da. enorm, spuse el zlmbitor şi albul strălucitor al dinţilor ii făcea şi mai atrăgător. De ce nu ai oprit undeva şi măninci? Erai îngrijorată pentru Tricks?

- Ştiam că Tricks e bine. Pentru tine imi făceam griji. Te vedeam

ieşind cu ea, apoi ca se enerva şi refuza şi intre, apoi tu păţeai ceva, alerglnd să o prinzi.

- Se vede c el. frecindu-se

Morgan rlse şi îndreptă capul spre Tricks, care ronţăia liniştită capul unei girafe de cauciuc.

iinc periculos...Ai avut dreptate, continuă E un ciine deosebit de inteligent.

I

ingem imbuí i pace
şi jumătate mă ocup de ea. Ce a
. De d(

- Păi. eu am încercat să fac mai mult efort decît imi era permis, aşa că am simţit un spasm în muşchii spatelui. A vrut să iasă şi nu puteam să mă aplec să ridic mingea, aşa că i-am spus că va trebui să-nii aducă mingea şi să mi-o pună în palmă. Asta a făcut, zise el uluit. De mai multe ori chiar. Cum a făcut asta?

- Nu ştiu. dar ştiu că. dacă ar avea degete opozabile, ar putea conduce lumea Bo termină de mîncat iaurtul, apoi aruncă paharul de plastic şi-J întrebă: Cum mai c cu spatele?

- Mai bine acum. după puţină mişcare. Aşadar, cum a fost la şedinţă? Socotind după cît a durat, cred că nu prea bine.

- Destul de bine. Sigur că a fost vorba despre familia Gooding, dar am pus cap la cap un plan ca să rezolvăm problema. Maiorul Buddy ii va face domnului Gooding o ofertă de nerefuzat.

- Se lasă cu capete sparte?

- Doar dacă se implică fraţii Hobson, dar sper să nu ajungem la asta. Oferta este că vom renunţa la acuzaţii în schimbul semnăturii lui Kylc pe cererea de divorţ, plus pe Emily.Şi ce l-ar împiedica să-şi încalce promisiunea după ce se renunţă la acuzaţii? Poţi avea încredere în el?
- Nici un pic. Aici intervin fraţii Hobson. Dacă nu onorează înţelegerea, ii vom pune pe urmele lui.
- lini place idcca.

Au mai urmat clteva întrebări şi răspunsuri, iar cei doi discutau despre locuitoru oraşului cu o Icjcritate doblnditâ de două persoane care se cunosc demult.

Conversaţia decurgea firesc, prea firesc, iar el întreba despre persoanele cunoscute şi se familiariza cu mersul lucrurilor, dar şi cu viaţa ei. Venise momentul să iasă. O mîngiie pe Tricks pe burtă şi o întrebă dacă are chef de o plimbare. CindBo ser ridică să iasă, Morgan o prinse uşor de mină.

- Chiar te simţi în stare să ieşi la plimbare? Pot să o duc eu.

O parte din ea se bucura că Morgan ii poartă de grijă, dar cealaltă parte resimţea panică şi emoţie provocate de atingerea lui. dar şi de atenţia cu care o copleşea. Nu voia ca el să-şi dea seama de asta şi incerca să mascheze reacţia.

- Acum mă simt bine. Aşa era - măcar lizic. Reacţia de acum citeva secunde nu fusese fizică.
- Pe unde vrei să te duci? o întrebă el. Măcar dacă păţeşti ceva. să ştiu duecţia în care mergi, în caz că va trebui să chcm echipele de salvare.

Merg pe cărarea din pădure, spre deal şi inapoi. Cam o milă şi jumătate, suficient pentru o plimbare. Trebuie să-mi schimb hainele, ii zise lui Tricks. care începuse să se agite nerăbdătoare.Ajunsă în camera ci, răsuflă prelung. Ea avea nevoie de plimbare mai mult dccit Tricks. Ce reacţie stupidă, işi zise ca. Acum trebuia să o izoleze într-un colţişor al minţii şi gata. Nu abandonase gindul că într-o zi va găsi pe cineva cu care să se căsătorească, iar asta era normal. Era o adevărată prostie să se Îndrăgostească de cineva; doar ¡nvâţase din greşelile ei. Nu trebuia să facă aceleaşi greşeli în mod repetat. Acest bărbat nu va mai sta mult la ea. Va pleca. Trebuia să-şi spună asta în continuu, fiindcă în clipa cînd va uita, va da de

Marţea următoare. Jupă cină. Morgan zise:

- Azi am urcat scările. Sint pregătit să dau examenul şi să trec de la canapea, la un pat adevărat.
- F. bine. zise Bo. mai degrabă absentă, deşi i se stringea stomacul la gindul că va dormi şi el sus. atit de aprope de ea. Da. era dormitorul pentru oaspeţi, iar fiecare cameră avea baie proprie, dar...ii plăcea ideea de distanţă, iar scările erau pentru ca o barieră. Acum el cucerise şi acea barieră şi va urca la etaj, cu ca, noaptea.

Sint cearşafuri sus. dar mai verific o dată şi o să pun prosoape la baie.

- Mi-am urcat la cta) geanta de voiaj.

Bo tocmai punea vesela în maşina de spălat vase şi cînd 11 auzi. aproape că scăpă farfuria din mină. Cum reuşise să care sus geanta aceea atit de grea? F.a a tras-o pe podea, cînd a

- Cum ai putut să o cari? işi exprimă ea mirarea. Se mira de ea însăşi că nu a remarcat dispariţia genţii din sufragerie, deşi Glock-ul era pe măsuţă, lîngă lampadar.

- într-un mod inteligent, zise el, zîmbind ştrengăreşte. Am scos jumătate de lucruri din ca, am cărat-o sus. apoi am revenit jos după restul lucrurilor. < .'cea ce înseamnă că am urcat scările de două ori. Zimbi iar, cînd o văzu mută de uimire. Nu mi-am imaginat vreodată că voi fi mindru de mine doar pentru că am fost în stare să urc nişte scări.

Dată fiind starea ta cînd ai ajuns aici. ai făcut progrese mari. Mai exact cît timp a trecut de cînd ai fost împuşcat

- ?Se fac şase săptămini joi. Dacă nu aveam şi pneumonia aceea nenorocită, mi-aş fi revenit mai repede.

Doar şase săptămini. Ei i se părea puţin timp. Se uită spre Glocic

- Simţi nevoia de protecţie?

- Nu în mod special, dar nu se ştie niciodată. Acum. că sînt mai în putere, pot să o scot pe Tricks, dacă eşti ocupată. Am remarcat că şi tu iei pistolul cu tine cfnd o plimbi.

Aşa era; cum vremea se încălzise, ieşeau şerpii la soare. Nu ştia sigur dacă nimereşte un şarpe, aşa că lua cu ea un băţ lung şi o ţinea pe Tricks aproape.

- Raţiune pură, spuse ca.

După ce a venit de la plimbarea cu Tricks, a verificat dacă în baia din camera de oaspeţi erau prosoape. Văzu că Morgan despachetase, nu doar cărasc lucrurile.

Remarcă hainele puse pe umeraş, deci avusese destulă energic să facă şi asta. respectiv se forţase peste limite. Era clar genul de om care munceşte pînă la epuizare, cînd are o misiune.

După ce Bo cobori. Morgan îşi luă o bere, una din cele pe care o rugase să i lc cumpere şi pentru care ii dăduse bani. cum a rugat-o să achite el toate cumpărăturile, iar ea a acceptat, fiindcă i-a plăcut ideea că s-a gindit la asta. Bo a mai lucrat la proiectele ci. apoi a fost implicată de Tricks în jocul cu mingea, urmind ca Morgan să preia mingea şi să i-o arunce de mai multe ori. pînă ce Tricks obosi de-a binclca.

- Cred că e terminată, comcntă ci, privind o pe căţeluşă, apoi se aşează pe canapea. După alte focuri propuse de Tricks şi acceptate de Morgan, timpul trecu foarte uşor. Se făcuse tirziu şi cei doi au urcat spre dormitoarele lor. Bo ar fi preferat ca cl să uree inainte. astfel incit să nu pară că formează o familie care urca în dormitor. Fiori de alarmă ii explodau în corp. Nu erau nici măcar prieteni, dar urcau împreună. Krau doar cunoştinţe, care *temporar* locuiau împreună. Închise uşa camerei şi avu intenţia să încuie uşa. dar i se păru hilară ideea. Nu-I putea considera o ameninţare. în starea actuală. Se pregăti de culcare şi stinse lampa. Era prea încordată, ca să poată adormi prea curind.

Tricks incepu să scincească, după un obicei binecunoscut de Bo. dar pe care acum îl respingea cu vehemenţă.

- Nu! Termină cu prostiile! o admonesta ca. Tricks, mergi

Retrievcrul ştia că în camera de oaspeţi era cazat cincva şi voia să-l viziteze. Scîncctele ci erau înduioşătoare, dar mult prea sonore, aşa că. după cinci minute de ezitări şi încercări eşuate să o liniştească. Bo spuse:

- Bine! Dădu pătura la o parte şi cobori din pat. Nu mai aprinse lampa, ci deschise uşa dormitorului, apoi strigă: Morgan! Nici nu termină să-i rostească numele, că de pe hol se auzeau paşi, iar lumina se aprinse dintr-o dată. Bo duse mina la ochi, orbită de

strălucirea ei şi dădu nas în nas cu Morgan, care luase poziţia trăgătorului pregătit de atac Ţeava Glock-ului negru era îndreptată spre ea. iar ochii albaştri o fulgerau fioros.
Bo înghetă. I*rivca moartea cu ochii şi simţea că nu-i mai circulă sîngele prin vene. Inima ii bătea să-i spargă pieptul şi tricoul pe care-l purta tremura în ritmul respiraţiei precipitate. Aştepta să se tragă în ea.
Tricks era incintată şi se uita cînd la unul, cînd la celălalt.
Ce s-a intimplat?s trigă el. apoi reveni în poziţie normală şi cobori mina cu arma.Tricks dădea din coadă în continuu, iar cînd se apropie de Morgan, incepu să-l miroasă intre picioare, aşa cum fac ciinii. ca să se asigure că este el. Morgan mormăi scurt, dar nu protestă, ci se uită peste capul lui Bo, apoi de jur împrejur, căutind parcă un pericol anunţat. Bo îşi mai reveni, apoi îşi recăpăta respiraţia obişnuită.
Expresia feţei lui Morgan era dură, insă părea preocupat şi privea atent ciinele. care se bucura şi atit.
- Ce a apucat-o? Întrebă el. Avea o voce severă, profundă şi guturală, clar diferită de cea cu care venise în pruna zi. Se citea pe chipul lui cît de periculos este.
- Nimic, zise Bo, cu glas tremurat. Practic tremura în faţa lui. Realiza dl de aproape a fost de un moment fatal. Trebuia să-şi dea seama cu cine stă în casă şi sa nu facă greşeala să iasă brusc din cameră. A vrut să...incepu ea. dar tăcu. Se uita speriată la el. la cît de masiv era, şocată de reacţia lui promptă, la care tocmai a fost martoră. Cind il privi, urmă un al doilea şoc, de o cu totul altă natură, insă la fd de răvăşitor.
Morgan purta o pereche de boxeri şi atiL
Bo se gindise la un bărbat slab - dat fiind că hainele cam atirnau largi pe el, fiindcă pierduse în greutate, dar acum avea în faţă un adevărat înotător.
Avea o musculatură perfect conturată şi se vedea cît de lucrat ii este trupul. Bo avea nevoie de aer deja, a vrut să spună ceva un fd de „Scuzc". Voia să-şi mute privirea, să-i spună lui Tricks să incetczc, fiindcă ca tocmai îşi strecura nasul printre picioarele lui. Nu reuşi să rostească nimic şi să intre repede în camera ei. Literalmente nu se putea mişca. Parcă o forţă invizibilă o fulgerase şi o lipise de covor. li admira linia muşchilor braţelor, picioarele zvelte, puternice, iar în boxeri întrezări ceva voluminos, care acum, slavă cerului, era adormit. Ridică privirea şi înghiţi în sec, ajun- gind să-i urmărească unduirea pectoralilor, precum şi pieptul acoperit cu peri deni. remarcă şi cicatricea destul de mare care-i brăzda abdomenul Perpendicular pe linia operaţid se vedeau linii de culoare închisă, foarte multe.
- Ce sînt acclca? întrebă ea.
- Cicatrici. zise el. Ai uitat. Glonţ. Operaţie.

- Nu aceea. Liniile celelalte. Se apropie tic el ţi, privind cu atenţie pieptul gol. indică spre desen. Aratã ca o...pinzã de pãianjen?
- Oh. astea? Atît mi-a mai rãmas din tatuaj.
Un tatuaj! tresări ea. Bine. acum ‘înţelegea, deşi era ciudat.
- De ce o pinzã de pãianjen?
- Nu e pinzã de pãianjen. Este o ţintã.
O...ţintã? Bo se uitã şi mai atent O ţintã ? Ideea i se pãru nãucitoare, aşa cã o clipã nu reuşi sã articuleze nimic, apoi strigã:
- Ţi-ai tatuat o...ţintã pe piept! exclamã ea revoltatã Hraierule! Vrei sã mori? Crezi cã e amuzant, cînd un nenorocit chiar era sã te omoare?
- M-am gindit: fir-ar al naibii, rana asta mi-a stricat tatuajul zise el ridicind din umeri nonşalant
Bo avea senzaţia cã-i ies ochii din orbite de atita furie şi mai simţise asta cînd Kţie Gooding i-a tras pumnul acela în obraz. Şi Înfipse degetul arãtãtor în pectoralul lui şi ii aruncã o privire mintoasã, apoi zise ironic:
- Prostule!
Îi vãzu o licãrire glaciarã în ochii aceia albaştri, dar, spre surprinderea ci. cl o sãrutã.
Nu a prevenit-o. A sãrutat-o. O cuprinse de talie şi o ridicã aproape cît sã o susţinã pe virfuri. lipitã de cl. li simţea arma rece lipitã de pulpã. Cu mina stingã o cuprinsc delicat de bãrbie, ii ridicã apoi capul, se aplecã spre ea şi işi revendicã sãrutarea pãtimaşã.
În interiorul ei se declanşase o reacţie cataclismicã. Era exact ce trebuie şi acum i se pãrea cã toate sãrutãrile din trecut au fost greşite. Simţurile, tot ce a ştiut sau a încercat pînã acum era anulat. Simţea cum gustul lui ii pãtrunde în guri. iar aroma mentolatã a pastei de dinţi folosita amplifica aroma masculinã fierbinte, puternicã, brutã. Cãldura pielii, strîngcrca lui, palma ei lipitã de pielea lui. Îţi simţea deja stircurde rcacţionind brusc, întãrite. Iar mai jos...erecţia lui, apãsãtoare ţi pulsind intermitent, ca o insinuare plãcutã în locul moale dintre pulpe. Era multã cãldurã acumulatã acolo, de la amindot, incit singele clocotea ţi frigea interiorul.
Era convinsã cã un sãrut rãminc atit: un sãrut, dar acesta se prelungea cu o impetuozitate la care ar fi rãspuns instantaneu: l-ar ti lãsat sã-i sfişie chiloţii şi sã o pãtrundã. Ba mai mult, asta işi dorea acum. cum nu dorise nici un bãrbat în viaţa ci. II dorea în ea, acolo, profund, impingind tot mai adine.
Ce nebunie!
Gindul veni ca o palmã rece peste faţa ci, cxact ce trebuie ca sã-şi recapete controlul asupra braţelor şi picioarelor. Mai intii întoarse capul, ca sã intrerupã contactul cu gura lui. Doar un sãrut, cãci, dacã acesta s-ar li prelungit, ştia cã Morgan ar fi posedat-o pe loc. Aşa cã işi rezemã fruntea pe umãrul lui, dar gestul a înrãutãţit lucrurile, fiindcã ii simţea mirosul pielii infierhintate, iar instinctul de femeie o atrãgea tot mai mult spre el, în dorinţa sã absoarbã acel miros

.Acum era liberă, făcu un pas înapoi, iar el nu spuse nimic. Şi el respira sacadat, stăpinind cu greu intenţia erotică şi părea că alergase ciţiva kilometri. Bo era bucuroasă că mai exista o victimă a acelei sărutări. Evită să se uite mai jos. de teamă că ar vedea cît de

voluminoasă se putea contura erecţia prin materialul subţire al boxerilor, dar se şi temea că nu va re/ista tentaţiei şi va cuprinde cu mina penisul, il va dezmierda şi-l va ingenun- chia pe Morgan, aşa cum el aproape a făcut-o cu ca.

- Nu. zise ea sec. Nu vom face asta. Sexul nu este pe listă, nu face parte din înţelegere. Va spune asta În continuu, pînă ce se va convinge şi ea, dar şi el.
- Nu face parte din înţelegere, recunoscu el, dar o să facem noi şi asta. Să fii sigură

Bo intră în panică, deoarece se temea că are dreptate. Dacă avea. cauza era slăbiciunea ei. Nu-şi permitea să fie slabă, trebuia doar să ţină garda sus şi să aibă în minte că el va pleca, învăţase de prea multe ori că nu trebuie să depindă de nimeni.S e restrasc spre sanctuarul oferit de dormitorul ci. unde închidea uşa şi putea fi singură.

- Să nu mă mai atingi, mormăi ca. Noapte bună.
- Stal

Bo nu s-ar fi oprit, dar picioarele nu au ascultat-o şi a rămas cu spatele la cl. ascultind ce ii va spune.

- De ce m-ai strigat?

Să-l strige? Nici nu mai ştia; mintea ci era un vortex. De ce-l strigase, ce provocase acest fiasco? Se întoarse spre el şi pe faţa ei se citea o marc dilemă. Incct, încet memoria li reveni, mai ales că Tricks se precipita între cci doi adulţi.

- Ce-i cu ea?

Ea m-a înnebunit. Ştia că eşti aici. În altă cameră şi voia să te viziteze.El Îşi trecu degetele peste bărbia nerasă. iar rezonanţa asprimii pielii acoperită cu peri neraşi o excită brusc. Îşi imagina bărbia lui aspră frecîndu-i sinii, strecurîndu se Între coapsele ei. Nu, nu. nu! Nu va mai ajunge acolo...unde mai fusese.

- Asta era? întrebă el ţi oftă. De asta ai strigat, ca şi cînd cineva atacase casa?

- Nu, eram exasperată şi de aceea m-am răstit, fiindcă voiam să dorm şi ea nu mă lăsa. Nu orice strigăt Înseamnă un atac.

- În lumea mea asta înseamnă.

Adevărul lui o reduse la tăcere. Cicatricea de pe pieptul lui era dovada că trăia într-o lume total diferită de a ei. Dădu din cap şi închise ochii citeva secunde

- În fine...cam asta a fost. Lasă uşa deschisă, dacă nu te deranjează şi o las pe a mea tot deschisă. O să se plimbe între noi. pînă ce-şi va alege unde să doarmă. S-ar putea culca în patul tău. aşadar, dacă nu o vrei. spune-mi. ca să o reţin la nune, orîcît de mult ar protesta.

- Nu, e În regulă, nu mă deranjează. Zimbi şi printre buze dinţii lui albi străluceau, exact cum strălucesc incisivii unui lup flămînd. Dar iţi spun doar ca să ştii - nu pe ea aş alege-o.

CAPITOLUL 14

Bo stătea întinsă pe pat. cuibărită în aşternut şi extrem de tensionată. Incidentul a fost provocat din vina ei. S-a grăbit, a fost slabă. Ştia că trebuie să stea departe de el. să nu-i dea semne că se simte atrasă de el. Sărutul nu a fost partea cea mai tragică. Da. i-a răspuns la sărut Ia fel de tlămindă cum era şi el- asta a fost marca greşeală. Mai tragică a fost revolta ci faţă de ţinta pe care el şi-a tatuat-o pe piept.

Numai un idiot nu şi-ar fi dat seama de ce ar fi revoltată o femeie pe un tatuaj - cel în care invitai să fii împuşcat - respectiv dacă i-ar păsa foarte mult: Morgan nu era nicidecum un idioL Personalitatea lui puternică ieşise la suprafaţă în seara aceasta, deşi el şi-a ascuns-o cu măiestrie pina acum.

Bo ar fi vrut şi doarmă, trebuia să doarmă.dar simţurile li erau prea excitate, mintea ii rătăcea haotic printre amintirile calde, retrăind fiecare clipă, atingere şi senzaţie la atingere, gustul lui. Trebuia să nu mai permită o asemenea intîmplare.

Tricks făcea curse intre camerele celor doi. probabil bucuroasă şi oferindu-i lui Morgan acelaşi „Eu mă bucur că nimeni nu poate să doarmă", iar Bo il mai auzea pe Morgan discutind serios cu ca. În încercarea zadarnică de a o aiuta să se decidă unde va dormi. În sfirşit, după vreo şase drumuri. Tricks veni să-i lîngă braţul lui Bo, apoi se cuibări în pătuţul ci de pe covor, iar stăpina ii şopti, aproape implorind-o: - Te rog, vreau doar să te culci.

Bo se relaxă în sfirşit: nici aşa nu prea putea să adoarmă. Nu putea schunba cclc intimplatc, însă putea să prevină un alt episod. Cu gindul acesta relaxant, se relaxa cît de cît, apoi adorm L
Dimineaţa tot Tricks a dat semnalul de trezire. Cu nasul pe perna stăpinei, se uita la ca cu mesajul: *„c dimineaţă şi nu mi-ai dai să mănine încă”.*
Pentru Bo dimineaţa însemna întoarcerea chinului. Nu voia să iasă, să dea ochii cu el. Voia să pună punct situaţia, lucru infantil, de altfel, aşa că işi reveni, cobori din pat şi demară rutina obişnuită.
Pe Morgan îl găsi deja jos. Îmbrăcat în tricou şi pantaloni de bumbac. Bea hniştit cafeaua. Părea odihnit şi pe deplin în largul lui.
- Bună dimineaţa, zise el şi merse la expresor, apăsă butonul de pornire, apoi scoase o cană penttu Bo. Sc rezemă cu spatele de tocul uşii de la bucătăric şi spuse: îmi parc rău pentru aseară.
Slavă cerului că Bo nu avea cafcaua în mină, altminteri ar li scăpat cana pe jos. Dintre atîtea lucruri pe care şi le închipuia că Ic va spune Morgan, acesta nu figura nici măcar ultimul pe o listă. Răsuflă uşurată.
- Mulţumesc.
- Nu am avut de gind să te pun într-o situaţie neplăcută. Sint musafir În casa ta şi vreau să te simţi în siguranţă cu mine aici. Oricît de mult admir posteriorul tău apetisant, dacă se va întimpla ceva între noi sau nu, este doar alegerea ta, nu a mea.
Bo nici nu şi-a imaginat cum au putut aceste trei fraze să-i zdruncine dm temelii eşafodajul raţionamentului. Pruna era o consolare - *chiar i se părea \tpelisanl fundul ei*? apoi urma o altă consolare şi cam atît: clar că lui ii place fundul ci.

- Nu te mai uita la fundul meu, zise ea după ce sorbi dinPrea tir/iu. Sint bărbat; sigur că m am uitat la fundul tău.
După ce se rezemă cu fundul de unul din dulapuri, ca să-1 ferească de privirea lui. Bo zise:
- Cam atit ai avut de spus, ca să-mi asiguri liniştea şi confortul
- Ce naiba, credeam că ştii şi tu că ai un posterior remarcabil, în ideea că nu ai stat toată viaţa la mînăstire.
Bo nici nu se gindise vreodată la această parte a corpului ei. Cintări ce i s-a spus, mai bău puţină cafea, apoi trase concluzia:
- Văd că flirtezi cu mine.
El zimbi cu subînţeles şi colţurile gurii s-au ridicat uşor, senzual.
- Mă declar vinovat. Credeam că nu te superi dacă flirtez cu tine. Vrei să o scot pe Tricks?
întrebarea lui o readuse cu picioarele pe pâmint. se uită la Tricks, care aştepta în faţa uşii şi se uita pe rind Ia amindoi.
- Fir-ar să fie. protestă ca. Nu. o scot cu. Simţea nevoia şi se distanţeze de el puţin şi oricum era vorba de o veche rutină a amindurora. Ieşi, iar acrul răcoros o linişti intrucitva. Ce va face de acum incolo. Morgan i-a spus că va fi alegerea ei exclusiv, dar apoi a flirtat cu ea.
Se simţea ca o adolescentă, insă posibilităţile cârc se deschideau o energizau. Doar a ales să nu se mai căsătorească, deci să nu mai dea atenţie niciunui bărbat. De la divorţ nu mai ieşise cu nimeni. Era mulţumită cu viaţa ci. li plăcea intimitatea dşti- gată. faptul că deţine controlul. Aşadar, de ce simţea fluturi în stomac, cînd Morgan flirta cu ca? Fiindcă se simţea atrasă de el. Mintea ştia că c doar ceva temporar, dar corpul şi hormonii
Avea două opţiuni: putea să-l ţină la distanţă, fapt mai puţin periculos pentru sentimentele ei. dar putea să aibă o aventură şi asta ar satisfacc-o fizic.
de el. ii nu. juţin
ituri _
Gata, va opta pentru protejarea sentimentelor.
Tricks îşi făcu nevoile şi dădu semne că vrea acasă. Citul deschise uşa de la intrare, Bo aproape ameţi de atitea arome amestecate cu un abur delicios, care plutea în aer. Rămase mută cînd văzu scena din bucătărie. Morgan avea un prosop de bucătărie aruncat pe umăr şi stătea în faţa plitei unde intorcea citeva felii de bacon în tigaie. Îi spuse peste umăr:
- Îmi era foame şi mi-am zis să trec la treabă. Ştiu să pregă tesc bacon, omletă şi să prăjesc nişte piinc. Eşti mulţumită?
- Măi să tic. dar tu chiar vrei să mi te strecori pe sub piele, nu? Da. mulţumesc, bacon şi ouă sună grozav.
- Ai li fost mai inspirată dacă renunţai la prima propoziţie, comentă el, ridicind furculiţa în direcţia ei. Rise şi adăugă: cu toate că este perfect adevărat.

Surisul lui adolescentin il metamorfoza total, dindu-i un farmec special. Morgan fermecător, asta chiar era o noutate şocantă, deşi Bo

remarcase această calitate cînd l-a văzut sărutindu-i mina lui Doris. Probabil că în viaţa lui privată alunga toate femeile. Acum i se părea că o lasă să vadă mai multe părţi din adevăratul Morgan - ori adevăratul Morgan se simţea atit de bine, incit putea să facă un efort.

Oricum, aprecie atit efortul, cît şi preparatele. Nu se dădea în vint după gătit, insă aprecia rezultatele. F.ra plăcut să găsească un mic dejun cald. O hrăni pe Tricks. apoi puse masa, iar în zece minute s-au aşezat să mănince.

După seara trecută, nu şi-ar fi imaginat că s-ar mai simţi confortabil în compania lui, dar iată-i din nou împreună, conversind şi făcind planuri pentru deplasări, ori comentînd pe marginea subiectului Emily/Kyle.

Atmosfera de azi stabilea un model pentru zilele care au urmat. Aprilie s-a prelungit cu Mai, zilele au devenit mai lungi, serile mai plăcute, iar Bo căuta să se ocupe de ceva tot timpul, avind grijă să interacţionczc cu Morgan cît mai puţin posibd.

cu toate că era aproape inevitabil, fundcă locuiau În aceeaşi casă. În ciuda oricăror de/avantaje, s-au împrietenit.

Cum se putea altfel? Dacă prietenia ar fi fost imposibilă, adică Morgan ar fi fost vreun ticălos, ca nici nu l-ar fi tolerat în preajma ei tot timpul, deşi era plătită să-l găzduiască. Doar că nu era un ticălos. Discutau despre diverse lucruri: el fusese plecat peste tot prin lume, văzuse multe, aşa că avea vederi diferite despre orice şi conversaţiile cu el erau extrem de interesante.

Situaţia Emily/Kyle era aproape rezolvată. Dl Gooding acceptase în principiu toate condiţiile municipalităţii, deşi Kylc era deranjat de evoluţia evenimentelor, iar sora lui, Mclody spunea numai lucruri urîte despre Emily Emily o ignora, iar avocatul ci pregătea acţiunea de divorţ.

Mai erau repetiţiile pentru parada la care va participa Tricks, pentru care Bo se resemnase deja că va facc parte din Însoţitorii carului alegoric unde rctrievcrul ei urma să călătorească.

Uneori Morgan o însoţea la muncă, atunci cînd se plictisea de prea mult stat în casă. Ea se gindea cît de greu ii este unui bărbat obişnuit cu viaţa sub imperiul adrcnalinci. intre două zboruri şi prin aeroporturi. Totuşi, aparent îi plăcca viaţa într-un orăşel liniştit, la fel ca şi drama derulării divorţului celor doi. dar şi zilele cînd vreun cetăţean venea pe la secţie şi le aducea ceva bun de mineare: parcă toată lumea ştia că trebuie să-l ingraşc.

Într-o zi veni odată cu corespondenţa şi o scrisoarc adresată lui Morgan Rees. Plic simplu, fără ştampilă poştală sau adresă

expeditor. Probabil era de la Axei. fiindcă nu ştia nimeni unde stă el şi nici numele pe care -l foloseşte.

- A risipit el un timbru doar să-mi spună că nu mai are noutăţi? Presupun că se teme să nu mă duc peste ci dacă nu

- Poate or fi noutăţi, dar nu e ceva definitiv încă.

Morgan desfăcu plicul şi citi rapid de pe coala unică, după care o mototoli şi nimeri la coş din prima încercare.

Bo nu-şi dădea scama dacă este dezamăgit sau nu. Voia şi-l ştie plecat, dar era sigură că-i va duce dorul.

- Te-ai duce peste el?

- Doar daci aş avea un motiv serios.

Cu timpul Morgan a început să o însoţească la plimbările cu Tricks. Lua cu el Giock-ul fiindcă vreme caldă = şerpi. Ha lăsase pistolul acasă, evident.

Dacă în primele zile Morgan nu reuşea să parcurgă toată distanţa, în a şaptea zi mergea în ritmul ci şi Bo privea uimită cît de repede se reface acest bărbat.

Cind avea de lucru, Bo stătea în sufragerie la laptop, dar dnd termina treaba, stătea cu Morgan şi se uitau la televizor, sau urca în camera ci şi făcea acelaşi lucru singură. Morgan urmărea programele sportive, aşa că de multe ori puteau opta separat pentru programul preferat, aşa că nu se intersectau.

Cind erau în sufragerie, fiecare stătea la cîte un capăt al canapdei. iar Tricks se odihnea fericită pe păturica ei. Ia mijloc.

Într-o zi, cînd a venit acasă, a găsit gazonul tuns şi ii venea şi-l stringă în braţe de bucurie. Era prea ntindră ca să facă asta, dar impulsul o îndemna.

Ce mai incolo şi-ncoace, nu doar se simţea atrasă de el; chiar *U plăcea.De cînd se întremase. Morgan considera* că este misiunea lui şi le insoţcască pe Bo şi Tricks pînă sus, pe deluşorul unde-şi făceau plimbarea. Memora traseul cu toate detaliile, fiindcă voia să ştie toate rutele pe care cineva se putea apropia de casă; bine măcar că dealurile şi formele muntoase care înconjurau proprietatea erau destul de abrupte. Erau şi riuri învolburate, pîriiaşc care coteau printre stinci, mici cascade, iar strategic vorbind. Morgan agrea amplasamentul.

Ştia că În acest loc nu se putea intimpla nimic, dar prin pregătirea lui. era setat pentru evenimente neaşteptate. Doar el era momeala din capcană. însă şobolanul nu trebuie să ajungă la brinză niciodată. Totuşi, nu ştii niciodată ce se poate intimpla.

Casa putea fi abordată din mai multe puncte. Cel mai simplu ar fi fost frontal, de pe aleea principală. Nu putea să transforme casa într-un buncăr; nu o putea camuña şi nici să-i întărească zidurile sau uşile nu avea cum. Nu putea nici să sape un tunel de iur împrejurul ci. Nu discută nimic cu Bo. fiindcă ştia că asta ar putea-o alarma.

Deocamdată nu i-a spus mai nimic despre nivelul pericolului. El
şi .Axei au subestimat situaţia, Iară să mintă propriu-zis.

Logic era ca oamenii din oraş să fie de treabă. Numai un prost l-ar ataca În mijlocul mulţimii, unde erau atlţia martori şi putea interveni oricine. Dacă necazul avea să vină. atunci el va veni aici, acasă la Bo. Putea măcar să ia cîteva măsuri de siguranţă apclind la o firmă de pază. Chiar telefonă la una şi programă o intilnirc cu un agent căruia ii va spune ce doreşte şi care li va spune un preţ. Aşteptă pînă în ziua programării, ca să-i spună şi lui Bo.

Ea lucra pe calculator, dar cînd îl auzi. se răsuci cu scaun cu tot.

- Ce ai făcut? îl întrebă furioasă. Nu crezi că ar fi trebuit să vorbeşti cu mine mai intii?
- Nu. spuse el. Ştiam că vei protesta, exact cum faci acum.
- Există o alarmă la ferestre şi la uşi. Tu vrei mai multe.

Îi plăcea de ea pentru că este logică, raţională şi organizată. Din păcate, de-abia acum a ajuns şi ea la concluzia logică şi raţională, la care cl nu voia ca ea să ajungă.

- Ce nu-mi spui? inlrcbă ca. iâcînd ochii mici. Dacă nu poţi ti localizat aici, de ce aş avea nevoie de securitate suplimentară?
- Pentru că lucrurile pot să meargă prost. Mă gindeam doar la nişte camere video. Tu locuieşti singură; trebuie să poţi vedea ce este în curtea ta înainte să o scoţi pe Tricks, seara. Ai nevoie de lumini cu senzori de mişcare. Plătesc cu totul şi le instalăm. Dacă nu-ţi vor plăcea, după ce plcc cu. poţi să le desfiinţezi.
- Cc-ar fi să nu mai faci pe rezonabdul. Dă-mi un motiv pe Morgan ştia bine ce are de făcut.

Bo trebuia să plece în oraş inamic de sosirea agentului de la firmă şi asta o irita enorm. Bombănea chiar şi cînd ieşea de pe alee, în maşină.

Agentul era genul de persoană care se ocupă de vinzări: prietenos, vesel, dornic să vindă. Ghinionul lui că Morgan era imun la ultima lui calitate. 11 plimbă pe proprietate, spunin- du-i exact ce vrea: camere care să acopere exteriorul casei, să nu existe puncte moarte, monitoare în camerele cele mai utilizate, lumini cu senzori de mişcare, alarmă pe aleea principală. Aceasta din urmă reprezenta o problemă delicată; cea mai bună variantă era cu senzori îngropaţi, dar era greu de realizat tehnic, din cauza că aleea era şerpuită şi pe margine erau copaci. Găsi totuşi o soluţie pentru amplasarea senzorului la o distanţă apreciabilă de alee.

Morgan ignoră eforturile agentului de a-i vinde contractul de mentenanţă şi service. Voia doar sistemul, nu şi monitorizarea lor, instalat cît de curind posibil.

Instalarea a fost un proiect pe durata unei zile întregi, aşa că Bo a fost prezentă pentru prima parte. Camerele au fost instalate mai Uliii, ca să o lase pe ea să aleagă amplasarea monitoarelor, căci era casa ci şi Morgan dorea să nul mai privească atit de duşmănos.
Cínd Bo se ridică să plece la lucru, se citea pe faţa ci cît de mult s-a enervat. Morgan o conduse plnă la maşină.

- Crezi că eşti foarte inteligent, ii zise ea printre dinţi cînd reveni acasă, scara, la fel de supărată. Nu se lăsă impresionată de ce a pregătit el: friptură cu cartofi copţi.

- Nu vrei să ies cu maşina pînă în punctul unde se declanşează alarma, ca să vezi cum funcţionează?

- Ba da, spuse ca Iară ezitare.

Aşa că el ieşi cu maşina pînă în punctul în care se dedanşa alarma, aceasta inccpu să sune asurzitor, apoi Morgan se întoarse, inchisc maşina şi o parcă pe alee. Tricks lătra de mama focului în casă.

- Impresionată? o întrebă el cînd intră.

- E foarte stridentă, crede-mă. Tricks a înnebunit.

- Va fi un backup perfect al alarmei, în caz că dormim amîndoi şi nu o auzim. Era practic imposibil să doarmă cineva în lătratul insistent al retrieverului.

Morgan nu era pe deplin mulţumit, dar se simţea mai bine pregătit, În caz că i-ar fi surprins vreun atac.
Cu trei zile înainte de paradă Bo zise:

- Acţiunea de divorţ va fi adusă în faţa judecătorului Harper azi. Ţinem pumnii strinşi, să nu apară vreo problemă.

Morgan ar fi vrut să meargă cu ca în oraş doar ca să se distreze, dar avea altceva de făcut.

- Vrei să o laşi pe Tricks cu mine. în caz că durează prea mult cu cei din neamul Gooding?

Bo se uită la amîndoi şi dcdsc că Morgan era bona perfectă pentru dinele ci.

- Bine. mulţumesc. Voi suna. dacă intirzii mai mult.

După ce Bo plecă, evident Tricks rămase cu ochii lipiţi de fereastră. Morgan o lăsă şi se duse să caute banda de alergare. aliaţi într-o debara de lîngi scări. Scotoci printre cutu. scoase citeva şi găsi banda. O puse în funcţiune şi intre timp Tricks 11 avertiză, atingindu-l cu libuţa pe genunchi, că are nevoie şi iasă urgent.

- Dar ştii că eşti prea insistenti, ii spuse el. Deschise uşa şi o

rupse la fuga. Morgan se gindea ia activităţile lui sportive, dar şi la binele ciinelui. aşa că-i aruncă mingea de tenis de citeva on. ca şi o obosească. Dupi ce au intrat amindoi în casă, Morgan şi-a încălţat pantofii sport şi a inccput şi alerge. Era optimist, dar nu se aşteptase ca banda să o incinte pe Tricks în asemenea misuri incit

şi nu 1 lase să exerseze şi şi latre continuu, pină ce se văzu forţat să coboare, ca să o liniştească pe ea. Era clar că va putea alerga doar cînd Tricks nu era prin preajmă

Kyle o privea amenințător pe Bo, apoi își aminti unde se află și se controlă, deși ar fi vrut să facă presiuni asupra ei, ca să-i elibereze sora. Ultima dată a scăpat fără acuzații, iar asta l-a obligat să semneze actele de divorț așa cum își dorea Emily.

Veni şi Dama. insoţită de iubitul ei. Kenny Michads. Oare ci ce mai căutau aici?Toţi vorbeau tare, ca să i acopere pe ceilalţi, iar vacarmul vocilor devenise asurzitor, astfel că nimeni nu se mai înţelegea cu nimeni. Jumătate din cei prezenţi nu aveau nici o treabă

acolo, se gindea Bo. cu toate că paramedicul ar fi fost de ajutor.
Daina veni spre ca şi-i zise:
- Credeam că eşti cu Tricks, aşa că am venit să o iau, ca să-ţi fie mai uşor.
- Oh. mersi, dar am lăsat-o acasă cu Morgan.
- Atunci eşti bine. Ea mă retrag. Sună mă cînd se termină totul. Vreau detalii, zise ca. apoi plecă, urmată de Kcnny.
Tot erau prea mulţi oameni în secţie. Bo făcu linişte după ce se urcă pe biroul ei şi aplaudă de citeva ori, ca să Ic atragă atenţia.
- Hei! cxclamă ea. Nu-i plăceau confruntările, dar era şefa şi situaţia de faţă nu putea fi rezolvată cu atitea persoane stind în calea ei. Se lăsă liniştea şi toate privirile s-au îndreptat atente spre ca. Miss Doris şi Mclody s-au potolit, iar Bo se mira de unde ştie miss Doris atitea cuvinte urite. Vreau să plecaţi toţi, le zise ca. Şi dumneata, domnule primar Buddy. Vreau să rămină aici doar cei doi ofiţeri ai mei. miss Doris, Mclody şi Loretta. Restul vă rog să plecaţi.
- Ia staţi puţin...inccpu dl Gooding Infierbintat.
- Nu stau deloc. Nu putem să punem cap Ia cap ce s-a intimplat, dacă toată lumea urlă. EmUy, Kylc. luaţi-vă cu voi şi avocaţii. Dacă va fi nevoie de ei. vor fi rechemaţi. Afară, am zis. Cine mai rămine aici în şaizeci de secunde va fi arestat.
Primarul Buddy o privea cu mindrie şi comenta:
- Cind eşti supărată, cel mai bine este să nu ne punem cu tine, zise el şi ieşi. Îi urmă imediat Sam Higgins, pompierul, apoi medicul. Toţi au ieşit cu priviri chiorişc şi bombănind, iar imediat ce uşa s-a închis în urma lor. Loretta a răsuflat uşurată

- Nu-mi vine să crcd ce am văzut, zise Bo revoltată.Este vina accstci babornițe, zise Mclody. miriind spre miss
Miss Doris răbufni iar:
- Ți-aș arde un dos de palmă, ca să-ți șterg rinjetul ăla nenorocit de pe față, dar știu că nici șnurghelul sau clorul nu ți-l pot șterge!
Jesse întoarse capul și își ascunse fața, ca să nu fie văzut că ride.
- Bine. hai să Ic luăm declarațiile. Jesse, Patrick, duceți-le pe fiecare într-o camera, ca să nu se audă una pe alta și, doamnelor, li se adresă ea direct, jar miss Doris și Melody o urmăreau cu atenție, țineți minte, sînt mulți martori la cele întimplate și vom discuta cu fiecare în parte. Ar fi bine ca tot ce ne spuneți să se potrivească perfect cu ce ne spun martorii, altminteri la lista de posibile infracțiuni se mai adaugă și cca de fals în declarații.
Dacă totul mergea cum spera ea, nu va mai fi nevoie să ia declarații nimănui, dar cele două nu știau nimic de asta.
Miss Doris părea îngrozită de o posibilă acuzație, în timp ce Melody se uita la ca sfidătoare. Tatăl ci o mat scosese basma curată de cînd se știa, iar acum spera că va fi la fel. Oricum s-au dus amindouă tăcute în citc o cameră, insoțite de Jesse și Patrick. Declarațiile au fost luate destul de rapid, Patrick a ieșit primul. Bo și Loretta 11 priveau cu speranță. El își drese glasul și le informă:
- Pc scurt, după ce s-au terminat deliberările judecătorului, nu s-a intimplat nimic, deși Kylc nu părea prea fericit. Pe drum spre ieșire Emily, mama ci și miss Doris au trecut pe lîngă cei din iamilia Gooding. iar Melody a zis, citez:"Voi fi fericită cînd se va termina totul și fratele meu va putea să-și ia o soție adevărată, nu o curvă". am încheiat'citatul.
Au urmat injurii, ceea ce este tipic pentru procesele de divorț. Bo se gindea că două divorțuri ale mamei ei l-au depășit cu mult pe cel de față. ca limbaj suburban.
- Emily ți mama ci nu au dat importanță, continui Patrule, dar miss Doris s-a repezit la fața lui Mclody și a început să urle" Să-ți ții gura aia murdara închisă și să nu mai vorbești urit despre nepoata mea. altfel o să-ți bag pumnul în gît". am încheiat citatul din nou.
Bo tresări. Miss Doris era chiar vinovată de atac.
- Mclody a plusat și a continuat: „O să șterg pe jos cu tine, cotoroanțo! Nu o să mai fu atit de fudulă, cînd o să-ți ardă casa".
Acum acuzația de atac era echivalată, dacă am ține scorul.
Bo simțea oarecum o ușurare. Cum amindoui femeile au comis cam aceeași faptă, trebuia negociat ai amindoui. Vinovate erau în egală măsuri, iar vrajba lor putea să conti- nuie în veci. fiindcă oamenii din Virginia de Vest nu uită ușor ofensele.
Totuși. Bo se gțndca că ar fi bine pentru amindouă să nu depună plîngere. Jessc tocmai ieșea și a urmat compararea celor două declarații; erau aproape identice una cu cealaltă, deci fiecare a fost

sinceră; atît de bine şi-au recunoscut miss Doris şi Melodv injuriile aduse
- Cc facem acum? întrebă Jessc şi privi pe geam cum Kalie stătea cuminte în maşina de patrulare şi-l aştepta.
- Ce-ar fi să o duci pe Kalie acasă, zise Bo şi le lăsăm pe cele două să se gindească puţin. Cam o jumătate de oră - o oră - atit le trebuie să se liniştească.
Apoi Jessc a dus-o acasă pe Kalie; Patrfck şi-a cumpărat ceva de mincarc. iar Lorctta înţelese că distracţia luase sflrşit, aşa că a plecat spre casă, unde avea să-i pregătească lui Charlie cina şi să-i povestească despre tot ce s-a intîmplat.
Bo se apucă de completat hirţoage. iar telefonul sună o dată. Era dl. Gooding.
- Vreau să ştiu ce se intimplă. urlă bărbatul Trebuie să-mi
- Încerc sa le conving pe amindouă sa nu depună plingere. ca scape toată lumea cu obrazul curat, zise Bo. Trebuie doar să aveţi răbdare.
- înţeleg, zise <1 calm. surprins de noua ci abordare. Mulţumesc, şefa. dacă a;ută cu ceva, spuncti-i lui Mclody că ii recomand să tină cont de sugestia dvs.
- Aşa voi face. Mulţumesc pentru telefon, dlc Gooding. Dacă el putea să tic politicos, putea şi ea.
Mai aşteptă puţin, apoi merse la Melody. care aştepta în camera de interviu şi probabil se plictisise. Tînăra părea îmbufnată. dar părea şi obosită. Bo trase un scaun şi se aşeza.
- Uite cum stă treaba, inccpu Bo. Miss Doris nu va depune plingere. dacă nu depui nici tu. Puteţi să vă ambiţionaţi, dar nu veţi ajunge nicăicri. insă pot să-tf spun sinccr că nu te vei alege cu nimic. A sunat tatăl tău şi mi-a zis să-ţi spun să accepţi propunerea mea.
- Bine. zise Melody în cele din urmă. deşi la inceput ar ti protestat.
Aleluia.
- Unde c maşina ta?
- La primărie.
- Mergi pe jos. sau vrei să rog un om de-al meu să te ducă
- Merg pe jos.
Jesse sosi şi el. dar nu spuse nimic, plnă ce nu plecă Melody.
- A ieşit totul bine?
- Mai avem puţin. Miss Doris este în cealaltă camcră. dar Melody a acceptat să nu depună plingere.
- Atunci aştept, să o duc acasă pe miss Doris. Am înţeles că **a** adus-o Emily.
După ce au mai discutat despre diverse. Bo merse la miss Doris. Se aşezâ în faţa ei, la masă. Ia fel cum făcuse cu Melody. Miss Doris părea vinovată, dar şi mintoasă.
Ro ii spuse cam acelaşi lucru ca lui Melody.
- Melody a zis că nu depune pllngerc. dacă nici tu nu o faci.

- Serios? se mira ea.
- Se face vinovată de acelaşi lucru. Ar fi de hun simţ ca amindouă să renunţaţi la plîngcri şi să vă vedeţi de viaţă.
- Vai de mine. Bine. Atunci dacă ea renunţă, renunţ şi eu.
- Perfect. Jesse a spus că te duce acasă.
- Frumos din partea lui. Cred că s-a întunecat deja.
- Da, dar oricum nu te-am fi lăsat să pleci acasă pe jos.

Cam atît a fost. Jesse şi miss Doris au ieşit pe uşa din spate şi chiar atunci şi-au făcut apariţia Morgan cu Tricks. Rctrieverul s-a dus imediat la stăpina ei şi i-a pus lăbuţa pe genunchi, iar Bo i-a spus pe un ton materna):

- Şi mie mi-a fost dor de tine. După ce a mai mingiiat-o pe cap şi intre urechi. l-a întrebat pe Morgan: De ce aţi venit?
- M-am gîndit că deja ai terminat treaba şi eşti lihnită de toarne, deci ţi-ar prinde bine un hamburgher, pe care să-l luăm de la drive-în, în drum spre casă.

Oferta suna promiţător. După ce Bo a încuiat uşa secţiei, au urcat toţi trei în maşina lui Morgan. Pe drum Morgan i-a comunicat noutăţile.

- A venit amicul tău, şoferul de camionetă şi ţi-a adus o ladă de bere Porcul Despuiat, l.-am rugat ca la următoarea livrare să dubleze cantitatea, fiindcă acum beau şi eu aceeaşi marcă. I-am plătit pentru ce a adus azi. Acum spune-mi şi tu ce s-a mai intimplat.

Bo i-a relatat tot ce s-a intimplat la secţie, iar el s-a amuzat grozav, mai ales fiind surprins de limbajul lui miss Doris. Au plecat spre cel mai apropiat drive-în. de unde au comandat cîte un hamburgher cu cartofi prăjiţi şi sucuri, apoi au revenit la secţie, să mănince în linişte. După ce şi-au aranjat pe birou' toate produsele cumpărate şi Bo a insistat ca el să o refuze

Tricks. care cerşea din priviri măcar un cartof prăjit, au inccput să mănince.
Pc la mijlocul festinului lor de afară răzbătea tot mai intens un vacarm ciudat. Se vedeau şi mănunchiuri de raze luminoase mişcătoare, care parcă se apropiau de secţia de poliţie. Ce să fie? Părea o petrecere? Bo asculta cu atenţie, dar nu distingea
Morgan se uită şi ci afară, pe geam şi comentă detaşat:
- O gloată revoltată.
Gloată revoltată? În Hamrickvillc?
O mulţime de oameni vociferau şi ţineau telefoanele mobile aprinse, în timp ce se deplasau spre uşa secţiei. Bo se ridică Încruntată, iar Morgan făcu acelaşi lucru, dar imediat puse mina pe armă. Nu mai era deloc vesel. Pe faţă i se citea acum duritate şi compctcnţă, iar pentru asemenea situaţii şi curajul.
- Dacă ţi se parc cituşi de puţin periculos, stai aici şi mă
Chiar putea să o facă, deşi era singurul bărbat de acolo. Pe unul ca el nici o mulţime revoltată nu-l intimida. Bo zise:
- Nu cred că mulţimea asta de oameni poate să facă vreun rău.
Mă intreb de ce sînt supăraţi? Există o singură cale de a vedea, spuse ca, privind mihnită spre hamburgherul pe jumătate mincat şi la cartofii prăjiţi, care desigur se vor răci. pină ce
- Bine. zise el. dar sînt aici, la uşă, dacă ai nevoie de mine.
Bo era obosită şi ar fi preferat să mănincc. În loc să facă faţă mulţimii, dar asta era treaba ci. să dea piept cu „mulţimile”.
Dcschisc uşa şi păşi afară, privind semeţ oamenii adunaţi pe trotuar. Îi recunoştea aproape pe toţi. dat fiind că lumina stradală o ajuta. Cei mai mulţi dintre ei erau proprietari de mici magazine, respectiv erau prieteni cu iniss Doris.
..Mulţime' era poate o exagerare. Erau vreo treizeci de persoane care strigau şi avansau încet spre ea; cei mai mulţi dintre ei purtau peste hainele obişnuite nişte tricouri albe pe care era printat chipul zîmbitor al bătrinei şi sub imagine se putea citi cu litere de-o şchioapă: ELIBERAŢI-O PE DORIS.
Bo era tentată să ridă, aşa că scoase mobilul şi făcu o fotografie cu cei prezenţi, mai mult ca amintire a momentului, decît pentru ca să aibă dovezi.
- Ce faceţi aici? ii întrebă ea, sprijinindu-se de tocul uşii.
Harold Patterson începu să zbiere la ca:
- Ce facem noi? Să-ţi spun ce faci tu! Ai reţinut-o pe miss Doris, în timp ce ai lăsat-o liberă pe fata lui Gooding, care acum merge

obraznică pe stradă, ca şi cînd ar fi a ci şi ne sfidează pe toţi. Nu se

cuvine asta. Am venit să o scoatem din arest pe miss Doris.
- Semnăm noi orice documente sînt ncccsarc. adăugă Virginia Rose. Plătim cauţiunea, doar să o scoatem de acolo.
Doamne, oamenii aceştia nici nu ştiau ce facc o mulţime dezlănţuită; ei ofereau bani de cauţiune, în loc să reacţioneze violent. Bo simţea că-i dau lacrimilc: atit de înduioşată era de candoarea lor. dar ii mai fierse puţin.
- în primul rînd, nu cu decid suma pentru cauţiunea cclor închişi, ci doar judecătorul.
- Unde este judecătorul Harpcr? întrebă cineva din spate. Se uitau cercetător unii la alţii, de parcă judecătorul se afla printre
- Nu există nici o cauţiune. îi lămuri ea.
- Vrei să spui că o ţii închisă *fără cauţiune*", se răsti iar Harold Patterson.
- Nu. Vreau să spun că nu există cauţiunc, pentru că nu există acuzaţii. Miss Doris nu a depus plîngcre împotriva lui Mclody. iar Mclody nu a depus plingere împotriva lui Doris.
- Atunci de ce este miss Doris în închisoare?
- Nu este. Este ia ca acasă.
Bărbierul se înroşi brusc. Era revoltat şi consternat, aşa că începu să urle:
- Nu este! Nu a văzut-o nimeni ieşind din închisoare! O ţii acolo şi acum, iar...
- Nu te prosti. Harold. il potoli miss Virginia Rose. Şefa. ii zise lui Bo. te rugăm să fii sinceră cu noi. Aşa s-a intimplat cu adevărat?
- Aşa este, zise Bo, mulţumind cerului că a aterizat în acest oraş, printre aceşti bieţi oameni naivi. Jesse a dus-o acasă cu maşina poliţiei acum o jumătate de oră. Emily a postat pe facc- book că o ia pe miss Doris, iar Kalie este pnetenă pe faccbook cu Emily, aşa că Jesse ştia că miss Doris nu are maşină.
Aşa că oamenii au răsuflat uşuraţi de abia acum şi au inceput să se retragă, comentind: „Mulţumim" sau Scuze că v-am deranjat" sau „Vezi, ţi-am spus eu că totul este bine". Unul citc unul au plecat spre casele lor, iar misiunea lui Bo s-a încheiat aici. După ce-i urmări citeva minute, Bo intră şi il găsi pe Morgan aşezat pe podea, lîngă Tricks, pe care o îmbrăţişa şi în blana căreia îşi ascundea faţa, fiindcă ridea în hohote. El ridică privirea, spuse:
- Eliberaţi-o pe Doris. apoi incepu să ridă. ţinindu-se cu mina de burtă.
Bo incepu şi ea să ridă, tiindcă tensiunea fusese prea marc, momentul prea amuzant şi deznodimintul de-a dreptul înduioşător. Morgan se ridică, o cuprinse în braţe şi incepu să danseze cu ea.

- Lasă-mă jos! îl admonestă ea. Dacă intră cineva?
- Şi dacă intră ce? După cîte am văzut adineauri? Nimeni din orăşelul acesta nu ar clipi măcar.

Bo se sprijinea cu palmele pe umerii lui şi era atit de aproape Incit li vedea faţa nebărbierită. iar ochii lui albaştri o studiau zimbitori.

- Ai un suflet bun, şefa, spuse el şi o sărută pe frunte.

Bo lacu faţă acestui sărut, care se dorea prietenos, fără cono- taţii sexuale. Nu că şi ar dori să fie prietenă cu el. Însă...

Imediat Morgan o lăsă pe păminl. ii cuprinse obrajii cu ambele palme şi o sărută flămind.CAPITOLUL 16

A fost a prima dată. Gustul lui fierbinte, fiorul recunoaşterii acelui gust, foamea bruscă. Acum parcă era cu totul diferit, fiindcă amindoi renunţaseră la minie. Buzele lor s-au întrepătruns lent, languros, iar limba lui încercă sfios să-şi facă loc spre limba ei. F.l o strinse în braţe, cu totul lipită de el şi palmele fierbinţi dezmierdau silueta ci perfectă.

Morgan gustă puţin din buzele ci. apoi cobori lent spre git. Bo lăsă capul pe spate, fără să mai încerce să se opună, pentru că era inutil. Buzele lui trimiteau reverberaţii fierbinţi tocmai spre stlrcuri. Ca mai inainte. se simţea excitată. Apropierea sexului iminent ii aminti de clipele cînd simţea acelaşi lucru, căsătorită fiind, doar că acum era cu totul diferit. Trebuia să amine momentul, să-l simtă pe Morgan cu pasiune, să-l invite În trupul ci.

Cu Morgan plăcerea era pură. experienţa era nouă. Pe el dorea să-l simtă, să-l atingă, piele pe piele. Cu el era mai degrabă nevoie, nu sex, iar nevoia era o fiară cu totul diferită. Nu mai voia sa aibă nevoie de nimeni. Şi totuşL.avea.

Cu el chimia era perfectă. Potyrivire. probabil în plus. ii plăcea de cîinclc ei.

Îi simţea erecţia insistentă, pulsînd pe abdomenul ei. Totuşi, alarma interioară începuse să se declanşeze lent. Erau în scţia de poliţie. Îi simţea căldura trupului sub palme. Se desprinse din îmbrăţişarea lui, dar puse palma pe inima lui, pe care o simţea cum bate puternic.

Trebuia să revină la realitate şi să ramină cît se poate de raţională, chiar dacă inima ii dicta altfel.

Trebuia să nu-şi facă speranţe deşarte că intre ei ar putea exista ceva în viitor. Realitatea era alta: oricum a fost proastă ci l-a sărutat: el şi-a revendicat sărutul, iar ea s a lăsat pradă clipei de slăbiciune. Doar Morgan ştia prea bine unde va a/unge cu acest episod.

Trebuia să clarifice situaţia, deşi tensiunea era puternică.

- Regulile nu s-au schimbat. Fără sex. De cum i-au ieşit cuvintele de pe buze, işi dădu seama că trimite semnale contradictorii. Semnale mixte, aşa-i?

- Ce zici de un sărut sărbătoresc? spuse pe un ton scăzut, gutural şi apoi îşi lipi buzele pe gitul ci. În spatele urechii. I.inse delicat, ca şi cînd ar fi vrut să o guste. Toţi receptorii nervoşi din trupul ci s-au aprins, iar sfircurilc o usturau excitate. Şi-ar fi dorit să se lipească de el cu totul.

Ar fi fost o copilărie să spună nu unui gest pe care deja l-au făcut. Nu intenţiona şi se implice emoţional...dar asta nu însemna ci nu poate să se bucure de plăcerea fizică a sărutului lui. De aici alunecarea pe pantă era evidentă, lipsa oricărei logici o atenţiona că în felul acesta va junge în pat cu el. Regreta, dar se desprinse din braţele lui.

- Tocmai ne-am sărutat adineauri, spuse ea calm, păşind înapoi.
F.l zimhea. scormonind în mintea perversă alte întrebări, iar pe prima chiar o găsi:
- F.xistă o regulă despre cîte sărutări de genul acesta sînt permise?
- Da. Una.
- Cine e prostul care a inventat-o?
-Eu.

Taie comentariul de mai devreme. Replica lui. venită ca scuză, o

amuzi. Bărbatul avea mintea brici. Aşa era firesc, altminteri ar fi fost ucis demult.Bo ofta şi se ocupă de resturile de pe birou, care trebuiau strinsc. Din nou se gîndi că nu a fost decît un sărut, iar ea işi dorea ca Morgan să nu o fi sărutat deloc. Totuşi, era un bărbat care ştia ce vrea şi işi planifică perfect strategia.
Asta o sperla. Nu voia să fie ţinta vreunei strategii...sau voia? Habar nu avea ce vrea. Ştia ce ar fi fost mai sigur pentru ea. dar că era prima dată în mulţi ani cînd nu era convinsă că trebuie să nu se abată de la drumul pe care şi-l croise În viaţă.
- Ai terminat cu treaba? o întrebă el.
- Da. Sper că Doris şi Melody vor face pace, mai ales după ce se inchcic audierile la tribunal.
După ce Bo a încuiat uşa. s-au îndreptat fiecare spre vehiculul său. Trîcks fiind cea mai fericită pentru că se află în maşină cu Bo. O mîngiie pe spate, apoi porni motorul şi plecă. Morgan ii făcu semn cu farurile că vine în spatele el După cincisprezece minute au ajuns la aleea care ducea spre casă; a oprit să ia din cutie corespondenţa, apoi s-au aprins luminile de siguranţă de pe aleea principală, iar Bo se bucură, fiindcă nu-i plăcea să fie întuneric cînd ajunge acasă, iar performanţa lui că i-a iluminat casa pe motive de securitate o bucura, deşi deocamdată nu trebuia să-l lase să ştie asta.
Aprinse erau şi luminile de pe verandă, iar cînd au coborit din maşini se auzea concertul greierilor şi acrul răcoros purta arome de rododendron şi iarbă proaspăt tunsă.
Au intrat în casă pe rînd, exact cum face o adevărată familie: femeia, bărbatul şi ciinele. deşi gindurile ei nu ajungeau atît de departe. Tricks s-a oprit exact în faţa bolului gol. fiind dezamă gită că nu a găsit nimic de-mincare în el.

- Morgan s-a aşezat pe locul lui de canapea şi a pornit televizorul. iar Bo absorbea noul ritm al vieţii ei. cu care inccpea să se obişnuiască.Nu te mai uita aşa insistent la mine, ii spuse el. fără să întoarcă faţa spre ea. Altfel va trebui să mergem sus.

Doamne, cum a uitat că el este perfect capabil să-şi dea scama cînd cineva îl fixează cu privirea? Nu putea acum să nege interesul pentru el; ar fi fost o prostie, dar la fel de periculos ar fi fost să-l recunoască răspicat.

- Nu, spuse ca. Nu vom merge. Ai spus că va fi decizia mea. ai uitat?
- Nu am menţionat insă că nu voi încerca să te fac să te răzgîndcşti.

Mental ea îşi strigă: Nu! Emoţii puternice ii treceau prin vene şi era pe punctul să-l întrebe mai cxact ce metode va folosi, dar se abţinu. Cc ticăloasă este atracţia fizică. Ştia clar ce are de făcut, dar afurisiţii de hormoni şi chimia interioară o impicdicau să judccc limpede. Zise aparent iritată:

- Orice relaţie s-ar infiripa între noi doi ar fi o pierdere de
- Cum adică? întrebă el şi îşi incrucişă braţele la ceafă. Se intinse relaxat, astfel că era şi mai sexi, precum era de enervant. Bo nu voia ca el să se simtă relaxat, deoarece ea nu se simţea
- Ştiu cu ce se mănincă, am mai trecut prin asta. Nu sînt... voia să spună „interesată", dar îşi înghiţi cuvintul. ca să nu se facă de rîs mai tare. Ştii. Încerc să învăţ din greşelile mele. Mă simt mai bine singură, sincer, dccit dacă aş investi timp şi resurse într-o relaţie care s-ar termina peste citeva luni. sau chiar săptămini - Ia naiba, poate chiar miine, nu ştim asta.
- De unde ştii că s ar termina?
- Fiindcă nu vei mai fi aici. explică ea răbdătoare. Vei pleca

şi...

- Şi drumurile au un singur sens, nu-i aşa? Nu pot să mă întorc?

Bo simţea impulsul să-i «ragă un pumn în nas. ilc frustrare, dar nu voia să-şi mai trădeze puţin din atracţia simtită faţă de el. Dacă nu ar 6 fost aşa. s-ar ii retras din braţele lui şi nu l-ar fi sărutat cu pasiunea nebună, pe care orice bărbat, mai ales cl. care era antrenat să observe detalii, ar fi remarcat-o. Morgan nu era vreun prost care să nu-şi dea seama de sentimentele ei. iar ea era acum încolţită şi detesta asta, cum nu-i plăcea să piardă controlul. Doamne, de ce trebuie să fie atit de insistent şi raţional? Morgan voia sex; pentru un bărbat asta c ceva simplu, dar ca nu era bărbat.

- Of, cît eşti de nesuferit, zise ca şi urcă scările grăbită. Sentimentele nu o ajutau deloc, pentru că a început să ridă de propriUe-i cuvinte. Tricks veni şi puse botul pe genunchiul lui, pufni uşor, semn că aştepta să uree şi el după stăpina ci. dar Morgan o mingiie pe creştet şi rămase pe canapea.

Trebuia să-i ofere timp să se răcorească, gindca el. privind spre

scări. O să coboare şi ea curind. Poate data viitoare...poale data viitoare va reuşi să stringă uşor sinii aceia, ca să vadă cît de fini şi tari sunt. Cu gîndul la tăria lor. Morgan începu să saliveze. Maică, dar era infierbîntat rău după ea. Şopti ciinelui: Nu incă, fetiţo.
Morgan a zimbit misterios şi a comutat pe un canal sportiv. Ştia că Bo este o persoană ccrebrală şi stăpînă pe sine; se enerva, dar nu-şi pierdea controlul. Începuse să se bage pe sub pielea ei şi asta era bine, pentru că astfel nu se mai putea distanţa de el. Ar fi vrut, dar chimia dintre ei era clocotitoare şi o orbea, fkind-o să se simtă frustrată şi iritată.
Morgan aproape că ştia ce simte ca. Nu se opunea implicării lntr-o relaţie cu ca, doar că zi de zi simţea mai puternică inten sitatca fixaţiei pentru ea. Pentru el era ceva nou. inspâimîntător. Dorise femei în viaţa lui. dar numai pentru sex. Din liceu nu se mai concentrase pe o singuri femeie, dar constant chiar asta se intimpla. imperceptibil. O evalua tot timpul pe Bo. În loc să-şi vadă de recuperarea fiîici. Îi învăţa obiceiurile, mişcările, răspunsurile. Morgan nu zăbovea mult cu ochii pe femei; cînd voia sex. 11 făcea. Pur şi simplu. După fiecare partidă de sex se întorcea la gindirea analitică impusă de meserie. Acum se concentra foarte mult pe Bo şi realiza că. orice s ar intimpla cu misiunile lui în viitor, nu dorea să piardă contactul cu ea. Nici cu dinele ei. Să nu uităm de dine.

- Nu încă, fetiţo, repetă d părinteşte.CAPITOLUL 17

Cu cîteva zile înainte de parada vremea a fost schimbâtoaie. tn ziua and a avut loc parada cerul s-a înseninat .şi soarele a încălzit atmosfera, spre disperarea lui Bo. care s-a resemnat că va trebui şi stea în căldură, ca să se asigure că Tricks va rămîne cuminte în carul alegoric

l'rimul lucru pe care l-a făcut a fost să o spele bine, fapt care a bucurat-o enorm pe Tricks. Apoi a şters-o cu trei prosoape mari de plajiă şi a uscat-o cu foenul. activitate la fel de plăcută pentru rctriever.

La final Bo a intrat şi ea la duş. apoi s-a aranjat şi s-a madiiat cît mai discret, ca să arate bine; pentru el, pentru Morgan. Spre deosebire de Tricks. care se credea cea mai frumoasă din rasa ei. Bo nu era dcloc incintată de aspectul ci fizic. Hra complexată pentru sinii mici. însă ştia bine că poate să conteze pe posterior, aşj cum de altfel a subliniat şi Morgan, cînd a complimentat-o.

Îşi aminti privirea lui intensă în acele momente de sinceritate şi înţelese că nu va ieşi neşifonată din acest joc al atracţici sexuale. Singura ei şansă era acum şi sune Axei şi şi-l cheme pe Morgan, iar plecarca lui ar pune punct frâmîntărilor ei zilnice. Totuşi, dacă miinc ar pleca Morgan, l-ar uita pur şi simplu? Răspunsul era nu. Nu-l putea uita de tot; va rămine toată viaţa ei în acel sertăraş ascuns din^uflet rezervat regretelor.

Ziua de azi va fi foarte lungă şi obositoare, aşa că trebuia să reziste oricum, mai ales că nu ştia şi cu ce altceva mai putea să aducă aglomerarea străzilor principale. În fiecare an. la paradă se intimpla un eveniment despre care se vorbeşte apoi luni de

De cînd era şefa poliţiei, participa la fiecare eveniment de acest gen. cum făceau şi primarul Buddy şi toţi membrii consiliului. dar şi toţi poliţiştii din oraş. Uneori se intimplau incidente nedorite, dar de cele mai multe ori totul mergea strună, cîte un grătar supraîncălzit scotea prea mult fum, sau carele alegorice se mai opreau, din cauză că şoferul trebuia să bea nişte apă. dar nu intervenea nimic grav.

Bo cobori şi Morgan o aştepta afară, împreună cu Tricks. foarte nerăbdătoare să plece. Bo il privi admirativ pe Morgan, care purta nişte pantaloni din bumbac subţire şi un tricou care lăsa să i se vadă musculatura braţelor. Se vedea că îşi recuperează integral forţele cu fiecare zi care trecea. Era cu ea de o lună, însă rapiditatea cu care s-a refăcut era spectaculoasă.

Acum putea să-şi poarte de grijă singur. Ba mai mult, ii purta de grijă şi ei. Făcea muncile grele din casă, spăla la maşină, făcea curat cu aspiratorul, uneori gătea. Ar fi putut să plece oricind.

Bo, pe de altă parte, a fost intotdeauna incintată să fie stăpină în casa ei. iar asta insemna şi lumea ei, plus lumea lui Tricks. Acum însă. cînd el va pleca, va lăsa un loc gol. fapt pe care ea nu I-a

observat pînă atunci, iar acest loc era acum umplut de umorul lui, de

morocănoşcnia şi de masculinitatea lui. Pini şi mirosul casei era diferit acum; un bărbat locuia cu ea şi era evident. Uneori simţea nevoia să aducă fiori parfumate, care să anihileze mirosul de bărbat, un amestec de testosteron, transpiraţie şi aftershave. de uleiul pe care-l folosea ca să-şi curețe pistoluL
Bo mai zăbovi puţin ca să adune tot ce avea nevoie pentru Tricks o jumătate de zi. adică apă. mincare. două bolun, o păturică şi o jucărie de cauciuc.
- Eşti gata de plecare? veni el şi o întrebă.
- Aproape. Fuse tot ce adunase pentru Tricks într-o sacoşă frigorifică, apoi zise: Acum sînt gata.
Morgan îşi puse pistolul la centura, trase pestre tricou o cămaşă, pe care o lăsă descheiată, apoi zise:
-Şicu sînt.
- Dc ce ici arma? întrebă uimită Bo. Nu ai mai luat arma cu tine în oraş.
- Da, dar vor li oameni mulţi, nu?
- Mda. Vor veni aproape toţi locuitorii oraşului.
- Tocmai de aceea sînt înarmat. Probabilitatea unui incident creşte exponenţial, cu cît sînt mai multe persoane.
- Dar pînă acum nu s-a întimplat nimic care să necesite intervenţia armată. Bo reflectă puţin, apoi spuse: retractez; cineva a trebuit să tragă într-un balon cu heliu acum doi ani, fiindcă erau legate de şnur cheile unei maşini.
- Inii pare rău că nu am văzut asta. Trebuie să fi fost de risul
- Da, omul ţopăia disperat şi striga să pună cineva mina pe ehei. A fost o nebunie!
- Armele sînt ca pistoalele, ştii? Dacă Ic ai şi nu le foloseşti, e bine. Dacă ai nevoie de ele şi nu le ai, atunci e de rău.
Bo puse arma în geanta ci de umăr. care devenise din ce În ce mai grea, iar cu accastă ocazie chiar regretă că nu şi-a procurat o centură cu suport pentru armă, asta ca să accepte responsabilităţile care vin odată cu obţinerea slujbei.
Morgan ii luă geanta de pe umăr, puse în buzunar lesa lui Tricks şi se îndreptă spre Tahoe-ui din faţa casei. Bo luă şi ea pistolul din jeep şi-l puse în geantă. Strada principală era deja blocată cînd au ajuns ci. Mdrgan învăţase străzile pe dinafară, aşa că au ajuns foarte repede.Deja mulţimea pornise în urma carelor alegorice ornate cu pancarte pe care era trecut numele fiecărui grup. Unul dintre licccni veni la ea să o intrebe daci preferi să stea pe o pernă pusă pe podeaua carului alegoric, iar ca spuse că era perfect, nici nu se gindise la atita atenţie; totul doar să-i fie bine lui Tricks.

Apoi toate grupurile şi-au ocupat locurile la rind, fiecare car alegoric fiind condus de un reprezentant al urbei. Bo urcă pe platforma carului, ajutată de Morgan, desigur, care s-a repezit să o ndice, cuprinzind-o de talie. Apoi a luat-o în braţe şi pe Tricks şi a pus-o pe platformă, iar mai departe Bo s-a ocupat de înfrumuseţarea ci şi şi-a luat locul sub ghirlandele de flori din hîrtie creponată, care decorau tot ansamblul.

Toată parada nu dura prea mult - vreo patruzeci de minute, cel mult o oră. Primarul a scos fluierul, ca să dea semnalul de începere şi carele au pornit, acompaniate de fanfară.

Morgan mergea pe trotuar, paralel cu carul, supraveghind-o pe Tricks. dar luind seama şi la ce se petrece în jurul lui. Oamenii se tot adunau, curioşi, iar carele se mai opreau în diferite locuri, momente în care fetele cu fustiţe şi cercuri înflorate executau ciţiva paşi de dans.

Parada se îndrepta spre strada principală şi se vedeau o mulţime de curioşi stind la ferestrele caselor, sau urcaţi pe garduri, ca să vadă cît mai bine spectacolul de sunete şi culoare.

Printre toţi cei de faţă Morgan zări un bărbat inalt, subţiratic. îmbrăcat într-o geacă de piele, cu o faţă ciudată: nu zimbea ca restul spectatorilor, nici nu se obosea să aplaude, ca majoritatea celor de faţă, ci se uita fix chiar spre carul unde se aflau Bo şi Tricks. Morgan îl urmări cu privirea, ba chiar se apropie mult de el căutind din mişcările lui să vadă dacă nu pune la cale ceva. La un moment dat 11 văzu că duce mina la buzunar.

În timpul accsta Bo era foarte ocupată cu Tricks, pe care o ţinea de lesă. iar acum ii dăduse unei tinere bolul pentru apă

.ca să i fie umplut; se ginili că bietului anima! i-o fi sete. CInd ridici

privuea, dădu cu ochii de individul înalt, în geacă, pe care-l recunoscu: era Kyle Ciooding, iar el se pregătea să traverseze chiar prin faţa carului alegoric din urma celui în care se afla Bo.
Mirată de gestul lui necugetat, ca nici nu a observat că a strecurat mina în buzunarul interior al gecu descheiate ţi a scos un pistol. Cu o mutră schimonosită. Kylc îndreptă arma spre Tricks.
Bo Îngheţă ţi ghearele terorii au ţintuit-o locului o fracţiune de secundă; apoi ţi-a adunat toate forţele ţi *a* scos un urlet care numai uman nu se putea numi. după care s-a aruncat pur ţi simplu spre Tricks, ca să-i fie scut. Realiza că nu poate să prevină curmarea vieţii dragei ci Tricks, insă în acele clipe l-ar fi sfişiat de viu pe ncmcrnicul de Kylc (îooding.
Cele două fete care o flancau pe Tricks au început să ţipe îngrozite cînd au văzut pistolul, iar Bo a auzit-o schelălăind pe Tricks ţi în acclaşi timp a ajuns lîngă ea, a cuprins-o în braţe, iar bietul animal scincca doar imperceptibil. Bo o pipăia peste tot. căutind urma împuşcăturii, fiindcă se auzise ţi o impuţcă- tură în urmă cu citcva secunde, chiar înainte ca Bo să ajungă lîngă Tricks.
Nici urmă de singe pe blana lui Tricks.

- Îmi parc foarte râu! se tot scuza una dintre fete. cu am călcat-o pe lăbuţă ţi ea s-a speriat. Am văzut arma îndreptată spre ea ţi m-am ferit. Eu am călcat-o pe lăbuţă!

Bo nu se putea aduna. C° legătură era între călcatul pe lăbuţă ţi împuşcarea lui Tricks? Tînâra, Chnsta se uita la Bo cu lacrimi în ochi şi se tot văita:

- Am văzut arma şi atunci am tăcut un pas în lateral ţi am simţit lăbuţa ei sub picior. Sper că nu am shilodit-o?

Nici acum Ro nu se dumirea, dar cînd ridică lotuşi capul, să privească spre locul de unde văzuse că vine pericolul. II văzu pe ticălosul Kyle Gooding căzut la pămint. cu fata lipită de asfalt, iar Morgan era aplecat peste el, îl imobilizase cu genunchiul, iar acum îi răsucea braţul drept ia spate. Degeaba ţipa Kyle de durere şi disperare:

- Îmi rupi braţul! urla el. Termină, dă-mi drumul la braţ!

Christa o văzu pe Bo. care se albise la faţă şi se simţi datoare să o liniştească:

- Este totul în regulă, şefa. ii zise încet, iar lacrimile i se scurgeau pe obraji. Tricks este teafără. Nu a împuşcat-o. Domnul Rees l a oprit.

Cu greu işi mai găsea Bo cuvintele. Morgan se uita În jurul lui. în timp ce lumea se aduna şi toţi întrebau ce s-a intimplat.

- Sinteţi în regulă toţi? întrebă Morgan, cînd il văzu pe Jesse alarmat şi alergind spre ei. E cineva rănit? A fost nimerit

Bo îşi mai reveni şi realiză clipa cînd l-a văzut pe Morgan plonjind spre Kyle. Iară să stea pe ginduri. doborindu-l ca o săgeată umană letală.
Părea că nu a fost rănit nimeni din preajma lui Bo. dar ceva mai departe, la o distanţă apreciabilă de carul lor. se auzi o voce striglnd:
- Dumnezeule, cineva a căzut împuşcat!
- Vai de mine, mi-ai rupt braţul! se tot lamenta Kyle.
- Taci odată, il admonestă Morgan, apucindu-l de păr. ca să-l dea cu capul de asfalt măcar ca avertisment. Kyle tăcu, probabil fiindcă işi pierduse cunoştinţa.

de trupul lui Tricks. cu ochii închişi rememorind momentele oribile în care şi-a închipuit ci va pierde acel suflet nevinovat, care-i ţinea companie şi-i 'înfrumuseţa viaţa.
Au apărut şi Jcssc, apoi Patrick, iar Patrick l-a încătuşat pe Kyle. în timp ce Jcssc s-a apropiat de ca şi a întrebat-o:
- Şefa, sînt toţi teferi acolo?
- Cred că da. răspunse Christa în locul lui Bo. Nebunul a ţintit spre noi, dar dl. Rees a sărit pe el!
Icsse plecă glonţ spre locul unde se îngrămădeau toţi oamenii şi se auzeau ţipete. Erau toţi îngrijoraţi pentru persoana rănită, acum căzută pe jos.
Morgan merse la Bo şi o ajută să coboare.
- Poţi să te ţii pe picioare? o întrebă Morgan.
Ea dădu din cap afirmativ.
- Poate careva dintre voi să-şi deschidă magazinul? întrebă Morgan pe toată lumea. Şefa trebuie să stea puţin la umbră.
Cineva din mulţime veni imediat. Era proprietarul magazinului cu feronerie, care descuie uşa şi îi porti înăuntru Morgan o susţinea pe Bo de talie, iar Tricks intră nestingherită. După ce i-a adus un scaun cam vechi şi deteriorat, Bo se aşează şi continuă să-şi îmbrăţişeze patrupedul. Era incă în stare de şoc. Se putea intimpla o nenorocire. Realiza că Tricks fusese ţinta din cauza ci. iar acest lucru era de neiertat. Oricine ştia că. dacă vrea să o răpună cineva, trebuia să o atace pe Tricks. Toţi din oraş ştia cît de mult îşi iubeşte ciinelc, inclusiv Gooding.
Biata, fericita, nevinovata şi fericita Tricks putea să fie ucisă din cauza el Acest adevăr trist o îndurera. Simţea atitea rernuş- cări. incit nu-şi putea controla emoţiile. În viaţa ei a făcut faţă oricărei situaţii: instabilitate, trădare, probleme financiare, lipsuri, dar nu ştia dacă ar fi în stare să supravieţuiască dacă i s-ar intimpla ceva lui Tricks din cauza ci. Oare ce l-a înfuriat atit pe Kylc. incit a decis să distrugă ceea ce ca iubeşte?
Ticâlosul! Îi venea să-l sugrume pe loc.
Morgan stătea în faţa ei şi o ţinea de ambele mîini; ii studia faţa şi o întrebă calm:
- Bo - scumpo, totul este în regulă. Tricks este bine.
Bo realiză că putea fi şi el împuşcat. Şi-a riscat viaţa pentru ea. pentru Tricks. Kyle ar fi putut să-şi golească arma asupra multor persoane care i-au stat în calc. Morgan nu a ezitat să-l împiedice.
- De ce nu l ai împuşcat? îl întrebă ea. ştiind că Morgan era înarmat.
- Nu puteam să trag direct în el, cu atita lume în jur.

- Daţi-nu voie mie. ii zise Morgan femeii. Se lăsă pe genunchi. Am pregătire medicală, adăugă cl. ca să o convingă să-l lase lîngă soţul ei. În citcva clipe Morgan iăcu rost de un tricou, pe care-I strinse ca un bandaj peste rana deschisă, apoi ceru cuiva o cravată, ca să lege tricoul de jur împrejurul capului bărbatului.Dl Simmons stătea calm. ba chiar ii vorbi lui Morgan.

- Nu cred că am fost împuşcat, zise el. Adică toţi am auzit împuşcătura, dar a fost un ţiuit puternic, apoi am simţit că m-a lovit ceva în C3p.

- Stătcaţi lîngă stilpul acela de lumină?

-Da.

- Cred că glonţul a lovit stilpul şi din el a sărit o aşchie mare, care v-a zglriat. Oricum ar fi. rana nu este prea adîncă.

- Slavă Domnului, se văita dna Simmons. tşi şterse lacrimile de pe faţă şi cineva ii dădu un pachet cu şerveţele.

Au sosit şi paramedicii. iar Bo şi Morgan s-au retras. Tricks a atenţionat-o pe stăpina sa că trebuie să-şi rezolve probleme fiziologice, apoi Morgan i-a spus:

- Am impresia că aveţi nevoie de citeva minute singure. Du-o în spatele clădirii aceea. Vreau să merg să văd ceva. Unde vă găsesc?

- Aici. Cred că va trebui să nu mă mai apropii de Kylc.

Vin foarte repede. În cel mult cincisprezece minute.

Morgan o sărută scurt pe frunte şi Bo işi zise că era timpul să meargă acasă. Amîndouă îşi doreau asta.

Morgan se amestecă prin mulţime. Avea ceva de rezolvat chiar acum. Începuse să aibă aceleaşi senzaţii cunoscute şi toate simţurile deveniseră extrem de acutc. aşa cum i se intimpla cînd situaţia era dificilă şi trebuia să reacţioneze prompt, ori

lesse şi Patrick erau tot lîngă carul alegoric, alături de Kyle Gooding. 1 se vedea singe pe frunte, iar Morgan işi zise că ar fi trebuit să-l lipească şi mai bine cu capul de asfalt. Patrick trăsese maşina la rigolă şi-l duceau pe Kyle spre bancheta din spate. Se apropie de Jesse.

- Trebuie să schimb citeva cuvinte cu imbecilul ăsta; singur. F. în

regulă dacă urc lîngă el?Nu poţi să-l omori. ii zise imediat Jcsse, oarecum îngrijorat.

- Nici nu intenţionez. *Cel puţin nu acum.*
- Nu ai voie nici să-l atingi. Nu vreau să-i mai ofer nici o cale să scape ţi de data asta.
- Nu am de gînd nici să-l ating.
- Bine. zise el zimbind neîncrezător. Aş zice să înregistrezi totul cu telefonul, dar probabil nu trebuie să ştiu nimic. Bate în geam cînd ai terminat cu el. Morgan deschise portiera de pe partea cealaltă şi urcă lîngă Gooding. închise portiera scurt, cu un bubuit controlat. Kyle ridică privirea şi ti întrebă mîrîind:
- 'IU cine naiba eşti?

Sint cel mai rău coşmar al tău. Replica din iilm ii veni în minte lui Morgan, dar rezistă acestei tentaţii. Privind pe geam. nu spre Kyle. ii zise nonşalant:

- Sint cel care şi-a făcut planuri să le omoare.
- Cum? Cine...? nu mai articula cuvintele inteligibil, fiindcă i se umflaseră şi buzele, spre deliciul lui Morgan. De-abia acum II privi, cu un zimbei rinjet de lup, fapt care il făcu pe Kyle să se depărteze puţin.
- Ai încercat să o omori pe şefa şi intimplător suit îndrăgostit de ca. Morgan se miră de cuvintele care i au ieşit de pe buze atlt de spontan.
- Nu am încercat să o omor pe ea, mormăi Kyle, ci pe cîine. Voiam să împuşc afurisitul de animal. Numai ea a fost de vină: dacă nu sărea la mine atunci, nu aş fi lovit-o şi familia mea nu m-ar fi obligat să semnez nenorocitele alea de acte de divorţ, ca să nu fiu arestat. Mt-am pierdui casa, şi ea trebuie să-şi piardă dinele. Nimănui nu-i pasă de un ciinc; nu poale să mă dea în judecată nici măcar pentru daune emoţionale. M-am interesai.
- Ei bine, aşa spune legea, dar pe mine mă doare-n dos de lege iot intimplător ţin foarte mult la dinele acela. E mai inteligent dccit tine. Şi mai frumos.
- Să-I ia naiba pe dine. Tu pe mine mă ameninţi şi asta este o încălcare a legii. O să te reclam şi vei fi arestat.
- În regulă. Pot aranja să nimeresc în aceeaşi celulă cu tine. Morgan continua să privească afară şi să vorbească foarte calm. Hai să-ţi spun cum va fi: tu nu sufli o vorbă despre faptul că ai tras în dine, ci vei spune că ai încercat să o omori pe şefa...
- Du-te naibii!

..şi vei pleda vinovat, continuă Morgan, ca şi cînd Kyle nu l-ar fi întrerupt. Vei merge la închisoare. Doar astfel vei reuşi să mai rămii în viaţă. Nu ieşi pe cauţiune, ci iţi ţii fundul afurisit într-o

celulă pînă Ia condamnare, apoi iţi execuţi condamnarea. Cind ieşi. pleci de aid foarte departe şi nu mai revii În zonă nidodată.
- Ştii ane sînt eu? Tatăl meu...
- Să-I ia naiba pe taică-tu. Problema este că nu ştii *cine slnt cu.* Slnt un tip care ştie cum să te omoare în şapte feluri şi mă mănîncă palmele să le încerc pe toate, ticălos ordinar ce eşti. Dacă pui piciorul afară din închisoare, eşti mort. Ţine minte asta! Vrei să ştii cum intenţionez să te omor? Mi-ar plăcea foarte mult să te jupoi de viu. Aş face-o atit de lent, incit ai rămîne în viaţă şi ai urla pînă ţi-ai da ultima răsuflare. Mda, îmi place ideea. Morgan îşi aminti de disperarea întipărită pe faţa lui Ro dnd a sărit să o protejeze pe Tricks, iar acum adevărul celor promise era uşor de recunoscut şi în expresia facială sălbatică.
Kyle se retrase şi mai mult. aşa că se dădu cu capul de geam şi făcu ochii mari de groază.
- Eşti nebun de legat!
Morgan evaluă remarca, apoi ridică din umeri:
- Posibil, zise detaşat. Dar să ştii că mă ţin de cuvint Singurul loc în care eşti la adăpost de mine este închisoarea - I şi ai face bine să te rogi ca nici şefa, nici cîinele ei să nu păţească nimic grav. fiindcă dacă va fi aşa. eu voi bănui că tu ai plătit pe
cineva să le facă rău şi atunci chiar vin după tine, în închisoare sau altundeva. Nu există loc unde să te duci şi cu să nu pot ajunge la tine; nu ai cum să te ascun/i. nici dacă-ţi schimbi numele. Şi ţine minte că ştiu cum să scap basma curată, chiar dacă ai spune la o sută de persoane să mă caute pe mine. dacă păţeşti ceva.
Kyle tăcuse ochii cît cepele şi se albise la faţă. Fraierul nu putea să dea inapoi. deşi se agăţa de gindul că este mai isteţ şi mult mai rău dccit ceilalţi.
- Nu te cred. zise el dispreţuitor.
- Inmormintarca ta, spuse Morgan. De-abia aştept să particip.
Lovi cu degetul în geam, iar Jesse deschise portiera. Morgan mai aruncă un rinjct sinistru spre Kyle, apoi cobori din maşina poliţiei.
- Dacă spune că l-am ameninţat, să ştii că minte, îi zise Morgan lui lesse.
- Aşa mă gindeam şi cu.
În cincisprezece mintue Morgan reapăru în locul unde şi - a dat Intilnire cu Bo şi Tricks. Bucuria că o ştie teafără i-a provocat lui Bo un acces de plins. Şi acum o mingiia într-una, alintînd-o **în** fel şi chip, mulţumită că totul s-a terminat cu bine.
- Acum putem să mergem acasă, spuse el imediat ce a văzut-o că se ridică în picioare.
- Nu incă. Trebuie să dăm declaraţii.
- Dă-ie naibii de declaraţii, zise el. Jesse poate să vină acasă la tine pentru asta. F.ra evident că lui Morgan nu-i pasă de acest aspect.

Slavă cerului că a fost şi el aici. Dacă nu era...cu greu îşi **imagina**

rezultatul. Bo recunoştea în el stinca pe care s-a putut **baza la** momentul dificil şi singurul om care a acţionat, cînd ea **»-a** pierdut cu firea. îngrozită de teamă.

- Totuşi, e treaba mea. spuse ea şi îşi adună puterile rămase ca să facă faţă întrebărilor. Era complet epuizată şi acum îşi dorea doar să ajungă acasă şi să nu se mai gindească la nimic măcar două zile.
- Spune-mi dacă nu mai poţi şi plecăm imediat.

Morgan ştia prea bine cît durează să dea declaraţiile şi ar fi preferat să o ducă acasă, acum, lăsind pe mai tir/iu declaraţiile. Bo ştia că trebuie să-şi facă datoria, intli de toate. Nu era uşor să te ocupi de anchete, aşa cum cred oamenii de rînd. Trebuie audiaţi toţi martorii - în cazul de faţă fiind prezenţi foarte mulţi oameni - apoi trebuiau preluate amprente; în viaţă nu e chiar atit de uşor cum se prezintă în filme. Bo ştia că nu va ajunge acasă prea curînd, adică de-abia peste citeva ore.

lessc i-a luat declaraţie ci. apoi lui Morgan şi Christinei, în primă fază.

Kylc fusese dus din nou în arestul poliţiei. Parada a (ost anulată, desigur, doar picnicul urma să se organizeze în parcul oraşului. Cineva ii aduse lui Bo ceva de mincare de la picnic şi o berc rece, pe care Morgan o savură cu plăcere, intrucit ca era în timpul programului, aşa că preferă să bea apă. Daina veni să o scoată pe Tricks.

Jcff Simmons a fost dus la spital şi reţinut pentru investigaţii pînă a doua zi.

Fusese o zi extrem de complicată şi obositoare, iar Bo se simţea epuizată.

- Eu picc acasă, zise ea.
- Ai avut o zi groaznică, ii spuse primarul, bătlnd-o părinteşte pe umăr. Poate ar fi cazul să-ţi iei liber cîteva zile, pînă clnd se mai limpezesc apele. împreună cu Jesse şi cu ceilalţi ne vom ocupa noi de treburi şi te sun. dacă va fi nevoie.
- Aş vrea să stau acasă măcar o zi. Bo se mai gindi că nu i va fi suficientă doar una.
- Merg să aduc camioncta, spuse Morgan. Îşi aminti că a parcat tocmai în capătul opus al oraşului. Primarul îşi imagina locul unde parcasc Morgan, aşa că se oferi:
- Nu c nevoie, spuse primarul Buddy. Am maşina aproape, va duc cu.
- Mulţumesc, dar sîntem cu Tricks. Ştia că mulţi oameni nu agrea/ă animale în maşinile lor.

Au urcat cu toţii şi au mers în maşina primarului pînă la intrarea în oraş, unde Buddy opri exact lîngă SUV-ul lui Morgan.

- Eu mă urc în spate, cu ea. spuse Bo. între timp Morgan se duse şi scoase din portbagaj punga cu hamburgcrii cumpăraţi mai devreme, pe care nu au reuşit să-i mănince, din cauza incidentului cu impuşcătura.
- Presupun că Gooding va pleda vinovat.
- Kye? se miră ea. Presupun că tatăl lui este amic cu toţi judecătorii şi avocaţii din oraş, iar acum încearcă să-l scoată basma curată.
- De data asta mă tem că nu se va mai intimpla. Morgan nu spuse mai mult, dar cum Bo nu era născută ieri, de-abia acum îţi dădu seama că acele cincisprezece minute, în care Morgan a lipsit, au legătură cu această concluzic. Ştia că dacă nenorocitul de Kylc pleda vinovat, o va face fiindcă se temea să nu o facă. Oricum nu avea de gind să pună alte întrebări despre subiect.
- Ştiu că e doar un dine, dar o iubesc, spunea ca incct, cu obrazul lipit de blana pufoasă. Poate că Morgan o auzea, poate nu. dar adevărul era acelaşi. ˢ
- Ştiu, şopti el. privind-o prin oglinda retrovizoare.

- În sfirşit au ajuns acasă, iar Morgan se oferi să o plimbe puţin, pentru nevoi, fiindcă ştia cît de obosită este Bo.Vin cu voi. zise Bo, iar Morgan intinsc mina spre ca; Bo il strinse cu putere şi-i zise: Mulţumesc. Poate trebuia să spună asta mai devreme, dar teroarea resimţită ii anulase toate celelalte senzaţii. Am avut marc noroc că ai fost acolo, adăugă ea.
F.1 o strinse de mină. iar stringcrca aceasta însemna pentru ca exact puterea pe care o primea în clipele cele mai grele, cînd ccrul se prăbuşea peste ca şi cu greu se aduna să facă faţă vieţii.
- Nu e vorba de noroc, explică el. Ce m-a făcut să devin bănuitor a fost că l-am văzut imbrăcat cu o geacă, deşi afară era cald. iar cînd a luat-o din loc. am plecat după eL Doar am promis că voi avea grijă de tine, spuse el.
- Nu inţeleg ceva: de ce să-i facă râu ei? Este un animal nevi-
- Dă vina pe tine pentru că a fost obligat să-i lase totul lui Emily după divorţ.
- Pe mine? zise ca indignată.
- Raţiunea lui. sau mai bine zis, lipsa acestcia. i a comunicat că toată lumea este furioasă pe el pentru că te-a lovit, iar el nu te-ar fi lovit, dacă nu l-ai fi atacat prima. Cu alte cuvintc, este
Bo nu mai găsi nimic de spus, mai ales că acum tâccrca era de preferat. Mergeau în spatele lui Tricks şi momentele de linişte în compania lui Morgan însemnau enorm pentru ca.
Ajunşi acasă, au încălzit hamburgerii şi i-au mincat, apoi Morgan a strîns masa. ea a urcat să facă duş şi la un moment dat a strigat de sus că merge să se culce.
- Eşti bine? o întrebă el îngrijorat.
- Nu, zise ca sincer. Dar voi fi.
Ştia că va fi bine. dar avea nevoie de dteva zile. răstimp pentru nervii ei zdruncinaţi să se refacă. Cind se urcă în pat. Tricks veni ia picioarele ei şi Bo puse mina pe ea. fiindcă simţea nevoia să o atingă. Tricks ştia şi ea că stăpîna ei are nevoie de companie, ca să se linişteascâ.
- Fetiţa mea scumpă, şopti ea, în timp ce o mingiia pe cap. Fusese cît pe ce să o piardă, iar glndul acesta o mâcina. Şi-o aminti de cînd era pui. un ghem pufos, iute ca fulgerul şi permanent în mişcare, sărind, impiedicindu-se de propriile-i lăbuţe. Astfel amintirile frumoase din trecut Ic alungau pe cele mai urite din prezent. Totuşi emoţii negative o copleşeau şi se trezi plingind în hohote, cu faţa cufundată în blana deasă a lui Tricks.
Nici nu auzi cînd s-a deschis uşa, iar Morgan intră şi se aşează pe marginea patului.
- Hei, şopti el şi o mingiic pe frunte, apoi ii şterse lacrimile de pe obraz, cînd a ridicat capul şi l-a privit miratâ. Nu s-a întîmplat nimic. Trebuie să-ţi spui asta în continuu.

- Ştiu, oftă ea. A fost atit de aproape. Nu am putut să ajung la ea. Am văzut ce urma să se intimple, dar parcă am avut picioa- rele lipite.
- Nu mai plinge, o linişti el. cînd văzu că nu se poate opri din plins.
Spre surprinderea ei. Bo realiză că tot azi ar fi putut să-I piardă şi pe Morgan. Uite aşa c viaţa, nu-ţi oferă nici o garanţie, iar clipele frumoase pot să se cvapore brusc, după cum hotărăşte un idiot să le pună capăt. Bo realiză că sentimentele nu pot fi controlate deplin, iar azi a primit confirmarea faptului că pentru ca Morgan reprezintă ceva, indiferent dacă miine va mai fi aici sau nu.
Clipele prezente sînt cele'¿are contează, iar acestea ar trebui trăite la maxim, doar că noi, oamenii sintem preocupaţi de alte lucruri neÎnsemnate şi le lăsăm să treacă nepreţuite la adevărata lor valoare.
Morgan se ridică încet de pe pat şi merse să stingă lumina de pe hol. apoi reveni. Nu se vedea nimic; în dormitor era întuneric beznă. Bo îl simţea aproape de patul ci şi auzea foşnetul hainelor, apoi zăngănitul metalic al cataramei cînd a atins podeaua o făcu să se înfioreze. Simţea valuri de căldură, deşi mai devreme se plingea că-i este frig. ! l auzi pe Morgan:
- Haide, Tricks, găseşte-ţi alt loc să dormi. Doar a trosnit din degete şi mica trădătoare a sărit din pat. apot a plecat pe hol. cu o destinaţie doar de ea ştiută.
Bo inghiţi cu greu. tulburată de situaţia nou creată.
- Ce? zise ea şoptit. Nu era nici coerentă, nici elocventă, dar atit i-a ieşit.
El se aşează pe marginea patului, ca *şi* se dcscalţc de pantofi.
- Ştii ce. Singura întrebare era *dud.* Răspunsul este *acum.*
Morgan a fost cît se poate de succint.
işi dorea şi ea asta Adică il dorea pe eL Totuşi, nu voia ca el să-i fie alături din milă, ori impresionat de plinsul ei. Morgan nu i se părea genul de bărbat care să aibă răbdare cu slăbiciu- nilen femeilor.
- Eşti sigur?
- Glumeşti, nu-i aşa? zise el ridicînd pilota.
- Slnt un dezastru. Adevărat. Bo trăia un amestec de sentimente: plingea. deşi detesta plinsul, jelea, deşi nu era cazul, iar acum se lupta cu gînduri cărora nu le putea face faţă. deşi ar fi vrut să le clarifice.
- Sint bărbat, replică el. apoi se strecură în pat lîngă ca. Surprinzător, ca inccpu să ridă.
- Asta înseamnă că pe bărbaţi nu-i deranjează dezastrele?
- Cam aşa ceva. O ridică uşor şi işi strecură braţul pe sub ceafa ei, apoi o trase aproape şi ea se cuibări cu capul pe umărul lui.

Trupul lui era atit de fierbinte, iar sub palme simţea perii de pe

pieptul lui musculos.
- Nu vreau să faci asta pentru că ţi-c milă de mine, se confesa
Drept răspuns el îi lua mina şi o mişcă uşor în jos. spre abdomen, pînă ce o făcu să atingă materialul fin al boxerilor pe care-i purta. Erecţia lui zvicni la atingerea degetelor, umplin- du-i palma.
- Asta ţi se pare asta cumva milă?
Nu. nici vorbă de aşa ceva. Bo simţi impulsul sexual anihi- llnd orice altă senzaţie. Cu stingăcie ii cuprinse penisul, iar cu degetul tatonă lungimea acestuia, apoi strinse uşor organul în erecţie. Grosimea lui o lăcu să tresară, ba chiar ii smulse un geamăt admirativ. Hormonii erau acum responsabili pentru febra resimţită. Da, il dorea şi ea, işi dorea tot ce se intimplă. A fost singură prea mult, a trecut prin multe singură, iar acum nu
La atingerea ei Morgan s-a încordat şi i-a Îndepărtat mina.
- Nu eşti singura care are probleme, şopti el gutural. Nu am mai tăcut sex de atîta timp, încît cred că nu rezist dccit cincisprezece secunde. Trebuie să regindesc aspectele tactice ale problemei.
Bine că era întuneric, ca să fie relaxaţi, chiar zimbitori.
- Te uiţi la mine aşa cum priveşti o misiune militară?Să ştii că da. Trebuie să cuceresc teritorii, cum sînt aceste puncte de interes, spuse el şi îşi strecură mina lui mare prin decolteul tricoului ei, iar cînd atinse pe rînd stlrcurile deja întărite. le dezmierdă intens cu palma. Bo simţea excitaţia maximă doar la aceste atingeri, iar răspunsul trupului ci a fost imcdiaL Căldura senzaţiilor o pirjolea. Sînt dealuri şi crevase, murmură cl fi o sărută pe timplă, apoi degetele lui alunecară spre spate, unde s-au îndreptat spre fesele unduioase. Din nou Bo îşi arcui spatele, copleşită de extazul tactil. Inima ii bătea furtunos, glfiia necontrolat şi pielea resimţea plăcerea ca pe nişte şocuri electrice blinde, care-i străbăteau prin tot corpul. F.ra pregătită pentru el; de fapt, fusese pregătită de la primul sărut.
- Locuri strimte, interesante, zise el şi mina lui alunecă mai jos, degetele strecurindu-se intre pulpele ei. Două degete groase o penetrau; senzaţia pătrunderii lui era copleşitoare, îl apucă strlns de umerii enormi şi îşi înfipse unghiile în muşchii lui. Cind se mişca, se mişca rapid. F.ra incapabilă să se mai gindească la ceva. atita timp cît el făcea mişcările acelea accelerat.
Apoi degetele s-au retras, iar el a intors-o pe spate; după clteva secunde în care s-a simţit goală, fiindcă el nu mai era în ea. reuşi să-şi tragă sufletul puţin, amintindu-şi un lucru important, pe care-l împărtăşi cu el:
- Iau anticoncepţionale, il informă ca. Lua pastilele de mai mulţi aiu nu pentru prevenirea sarcinii, ci pentru că avea ciclurile neregulate.

- Bună afacere. Nu mi-ar plăcea să dau fuga urgent în oraş. ca să iau prezervative. Poate nu mă mai primeşti inapoi, glumi el.
Poate că aşa ar fi. Nu mai făcuse dragoste de ani buni. fiindcă în ziua următoare trăgea concluzia amară că sexul prosteşte femeia. Soluţia evidentă era să nu mai lase pe nimeni lîngă ca, chiar dacă era tentată - asta pînă la venirea lui Morgan.

După accst scurt schimb de replici el o sărută, iar ea işi inlănţui braţele pe după gitul lui şi se lăsă pradă tandrelor atin-geri după care tinjise îndelung. Voia să fie sărutată, cum voia să simtă din nou fiorii sexului vulcanic

.încet, dar sigur el se insinuă intre pulpele ei, de această dată ghidindu-şi penisul exact intre labiile ei delicate. Greutatea lui era plăcută, iar senzaţia pe care i-o produceau perii de pe piept, într-o frecare ritmată pe abdomenul şi sinii ci o înnebuneau de plăcere. Se mira că nu se simţise niciodată atit de copleşită şi excitată. El era mare, era periculos şi tocmai se pregătea să-i facă lucruri pe care ca le crezuse de domeniul trecutului. Totuşi, în miinile lui ajunsese de ta zero la zece, cu o viteză ameţitoare.
Experienţa aceasta era nouă: tăcea dragoste ca într-o campanie militară. Tacticile lut erau meticuloase, pe ea o făceau să uite de orice inhibiţii ar fi avut vreodată, iar el o copleşea cu plăcerea

carnală şi explora teritorii noi înainte ca ea să se recupereze

suficient cît să protesteze împotriva libertăţilor pe care cl şi le lua. încerca şi ca să-i răspundă în aedaşi mod, dar el nu primea nimic.

- Să nu mă atingi, ii ordonă el. cînd ca a încercat să i mingile penisul prin materialul boxerilor. Fitilul meu este atit de scurt că...
- Mie nu mi se pare scurt deloc, glumi ca.
- Pe acela păstrează-l pentru data viitoare.

Poate că da, poate că nu. Işi zise ea. Abil şi foarte delicat încercă să-i dea boxerii jos aşa că işi strecură degetele pe sub elasticul de la briu:

- Ce-ar fi să-i dai jos?
- Nu Încă

Refuzul lui o aţiţă şi mai mult, aşa că trase de ei în jos şi-i dezgoli o fesă. Cu alte mişcări abile, işi strecură piciorul prin elastic şt trase bine de boxeri pînă-t dădu jos. El rise.

- Lupţi murdar, ai? zise el rlzind. Trebuie să-ţi arăt cu ce înseamnă cu adevărat să lupţi murdar.

Într-o fracţiune de secundă Morgan o trase spre el. ii depărtă coapselc. şi ii puse picioarele pe umerii săi, apoi o abordă cu gura. Ea nici nu avu timp să protesteze, fiindcă reacţia a fost bruscă, intensă şi deplină. Se arcuia şi vibra odată cu mişcările limbii lui neobosite. (Îlfiia din ce în ce mai tare şi gemea, la început discret, apoi gutural, din ce în ce mai tînguitor, fiindcă tortura plăcută oferită de limba lui priccpută o scotea cu totul din fireseul pe care şi-l croise şi cu care fusese obişnuită. Stringea cearşaful în pumn. convinsă că Morgan ştie foarte bine ce face. Potopul de senzaţii erotice o învăluia din ce în ce mai mult şi era de neoprit, la fel cum limba şi buzele lui erau neoprite în a oferi plăcere. Bo îşi simţea muşchii vaginului incordindu-se. apoi rclaxindu-se, în ritmul impus de el. pînă ce ritmul devenise ameţitor, insuportabil pînă în momentul cînd simţi orgasmul ca pe un cataclism senzual. Torente de căldură o cuprindeau Ia interior, iar în final o topeau de-a binelea.

lava orgasmului s-a metamorfozat într-un ţipăt ascuţit, gutural şi aproape nefiresc. Plăcerea era supremă şi cu greu o indura. În toată deplinătatea ei. El pcrccpu momentul şi se ridică, apoi rapid o penetră, cît timp spasmele vaginale continuau să o răvăşească. Din nou scoase un ţipăt extaziat, de data aceasta delirul carnal fund mestecat cu o durere profundă, căci era foarte masiv şi II simţea cum o despică parcă. Doar că acest tumult de senzaţii intensificau plăcerea ritmică şi acaparatoare. Trebuia să se ţină de ceva, ca să nu fie luată pe sus de virtejul sexual al împlinirii ca femeie; işi încolăci picioarele pe talia lui şi strinse tare pulpele, parcă pentru a nu-i mai da drumul vreodată.

Probabil că erecţia lui nu a durat mai mult de ctncisprezcce secunde; Bo habar nu avea şi nici nu-i păsa. Nu conta dccit că amindoi erau prinşi în acest vortex senzual, căre i cutremura deopotrivă.
Cind totul s-a terminat, Morgan era la rindul lui epuizat şi , se lăsă greu pe trupul ei. pînă ce realiză că o sufocă, insă parcă erau lipiţi unul de celălalt, ca un monolit. Ce bine era. se gindi ea, în timp ce savura aroma pielii lui. acum un amestec de transpiraţie, testosteron şi fluide corporale.
- Rămii aşa puţin, ii zise ea. Îl simţea plăcut deasupra, în ea. Oare sexul a fost la fel înainte? Nu-şi mai amintea. Nu-şi amintea cînd fusese penetrată, posedată; nu permitea nimănui să o posede, totuşi ...Morgan asta făcuse, iar ea cunoscuse extazul. Plăcerea a fost totuşi reciprocă, pentru că şi ea l a posedat pe el.
Acum inimile lor reîncepeau să bată normal, iar Bo işi simţea trupul greu. dar relaxat. Morgan se sprijinea pe coate, ca să o elibereze de sub greutatea trupului lui, dar gusta buzele ei într-un fel care anunţa încă o repriză.
Nici vorbă, işi zise ea. Chiar dacă el era în stare, ea nu mai era. Voia să doarmă şi chiar asta tăcu, deşi el aprinse lampa. Îl studie şi-i văzu broboanele de sudoare pe faţă, părul răvăşit şi despărţit în şuviţe rebele, umede; acesta era tabloul superb ai triumfului sexual masculin. Era şi pentru ea un triumf: datorită ci avea Morgan acum chipul radiind de plăcere.
il trase spre ea şi-l sărută, dar remarcă o reţinere din partea lui.
- Ce s-a intimplat? întrebă ea.
Morgan rămase ca o statuie, împietrit. Bo intoarsc capul şi **o** văzu pe Tricks aşezată cuminte, cu botul pe pat, privindu-i pe amindoi cu ochi acuzatori. Acuzaţia il viza mai mult pe Morgan, fiindcă pe stăpina ci nu o mai văzuse facind aşa ceva pînă atunci

Fir-ar să tic, zise el şi se răsuci pe spate, cu ochii în tavan. Cred că nu mai reuşesc cu să am vreo crccţic în viaţa mea

.CAPITOLUL 19

Din fericire. Morgan se înşelase în această privinţă. Bo dormea goală-puşcă în braţele lui. cu capul pe umărul lui şi picioarele înlănţuite cu picioarele lui. Pilota căzuse de pe pat, dar ci nu-i era frig, fiindcă dormea lîngă un cuptor ambulant. II minglie pe piept şi dezmierdă delicat covorul pluşat al perilor, apoi cicatricea încă nevindecată complet, dar şi curbele adinei ale pectoralilor. Cobori lent. premeditat, spre zona pubiană, dens acoperită cu peri şi privi atentă penisul şi testiculele lui Morgan. Interesante fiinţe slnt bărbaţii, se gîndi ca somnoroasă, pentru că au totul la vedere. În afară, dar toate necesită permanent poziţionări. Oare cum reuşesc să stea pe scaun?

Pcnsiul lui zvicni uşor. iar ca II examină interesată, zimbind. În citeva secunde organul începu să se amplifice În circumferinţă. dar şi în lungime, moment în care Morgan se trezi. II văzu că o priveşte atent.

- Bună dimineaţa, zise ea şi îşi puse la loc capul pe umărul lui.
- Neaţa. Vocea lui matinală era întotdeauna profundă, mai groasă ca de obicei.O minglie pe spatele gol. Mamă. Îmi place veşmintul tău. Ar trebui să-l porţi mai des.
- tl port În fiecare zi, se pronunţă ea.
- Mda, numai că-I acoperi cu alte straturi care nu-mi plac. Chiar clnd erau în mijlocul conversaţiei, apăru Tricks, cu aceeaşi postură ca seara trecută. Fir-ar să fie! Dc ce se uită aşa la mine?
- Pentru că a trecut de mult ora ei de masă.

Morgan coborî din pat. o mingiie pe cap pe Tricks şi intră Bo realiză că şi ea are nevoie de baie, dar a ci era temporar ocupată. Mă rog. işi zise ea. *merg să fac baie în camera lui.* Ajunsă aici. Bo remarcă teritoriul marcat de el prin mirosul, hainele, obiectele de toaletă, pistolul lăsat neglijent pe noptieră, apoi aburul de testosteron în exces.

După ce s-a spălat şi s-a imbrăcat, a scos-o la plimbare pe Tricks, apoi i-a dat să mănince şi. pînă ce Morgan a coborit, Bo işi savura cafeaua, Tricks era sătulă şi bucuroasă, intinsă sub masă. Bo admiră îndeaproape barba de o zi a lui Morgan, cînd ei veni să o sărute. Se simţea în largul ei în preajma lui, adora prezenţa lui. atingerile lui. sărutările apăsate. Işi aminti de zilele cînd se lupta să nu se lase atrasă de el. dar ciştigasc. lupta s-a terminat. Sau a pierdut, sau ambele. Nici că-i păsa, nu astăzi.

- Vrei să faci ceva deosebit azi? o întrebă el.
- Nu trebuie să te porţi cu mănuşi cu mine, spuse ea. devenind bănuitoare. Nu era obişnuită cu grija cuiva şi nu era deloc fragilă, nici în pericol să se sfărime.
- Eşti femeia cel mai greu de curtat.

Curte? Bo cintârea cuvintele lui. De ce ar încerca să o curteze u? Noaptea trecută obţinuse ce şi-a dorit. Doar de aceea faci curte unei

femei, nu? Ca să faci sex cu ea. Dacă luai sensul clasic al expresiei, atunci trebuia să se concentreze pe viitor mai mult - totuşi acum nu era momentul să se gindească la asta, fiindcă

- Mi ai spălat rufele, spuse ea.
- Vezi ce spuneam? Clte femei cunoşti tu să considere că •am tăcut curte dacă ţi-am spălat rufele?
- Probabil majoritatea lor. Spălatul rufelor e o caznă mare.
- Bine. atunci urcă la tine şi amncă tot ce vrei să bagi la spălat. Mă ocup imediat.
- Deocamdată mă gindesc la micul dejun, zise ca rizind. Ce ai vrea să mănînci?

Ieri Bo luase o decizie importantă. A învăţat că nu se poate izola de viaţă şi de lucrurilc nocivc; nu Ic putea prevedea şi nu se putea pregăti pentru ele; putea doar să trăiască. Poate nu avea nici un viitor cu Morgan, dar avea momentul acum şi era suficient. Se simţea liberă. Liberă să facă orice doreşte, să se îmbrace aşa cum ii place, era liberă *sd vrea.* Pentru ca fusese o tortură pină atunci faptul că dorea, dar îşi refuza multe. Dorinţa şi putinţa de a satisface tot ce ţi doreşti era ceva senzaţional.

Noaptea au mai făcut dragoste de două ori; Morgan era formidabil ca amant, conccntrat. disciplinat, iar pentru ea era excelent. Acum simţea o uşoară usturime, dar era relaxată. Nu mai conta dacă pentru el era doar sex, fiindcă lucrurile nu se puteau schimba oricum. Miine poate va fi altceva, dar azi era azi.

După ce au luat micul dejun şi au strins totul de pe masă, Bo a urcat, pe urmă a făcut exact ce i-a cerut eL a început să-i arunce de pe scară toate articolele de îmbrăcăminte care trebuiau puse la spălat. Între timp ca schimbă aşternuturile de pe pat. pe care i le aruncă peste balustradă, complet amuzată. Tricks alerga şi lătra, crczînd că asta era o joacă. Toată lumea se distra, aşa că se distra şi ea.

Mai tîrziu s-a apucat să lucreze la un proiect tehnic, dar nu era deloc pusă pe treabă. Era prima dată cînd nu se putea concentra, aşa că decise să-şi ia o zi liberă. în care să nu facă absolut nimic. .Să se relaxeze doar. rcflcctind sau nu la noaptea trecută. Trebuia să se bucure de viaţă aşa cum este ea. Dar ce putea să facă?

Tricks ii dădu răspunsul. Se repezi la uşă şi aşteptă parcă să o deschidă cineva, iar ea să ţişnească afară. Morgan luă cheile casei, rnobdul şi au plecat.

Era o zi frumoasă, numai bună pentru plimbare, cerul era senin, totul era verde şi înmiresmat, păsărelele cintau În copaci. Pentru prima dală remarcă zgomotele dui natură. Tricks alerga ca o nebună, albinele şi alte insecte biziiau de zor printre flori, păsările scoteau triluri care anunţau că îşi comunică perma-

Morgan o luă de mină.

- Nu ştiu cum să mă relaxez, mărturisi ea după citeva sute de metri în plimbare. Am senzaţia că ar trebui să fac ceva.

helicopterului sau al avionului era ceva extrem de uşor. Poate în

himca lui era: nu într-a ei. În lumea ei oamenii conduc maşini.
El işi inlânţui degetele cu ale ci. Senzaţia era...confortabilă.

- Ai muncit pe brinci de cînd te-ai mutat aici şi te-ai îngropat cu totul. Asta cerc curaj, dar am observat că nu eşti genul care să stea să vegeteze în faţa televizorului.
- Aş înnebuni imediat.
- Nici eu nu sînt genul de inchis în casă. îmi place sa pescuiesc. dar nu prea am cum în prezent. Ştiai că bondarii nu pot lă zboare pe temperaturi mici? Au o problemă cu încălzirea articulaţiilor aripdor, care durează citeva secunde.
- De unde ştii tu lucrurile astea despre aerodinamica bondarilor?
- Au fost mai multe lucruri interesante pe care le am reţinut de la şcoala de pilotaj.

Bo prelucra informaţia şi deduse că era pilot.

- Pc ce ai zburat?
- Pc hclicopterc şi pe avioanc'micu îmi place să zbor. dar mai mult agreez activitâţile pe apă. Vorbise de parcă pilotajul

De la hun început a bănuit că Morgan navighează în ape adinei, după experienţele dramatice avute. Acum nu mai voia să pună nici o întrebare, nici să aştepte răspunsuri. Se simţea zen şi prefera această atitudine. Voia să-l cunoască mult mai bine, aşa că intră în lumea plăcerilor lui.

- Unde mergi la pescuit?
- Pe Potomac, cînd revin acasă din misiuni. De două ori pe an plec În Florida, ca să pescuiesc la mare adincime, în lacuri. Nu pot spune că am mult timp pentru mine, fiindcă atunci cînd nu avem misiuni, ne pregătim fizic, insă cu tot mă strecor şi plec cu barca.
- Ce barcă ai?
- O vechitură, barcă de pescuit, pe nume *Rechinul*. Cind voi putea să mă amestec din nou printre oameni, poate mergem împreună la pescuit.
- Eu nu mă pricep deloc Ia pescuit, nici nu am încercat, dar imi place apa. Bo era entuziasmată că el face planuri pentru viitor.
- Aşa este, ştiu că eşti înotătoare. Nu prea ai unde să înoţi în zonă. nu-i aşa?

- Mai mult dccit ai crede, zise ea. gindindu-se la lacul ascuns, unde o ducea pe Tricks vara.
- Da? Unde?
- O să-ţi arăt mai tirziu. lacul va fi o surpriză plăcută, dar poate pentru un picnic. Se putea inota acolo, deşi apa era foarte rece pini şi vara. Ţricks adora să înoate. Asta fiindcă nu a văzut nici un şarpe în apă; altminteri nu ar mai fi intrat vreodată.

Ho avea în minte picnicul, aşa a) pregăti nişte sandvişuri, luă o geantă frigorifică plină cu sticle de apă, prăjituri Oreo şi zise.

- Hai să încărcăm asta în jeep.
- Mergem atît de mult. încît avem nevoie de provizii? întrebă el, privind geanta frigorifică.
- Vreau să mincăm cînd ajungem acolo. Bineînţeles că au luat şi mincare pentru Tricks, precum şi jucăriile şi păturica ei. Ştiind că Tricks va insista să stea pe scunul din dreapta, Bo ii dădu lui Morgan cheile maşinii. Tu conduci, eu stau în spate.
- Tricks a ciştigat din nou. zise el surizind.
- Si fii sigur.

Drumul pină la lac era destul de greu. adică pe anumite secţiuni *se* conducea dificil, din cauza gropilor, dar pentru Morgan era floare la ureche, fiindcă obişnuia să conducă pe tot felul de drumuri, din diferite părţi ale lumii.

După vreo jumătate de oră de condus, cînd au coborit panta abruptă a unui deal, în vale se vedea maiestuos lacul. De jur împrejurul lui copaci de toate înălţimile şi coloraturile se întindeau ca o pădure prelungă, verde şi răcoroasă.

- Apă, zise Morgan, răsuilind uşurat, de cum au oprit maşina ţi au coborit. Nu mi-ai spus de lacul acesta.
- Apa e foarte rece, aşa că mai aştept două săptămini pină o voi încerca.

Morgan părea decis să o inccrcc.

- Să nu zici că nu te-am avertizat, il admonestă ea. O să-ţi ingheţe fundul, dar tu decizi. Bo avea de gind să stea pe pătură, la soare, aşa că-l lăsă să-şi facă plăcerea. Văzind că e rost de intrat în apă, Tricks începu să latre încurajator. După ce au aşternut pătura şi au scos toate coşurile cu mincare şi restul, Bo scoase două prosoape mart, pe care le împături şi Ic aşeză într-un colţ.
- Ai ştiut că voi mtra în apă, zise el zimbind. I se citea bucuria pe chip.
- Bănuiam doar.

- Sint şerpi? întrebă el. În timp ce-şi scotea cămaşa.Nu am văzut aşa ceva niciodată.
- Vieţuitoare subacvatice?
- Nu te duce prea aproape de partea sudică, e cam riscant acolo, zise ea şi făcu o pauză. Ştiu că există broaşte ţestoase, aşa că fereşte-şi părţile ataşate de corp. spuse ea şi rise.
Morgan îşi scoase blugii, dar rămase cu boxerii. Părea dintr-o dată înviorat. Însufleţit de întinderea apei în care se pregătea să intre. Bucuria îi făcea ochii strălucitori şi era ca un adolescent în prima lui zi la mare.
- O să am mare grijă de părţile ataşate, aşa că nu voi înota dezbrăcat.
- Să nu te duci prea departe. Dacă nu mai poţi să înoţi, stri- gă-mă, să vin să te ajut. adăugă ea.
- Iubito, niciodată nu mi-ar trece prin gînd să-ţi rişti viaţa, ca să o salvezi pe a mea.
Morgan sări în apă şi începu să se depărteze, urmat, desigur de Tricks. Tricks obişnuia să înoate aproape de Bo, mai mult ca măsură de precauţie, fiindcă acest cline simţea cînd stăpina lui obosea şi o îndemna cu botul să se retragă spre mal. Acum făcu la fel cu Morgan, cînd ¡1 văzu că se depărtează cu viteză prea mare. înotă cît mai aproape de el. apoi se duse şi se băgă cu corpul sub braţul lui. indicînd că trebuia să o urmeze.
Morgan s-a pus la mintea ci. după ce a înţeles care era mesajul. Înotă cu ca spre mal. iar cînd ajunse aici. Bo ii întîm- pină pe amindoi. mai liniştită deja.
- Am fost „salvat”, ii spuse el. Acum crezi că mă mai lasă să fac o tură înot? întrebă curios Morgan.

CAPITOLUL 20

înainte ca Bo să răspundă, Tricks îţi aminti că a lăsat mingea de tenis în apă, aşa că a sărit imediat în lac.
Bo strigă după ca, să se întoarcă, pentru că apa i se părea foarte rece. dar Morgan o prinse de mină şi zise:
- Las-o să înoate. Parc în regulă. Dacă obosește, merg cu după ea. A mai făcut aşa vreodată?
- Da. Cînd avea patru luni. Am sărit în apă. iar ea s-a speriat şi a sărit după mine. înota de parcă se născuse în apă.
- Păi cred că şi-a zis: Mama e în apă, dacă se îneacă. sini pierdută.
- Să ştii că la asta s-a gîndit, comentă Bo. Nu ştiu ce o fi în După ce a adu» mingea la mal, Tricks a ieşit, s-a scuturat de dteva ori, i-a împroşcat pe amindoi, apoi s-a liniştit.
Morgan îşi dorea să mai înoate. dar se temea că Tricks va sări din nou după el. Aşa că rămase pe uscat, iar Bo il studie admirativ; mai dcscopcri şi alte cicatrici, în afara ultimei, cea mai vizibilă şi greu de suportat. Avea una pe omoplatul sting, una pe coapsa stingă, aceasta

arâtind de parcă ar fi fost tirit pe o suprafaţă rugoasă şi mai multe pe spate, probabil de la ricoşeuri de gloanţe.
Bo râmase cu privirea lipită de boxerii lui uzi. mulaţi pe coapse şi pe posterior. Îţi lăsa gura apă, indiferent la ce parte a corpului lui te uitai, se gîndi ca. Acum realiză că Morgan pusese carne pe el, mai degrabă muşchi, în comparaţie cu prima zi dnd l-a văzut venind. Avea un trup de războinic. L-a vă/ut în acţiune de citcva ori. prima dată a experimentat pe propria-i piele forţa muşchilor şi reacţia lui. atunci cînd a vrut să o sugrume, fiindcă s-a speriat de ca. Căutase să se controlcze, să-şi păstreze firea, altminteri ar fi slişiat orice inamic îi cădea în mîini.
- Ai fost extrem de prudent, de cînd ai a;uns la noi, nu-i aşa? Adică la interior fierbi, dar la suprafaţă nu. Cred că mergi pe sirmă atunci dnd eşti în misiune
- În mare parte nu, pentru că sînt cu colegi, care fac acclaşi lucru. Asta mi-e meseria. Cînd sînt în lumea reală, mă pot adapta lără probleme - cu excepţia acelui moment cînd m-ai trezit brusc. îmi pare râu. dacă te-am speriat.
- Parcă spuneai că vrei să mai înoţi? îi aminti ea. Eu pot să o ţin pe Tricks. ca să nu te deranjeze.
- Da. cred că mi-ar plăcea să mai înot puţin.
- Cit de mult înotai înainte?
- Păi făceam cam cincisprezece mile. Cum spuneam, noi ne antrenăm pînă la epuizare.
Cincisprezecc...mile? Adică putea să înoate pe o distanţă mai marc decît drumul de la ea pînă în Hamrickville? se gîndi ea. apoi spuse tare:
- Da, acum înţeleg cum pentru tine două mile înot sînt o dezamăgire.
- Da, primele două mile sînt o distracţie, dar după zece mile nu mai e distractiv şi devine muncă silnică.
Bo o chemă pe Tricks şi o ţinu de lesă. pînă ce Morgan a sărit şi a parcurs deja o bună distanţă înot. A luat-o lîngă ea şi au stat amindouă pe păturică, pînă ce soarele a ajuns deasupra capului şi atunci Bo şi-a pus prosopul pe cap. ca să se protejeze de dogoarea lui.
Morgan se vedea cum inoată lent spre mal. iar cînd îl văzu pe uscat, merse să-l şteargă pe păr şi pe spate.

- Mulţumesc, zise el. Apoi se duse să se îmbrace, iar în cele citeva minute în care Morgan îşi dădu jos boxerii şi se imbrica. Bo ii admira trupul sculptat şi musculatura impresionanţi. îşi amintea mingîierile lui, în timp ce o penetra, iăcindu-şi loc. apoi ieşind din corpul ei. Au făcut sex; nimic mai mult. Fără promisiuni, oricit de vagi.
Morgan se întinse pe pătură, cu miinile îndoite la ceată şi privi cerul

- Doamne, ce bine a fost.
Bo scoase două beri din cutia frigorifică şi-i dădu una lui
- Poftim, sărbătoreşte cu o bere. Vrei un sandviş?
- Poate două, zise el şi se ridică, luă cele două cutii de berc din mina ci şi Ic desfăcu, iar ea scoase sandvişurile. I)upă ce bău cu poftă, rămase cu picioarele îndoite şi cu mîinile pe gcnunchi. Privea lacul, iar Bo se uita la el şi-i admira chipul, dar şi corpul atrăgător. Se apucă să-i pregătească lui Tricks bolul cu mineare, iar la auzul căderii bobiţelor în vasul metalic Tricks se trezi din moţăit şi veni nerăbdătoare să mănince.
Mîncarca are întotdeauna gust bun la picnic, se gîndea Bo, chiar dacă e vorba doar de un sandviş şi o bere rece. Să fie şi contribuţia soarelui, a aerului curat, sau pacea şi liniştea locului acesta; papilele ei deveniseră foarte sensibile şi foarte uşor de satisfăcut, il avea pe Morgan, o avea pe Tricks - deocamdată, astăzi
După ce termină de mlncat şi de băut, Bo se lungi pe pătură iu aceeaşi poziţie ca Morgan, cu braţele la ccafă şi oftă mulţumită.

- Am profitat de tine noaptea trecută? o întrebă el dominator, iar ea deschise ochii şi-l studie. Şi el o privea cu atenţie, iar ea se gîndea ce să răspundă, cu toate că nu se putea decide.Aş fi putut să spun nu. dacă aş fi vrut. Dar nu am vrut. zise ca şi căscă.
- Cam aşa mă gîndcam şi eu că a fost. dar voiam să fiu sigur.
- Nu vreau să te mint; ieri a fost un coşmar. Fram supărată, eram îndureratâ....
- îndureratâ? se mirâ el.

Bo nu dorea să-i explice prea mult; că de fapt suferea pentru căderea barierelor ei şi pentru faptul că realizase cum nu va putea niciodată să o protejeze suficient pe Tricks.

- În mintea mea ea era moartă. Chiar cînd am văzut că nu este. mi-a fost greu să trec peste asta. Un minut...preţ de un minut am fost În iad. Dar...dar plinsul nu m-a transformat într-o plingăcioasă. Dacă şi tu te-ai simţit bine noaptea trecută, atunci e foarte bine.

El întinse mina şi o mingiie pe gleznă.

- Niciodată nu m-am gîndit că eşti o plingăcioasă. doar că nu am înţeles cum gîndesc femeile şi atunci am întrezărit posibilitatea ca...drace, nu pot vorbi coerent. Dacă noaptea trecută a fost în regulă pentru tine, atunci e bine.
- Sînt bine. Sînt mai mult declt bine, spuse ea, atingîndu-l pe umăr. Cînd ai mai fost nesigur cu o femeie? îl întrebă ea. Să ştii că te am văzut cum acţionezi de cînd ai venit aici.
- Se parc că nu pot ascunde nimic de tine, nu? întrebă d deloc îngrijorat, ba dimpotrivă, foarte relaxat şi mulţumit, în timp ce o mingiia pe coapsă.
- Atunci de ce m-ai întrebat?
- Am vrut doar să te las să crezi că ai avut controlul chiar şi foarte puţin timp, spuse el, apoi izbucni în ris, iar ea il ciupi. Au!
- Ai meritat-o. Bo închise ochii, mulţumită şi ea de pacea care plana acolo, iar prezenţa lui o lăcea să se relaxeze, astfel că se simţea în siguranţă datorită lui. il atinse cu mina ţi adormi lîngă el. *Morgan nu voia să se mişte, nici* să o *trezească pe Bo.* aşa că se ridică doar puţin, cît să poată sorbi puţină berc. Trecu în revistă viaţa lui. misiunile la care participa, pericolele iminente care-l păşteau tot timpul. Se gîndea că nu vrea să o pună în pericol pe Bo, orice s-ar intimpla.

O privi cum doarme, cu mina pe el. Se panică de reacţia inimii, care începu să bală puternic. Îşi aminti că i-a spus lui Kyle că e indrăgostit de ca şi poate era adevărat. Nu era sigur că ştie ce înseamnă dragostea. O plăcea foarte mult. desigur, mai mult decît pe oricare altă femeie. Fusese logodit, dar nu îndrăgostii. S-a simţit chiar eliberat atunci cînd lucrurile au luat-o razna. Totuşi, nu era născut ieri şi nu-şi petrecuse mult timp glndindu-se ce nu a mers bine sau ce-şi dorea de la o femeie, sau dacă va dori vreodată să-şi petreacă toată viaţa cu o femeie.

Participarea la misiuni cu echipele speciale ii aducea bani şi

adrenalină, dar şi un scop: avea compania feminină cînd dorea, iar de sex avea parte la fel. cînd dorea. Dacă-l întreba cineva, ar fi recunoscut că nu era o viaţă grea pentru un bărbat.
Doar că acum era vorba de Bo şi chiar conta. Dacă voia sex. voia să-l facă doar cu ea. Dacă dorea companie, o dorea pe a ei. Îi plăcea rutina ei casnică şi felul simplu în care trăia ca. Nu reacţiona dramatic, îşi păstra firea şi făcea faţă cu brio. De accca a fost impresionat cînd a văzut cît de devastată a fost ea pentru faptul că aproape a pierdut-o pe Tricks. Ar fi făcut orice, doar ca să-i şteargă tristeţea de pe faţă. Nu era sigur că nu-l va da jos din patul ci, dat fiind că se străduise mult să-l ţină la distanţă. Practic ca s-a lipit de el atit de bine.
În ordine, se va descurca cl şi cu asta - atita timp cît o va avea şi azi.
A7.i...ceva era diferit azi. Era mai moale, mai relaxată, mai mulţumită. Dacă motivul era noaptea trecută, atunci va avea grijă să păstreze mulţumirea acolo, doar ci ego-ul său nu era destul de mare ca să-i permită să presupună că scula lui era un remediu magic. Orice se petrecea cu ea. era ceva la care a ajuns prin propride-i forte.
Altceva: nu voia să vorbească despre cele petrecute noaptea trecută. Nici nu revizuite detaliile picante. După experienţa lui. femeile fac asta adeseori ţi el înnebunea. Regulatul înseamnă regulat. PuncL Bo nu era aţa; nu a deschis acest subiect, de aceea el s-a văzut obaligat să-l abordeze.
Poate că însemna ceva. Nu se grăbea să descifreze misterul Spera că mai are timp. Nu avea vcţti de la Axei, cu excepţia acelei scrisori, pe care nu se aştepta să o primească. Nu ţtia de ce se aţteaptă atit de mult ţi nu se miţcă nimeni. Ei nu se vor miţea pînă cînd nu va trebui să se mişte.
Dacă miine primea un telefon de la Axei şi afla că a fost pusi capcana şi ticălosul a fost prins, iar el trebuia să revină la sediu foarte curind? Era prima dată cînd nu voia să plece. Voia să mai aibă ceva timp cu Bo.
Dacă Axei ştia, ar 6 luat foc. tn ciuda argumentelor logice pentru care I a trimis pe Morgan să se recupereze acasă la Bo, în principiu tăcuse asta din răutate. Aşa era Axei. Rău ţi imatur, răzbunător pe oricine, dacă el considera că acea persoană i se împotriveşte. Aceste lucruri cintărcau greu ţi de aceea era un excelent profesionist, loial patologic al „oamenilor .. săi. Nu l-ar fi trimis pe Morgan aici. dacă ar fi avut indoiala că preţul ar fi viata unui lider de echipă.
Aceste ginduri il speriau pe Morgan. Ar fi dispus să plece din echipele speciale, ca şi fie cu Bo? Va fi nevoit şi facă asta? Unii dintre liderii de echipă erau căsătoriţi ţi se descurcau.

Alţii au ţi divorţat, dar nu Îi se intintplă asta şi oamenilor care au alte slujbe?
Bine. la naiba de două ori. chiar se gindea la ce se gindeşte?
O privi cum doarme, relaxată. Dacă acum ea s-ar trezi şi ar deschide ochii, cl ar şti cum ar reacţiona. Ar dezbrăca t) Într-o secundă, iar Tricks probabil s-ar uita iar la ci cu reproş.
Fir-ar să fie! Trebuia să ia o hotărirc importantă: a spus adevărul despre planul lui Axei de a-l folosi drept momeală, iar asta ar reprezenta un real pericol aici. sau spera că niciodată nu se va ajunge la asta? Ultima opţiune era cea mai uşoară, dar probabil şi cea mai stupidă.
Acum mingea era la el şi trebuia să o joace.

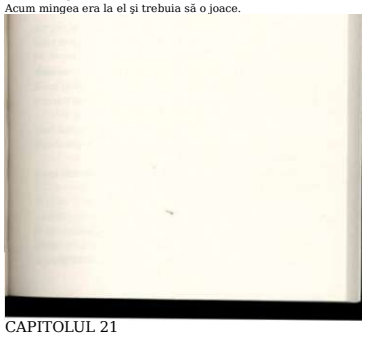

CAPITOLUL 21

Bo se trezi relaxată şi se intinse de plăcere, scoase un geamăt senzual, apoi se ridică şi căută o sticlă cu apă în geanta frigorifică. Desfăcu sticla, hău puţin, apoi ii întrebă pe Morgan, care stătea intins pe spate, cu braţele la ceafă:
- Cit am dormit?
- Cam o oră. Morgan zimbi amuzat şi-i spuse: Nu sforăi şi nu am văzut să-ti curgă balele, dar nu ştiu dacă pol exclude acest amănunt.
- Tuturor oamenilor le mai curg balele, replică ea şi mai hău puţină apă. Tü sforăi? il întrebă ca şi puse puţină apă în bolul lui Tricks. Aceasta veni degrabă, fiindcă era înşelată.
- Depinde O mingiie pe Tricks. Dacă sînt într-o misiune, probabil nu. penlru că nu dorm adine. Dar cînd ajung acasă, după ce am

schimbat mai multe fusuri orare şi nu mai şliu ce zi este, în mod

sigur sforăi.

- Da. Presupun că e periculos să sforăi cînd eşti În misiune Bo realiza de-abia acum cît de importante sînt aceste detalii pur umane, care i-ar pune viaţa în pericol.
- Depinde unde slntem. Uneori sintem în siguranţă într-o casă din oraş. iar aici nu contează că sforăi.
- Poţi să-mi spui ce faci?
- Parţial. Majoritatea misiunilor sînt clasificate, secrete Morgan privi în depărtare, spre lac, parcă gîndindu-se ce să spună, cît de mult *poate* să spună. Sint liderul unei echipe de operaţiuni speciale, mai exact echipa de ofensivă globală- sinlem trimişi oriunde este nevoie de noi. fie că e vorba de ceva legal sau nu. de aceea misiunea este secretă. Citeodată trebuie să dezamorsăm o situaţie încurcată, sau să scoatem din mijlocul acţiunii un jucător important, chestii de-astea. Să nu incerci să cauţi pe Google nimic din ce-ţi spun cu acum - şi tu şi eu am da de belea. Cel mai mult tu.
- Promit. Nu-l mai întrebă ce presupune să „scoată pe cineva din acţiune", pentru că bănuia vag, dar nici nu intenţiona să apeleze la Google în legătură cu cchipclc de ofensivă globală.

Asta era viaţa lui, în care cel mai neînsemnat lucru putea să declanşeze acţiuni şi rcacţii extreme. N'u-şi putea imagina presiunea şi stresul, deşi cinc activa în asta era dependent de adrenalină, adică bărbatul de Ungă ca era un reprezentant. Ca să testeze teoria, Întrebă:

- Tu sari din avioane?
- Trebuie. Nu este preferinţa mea.

Se mai linişti; mereu s-a întrebat ce declic mental îi împinge pe oameni să se arunce cu paraşuta de plăcere. Se gindi la altceva.

- Pui explozibile?
- Avem un expert care se ocupă de asta, dar ştiu şi eu s-o fac.
- Mergi pe motociclctă?
- Asta nuî Nenorocirile alea te omoară!
- Şi celelalte nenorociri nu? izbucni ea. Uiţi de ce te afii aici?
- Depinde cum te-ai obişnuit, spuse el şi se scărpină la nas. Dacă vrei să afli dacă-mi place acţiunea, răspunsul este: Într-o oarecare măsură. Poate fi foarte distractiv să tragi şuturi în fund şi să provoci explozii. Cel mai mult imi place atunci cînd ştiu că lucrul pe cârcel fac aduce o schimbare, dar inu plac şi alte lucruri din timpul misiunilor, fotul funcţionează ceas. Mincarca. Ştiai că avem tea mai bună mincarc nocivă?
- Apropo de mîncarea nocivă, avem biscuiţi Oreo.
- Adu-i aici, zise cL

Bo scoase pachctul şi foşnetul metalic al ambalajului atrase atenţia lui Tricks, desigur. Bo o refuza categoric, oferindu-i o recompensă pentru cîini. Morgan mincă vreo trei biscuiţi, apoi bău berea şi zise:
- Trebuie să stăm de vorbă.

Tonul şi expresia feţei lui i-au provocat o nelinişte, aşa că preferă să se uite la biscuitul din mină, ca să-şi ascundă reacţia. Din experienţa trecută, conversaţiile care încep aşa nu sînt niciodată de bun augur. Aşa i-a comunicat fostul ei soţ că are nevoie de mai mult dccit ii poate oferi ca. aşa vreo doi taţi vitregi şi-au luat la revedere, aşa şi-a anunţat mama ei prima recăsătorire.
Probabil acum Morgan ii va spune să nu se ataşeze prea mult, că tot ce aveau era temporar şi el se va întoarce la nemaipomenita lui slujbă cînd va veni timpul. Ştia asta, dar nu dorea să audă că-i spune: „Ne-am distrat bine împreună iubito, dar
- Ba nu trebuie, i-o tăie ea. Am priceput.
- Crede-mă, mormăi el. Nu ai priceput.
- Nu urmează partea în care-mi spui că mă părăseşti...
- Vreau să...
- ...şi asta c foarte bine, pentru că nu vreau să aud nimic!

Bo. Tac

LTonul lui o făcu să-l privească atent, cu o rezervă se sentiment. dar el o luă pe după ceafă şi o sărută năvalnic, flămind, necontrolat. La inceput ea nu-i răspunse, dar el o trase spre el şi o imobiliză cu pulpele. O mai sărută la fel de insistent, pînă ce smulse de la ea pruna reacţie: măcar ii accepta buzele. Dclicat îşi strecură degetele pe sub tricoul ei şi-i dezmierdă sfircunle, care se întăriră obraznic. Plăceri tulburătoare ii reveneau În memorie lui Bo, exact În locul pe care el îl viza cu manevrele abile.
Ar li vrut să-l atingă şi ea. pentru că il simţea cum insistă cu erecţia între pulpele ei. Totuşi, aştepta, fapt care ii provoca
0 plăcere perversă, mai ales că foamea sexuală o atiţa puternic acum. Aştepta pină ce ştia că va veni momentul în care vor atinge orgasmul simultan şi atunci plăcerea se transforma într-o binecuvintare.
Gura lui era neliniştită, dar ea reuşi să se dezlipească şi să-i şoptească:
- Nu-mi spune mie să tac.
- Dacă-ţi spun, mai vrei să mă muști?
- Să fii sigur.
- Taci, spuse el hotărit.

Acrul se incinscsc atit de mult intre ei, incit parcă ieşeau scintci. Bo ii muşcă, apoi rise şi se răsuci pe spate. Cum tricoul
1 se ridicase, Morgan nu mai zăbovi şi incepu să-i lîngă sfircul. Cu ochii închişi Bo incepu să plutească, fermecată de senzaţia delicioasă

pe care o resimţea. Morgan îşi strecură mîna printre picioarele ei şi

ii masă cu podul palmei clitorisul, prin materialul pantalonului. Bo lâcu ochii mari, fixînd cu privirea cerul, dar se concentra pe ce-i simte trupul şi ce face eL Simţea orgasmul aproape, apoi s-a pronunţat cu voce tare. după care U Îi avut.
Răpusă de manevrele lui subtile, dar experte, Bo rămase inertă, în timp ce Morgan ii trase pantalonii în jos şi se instală la poarta primitoare, umedă şi foarte pregătită. CAI mişcări lente, precise o pătrunse suficient cît să-i smulgă un geamăt, apoi un altul. în ritmul mişcărilor lui ascendente, tot mai rapide.
După doar două minute Bo resimţi un nou orgasm, iar el cjaculă. apoi se lăsă cu toată greutatea peste ea. După zece secunde se ridică pe coate, dar îşi rezemă fruntea pe pieptul ei.
- Mă omori, ti spuse cL Bo.
Oare a fost bine? se întreba e3 ameţită de beţia plăcerii. Il mingiie pe spate şi a rămas lipită de eL Au trecut minute bune pină ce s-au decis să se curețe cu nişte şerveţele umede, apoi s-au îmbrăcat şi Morgan o cuprinse în braţe şi-i zise:
- Acum vom vorbi. Vreau să-ţi spun ceva serios, legat de prezenţa mea aici.
- O să-mi placă?
- Probabil că nu. Dar, dacă noi doi vom continua ce facem acum. atunci trebuie să fiu cinstit cu tine. Poate vei dori să-mi tragi un şut şi să mă dai afară, dar trebuie să risc.
În regulă; bine că nu se punea problema de nu-te-le- ga-prea-mult-de-mine-fiindcă-sînt-cu un-picior afa- ră-pe-uşă. Bo se intreba despre ce o fi vorba, în acelaşi timp intuind că era ceva legat de Axei.
- Ia naiba! Ştiam că trebuia să fiu mai precaută în privinţa lui Axei. El este amestecat, nu?
- În cea mai marc parte, da. Am şi cu responsabilităţile melc. Uite cum stă treaba: ce ţi-a spus el este corect, cît priveşte. ..
- Dar. fund Axei nu a mers prea mult pe calea adevărului, exact? Gnd venea vorba de Axei, mintea ei o lua razna şi exploda. Ştia că nu trebuie să aibă incrcdcre în el.
- Arc alte priorităţi, zise Axei şi ele sînt extrme de importante. Cred că din răutate m-a trimis la tine, că aşa este Axei. A avut şi alte criterii după care tea ales pe tine, cum ar fi izolarea oraşului, populaţia redusă numeric, implicit o uşoară observare a oricărui necunoscut, distanţa relativ scurtă faţă de D.C El a pus o capcană.
Bo înţelese rapid cum stau lucrurile. Era inteligentă şi cu un ascuţit spirit de observaţie, iar acum toate informaţiile puteau fi puse cap la cap. La început Axei a convins-o cu argumentul suprem: banii. Pe urmă ea a făcut conexiunile logice cu ce i-**a**

spus cl. Logica mergea mai profund, existind probabilitatea ca organizaţia lor să (ie compromisă chiar din interior. Ar li trebuit şi (ie mai suspicioasă. Urmi o întrebare importantă:

- E posibil ca oamenii din oraş să (ie în pericol sau răniţi?

Exact asta o îngrijora pe ca, iar acum înţelegea cît de naivă a fost cînd l-a crezut pe Axei, care a răspuns că nu. Oraşul şi oamenii de aici erau responsabilitatea ci. Unii erau chiar prieteni cu ca. Dacă unul din ci păţea ceva. nu ştia dacă ar putea să treacă peste asta. Pe de altă parte, aprccia că Morgan era sincer şi-i spune adevărul, Ca o ironie, înainte se temea că cl vrea să plece, iar acum era posibil ca ea să-l *oblige* să plcce. îl va asculta. înainte să ia o hotărirc. Circumstanţele trebuiau cintăritc foarte bine.

- Ce bănuiesc cu? Aproape deloc. Dar orice este posibil. Nu ştim cu ce ne confruntăm. Idcca era să mă ascund într-un loc sigur, dar nu inaccesibil, să las să transpire informaţia că îmi voi recupera memoria şi asta să-i îndemne pe nenorociţi şi facă o mişcare greşită - dar de data asta să ne parvină şi nouă o informaţie despre autori.

- Iar dacă nu reuşeaţi. Hamrickville este destul de mic şi un străin ar (i fost uşor de descoperit. Totuşi, există un risc. Oraşul este mic, dar nici eu nu-i cunosc chiar pe toţi locuitorii lui, de-abia dacă ii cunosc pe jumătate din ei. Sini patru mii de oameni; un străin în oraş nu iese în evidenţă neapărat.

- Dar nu sînt drumuri multe care duc în Hamrickville, aşa că ar fi fost uşor să interceptăm persoana.

- 7Doar că nu s-a intimplat nimic, deşi Axei a lăsat să se scurgă nişte informaţii. Bo nu era înnebunită după drame; ii plăcea să trateze lucrurile cir calm. În cazul acesta totuşi, ar fi trebuit să aibă o reacţie mai...putcmică. Da, era furioasă pe Axei, pentru că punea în pericol viaţa locuitorilor acestui oraş. Pc cl nu-l interesa decît să elimine ameninţarea care plana asupra cchipdor speciale, respectiv asupra lui Morgan, deşi Morgan a recunoscut ci el era motivul secundar. De aceca nu trebuia să-şi verse nervii pe Morgan.

- Exact. Nu a avut ce să muşte. Aşa că sintem în apă, fiindcă nici acum habar n-am de ce am fost eu ţinta. Dacă vor trece de capcana lui Axei. mai mult ca sigur că vor veni acasă la tine.

- Ah. asta explică de ce ai insistat pentru un upgrade al sistemului de siguranţă.

- Cred ci sînt şanse mici. dar nu pot să ignor posibilitatea. Mai bine să fiu precaut, decît nepregătit. Pînă ce Axei îmi dă de veste că a pus capcana şi nemernicii au fost prinşi...

- Atunci trebuie doar să aşteptăm, spuse ea.

- Vrei şi spui că nu-mi dai un şut în fund?

- Nu ştiu. Trebuie să mă gindesc la multe. Il cunosc pe Axei. ştii? El a venit cu idcca. tu probabil că erai pe jumătate conştient la vremea aceea. îndopat cu medicamente. Bo realizã acum. după cît de

slăbit era cînd a ajuns la ea. că a fost într-o stare jalnică, atunci cînd

Axei a conceput planul. Nenorocitul l-a trimis pe drumuri, la volan, chiar în ziua cînd a ieşit din spital. Altul ar fi căzut înainte să ajungă aici. Morgan reuşise, dar Axei era aproape convins că va reuşi. E ceva serios, spuse ea. după ce se gîndi citeva secunde. Să nu mă zoreşti. Trebuie să reflectez la multe lucruri.

- Aş prefera să-mi tragi un pumn în nas şi să-mi dai răspunsul.
- Nu eşti În măsuri să alegi. Sint supărată, dar tot cu decid cum Îmi dozez, supărarea.
- Doamne, aşa-mi trebuie, dacă m-am îndrăgostit de o femeie raţională. Prefer să te văd că strigi la mine şi terminăm

Bo stătea în braţele lui şi reflecta, iar cuvintele li treceau pe Ia urechi. Era prccaută, cînd vine vorba de relaţii romantice, aşa că privea cu cinism afirmaţia lui că s-a îndrăgostit de ea...poate era manipulare. Morgan este inteligent, doar a ghicit caracterul lui Jcssc ţi şi-a adaptat abordarea, dar ţi atitudinea. Se pricepea la citit caracterele umane, ştia cum să spună ce vrea, ca să ţi obţină ce doreşte.

Mai mult de atit. în afară de o informaţie omisă la inccput, el t-a spus întotdeauna adevărul. Nu i-a ascuns nimic, i-a răspuns la toate intrebănle...iar ieri şi-a riscat propria viaţă, ca să le protejeze pe ca şi pe Tricks.

Bo privea lacul, simţindu-se protejată de braţele lui Morgan, puterea lui o învăluia. Nici nu ştia ce să creadă, fiindcă mereu a fost singură, cel puţin pînă a venit în Hamrickville. Nu ea şi-a ales oraşul, ci criza financiară. Aşa şi-a făcut prieteni aici şi •cum trebuia să i protejeze. Morgan era şi el acum alături de ea. se simţea ca făcînd parte din oraş, deci trebuia să-i protejeze pe cetăţenii din Hamrickvillc. Oamenii il intimpinau cu un „Salut, Morgan!", ca şi cînd era demult unul de-al lor. jcssc il trata cu rcspcct, iar Bo trebuia să recunoască acest fapt în favoarea lui Morgan.

Din punctul ci de vedere, evident că Morgan nu era de condamnat pentru situaţia ci. O respecta şi o considera capa- bUă, nu-i punea la îndoială dcciziilc, ii respecta regulile casei ţi făcea tot posibilul să o ajute. Cit despre relaţia cu Tricks, era mai mult decît clar că aceasta îi ţinea pe amindoi sub lăbuţa ei, deţi la inccput Morgan inccrcasc să se opună.

Chiar aţa, iţi zise Bo, ar li timpul pentru dezmierdări. O chemă pe Tricks şi începu cu ea un joc al mingiierilor. care-i devenise familiar şi lui Morgan.

-Ce zici, Tricks, il lâsâm pe Morgan să mai stea la noi, măcar pentru o perioadă de probă? intrebă ea glumind, desigur, dar pe chipul lui Morgan se citea încordarea.

După citeva secundo, cînd părea că Tricks cumpăneşte răspunsul, ca se ridică, veni la Morgan şi-l linse pe obraz. Asta inscmna că primise acceptul ei.

- Am fost binecuvintat, zise Morgan rizind.
- Se parc că vei mai rămine la noi o vreme, zise Bo. Cu titlu de probă. Ai de partea ta multe avantaje.

Morgan înţelese că. deşi Bo avea motive să fie supărată pe ci. din cauză că puteau să apară multe evenimente nedorite, ca urmare a prezenţei lui, ea îl considcra mai mult dccit o persoană care trebuia ajutată în aceste momente. Oare chiar aveau o relaţie? se întreba Morgan la rindul lui. Fiindcă aşa a trebui să fie. După ce pclrccuscră citeva sâptâmîni împreună şi au avansat la sex, şi-au dezvoltat o rutină care parcă le împletea firesc viețile.

Va trebui să fac cu ceva, ca să te hotărăşti mai repede, În caz că ai îndoieli, spuse Morgan, apoi ii mulţumi lui Tricks pentru incrcdcre

.CAPITOLUL 22

Bo ştia că de multe ori este mai bine sa laşi lucrurile şi se aşeze o vreme, pînă sa evaluezi o situaţie, sau chiar inainte să se intimple ceva. Presiunea era acum prea mare, iar decizia era extrem de importantă. Acum privea doar spre relaţia ei cu Morgan, care se putea numi practic o relaţie de cuplu. Se bucura de ce aveau acum. adică erau împreună, dar nu se putea gîndi mai departe, la ceea ce se numea permanenţă, fiindcă deocamdată nu se simţea pregătită. Viitorul va aduce poate altceva.

li plăcea viaţa de solitar, de aceea şi-a ales-o, eliminînd partea romantică din existenţa ei, dar iată, un eveniment traumatizant a tăcut-o să se răzgîndească şi cu această ocazie şi-a reevaluat prioritățile.

Pe drum spre casă, de la Iac, Bo s-a aşezat pe bancheta din ipate, lăsind o În faţă pe Tncks, care radia. A fost o zi superbă în trei. Acum îl privea pe Morgan, cu umerii lui laţi, cu miinilc puternice manevrînd volanul, mereu atent la orice detaliu de pe drum. alert, cum numai el ştia să fie, sigur pe sine, evident niciodată luat prin surprindere.

- Îţi mulţumesc pentru ea. îi zise Bo, cînd îl văzu de cîteva ori că o mingiie pe cap, fiind recompensat cu un lins rapid pe obraz.

El o privi scurt prin oglinda retrovizoare şi o asigură:

- Nu aş lăsa să vi se intimple nimic rău, nici ţie, nici ei L-aş âomorit cu miinile goale pe nenorocit.

Chiar aşa ar ti făcut; nu a vorbit doar ca să se laude; fusese o afirmaţie simplă, referitoare Ia ce ar putea, ba chiar ar face. Ea acceptă situaţia cu gindul liniştitor că întotdeauna intre ea şi lume stătea acest bărbat cu potenţial letal ridicat. Îi plăcea să simtă asta.

Pînă acum nu a simţit nevoia de protecţie, dar ieri i s-a dovedit că se pot intimpla lucruri rele oriunde şi oricind, iar bărbaţi ca Morgan se aruncă mereu cu capul înainte. Oare Jesse ar fi făcut asta. sau ceilalţi ofiţeri de la secţie, ştiind cît de periculos este Kyle? Poate, poate nu; ci nu s-au mai confruntat cu accastă situaţie, insă Morgan a sesizat imediat amenințarea, a acţionat şi, orice s ar intimpla cu ei în viitor, ea îl va iubi veşnic pentru ca a tăcut.

Cind au ajuns acasă, Morgan i-a eliberat ccntura lui Tricks. apoi a aşteptat ca Ro să coboare. A ajutat-o pînă ce a văzut-o că pune picioarele pe pămint, apoi ca i-a mulţumit. A cuprins-o de talie, a

tras-o spre el şi a sărutat-o lung şi apăsat, iar ca i-a răspuns cu aceeaşi pasiune, tînjind după aceste momente fierbinţi. Aşa era relaţia lor. „impetuoasă" de la început. După ce cl facu un pas mic Înapoi, ca rămase cu capul pe pieptul lui. iar el o mingiie pe spate, apoi o cuprinse de fese şi o lipi de cl.
Atit de mult ii plăcea lui Bo libertatea de al atinge şi de a fi atinsă. Era de ajuns pentru moment. El era aici, Tricks era aici. iar supărarea ei va trece, desigur. Era supărată...dar fericită.
Au descărcat totul din jeep şi au intrat, iar acasă Bo a avut din nou acel sentiment de familie. Nu şi-a luat mobilul cu ca. ca să nu fie deranjaţi de nimic. Se uită la ceas şi era trecut de ora trei. Timpul zburase rapid, dar vor urma şi alte zile Ia lac; avea de gînd să facă un obicci din asta.
Verifică robotul telefonic şi nu era nici un mesaj. Părea ca primarul Buddy a anunţat pe toată lumea să nu o deranjeze azi. Veni şi momentul reluării vieţii obişnuite, aşa că sosi un mesaj pe mobil. Era de la Daina. care se oferea să aducă de mincare. dacă Bo dorea. Dialogul celor două a fost scurt, dar a culminat cu întrebarea Dainci: *„Efti cu Focosul? Are grijă de tine?*
Bo ziinbi. Cind a devenit Morgan „Focosul"? Ca să o tachineze pe Daina, o întrebă Ia cine se referă. Daina răspunse: *„Hai, te rog. Musculosul acela care se uită la tine fi te soarbe din ochi".*
Ah. el. Totuşi, era surprinsă. Chiar aşa o privea Morgan?
Bo şterse mesajul complet, fiindcă aşa obişnuia, ca să nu se simtă stinjenită de anumite cuvinte. Se bucura că imediat ce a ajuns acasă, prietenii ii purtau de grijă. Încet, dar sigur se înfiripaseră diferite legături, chiar dacă pină la Morgan nu fusese niciuna romantică.
Merse şi se aşează la computer; trebuia să cintărească toate aspectele situaţiei: tăcu o listă cu plusuri şi minusuri, ca să le pună în balanţă.
- Lucrezi? o întrebă Morgan din bucătărie.
- Nu chiar, zise ca, crezind că el pregăteşte ceva
La minusuri începu să scrie: *supune oraşul unor riscuri.* După ce se mai gindi puţin, constată că nu mai găseşte nimic. Da. Morgan a minţit prin omisiune, dar asta intra tot la riscurile oraşului. După părerea lui nu oraşul era supus riscurilor, ci mai degrabă casa ci.
tn afară de asta...ce?

Trecu apoi la coloana plusurilor. Primul lucru care-i veni în minte a fost că imediat ce au început o relaţie intimă, el a spus adevărul. Nu a ascuns nimic, nu s-a scuzat. Sinceritatea echilibra talerul cu minciuna prin omisiune. Era bărbat, nu bărbat-copil. Accepta responsabilitatea pentru propriilc-i acţiuni, dar şi pentru ale altora. Şi-a riscat viaţa pentru ea şi Tricks. Era dispus mereu să-i apere spatele, dar nu se amesteca În viatj şi slujba ei. Astea erau lucruri importante.

Cu coada ochiului il văzu că SC apropie şi ştia că-şi va b.\ga nasul, de curiozitate, fiindcă ea i-a spus că nu lucrează. Nu trecuse încă nimic la rubrica plusurilor, dar drăcuşorul răutăcios o îndemnă să scrie repede: *Are sculă marc.*

HI trecu precum o fantomă. Iară să scoată un sunet, dar ea i-a simţit prezenţa, fiindcă rămase în spatele ei şi instantaneu o sdntcic electrică s-a produs între ei.

Urmă o pauză, în care el citi tot ce a trecut ea în cele două coloane. Izbucni în rls şi o ridică de pe scaun, întoarsă cu faţa spre el. li rîdcau ochii şi zimbea cu subînţeles.

- Vreau să ştiu doar dacă plusurile depăşesc minusurile.

F,a îl cuprinse de gît şi işi puse obrazul pe umărul lui, copleşită de puterea şi căldura lui.

- Nu. dar chestiile cclelaltc pe care încă nu Ic-am scris. da.

Acum. după ce se gîndise, nu mai avea nici o îndoială, nici o ezitare. II cunoştea pe acest bărbat, ştia din ce oţel este făcut, iar faptul că era un tip surprinzător de drăguţ era circaşa de pe tort.

- Nu te întreb cârc sînt celelalte chcstii. Tc întreb dacă doreşti spaghctti cu salată şi pîinc cu usturoi la cină.
- Da. sigur, dar de ce mă întrebi, cînd deja ai pus sosul la fiert? Miroase.
- Aveam nevoie de o scuză, ca să vin să văd ce faci.
- Daina te-a numit „Focosul" şi spunea că mă sorbi din
- Da? Ca să vezi. Parcă am făcut deja asta. zise el pe un ton senzual, iar ea resimţi senzualitatea prin furnicături fierbinţi pe spate. Am de gînd să mai fac asta.

Se vedea bine că o seduce, înainte să-i ofere promisele spaghetti. Bo işi aminti că în viaţa ei nu a mai fost sedusă astfel Acum două zile ar fi zis că nu vrea aşa ceva. dar acum…

Era fericita. *Fericită*. înainte ar fi spus ci este mulţumiţi, insa euforia care-i clocotea în vene o făcea şi aibi alti părere
Îi va trebui ceva timp, ca să se obişnuiască şi cu asta.
A doua zi a trebuit să meargă la muncă şi să o ia cu ca pe Tricks; toate astea i s-au părut mai dificile dccit şi-a imaginat Bo. O îngrozea gindul că trebuie să plece

- Nu sînt pregătit să te scap din ochi incă, ii zise el scurt. îmi trebuie ceva timp ca şi trec peste imaginea cretinului care te-a atacai. Oricum, Kylc Gooding nu te va mai deranja o vreme din închisoare.
- Ar putea să iasă pe cauţiune.
- Posibil, dar nu va fi aşa. Ştie el ce-i mai bine pentru eL

Acum Bo înţelegea cum ajunsese Kylc să accepte să pledeze vinovat; Morgan il aşepta, dacă ieşea din închisoare.
Deja cei din oraş se obişnuiseră cu 'Tahoe-ul lui Morgan, în care desigur erau Bo şi Tricks. Azi erau mai mulţi oameni în oraş, iar cei mai mulţi o strigau pe 'Tricks, iar ca lătra veselă, cici Morgan coborise geamul exact în acest scop.
Morgan parei în spatele secţiei de politie, cum făcea de obicei, apoi au intrai prin spate. Bo se opri pe loc cînd vizu ce era pe biroul ei. De scaun era legat un mănunchi de baloane, care se zbăteau în şnururile lor la fiecare adiere de vint. Tricks se opri, speriată, apoi inaintă veselă spre ele. Erau vreo trcizeci. în loate culorile.
Morgan dezlegă mănunchiul de şnururi şi il legă undeva ma sus, ca să nu poată ajunge Tricks la ele, fiindcă deja Ic ochise şi le dădea tircoale nerăbdătoare. Pe birou era şi o cutic frumos împachetată, căreia Tricks îi tăcea curtc asiduă.

- Primarul Buddy a adus baloanele, zise Loretta. Daina a dus prăjiturUe.
- Prăjituri, zise Morgan şi a;unse la birou inaintea lui Bo, deschise cutia şi-i examina conţinutul. Îi oferi cadoul lui Bo: Sint pentru tine, aşa că te servesc prima.

Bo luă o prăjitură şi se uită spre teancul de documente adunate pe birou. Nu avea încotro; trebuia să se apuce de ele. Morgan i-a adus o cană cu cafea şi s-a aşezat lîngă cutia cu prăjituri, apoi s-a dus să stea la taclale cu Loretta.

Apoi au început să vină vizitatorii; mulţi, ca de obicei, dar fiecare aducînd cu sine ceva dulce. Prima a venit miss Doris, cu renumitele ei brioşe glazurate.

- Brioşe, exclamă Morgan. Să nu lingi glazura, adăugă el doar pentru urechile ei şi o privi cu subînţeles.

Cum? Bo parcă murmura uimită.

- Dar eu ling glazura mereu.

- Să nu mai faci asta.

Miss Doris chicoti, la fel ca însoţitoarele ei mai virstmee, apoi Bo se uită cînd la Morgan, cînd la bătrinică, iar privirea lui lui lăsă să se înţeleagă despre ce era vorba. Bo roşi ca o adolescentă surprinsă de profesori

- în regulă, zise ea.

- Uite, avem şi fursecuri în formă de ciine, zise Morgan, trecind rapid peste momentul de stinjcnealâ al lui Bo.

- Nu. zise miss Doris, acelea sînt pentru Tricks. Am pregătit o reţetă specială, care nu este nocivă dinilor, adăugă ea.

Apoi au venit |esse şi Kalie cu un coş plin cu fructe; măcar aşa zahărul venea la pachet cu vitamine.

Au fost invitaţi toţi să servească din bunătăţile pregătite de mîinile dibace. Evan Cummings. directorul şcolii apăru şi el, însoţit de soţie, care ducea în mină un aranjament floral deosebit. Directorul îşi ceru scuze pentru că a insistat ca Tricks să participe la festivităţi. Toată lumea ştia de la Christa că ţinu lui Kyle nu a fost Bo, ci Tricks. aşa că acum încercau săi facă lui Bo Suferinţa mai uşoară, cu toate că. slavă cerului, nu se Intimplasc nimic grav.

Bo află că bietul domn Simmons a (ost externat din spital ieri dimineaţă, înr-o stare mult mai bună.

Se bucura că vede atita lume în jurul ci şi mai ales că reuşise să şi-i apropie pe aceşti necunoscuţi, din clipa cînd a venit în oraşul lor. Lent secţia s a golit. Morgan a scos-o pe Tricks la plimbare, iar de indată ce au ieşit cei doi. Loretla a ieşit din cubicului ei şi a zis:

- Felicitări.

-Cum? se miră Bo.

- Morgan. Tipul ăsta c fierbinte şi cred că orice femeie şi l-ar dori. Dacă nu l-aş fi avut pe Charlie, aş ti inccrcat şi cu. zise ea. apoi se duse la biroul ei.

Ca să vezi. Acum oraşul avea ceva nou de discutat, tlînm. Nu avea de ce să se simtă stinjenită. Nici nu s-a sinchisit să-l avertizeze pe Morgan să nu ofere prea multe ocazii pentru birfe, dar nici nu-i păsa prea mulL

Zilele lunii Mai s-au scurs lent ţi a sosit lunie, aducind cu ea vara mult-aşteptată. Kyie era tot în arest, fiindcă justiţia nu se grăbea, iar el aştepta procesul, ca să pledeze vinovat. Bo aştepta ca Warren Gooding să o mai viziteze, dar parcă nu mai vedea prin oraş picior din această familie. Nici Melody nu mai (acea cumpărături în oraş. nici mama ei.

Cei care lucrau Ia gater nu au mai auzit nici o noutate, nici o ameninţare, asta fiindcă poate bătrinul Gooding nu mai avea cum să-l scoată basma curată pe Kyie. care de data asta intre-

Morgan a inceput puternic activităţile de recuperare; inota zilnic, dacă nu ploua, ba chiar şi pe ploaie, cu condiţia să nu tic descărcări clcctricc. Alerga cam o oră, la care zilnic mai adăuga citc *7.ccc* minute. Ro ii admira capacitatea de rezistenţă, dar şi musculatura pe care o vedea cum evoluează de la o zi la alta.

Într-o zi a luat-o cu el pe Tricks. pentru că Bo a rămas să lucreze ceva. Pupă mai bine de o oră. constatind că nu s-au intors. Bo a intrat în panică. Dacă li s-a intimplat ceva? Dacă Tricks e rănită? Dacă Morgan s-a împiedicat şi şi-a rupt un picior? Nu se mai gindi că nu a mîncat de dimineaţă, ci s-a repezit spre uşă. ca să plece după ci. Cind a privit pe fereastră, l-a văzut în curte pe Morgan, făcînd Hotărî. în timp ce Tricks se plimba în jurul lui, foarte interesată.

Bo îl urmări pe Morgan dteva minute, impresionată de forma lui fizică. I.a un moment dat rămase culcat pe burtă, iar cînd îşi bătu cu palma pe umăr. Tricks se urcă imediat pe spatele lui, iar cl începu să facă flotări cu ca cocoţată acolo. Păreau atît de obişnuiţi unul cu celălalt. Incit se vedea clar că exersaseră rutina de multe ori.

Bo rămase înmărmurită. Tricks cîntărea vreo treizeci de kilograme, dar Morgan făcea flotânle cu ca în spate, cu o uşurinţă neobişnuită. Oare de cînd se obişnuise ciinelc ci să II ajute la antrenamente?

După postura calmă, radioasă a lui Tricks, se vedea clar că adoră ce face. Limba ii atirna pe-afară şi era evident că-l place pe Morgan. Bo deschise uşa. iar imediat retricvcrul ei ţişni de pe

spatele lui Morgan şi veni la stăpîna ei. O îmbrăţişă pe prietena ci pufoasă şi rîse, cînd îl văzu pe Morgan cum se încordase cînd căţelul şi-a luat avint cu labele din spate impingind în umerii lui. Precis că durea, dar Morgan nu comentă, ba din contră, părea relaxat şi obişnuit. Se ridică şi rămase în poziţie şezind. apoi îşi şterse faţa transpirată.
Bo părea foarte tentată să se ducă la cl şi să i tragă deasupra ci. pentru ci brusc îi veni o idee trăznită, cu ei doi făcînd s chiar acolo, chiar aşa, transpirat cum era ci, dar renunţă, pentru că trebuia să plece la lucru.
- De cît timp o foloseşti pe Tricks ca greutate? intrebă ea.
- Cam de o săptămînă. A prins repede mişcarea. Trebuia să cresc greutatea de antrenament, aşa că la următoarea etapă te invit şi pe tine.
- Eşti nebun? Eu cintăresc mai mult decil Tricks!
- Nu crezi că ar fi amuzant?
Bine...îşi zise ca. cu gindul în altă direcţie, dată de ideea lui.
- Mă mai gindesc. Cite tlotări faci?
- Nu vrei să ştii. în fine, nici cu nu vreau să ştiu. Multe
- Mai mult de o sută?
El se ridică în picioare şi. după privirea pe care o avea. ii dădu de inţelcs că il subestimase.
- O mic? zise ea. absolut redusă la tăcere. îşi imagina că putea să facă o mie. Şi ea era în formă, adeseori făcea exerciţii la rindul ci. dar doţările au fost mereu o provocare pentru ea.
Din nou Morgan o dezbrăca din priviri.
- Nu cred că aş suporta, spuse ea. Gindul că faci atitea tlotări Imi dă dureri de inimă. Ce ar trebui să fac cu cît timp tu te chinui cu mine în spinare, ca să faci o sută de flotări? Să trag un pui de somn? Să citesc? Să-mi fac manichiura? Mai bine mergi la sală şi tragi de greutăţi, ca oamenii de rind.

Nu-i chiar acciaşi lucru, dar inţeleg unde baţi. zise ci şi intră în casă, iar în clipa aceea mirosul lui de transpiraţie şi efort o excită maxim. Era clar că nu contează cum miroase. Nu-i păsa dacă duhneşte. Acceptasc faptul că se simţea atrasă sexual de el şi ar fi putut să sufere din această cauză, dar pînă acum reuşise să-şi ascundă sieşi acest adevăr. Nu se mai putea juca nici cu instinctele şi recunoscu revoltată că îl iubeşte.CAPITOLUL 23

Spre sfirşitul lui Iunie Morgan primi o altă scrisoare. Bo era la secţie, iar el patrula cu lesse. Se împrietenise cu toţi ofiţerii şi Bo bănuia că băieţii au simţit la el superioritatea profesională, mai exact competenţele în armamament şi explozibili, dar şi capacitatea lui de a-i ajuta pe teren.

Morgan îi atrăsese şi pe ei la sala de antrenamente, deşi se vedea clar că erau cu mult sub pregătirea lui. insă îşi dădeau silinţa să ajungă la aceeaşi formă fizică, fiind stimulaţi de cl

Chiar cînd ajunse în dreptul aleii care ducea acasă. Morgan opri puţin şi luă corespondenţa din cutia poştală. îi dădu lui Bo toate plicurile, ca să sorteze ce era de interes şi ce poate fi aruncat. îi dădu un plic. la care el se uită rapid.

- Deschide-l. zise eL Nu poate conţine ceva ce nu poţi şi citeşti. Dacă era important, te suna direct pe mobil.

Ea dezlipi marginea plicului şi scoase singura filă din interior. *„Nici o noutate"* era mesajul printat. Nu-l puteai acuza pe Axei că este vorbăreţ.

- Drace, zise Morgan nervos. Au trecut trei luni. Ştiu că Axei a dat de veste că-mi recapăt lent memoria, dar nu se mişcă nimeni. Cel care mi-a făcut-o are răbdare de oţel, dar jocul lui este periculos.

- Sau bănuieşte o capcană, sublinic ca.

- Este posibil şi asta. Cine îl cunoaşte pe Axei ştie cît este de diabolic.

- Aşadar se poate ca ei să nu creadă că-ţi recapeţi memoria - intrucît nici nu ţi-ai pierdut-o, dar să nu îm dezamăgiţi.

Morgan o strinse uşor de pulpă. Gestul lui a stirnit-o instantaneu. fiindcă asta se intimpla de cînd era cu el. adică de vreo lună, de

cînd dormeau în acelaşi pat. La fiecare atingere a lui sărea cît colo. gala să-l primească în intimitatea ei. la fel era şi Morgan: il provoca brusc atunci cînd se apleca şi punea vesela în maşina de spălat. O privea; atit ii era suficicnt ca să-i aprindă fitilul intim. Bo socotea că tăcuse dragoste cu el într-o lună mai mult decît a făcut-o cu fostul ei soţ în aproape un an de căsnicie.
Privirea lui o înfiora într-alit incit o frigea pielea, iar silueta ci deloc planturoasă - după cum se caracteriza ea - il aţiţa peste măsură.
Era fericită. Era liniştită şi ce aveau ci doi era grozav. Merita suferinţa pierderii, în caz că cl va plcca. Deşi cl vorbea adeseori despre viitor, pentru ca nu era esenţial să-şi facă planuri pe termen lung, ca să nu lase speranţele să-i provoace dezamăgire. Accepta şi trăia acum mult mai intens decît a făcut-o vreodată.
Au intrat, iar Morgan a aruncat scrisoarea şi plicul, pe urmă a rămas tăcut citeva minute. După privirea lui. era clar că mental atacă situaţia din mai multe unghiuri, căutînd să găsească detalii pe care poate le-a neglijat anterior. Din păcate el nu trăia În nume propriu, nu avea identitate, viaţa lui era spre deosebire de a ei - într-o suspensie nedeterminată. Bo îşi dădea seama că aceste aspecte il macină, din cauză că se allă într-un punct mort. Precis că de nenumărate ori Morgan şi Axei au analizat amănuntele din ziua cînd a fost împuşcat, dar nu au descoperit Bo ştia că nu duce nicăieri repetarea unor lucruri, dar cu o minte ordonată şi capacitatea de a asculta, poate că derularea aceluiaşi film ar aduce la lumină aspecte semnificative.
- Vrei şi recapitulezi evenimentele din ziua aceea, cap-coadă? Il întrebi ea pe un ton calm, deşi nu-şi dorea asta.
F.I se încrunţi, în timp ce amesteca în bolul cu salată.
- Le-am tot recapitulat, pînă ce îmi sine să trag un pumn în zid. F. frustrant să ştii că există ceva acolo, dar al naibii să fiu dacă imi dau seama ce. Ce naiba sînt chestiile astea verzi? întrebă el. arătind spre salată.
- Capere, spuse ca. după ce se uită.
Morgan scoase una din salată şi o gustă.
- Mai exact, ce-i aia o capcră?
- Mugure de floare murat.
- Cine naiba s-a gindit să mureze un mugure de floare?

- Cineva foarte flămind.
El risc. mai luă o capcră şi o minei.
- Mda. Merge. Am mai mîncat cîndva nişte porcării ciudate, pentru că altceva nu aveam. Rine. hai să inccpcm: niciodată nu strică un punct de vedere proaspăt.
Ro încerca să rămînă detaşată: să pună întrebări şi să-l lase pe el să dea detaliile.
- Începe de dimineaţă. Ce ai făcut dnd te-ai trezit?
- Am sunat un colcg şi l-am Întrebat dacă vine cu mine la pescuit. A zis nu. Era în compania unei dame oarecare şi asta era mai important dccit pescuitul, de fiecare dati.
- Doar pentru cl? întrebă ea. ridicind o sprinceană.
El o trase spre el şi o sărută flămind. urgent, dînd friu liber limbii să depărteze buzele ademenitoare. O eliberă şi-i şterse gura cu degetul mare.
- Nu am spus asta. Dacă erai tu goală în patul meu - da. şi cu aş fi zis „pas" pescuitului.
- Oh. mulţumesc, ll mingite pe abdomen şi incepu să simţi trcmurul interior, cârc de tiecare dată o făcea să se dezbrace şi să-l aţiţe, dar acum trebuia să ducă la bun sfîrşit conversaţia. El ştia unde mergi?
- Nu. dar ştie unde locuiesc, aşa ca nu ar fi lost nevoit şi pirateze nişte baze de date, ca să-mi alic adresa.
- Asta ar fi fost doar ca să păcălească investigatorii.
- Aşa spunea şi Axei.
Bo se uită piezîş ia el. enervată că are totuşi ceva în comun cu Axei. Dobitocul.
- Eu nu văd lucrurile aşa, spuse el şi o mingic pe frunte. Kodak mi-e prieten de mult timp. Dacă l-aş fi enervat cu ceva în misiunea unde am fost impreună - dar nu am făcut-o - ar fi avut destule ocazii să mă scoată din joc şi să dea impresia că a fost un accident. Mi-am lăsat viaţa pe miinile lui de multe ori şi invers. Instinctul imi spune că nu.
- Bine, am încredere în instinctul tău. Ce s-a intimpiat mai
- Am mers în portul unde imi ţin barca. Pe drum am oprit să iau micul dejun - un fast food drive-în - dar nu am văzut pe nimeni şi nu am discutat declt cu puştiul de la tejghea. La debarcader am salutat proprietarul locului. El a dat un telefon

imediat după aceea, dar Axei a verificat şi omul a sunat-o pe soţia lui Nici aici nimic.

- Dacă eliminăm varianta ca soţia »a fie vreun spion şi tu ai văzut la debarcader ceva ce nu trebuia să vezi.

- Desigur, am verificai debarcaderul, cum fac de obicei. Totul părea normal. Nu era nici o ambarcaţiune dubioasă, care să aibă o antenă scumpă pe ea şi număr de înregistrare neobişnuit. iar Brawley - operatorul debarcaderului - este acolo dinainte să închiriez eu bărci. Nu-mi spune nimic persoana lui.

- Bo râsutlă îndelung, gindind la cîte verificări a făcut el de fiecare dată cînd a mers acolo, iar asta era poate bulversant pentru orice persoană precaută, cum este el.Să continui: i-am văzut pe o tipădon Congres şi soţul ei pe riu, în yahtul lor, aşa că m-am dus să-i salut ti cunosc pe amindoi - nu prea bine. dar fiul lor a fost răpit şi noi l-am recuperat în viaţă, aşadar aş spune că amindoi mă agrează motivat.
- Nu-mi amintesc să fi auzit la ştiri despre răpirea fiului vreunui membru al Congresului, zise ea şi scoase din cuptorul cu microunde nişte cartofi copţi.
- Nu s-a dat la ştiri. F.pisodul a fost ţinut sccrel
- Mai era cineva cu ci la bord?
- Nu am văzul pe nimeni.
- Dacă nu-i cunoşti prea bine. cum ai recunoscut ambarcaţiunea?
- Nu am recunoscut-o. I-am văzut părul ei. Era Joan Kingsley.
- Oh. zise Ro. reflectind. Îi veni în minte figura ei. Ştiu cine este! Părul alb. F. tare femeia.
- Da. Este membră în Comitetul Serviciilor Armate al Casei.
- Crezi că ea poate fi În spatele intimplării?
- După experienţa mea. politicienii sînt vinovaţi pentru aproape orice, aşa că intră şi ea în vizor. Soţul ei este avocat la Washington, ceea ce nu e bine deloc. În oraşul acela toată lumea o face cu toată lumea. Chiar şi aşa. nu văd legătura Morgan duse salata pe masă, apoi aduse farfuriile şi tacîmurile.
- Ştii ce spunea Sherlock Holmcs: elimină imposibilul şi ce a mai rămas este adevărul, oricît de improbabil ar fi. Parafrazez, ştii.
- Totul este improbabil. Oricine poate fi suspect.
- Cu excepţia celui care nu este. Bine. la ce distanţă de ambarcaţiunea doamnei erai cînd ai zărit-o? Ştiai că este ea?
- Nu eram sigur, dar am identificat-o după păr. Eram cam ia o sută de metri, aproximativ. Yahtul lor era ancorat ia loc deschis. Morgan se gindi puţin. După locul unde era poziţionat vasul, nimeni nu putea veni spre ei fără şi fie văzut de la distanţa mare. Asta este o strategie de siguranţă bună.

Au adus toată mincarea la masă. au mincat, iar Bo se tot gindca la cîte i s-au spus.

- Crezi că ea are nevoie să se ştie mereu în siguranţă? întrebă Bo, xprc sfirşitul mesei.

- De obicei nu vorbeşte mult. dar c persoană importantă la Washington. Plus că fiul ei a fost răpit şi putea să fie ucis. Aş spune că femeia este precaută.
- Aşadar, poziţia yahtului nu era ciudată?
- Nu. Dacă eu aş fi ancorat, aş fi făcut la fel.
- Ce ai văzut cînd te-ai îndreptat spre ci?
- Ea se sprijinea de balustradi, făcea cu mina. Soţul ei era pe punte, dar a coborit pe urmă.

Ea puse furculiţa pe farfurie şi se uită lung la Morgan.

- De unde ştii ci era soţul ei. dacă nu erai suficient de aproape cît să o recunoşti pe ea?
- Nu ştiu de la distanţa aia. dar omul purta o cămaşă bleu marin, iar cînd a urcat pe punte o purta încă...fir-ar să fie!
- Ce este? intrcă Bo. Aproape scăpă furculiţa din mină la
- Cind a urcat pe punte îşi încheia nasturii de la cămaşa. O purta peste un tricou alb. dar nu am văzut nimic alb cînd a coborit.
- Şi ce dacă...Oh, înţeleg. De ce se inchcia la cămaşă, dacă o purta pe aceeaşi?
- Exact. Morgan rămase tăcut, digerind detaliile. Bărbatul care a coborit avea părul cărunt, din cîte îmi amintesc. Părul lui Dexter Kingslcy nu este cărunt. Nu pol să jur asta. fiindcă lumina soarelui putea modifica nuanţa părului, dar...da. Dc-abia acum Morgan parcă înţelegea ceva care-i scăpase pini
- Înseamnă că era cineva cu ei la bord şi nu voiau ca tu să vezi acea persoană. Femeia este politician, aşa că era ceva de aşteptat. Ce s-a intimplat pe urmă?
- Am tras barca aproape de a lor şi am oprit motorul. Am stat de vorbă puţin. F.a m-a invitat la bord. să bem ceva.
- F.i. asta mi se parc aiurea. De ce să te invite la bord. dacă nu vrea să vezi cinc era acolo cu ci?

Privirea lui deveni glacială clnd ii răspunse sec, de parcă nu

- Ca să mă ucidă, explică el. Chiar dacă s-au gindit rapid la o soluţie, nu ştiau sigur că o să inghit momeala. Dacă era altei ncva în locul meu, poate, dar ea nu ştia cine se apropie de ei, pînă ce nu m-au identificat de aproape. Cum lucrez în combaterea terorismului, se presupune că observ orice detaliu, dar pe acesta l-am omis. Ei nu aveau cum să ştie. aşa că s-au gindit să-mi facă de pctrecanie.

Bo lăsă furculiţa pe marginea farfuriei, căci ii pierise pofta de mincarc. Sperase să scoată de la ei detalii trecute cu vederea, iar acum exact asta se Intimplase; urmau schimbări rapide de situaţii. într-o realitate crudă: cea În care o persoană inccrcase să'l omoare.

- Dar ai fi putut să rcciami deja. l.a ce bun să te mai omoare?
- Puteam să reclam orice, dar ea realiza că nu l-am putut recunoaşte pe celălalt bărbat, cum nici ca nu m-a recunoscut de la început. Conduceam ambarcaţiunea şi mă concentram **la** traseu, fiindcă era trafic în ziua aceea. Mai mult de asta. să crezi că e ceva suspect nu este totuna cu certitudinea că s-a petrecut

Dar tu nu ai ştiut, insistă Bo. Chiar dacă raportai ceva straniu şi se puneau întrebări, ei trebuiau doar să nege că mai era cineva la bord. Nu existau dovezi.bărbaţii frumoşi aduc necazuri

- Ce bănuiesc eu? Dată fund meseria mea. chiar dacă nu am recunoscut persoana, aveam resursele să aflu cmc csic. tn Washington sînt camere video peste tot. iar ci nu ştiau din ce sursă se poate descoperi că au fost în compania omului acda, iar Axei putea să afle orice, pentru că ştia unde sa caute.

- Axei ar putea să-l identifice pe accl bărbat?

- Posibil. Depinde dacă a accesat bazele de date, sau dacă are vreo plăcuţă de înmatriculare sau vreo chitanţă din care să reiasă identitatea lui. Da. s-ar putea să găsim ceva. S-au gindit poate că, pînă voi ajunge cu la mal, ca să inccp săpăturile. ci deja vor pune roţile în mişcare, imi vor afla adresa, după numărul bărcii şi vor organiza ambuscada. Nu puteau să trimită un lunetist să tragă în mine, fiindcă c greu. din mersul ambarcaţiunii, aşa că au văzut direcţia în care m-am îndreptat, adică în aval, nu spre Washington, deci nu eram bănuitor. Au riscat cu mine. fiindcă puteam să nu observ nimic şi chiar aşa a fost. Dacă ar fi lăsat-o baltă, nid prin gind nu-mi trecea vreodată şi revin la intilnirca aceea.

Bo se ridică şi duse farfuriile în bucătărie. Era o femeie cu logică de fier, dar strategia aceasta ii era străină.

- Dar au încercat să te omoare şi au ratat. Acum poţi să-i arestezi - pe naiba. Nu poţi. Nu ai nici o dovadă că au făcut

- Acum il sun pe Axei şi-l rog să se mişte. Trebuie identificat Upul de pe yahtul lor. Nu mai trebuie să aşteptă să mă găsească

- Apoi ce faci? Tot nu ai nimic.

- Avem un fir subţire, de cârc să tragem. Pină la urmă va apărea şi ghemul; într-un fel său altul

Morgan urcă să-şi aducă telefonul cu care il va suna pe Axei. Chiar şi aşa, tot Morgan va trebui folosit ca momeală, ca să-l atragă pe făptaş afară din ascunzătoare.

Morgan aduse telefonul - nu era un smartphone, ci unul simplu, iară GPS - apoi il suna pe Axei. Auzind vocea cunoscută, ii spuse:

- Am găsit. Sună-mă cînd poţi.

Axei decidea ce fel de apel va utiliza, ca să nu li se dea de urmi, în funcţie de cît era de paranoic în ziua respectivă. Sună peste o

jumătate de oră, cînd Bo şi Morgan se odihneau pe canapea, în faţa televizorului.
- Cine a fost? întrebă sec Axei.
- Doamna Kingsley, membră a Congresului. Cu ei în ambarcaţiune mat era un bărbat. Cind m-au văzut că mă apropii, el a coborît şi cînd a urcat pe punte Dcxtcr Kingsley. purta cămaşa celuilalt, pe care şi-o încheia atunci.
- Iar tu ţi-ai amintit acest detaliu pentru că...?
Du-te naibii. se gindea Morgan. Dacă s-ar li supărat pe tot ce i-a spus Axei. l-ar fi bătut măr acum mulţi ani. Dar îl amuza, aşa că se uită spre Bo şi spuse:
- Axei vrea să ştie de ce-mi amintesc de asta tocmai acum.
Morgan se aşteptase la reacţia ei: ii luă telefonul din mină.
- Pentru că cu am avut mintea să-i pun întrebări legate de detalii cînd nu se lupta să supravieţuiască, ajutat de calmante şi ameţit bine. strigă ea în urechea lui Axei, apoi îi dădu lui Morgan telefonul.
Isteaţă fată, zise Morgan şi se gîndi că nu-i putea spune ceva mai potrivit în accst moment. F.ra unu la zero pentru Bo.
Axei drăcuia la celălalt capăt al firului, apoi reuşi să dea replica:
- Dacă eşti atlt de deşteaptă, de ce ai aşteptat două luni pini i-ai pus întrebările astea, ci?
- Eu sînt, Morgan. Era prima dată cînd Axei îşi pierduse cumpătul, admiţind că a fost învins.
- Aceea era Bo? întrebi el. Sper că a fost ca. Nu i-ai fi spus asta altcuiva. Ce i-ai spus?
- Totul
- Absolut totul sau o versiune cosmetizată?
- Absolut totul. Doamne, Mac, cînd te-ai transformat într-o fecioară?
- La naiba să te duci şi tu! Ascultă, eşti sigur?
- Absolut. începe să cauţi prin bazele de date. Tipul poate fi de aici, dar cred că trăgătorul este legătura. Era rus, aşa că aş începe să caut pe la firmele ruseşti intii. Ei au contacte cu mafia rusească şi-l pot găsi pe tip. Cine era în ţară la vremea aceea? Cine are părul cărunt? Greutatea...Morgan îşi aminti silueta cdui văzut şi calculă mental, comparind cu Dexter Kingsley. care coborise. Cred că vreo nouăzeci de kilograme, înălţime peste un

metru optzeci. Dacă vii cu ceva, am putea să descoperim şi o retragere de două milioane dintr-un cont bancar de la noi.

- Nu-mi spune tu cum să-mi fac treaba, mirii Axei Bine. am priceput. Altceva?

- Atit.

-Te sun eu.

Morgan închise şi trînti mobilul pe canapea.

- Cit ii va lua pînă să-ţi arate nişte fotografii, la care să te uiţi? intrebă Bo.

Morgan ridică din umeri.

- Poate li o oră sau zile. Sint mulţi ruşi cărunţi, dar pot să-i trieze după înălţime şi greutate, apoi vor stabili unde se aflau ia momentul acela. Trebuie verificare înregistrări de pe străzi, liste de apeluri, camere din trafic, multe surse. Nu pot să fac o identificare sigură, ci una probabilă, aşa, doar ca să-i reduc lista de căutări.

Iar dacă nimeni nu sparge fişierele oficiale, nu aveţi nimic despre nimeni, zise ea, aşa cum a avut dreptate şi altădată.Morgan o privea extrem de atent; îi plicea seriozitatea ei şi felul în care s-a concentrat cînd i-a pus întrebările, ca să-i scoată din minte cît mai multe detalii, aşa cum a reuşit.
Revenise la viaţi: avea din nou un scop. Trebuia să-l descopere pe cel care l-a atacat, deşi mai trebuia şi afle şi motivul. Pentru prima dată se vedea capătul acestui şir de evenimente. Acum se putea trece la ofensivă.
O apuci de mini pe Bo şi o aşează în poala lui.
- Ai reuşit, spuse el şi o sărută. Îi admira osatura delicaţi şi işi amintea că prima dată cînd au făcut dragoste, se temea să nu-i frîngă oasele. Vedea bine că entuziasmul ei 11 egala pe al lui. cînd se stimea scinteia poftelor carnale şi asta il bucura. Doamne, ce bine era.
Îi plăcea sinceritatea ei. Nu juca, nu se prefăcea, ea doar oferea şi lua deschis. Morgan chiar credea că il iubeşte, deşi i ar lua ceva timp să o facă să recunoască asta. Acestea fiind datele şi ştiind ci ea nu aştepta un viitor cu el. în ciuda sentimentelor laţi de el. totuşi ea a făcut ce a crezut că e mai bine pentru el. nu pentru ca. atunci cînd a decis să urmeze acea direcţie a intrebi-rdor. Riscase, deşi a fost mult de muncă.
- Nu ştiu ce a fost diferit la modul în care mi ai pus tu intre-băriie. fiindcă Axei m-a intrebat şi el despre fiecare detaliu, doar că tu ai scos de la mine singurul lucru de care aveam nevoie.
- I-am zis, incepu ea şi-l freca uşor la ceafă. Vorbea pe un ton care trăda că nu se concentrează pe conversaţie, ci pe atingere. Că te-am intrebat cînd nu crai sub efectul calmantelor.
- Buni teorie, dar de vreo doui două luni nu mai sînt sub efectul lor şi eu tot nu am realizat semnificaţia acelei cămăşi. Am trecut de atitea ori prin evenimentele din ziua aceea, dar acest detaliu mi-a scăpat.
Morgan părea enervat, dar se mai intimplă şi altora asemenea lucruri. Chiar dacă şi-ar fi amintit de cămaşă din prima zi. tot nu aveau nimic împotriva doamnei membra a Congresului. Chiar identificindu-l pe bărbatul misterios - ceea ce vor tace. firi îndoiala - va fi extrem de complicat şi *dovedească* existenţa unei acţiuni ilegale. Foate ci omul era capul vreunei organizaţii mafiote ruseşti, dar prezenţa lui pe un yaht nu era un delict, ci doar o suspiciune.

Axei va scormoni în toate. Acum. că avea un nume. va îndepărta fiecare pietricica pe care a călcat Joan Kingsley. Dar cît timp va dura asta? Avuseseră deja trei luni în care să-şi acopere urmele. Morgan nu era dispus să aştepte.

În capul lui deja căpăta formă o idee care trecea peste găsirea vreunei dovezi despre ce s-a petrecut în ziua aceea şi ajungea la descoperirea unui delict cu totul diferit, pentru care Kingsley putea ti acuzată. Odată ce investigatorii puneau piciorul în uşă. ca să spunem aşa. putea să apară foarte bine şi dovada pentru celălalt delict.

Trebuia să se gindească la asta. să privească din toate unghiurile. Poate va merge prost în multe privinţe, dar avantajul planului era acela că el nu va mai sta să aştepte în Hamrickville. fapt care ii punea în pericol pe Bo dar şi pe prietenii el

CAPITOLUL 24

La ora cinci şi jumătate dimineaţa mobilul lui Bo scoase un bip care anunţa primirea unui mesaj. Se trezi supărată şi bombăni „ce naiba!" Dacă era o urgenţă, ar fi fost sunată, nu

Morgan aprinse vcioza şi luă mobilul, apoi citi pe ecran:

- Este de la Axei, zise el. După ce tastă codul ei de acces, citi textul integral. Bo se trezi şi se intinse, savurind trupul lui cald lipit de al ei.
- Ce spune?
- A trimis nişte fotografii, ca să mă uit la ele. răspunse d absent. Bo recunoştea tonul acela şi inima ii bătea să-i sară din piept, ca alteori. Se uita la sinii ei dezveliţi de parcă ea era o gazelă şi el un tigru înfometat. Puse mobilul pe noptieră şi işi strecură mina sub cearşaf, ca să-i mingiie coapsa, abdomenul apoi se insinuă intre pulpele ei, în timp ce sugea tacticos sfircui. Cind degetul lui gros ajunse în interiorul ei. ca gemu anticipativ. Chiar şi după o lună. intre ei totul se petrecea rapid, cu nerăbdare reciprocă. !i răspundea la avansuri intempestiv, la fd cum erau solicitările lui fierbinţi. Acum o penetră apăsat, iar ea simţi o uşoară usturime, dar plăcerea senzaţiei pe care organul lui i-o oferea depăşea orice suferinţă. Vaginul ei se mula atit de bine "împrejurul penisul lui uriaş, inghiţindu-l cu totul Era o uniune trupească perfectă, de parcă au fost născuţi unul pentru celălalt.
- Cred că va suna imediat, il avertiză ca. în timp ce el se instala deasupra, ll mingiie pe coaste, pe şolduri şi se ridică uşor

cu picioarele încolăcite pe talia lui. Penetrarea lui era profundă, aaş cum ştia că ii piacc ei. pină ia capăt.

- Nu ar fi prima dată că-l ignor, spuse cl şi se rezemă pe coate. O privea interesat de fiecare reacţie la mişcările lui circu- lare. apăsate şi vibrante. Parcă nimic altceva nu se petrecea acum în lume.

- Te uiţi fix ia mine, zise ea. nemulţumită că dimineaţa nu arată prea aranjată.

- Exact, zise el pe un ton senzual. Vreau să ştiu dacă fac ceva care te doare, sau care nu-ţi place. Sau. dacă fac ceva care ţi place, vreau să mai fac o dată. Bo adora tot ce-i făcea, aşa că nu protestă. Voia să-i rcturneze favorurile, aşa că spuse:

- Vreau deasupra.

Cu o mişcare abilă, cl o răsuci pe genunchi, poziţionind-o deasupra. Acum ea deţinea controlul şi suspina de plăcerea pătrunderii totale. Îi urmărea reacţiile, pe măsură ce se balansa lent. în sus şi în jos.

- Spunc-mi dacă iţi place asta. zise ea şi făcu citcva mişcări circulare, de învăluire, lucru care i-a provocat lui Morgan o plăcere periculoasă, aproape de ejaculare.

În cele din urmă Morgan nu mai rezistă şi cjacuiă, iar imediat s-a dezlănţuit şi orgasmul lui Bo. Valuri succesive de vibraţii o cutremurau şi se lăsă copleşită pe pieptul lui. fără să mai scoată o vorbă. Fiori dulci ii mingiiau vaginul, iar pielea devenise extrem de sensibilă la cea mai delicată atingere. Mental ii adresă un „Te iubesc**, fiindcă momentele acestea nu puteau fi comparate cu nimic trăit pînă la el.

El însemna atît de mult pentru ea, dar acum nu-şi permitea ikcll să savureze clipa.Trupul lui incordat de plăcere li trimitea o explozie de senza(ii post-orgasmicc, dar aşa era Morgan, cu muşchii lui bine lucraţi, cu inspiraţia lui de a face mereu ceva nou, ceva
(îiliiau amindoi, iar ca se liniştì prima, incercînd să-şi dozeze forţele, ca să coboare din pat.

- M-ai terminat, doamnă, zise el, iar cuvintele lui i-au pătruns pînă în oase.

După ce şi au făcut repede un duş, au coborit la calculator, ca să vadă Morgan fotografiile.

Bo a scos-o pe Tricks, iar cînd a revenit, Morgan îşi sorbea cafcaua, iar pe ea o aştepta cana aburindă.

- Te rog. îl invită ea să se aşeze în faţa laptopului. Deschise mesageria şi ataşamentul primit de la Axei. Adresa de la care era trimis mesajul din contul de Gmail era pe numele unei fcmcL O ft de Ia Axei?

- Presupun că da. Cred că şi-a deschis un cont pe numele naiba ştie cui Cind a deschis ataşamentul, au început să ruleze diferite imagini cu feţe necunoscute.

Erau instantanee surprinse pe stradă, în maşină, ori în magazine, în restaurante şi diverse tocuri. În ficcarc fotografie apărea adăugată şi imaginea prelucrată a unui bărbat brunet, în costum.

- Cine e bărbatul? intrebă ea. cînd văzu că aceeaşi imagine era în toate instantaneele.

- Dexter Kingslcy. Aşa pot să compar înălţimile, din cîte imi amintesc de bărbatul în cămaşă albastră, care a coborit sub punte. Apoi Kingslcy a urcat. Ştii, am memorie spaţială.

- Aceştia sînt agenţi din străinătate, care nu au avut alibi în bărbaţii frumoşi aduc necazuri

- În mare parte da. Cred că printre ci se numără ciţiva nenorociţi locali, din cîte il cunosc pe Axei; el mi-ar pune pe oricine i se parc suspect.

Se uită cu atenţie la fotografii, reamintindu-şi fiecare detaliu rcmarcat atunci. Trebuia să inccrce măcar o identificare, deşi era destul de greu, date fiind circumstanţele. Erau douăzeci şi trei de imagini. Nu apăreau nume. dar Axei ii cunoştea pe toţi. Morgan se opri la numărul opt, trecu spre numărul nouă. apoi spre zece, se opri la treisprezece şi trecu prin restul de nouă.

Reveni la treisprezece, apoi la opt. Treisprezece din nou. Opt. Trecu de citeva ori de la unul la altul, apoi indică pe ecran: -Opt. Bo habar nu avea după ce parametri s-a ghidat. Pentru ea bărbaţii nu semănau unul cu celălalt, deşi toţi erau grizonaţi. Părul celui cu numărul opt avea culoarea oţelului, era tuns perfect, pe forma capului.

- Cam acesta e aproape de adevăr? Ce te-a făcut să te hotărăşti?

- Forma capului şt aspectul urechilor.

- Doamne, dar ce ochi ai? zise ea uluită. De la distanţa la care il văzuse, nu puteau fi prea multe detalii - cel puţin pentru ea. care avea vederea perfectă. Crezi că-l cunoşti pe individ?

- Habar nu am cine este. Nu înă ocup de partea cu colectarea informaţiilor. Morgan luă mobilul de la prunul apel. Răspunse şi puse apelul pe difuzor.

- Dc ce naiba nu ai răspuns la telefon mai devreme? urlă AxeL

- Nu am putut să răspund, zise Morgan calm.

Urmă o pauză, apoi Axei răbufni:

- Ticăloşiile, o regulezi pe soră-inea?

- Bo se infurie maxim, fiindcă fratele ci avea întotdeauna acest «rfcct asupra ci. Lovi cu palma pe birou şi răspunse răspicat:Nu sînt sora ta! Şi nu mă regulează el! Eu il regulez pe el! Am scos untul din el. aşa că acum a ajuns o umhră a bărbatului care a fost! Am...
- Tu ai pus pe speakcr? o întrerupse Axei, enervat
- Ea este femeia căreia i-ai încredinţat viaţa mea, replici Morgan. Ştii bine că aşa am făcut. Acum este şi ca implicată, aşa că merită să ştie tot ce se intimplă. Te interesează ce fotografie am identificat, sau continui să-ţi bagi nasul unde nu e treaba ta?
- Este treaba mea, dacă...ce fotografic este? Axei schimbi tonul la mijlocul propoziţiei, cu asta subliniind ce era mai important pentru el.
- Numirul opt.
- La naiba.
- la naiba ce?
- Dintre toate posibilităţile pe care le-am trimis, acest rezultat este probabil ccl mai prost. Eşti sigur?
- Nu sută la sută. M-am ghidat după forma capului şi a urechilor. Dintre toate imaginile trimise, el e ccl mai aproape de personajul văzut.
- Rine, să zicem că c suficient. Aceştia nu au putut oferi locaţia unde s-au aflat în acel interval de timp, aşa că zic ci-i vorba de un asasin plătit.
- Rus?
- Da. Se numeşte Foma Yartsev, are rang inalt în SVR (n.f. *Scn'iciile Secrete Ruse, fosta KGB).* O întilnire secreţi cu cineva din Comitetul Serviciilor Armate (HASC) este sigur ceva pentru care ar omori, doar ca să nu se afle.
- Poate Yartsev a fost ccl care a comandat lovitura, dacă nu voia să se ştie cu cine se intilneşte.
- Posibil. O sa mă uit şi la acest aspect. Daci e aşa, avem o problema şi mai marc, căci asta inscamnă că SVR a pătruns în sistemul nostru de date.
- Nu ai depistat nimic?
- Dacă reuşeam, aveam un fir. dar aşa nu am nimic, zise Axei minios. Al naibii cel care a tăcut-o; a fost un geniu. Cind 11 vom prinde, sau o vom pndc. o să-l recrutăm pe nenorocit. Părea

Îndurerat de această perspectivă. Nici în tinereţe negoci erea nu era pentru el o opţiune. Prefera să-şi impună părerea cu ciocanul şi utili/a cele mai drastice pedepse.

- Sau persoana pe care o cauţi este chiar hackcrul. Bo nu s a putut abţine şi şi-a exprimat opinia, ştiind că acest comentariu U va Înnebuni.

Tăcerea mormintală i-a spus că avea dreptate. Ştia că trebuie să priveascâ posibilitatea din orice unghi.

Morgan zimbi admirativ, iar ca ridică din umeri.

- Poate că ai dreptate, şopti el. Nimic nu c imposibil.

- La naiba! explodă Axei. Va trebui să ies din casă. să pun pe altcineva să-mi verifice individul. Nu-l văd ca fiind un actor prost. Desigur l-am verificat la singe. dar dacă este atit de bun. incit să joacc rolul de hackcr. ar putea să-şi construiască orice background doreşte.

- De acord, zise Morgan. Cit timp faci asta, cred că e bine să avansăm. M-am gîndit.

- Dă-i drumul.

- Nu avem nimic contra lor. Chiar dacă poţi să-l legi pe Yartsev de Rykov, dovedind că cl a plătit ucigaşul şi chiar dacă poţi dovedi ci Yartsev a fost pe yaht cu soţii Kingsley - ceea ce nu cred că poţi, fiindcă individul c prea priceput - tot nu avem dovada că soţii Kingsley au făcut ceva rău. sau că au ştiut că se pregăteşte o lovitură împotriva mea.

- Adevărat, zise Axei după o scurtă pauză. Ascult.Putem totuşi să i momim să vină după mine din nou. ceea ce este practic exact ce aveai de gînd să faci oricum. Sînt prea isteţi să nimerească în capcană, căutind locul unde mă aflu cu. dar asta doar fiindcă aşteaptă să amplasezi tu o capcană.
- Sînt prea bun în ceea ce fac, zise mindru Axei.
Bo ridică privirea spre cer, exasperată.
- Aşa că trebuie să merg cu la ei, explică Morgan.
- Ce ai în minte? întrebă Axei.
- (îndeam cu voce tare. dar dă-mi o scutire medicală, sau trccc în dosarul meu că am nevoie de o reevaluare, din cauza problemelor fizice. Orice. Eu iniţiez contactul cu soţii Kingsley, ii anunţ că mi-am amintit şi spun că am nevoie de bani.
- Fără să pomenesc cuvintul.
- Atunci se numeşte constringere.
- Nu sînt ofiţer de poliţie.
- Da, dar acum tu incalci legea, iar ci nu au făcut-o.
- O vor face. atunci cînd vor veni după mine şi vor inccrca iar să mă ucidă. Chiar crezi că vor fi dispuşi să tacă şi să facă plăţi cu titlu de şantaj în viitorul previzibil?
- Nu. Un politician ca doamna Kingsley nu poate să lase o amenînţare ca asta deasupra capului.
Toţi trei au trccut prin filtrul minţii posibilităţile şi probabilităţile. Bo se afla lîngă Morgan şi-i venea să urle ia el pentru că iar işi punea viaţa în pericol, deşi ştia că trebuia să facă tot ce poate ca să rezolve situaţia. Dacă un ucigaş plătit venea după Morgan, ar fi venit aici; Morgan avusese dreptate că aici era cel mai posibil să se intlmplc. fiind un loc izolat. Oricc criminal şi-ar da scama de asta.
Dar...dacă ucigaşul folosea o puşcă? Era aproape imposibil să se apere de ea. Casa ci era înconjurată de coline, pe care un asasin răbdător putea să aştepte momentul cel mai prielnic ca sá tragă. Acesta era adevărul care o săgeta în inimă.
Datorită întrebărilor ei. Morgan şi-a dat seama de semnificaţia cămăşii albastre, iar dacă lui i se intimpla ceva, era din vina ei exclusiv, iar cu aşa ceva nu ştia dacă ar putea trăi.
Trebuia să facă orice, doar să împiedice asta.

- Spune-mi cînd ai ticluit dosarul meu şi ai verificat expertul tău în computere, zise Morgan. Încheie apelul, se întoarse spre ea. o luă pe genunchi, apoi ii ceru pe un ton cazon:
- înceteazã.
- Ce să încetez?
- Să te agiţi şi să te învinovăţeşti.

Bo se lăsă cu umărul pe pieptul lui şi il privi cu atenţie. Bărbatul acesta o vedea întotdeauna aşa cum era ea. O citea întotdeauna, cu fiecare ocazie, aşa cum o făcuse acum.

- Mi se pare firesc să mă agit în situaţia dată, zise ea. Da. şi cu am o parte din responsabilitate pentru ce se va înlimpla. Dacă iese bine. bravo mie; dacă nu...Bo se opri şi ü dădură lacrimile. Strinse gura şi ridică bărbia, incăpăţinindu-se să nu cedeze emoţiilor. Trebuia să facă faţă cu logică şi pregătire, nu cu lacrimi şi sentimente. Acestea vor veni mai tlrziu.
- Uite ce, zise el. Parte a meseriei mele este să anticipez toate posibilităţile, Dacă ratez, e treaba mea. Totuşi, putem să facem anumite lucruri. De exemplu, Axei va putea transfera apelul de pe telefonul cu care-i contactez pe soţii Kingsley pe un număr care poate localiza locaţia apelată şi aşa vom şti unde să căutăm mişcarea. El ştie că trebuie să urmărească toate apelurile lor, ca w putem şi noi urmări pe oricine are o intilnire secretă.

Era liniştitor să ştie că totuşi se făcea ceva, nu se aştepta ca un nemernic să tragă în Morgan.

- Dacă soţii Kingsley sînt nevinovaţi? întrebă ea. Dacă acest rus, Yartsev ni-i vinde nouă pe ruşi. prin intermediul soţilor Kingsley?
- Acesta e cel mai bun scenariu posibil. Atunci, de îndată ce ii voi contacta pe soţii Kingsley, ci vor pune pe urmele mele Securitatea Naţională şi voi ajunge la închisoare în doi timpi şi trei mişcări. Aici Axei va trebui să mă salveze, înainte să fiu băgat în nu ştiu ce ascunzătoare. O văzu că se schimbă la faţă. fiindcă nu avea Încredere în Axei, aşa că explică: Nu se va ajunge la asta. Nu mă pot ţine decît ca să mă verifice şi oricum agenţiile se vor ocupa de toate.
- C'.hiar şi aşa, Yartsev a încercat să te omoare. Nu trebuia să i spună Kingsley cine eşti şi cu ce te ocupi?

- Ba da. dar nu înseamnă că el are încredere în ei. Dacă el şi-a trădat ţara. probabil că peste tot vede ticăloşi care-l atacă pe la spate.
- Şi de ce nu ar mai incerca o dată?
- Probabil că s-a discutat asta cu el. dar e doar o presupunere. Plnă clnd nu voi şti sigur că ci nu sînt implicaţi, voi pleca de la premiza că soţii Kingsley sînt amestecaţi pînă n giL Noi ne vom pregăti şi vom lua măsuri de precauţie.
- Securitatea perimetrului, care s-a făcut deja. iar dacă mai adăugăm ceva. Axei va găsi bani să plătească. Sistemele FUR. camere cu infraroşu. care depistează căldura corporală, transmiţătoare wireless şi altele. Vom asigura şi ferestrele. Cel mai bine ar fi ca tu şi Tricks să staţi în oraş...
- Nu, zise ea din impuls, apoi se gîndi că-i pune în pericol viaţa retricvcrului şi reveni: Mă rog. Tricks poate să stea la Daina. E îmi văd de treburi ca pînă acum. Ce mai trebuia să faci? Să montezi nu ştiu ce în podea? Eă-o clnd vrei.
- Oricum, pentru asta nu e grabă. Timpul va începe să se scurgă din clipa clnd ii vot contacta pe soţii Kingsley şi nu fac asta pînă ce Axei nu modifică în dosarul meu ce i-am spus: dizabilitatea în urma traumei. După cît de paranoic este Axei, m3i ales că i-ai sugerat tu verificarea hackerului. mai durează. Normal că e paranoic, trăind într-o lume ca a lui. Cred că-i verifică hackerului şi poziţia pistruilor pe faţă, deşi cred că tipul c curat, dar pe Axei nu-l poţi convinge. Ar fi cazul să-l aducem pe lessc în joc. Poate avem nevoie de ajutorul lui şi de al celorlalţi ofiţeri. Vreau să reduc la maxim pericolul pentru tine şi oraş. Bo calculă mental toate amănuntele financiare şi. ca şefă a lor. conchise:
- O să fie în timpul lor liber. Nu cred că i putem implica pe cheltuiala oraşului.
- Nu mă aştept să o facă benevol, iar de plată mă ocup cu. Cum rareori îmi chcituicsc integral salariul, banii se adună în

Bo se gindea că deja Morgan alunecă în zona lui de confort, care presupunea ofensivă, nu aşteptare. îl simţea cum se încordează şi parcă prin vene ii trecea electricitate. Aceasta era lumea lui, una a strategiei şi violenţei, în care el se simţea acasă.CAPITOLUL 25

Ca să-i invite pe ucigaşi să vină la el. Morgan trebuia să-şi pună la punct o strategie serioasă pentru el. pentru Bo şi pentru ofiţerii din Hamricksvillc care voiau să-i ajute. Alerga din nevoia unei activităţi fizice menită să i elibereze mintea de griji. O anunţă pe Bo cît va lipsi de acasă şi porni peste dealuri, să alerge pină ia epuizare.

Se temea că Bo va fi problema. Instinctiv dorea să o îndepărteze de orice pericol potenţial şi se aştepta ca ea să se opună.

Respecta punctul ci de vedere, dar era preţioasă pentru el şi va face totul ca să-i asigure siguranţa. Uşurel, işi zise el. după ce invăţasc în ani că evenimentele nu se petrec chiar aşa cum au fost anticipate iniţial.

Oricit de bună ar fi fost strategia lui. realiză că nu poate acoperi totul. Planul de atac trebuia intocmit, cu condiţia să fie atent la orice noutate apare.

tn aceeaşi ordine de idei, i-ar fi plăcut ca doamna Kingsley să fie nevinovată şi să lucreze în beneficiul ţării, nu împotriva ei. O plăcea; părea caldă şi sinceră. Mare scofală. Importante sînt faptele, nu emoţiile.

Se gindea că oamenii răi ar putea folosi din nou mafia rusească, fiindcă membrii ei se puteau amesteca lejer cu populaţia metropolitană, dar în Hamrickvillc, Virginia de Vest era cu totul altă poveste. Un rus ar arăta ca hiena în birlogul lupului Ce naiba, şi cincva din New York ar ieşi în evidenţa.

Aşadar Kingslcy şi Yartscv aveau două, trei opţiuni: sa angajeze un criminal plătit local - cu probabilitate mai marc de succes, dar tot un străin, care putea sau nu să fie de încredere, dar reprezenta un alt risc de sccuntatc - sau puteau implica serviciile SVR. care luaseră locul KGB-ului.

Dacă implicarea Securităţii Naţionale şi a FBI-ului erau cel mai bun scenariu pentru Morgan, atunci ccl mai prost erau scrviciile SVR. Organizaţia ar putea pune în funcţiune măsuri pe care cu greu le-ar putea contracara: sistemul FL1R, în primul rind, ar

putea stabili clar cîte persoane sini în casă şi unde. Forţa copleşitoare era altă posibilitate, adică orice fiinţă vie din casă ar putea fi exterminată. O altă posibilitate era o explozie masivă, la fd cum era un sniper instruit, care 1 putea scoate din joc imediat ce ieşea din casă.
Pc de altă parte, dacă soţii Kingsley vindeau secrete de stat cătrc SVR. ruşii nu vor dori să atragă atenţia organizaţiei. Dacă mergea prost ceva - şi de cele mai multe ori ceva merge prost - repercusiunile ar fi cu mult superioare beneficiilor.
Morgan întoarse pe toate părţile situaţia şi dccisc că implicarea SVR era puţin probabilă. I.a fel cum era şi implicarea mafiei ruseşti. Pe primul loc în ierarhia probabilităţilor era un profesionist, doar că era un risc implicarea altora.
Mai mult ca sigur că vor mişca de aproape. Unul din ci va veni personal şi facă treaba. Din nou stabilea probabilităţile, (oan Kingslcy era pe ultimul loc, iar soţul ei era puţin mai în faţă, fiindcă d i-a văzut pe amindoi la locaţie. Dacă minuiau bine armele, puteau să-l ia prin surprindere. Yartscv era o altă posibilitate. El avea instruire în domeniul armelor şi ştia să se deghizeze. Fusese văzut de Morgan o singură dată. de la distanţă Aşadar. Yartscv era cel mai probabil, urmat de Dexter Kingsley. apoi de Joan Kingslcy. Sau Yartsev şi Dexter Kingsley acţionind împreună. Sau toţi trei.
Morgan se gindca că Yartsev avea un impediment, în ciuda pregătirii lui speciale. Morgan era supra-instruit, faţi de Yartsev. măcar în armament şi strategic. Omul SVR-ului se ocupa cu activităţi de spionaj şi servicii secrete. Morgan se ocupa cu devastări - două discipline foarte diferite.
Sc va pregăti pentru trei trăgători: dacă vor fi doar doi. sau chiar numai unul, care să incercc să-l scoată afară, ci va fi pregătit.
Se uită la ceas: alerga de o oră; era transpirat-leoarcă, dar se simţea bine. Inimă, plămini, totul era în regulă. Picioarele căpătaseră forţa dinaintea accidentului. Dacă atacatorii veneau şi se aşteptau să găsească o epavă, vor avea o mare surpriză.
Schimbă direcţia şi se îndreptă spre casă. tn drum Ic intilni pe Bo şi Tricks, Ia plimbare. Bucuria rctricvcrului a fost enormă, dnd l-a revăzut pe Morgan, iar Bo a aşteptat mai în spate, pînă ce şi-au terminat ritualul revederii.

- Ai pus la punct totul? il întrebă ea. F.l se opri şi Bo ii luă de braţ, chiar dacă era transpirat. Morgan o privea şi instantaneu lumea căpătasc o altă dimensiune, cea a liniştii sufleteşti, a luminii din ochii iubitei, a trilurilor păsărilor care-i înconjurau.
- Nu încă, zise el. Principalul depinde de tine.
- De mine? se miră ea. Credeam că nu vrei să te ajut. Bine, ce vrei să fac?

Nici o ezitare, se gîndi el. doar dorinţa pură de a se arunca în furtună şi a facc tot ce poate.

- Poţi să te căsătoreşti cu mine. spuse el.

Bo îngheţă şi se albi la faţă. Făcu ochii mari. mari de tot Deschise gura. dar fără rezultat sonor.

Morgan aprecic că nu e semn bun dacă s-a albit, dar ştia că bătălia pe care trebuie să o ducă. trebuia şi cîştigată. aşa ci era gata să intre în război, chiar aici, chiar acum. ca să-şi cucerească femeia.

- Am lăsat-o moale, zise el, adică nu am pus presiune pe tine, fiindcă ştiu că ai avut de-a face cu nişte mizerabili care te-au dezamăgit şi voiam să-ţi acord destul timp cît să-ţi dai seama că poţi avea încredere în mine. Dar acum s-ar putea să nu mai am mult timp şi vreau să te ştiu legată-fedeleş de mine şi încuiată în turn. legal, în caz că lucrurile nu vor ieşi chiar

Bo se albi şi mai mult, evident şocată. Tricks lăsă mingea jos, cu indenuiul să i-o arunce cineva, dar era pruna dată în viaţa ci cînd ambii adulţi o ignorau. De data aceasta Bo găsi resursele să vorbească:

- Nu c drept, rosti ea răguşit.

El o luă de mijloc şi se poziţionă în faţa ei.

- Nu dau doi bani pe ce e drept. Dau orice pentru line. Nu prea e romantic ce am spus, nu? Se aplecă şi o privi loarte atent. Vrei romantism? Pot să încerc. Sint genul de bărbat care vedc-vrea-apucă şi chiar asta am făcut cu tine: le-am văzut, le-am dorit şi le-am cucerit.

Bo părea că stă să plingă, iar Morgan se alarmă.

- Ai de gind să plingi? Nu plinge, te rog. Spune da şi vom ti bine.

Bo se uită de jur imprejur, căutind parcă o formă a naturii care să o salveze; o ramură, un copac, dar braţele lui o stringeau tare şi nu păreau să-i dea drumul. În tiual rosti, mai mult ca un strigăt, dar măcar vorbea, nu plingea:

- Vrei să mă căsătoresc cu line pentru că s-ar putea să mon?

- Nu. Vreau să mă însor cu tine pentru că...eu...spre

stupoarea lui Morgan, cuvintele f se amestecau în git şi veni rlndul lui să caule cu privirea o salvare naturală. Fir-ar să fie. Parcă spusese şi altădată asta, cînd s-a logodit, dar acum era cu totul altceva. Era important şi pentru tot restul vieţii.

Privi oclui accia solemni, speriaţi şi un fulger îi pătrunse trupul. Trase aer în piept şi dădu drumul cuvintelor.

- Sînt nebun după tine. De aceea vreau să ne căsătorim. Vreau să o facem acum, ca dacă mi se intimplă ceva, să-ţi rămină ţie tot ce am. Nu sînt bogat, dar am ceva economii, un vehicul pick-up şi o barcă veche. Ce zici?
Tricks nu mai suporta să fie ignorată, aşa că lătra indignată. Morgan se uită la ca şi văzu mingea la piciorul lui. semn că are de făcut ceva.
- Sper ca măcar să mă iubeşti pe jumătate cît îţi iubeşti dinele. Secundele treceau în tăcere, iar în cele din urmă Bo
- Te iubesc.
Bl ştia că nu a pus problema bine. cînd s-a pus pe locul doi. dar era obişnuit cu asta. Mai ales că Tricks nu era un ciine obişnuit.
- Aşadar, vrei să fii soţia mea?
Ea dădu din cap afirmativ.
- Cu toate că puteai să faci un testament prin care-mi lisai mie totul.
Da, se gindise şi la asta.
- O voi face şi pe asta, dar vreau să mă insor cu tine şi tu ai dat din cap afirmativ, aşa că totul e hotărit. Există o perioadă de aşteptare în Virginia de Vest?
- Va trebui să-ţi foloseşti numele real. zise ca. Virginia de Vest nu are oficiu de stare civilă deschis, aşadar certificatele de căsătorie nu apar online, la o simplă căutare.
- E foarte convenabil. Deja mă gindeam cum să programez evenimentul, dar c bine că nu contează. Aş vrea să o facem
- Nu pot, spuse ca. la fel de uluită şi mai degrabă panicată.
-De ce nu?
- Oamenii.
- Ce oameni...oh. Cei care s-ar supăra pe tine. dacă nu le
- Cum ar fi Dama şi Loretta, Jessc şi jumătate din oraş.
-Da. ei.
- Oricum, nu pot să organizez o petrecere de nuntă peste noapte.
- Atunci ne vom căsători şi facem nunta mai tirziu. Doamne, chiar a spus asta? Bărbaţii nu se bucură pentru nunţi somptuoase, cum nu se bucură cînd merg la dentist. Pe lista lui de lucruri nedorite nunta era deasupra unei consultaţii la proctolog. Poate.
- Nu vreau o nuntă marc. zise ca Ia lei de şocată.
Acum Morgan simţea şi mai profundă iubirea pe care i-o

- Nici eu nu vreau, dar crezi că oamenii din oraş ne vor lăsa să scăpăm aşa uşor? De pe acum iţi spun că pe Tricks o vor vedea ca domnişoară de onoare.
Borise.
- Cred că ai dreptate. Dar tu? Mama ta, de exemplu, va dori să vină? De fapt. ai ţinut legătura cu ea?
- Nu, dar ne am gindit la asta. Axei i-a tot trimis emailuri, ca şi cînd ar fi de la mine, în care scrie că sînt bine, dar ocupat, ştii tu.
- Măcar ştie că ai fost impuşcat?
- Nu. Cel mai bine e să nu alle niciodată. Crezi că ar trebui să-i spun că mă însor? întrebă el. frccindu-se la nas. Ah. nu Uebuie să-mi răspunzi. Chfar şi aşa. nu vreau să aşteptăm. Poate veni după nuntă. Dar părinţii tai?

- O să i anunţ, dar nu are rost să-i invit. Nu vor veni. Ar fi suficient să i informez doar.l>acă vrei să fie aici, cu tine. vor fi.
Morgan era dispus să succască braţe, sau gituri, ca să-i aducă pentru ea. Îi putea escorta sub ameninţarea armelor, dacă era nevoie. Amicii lui nu sînt genul cu care să te pui contra.
- Sint sigură că tu i-ai face să vină. nu? Apreciez intenţia, dar nu. Prezenţa lor m-ar stresa inutil. Prefer să fiu fericită.
Noua lui misiune era acum să o facă fericită. Îi dădu drumul şi o luă de mină. Privi degetele fragile din palma lui puternică şi pentru prima dată În viaţă avu sentimentul că i se oferă încredere ca bărbat. Toate relaţiile dinainte, scurte, iară complicaţii au fost directe şi bazate mai mult pe sex. Acum era mai mulL Ea ii oferea ceva special - pe ea. Încrederea ei. Îl invita în viaţa
- Oricum nu ne putem căsători prea curind, zise ea cu pragmatism. Trebuie să obţinem certificatul aici, în acest stat. unde locuim. În Hamrickville mă cunosc prea mulţi oameni şi e posibil ca unul din cei de la starea civilă, cărora le vom spune numele tău real, să dea o căutare pe Google.
Morgan scoase nişte înjurături urite. iar ea îl privi amuzată.
- Te grăbeşti să mă bagi în pat?
- Să fu sigură. Nu am făcut sex ca bărbat căsătorit pînă acum. Mă întreb dacă e diferit. O cuprinse pe după umăr şi adăugă, rîzînd: Bine. Nu mă bucură că mai aşteptăm, dar altfel nu văd lucrurile. Voi fi ocupat în zilele următoare: să-mi deschid un cont bancar În insulele Cayman. Să-i pun pe roate pe băieţi Trebuie să cumpăr muniţie, să pun la punct detaliile de securitate. chestii.
- Insulele Cayman? întrebă ea. după o scurtă reflecţie.
- O încercare de mituire nu pare legitimă, decît dacă voi cere o sumă serioasă, ceea ce pune problema modului în care i-aş justifica la Eisc. Ei ştiu că eu cunosc lucrurile acestea: nu pot să cer să mi se trimită banii într-un cont obişnuit de la noi. Şantajul trebuie să pară real din toate unghiurile, aşa că ani nevoie de un cont otfshore. în care să mi se vireze banii. Voi coordona totul cu Axei. Da. sînt şi zone cenuşii, vei spune, dar ele trebuie descoperite. Presupun că ei sînt vinovaţi pină ce se va dovedi că mi Înşel. Nu sînt atit de fraier incit să cred că vor ajunge vreodată într-un tribunal. Totul se va muşamaliza la nivelul lor.
- Adică?

- Adică işi vor negocia eliberarea de necazuri păcălindu-i pe ruşi, cu toate ci nu sînt în postura sa facă asta. Fluxul de informaţii trebuie să fie doar într-un sens. iar atunci şi-au ars fundurile. Oricum se va termina, nu c problema mea. Treaba mea este să-l opresc.
- Treaba noastră, il corectă ca. Sintem împreună. Asta înseamnă să fii căsătorit.

Mai aveau cam o milă pină acasă şi au parcurs-o în plimbare. Nu se grăbeau. Morgan o ţinea de mină şi o făcea să zimbească. Se simţea imbătat şi treaz, extaziat şi nervos, amorţit şi totuşi hiper-atent la fiecare foşnet al frunzelor.

Doamne, aşa te simţi cînd eşti îndrăgostit. Nu-i de mirare că oamenii se poartă copilăreşte.

Dintre toate lucrurile care s au intimplat de cînd Morgan Yancy a apărut în viaţa ei. dimineaţa aceasta a lăsat-o pe Bo cu cel mai profund simţ al irealului. Nu-i venea să creadă ci a cerut-o de soţie, dar şi mai fascinant era că ea a spus da. Nici acum nu şi revenise din şoc.

Trebuiau multe răspunsuri la intrebâri. trebuiau luate decizii, dar nu acum. Mai tirziu - după ce se va acomoda cu faptul că este măritată. Pentru el aminarca era uu dezavantaj; pentru ea. evenimentele avansau cu o viteză ameţitoare. Era îngrozită, dar şi fermecata; treceau de la străini, la amanţi, apoi se căsătoreau în doar două luni? Doamne, unde-i era capul?

Desigur că-l iubea. F.ra altceva să trăieşti cu cineva tot timpul. În comparaţie cu intilniri ocazionale. Doar că ca l-a cunoscut mai repede astfel şi chiar se baza pe el. Nu ştia care era data naşterii lui, nici numele mamei, nici un milion de alte lucruri despre el - nu ştia lucruri importante, dar le va alia pe parcurs.

- Fac repede un duş şi te ajut să pregăteşti prînzul îi zise el. cînd au ajuns acasă.
- Azi vii cu mine În oraş?
- Nu. Vreau să reorganizez sistemul de siguranţă de aici, şi mai urc o dată dealurile, ca să văd dacă mi-a scăpat ceva, ştii.

Vorbise serios despre siguranţa casei, mai ales că se oferea ca momeală, deci trebuia să-şi ia toate măsurile de precauţie posibile.

Bo puse nişte bacon în cuptor, apoi începu să taie legumele pentru salată. Morgan cobora scările două cîte două.

- Miroase a bacon, spuse el.

- Fac nişte lipii cu salată şi bacon. Vrei să-mi dai tortillas din frigider? Sper să-ţi placă.

- Nu pot spune că există lipii care să nu-mi placă.

Bo se bucura că nu c pretenţios la mincare, altminteri ar fi înnebunit-o. Morgan punea masa, în timp ce Bo încheia salata. Tricks ii urmărea şi se mai ducea la bolul ei. în semn că le aminteşte că şi ea mănîncă.

- De parcă uitam de tine, o tachina Bo. Apoi ii pregăti mîncarea, i-o puse în bol şi o servi. Se gîndi puţin şi comentă: Mi-a trecut prin minte un lucru: te însori cu mine ca să fie şi cîinele tău?

- Da. e o idee. răspunse el iară ezitare. De parca este vreo deosebire, dacă ne căsătorim. Ea este a ta ţi nu a altcuiva. Ştiu ce simte. Îi tăcu cu ochiul: Ai uitat că şi eu sînt al tău?

Ce diavol cu limbă de aur, işi zise Bo. Ştia exact ce să spună. Risc şi-i făcu şi ea cu ochiuL

După prinz Bo făcu un duş şi se grăbi să plece. O va lua cu ea pe Tricks, dat fiind că Morgan avea treabă. Intenţiona să le spună persoanelor importante despre ea şi Morgan, apoi împreună cu Daina vor face planuri. Miss Doris le putea pregăti un tort festiv - nu ceva pretenţios, dar toate prăjiturile ci erau delicioase. Va trebui să-ţi caute o rochie. Va fi o ceremonie simplă, probabil în parc. Se vor servi sucuri, fursecuri ţi prieteni dragi. Ce poţi să ceri mai mult'

O trecu un gtnd sumbru. Dacă vor ţine ceremonia afară, un sniper priceput nu-l putea nimeri pe mire? Avea de gind să discute ţi cu Morgan acest aspect, dar nu acum. cînd nu avea timp.

- Să fii extrem de precaut, ii zise ea. Ia cu tine mobilul ţi

El dădu din cap afirmativ, tăcind apoi semn spre Glock-ul de pe blatul din bucătărie.

- Aveam de gind. Dar tu? Nu c niciodată prea devreme să te obiţnuicţti cu precauţiile suplimentare. Unde este arma ta, doamnă şefă a poliţiei?

- În geantă. Bo işi cumpărase un port-pistol de piele, pe care-l putea ataşa la cureaua de la briu.

- Durează prea mult. pînă-l scoţi de acolo. Scoatc-I şi ţine-l la indemină.

- Ea il ascultă, fiindcă tonul calm. dar hotărit a convins-o imediat, aşa că şi-a pus la centură arma.Am senzaţia ca o imit pe Lara Croft din Tomb Raider. Apoi luă lesa lui Tricks şi mobilul. Te sun cînd plec spre casă, zise ea şi veni să-l sărute.
- Să conduci cu grijă, zise el şi o strinsc la piept citeva secunde. Te iubesc. Ne vedem discară.
- Şi eu te iubesc, spuse ea ezitant. Pentru ea cuvintele acestea sunau straniu, fiindcă era liberă să le rostească şi o făcea din tot sufletul, o noutate. Roşi, apoi se îndreptă spre uşă. Tricks i-o luă înainte, iar Bo descuie maşina cu telecomanda. Deschise portiera, dar Tricks rămase afară.
- Tricks, sus! o îndemnă ea.

Bo puse lesa pe consolă, dar Tricks lătra în continuu, aşa că tocmai se pregătea să-i facă o nouă invitaţie, insă simţi la ceafă ceva dur, care fusese împins dureros spre capul ei. Un bărbat ii zise printre dinţi:

- Să nu faci vreo mişcare, că altfel iţi zbor creierii în clipa

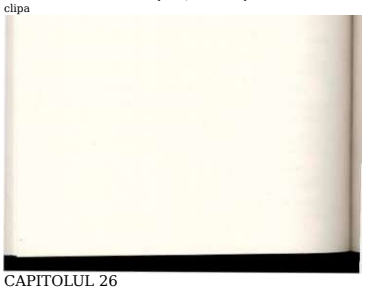

CAPITOLUL 26

Bo îngheţă. Simţi furnicături pe piele, ca atunci cînd cineva iţi strecoară cuburi de gheaţă pe şira spinării. Îi tremurau genunchii, simţea gîtul uscat şi inima bătind nebunește.
Trupul reacţiona firesc la bomba declanşată de adrenalină şi teroare, dar mintea rămăsese undeva, departe, ciulind claritate. Vocea şi accentul erau americane, deci putea fi domnul Kingsley. În al doilea rind, avusese dreptate că hackerul era chiar sub nasul lui Axei. Altfel, cum puteau să-i localizeze atit de repede, după ce aseară vorbiseră cu Axei?
Tricks lătra necontenit şi Bo se mira că Morgan nu a ieşit să vadă ce se intimplă. Nu ştia ce să facă şi nici cum se va termina acest moment.
Kingsley o apucă de păr şi-i trase capul pe spate:
- Fă dinele să tacă, altfel îl fac cu. Acum!
Chinuită de durere, Bo zise:
- Tricks. şezi! Cu greu o vedea pe Tricks cu coada ochiului, din cauza unghiului în care ii era imobilizat capul. Aceasta te linişti şi se aşează cumintc. Îi cxplică lui Kingsley: Este un golden retricvcr. Sint foarte prietenoşi. Bo se temea că nebunul va interpreta greşit lătratul cîinclui. care de fapt voia să fie mingiiat.

Nu mă Înnebuni, zise el şi împinse mai mult arma spre capul ci. Par atit de prost? Oricum, e un dine drăguţ: poate îl iau cu mine, după ce termin aici. *C,indeşte*| Trebuia să gindcască. Avea pistolul la briu şi geanta de pe umăr il masca. Putea să-l scoată fără să (ie observată? Cum era lipită de el. bărbatul ar fi văzut orice. Ca şi cînd ii citea gîndurile. omul mută pistolul în mina cealaltă şi li scoase pistolul de la centură.

- Ca să vezi. rosti el sarcastic. Cine s-ar gindi că şefa poliţiei are armă? Credeai că nu te controlez?

Ştiau cine este Bo. Se îndoia că soţii Kingsley puteau să afle atit locaţia mobilului lui Morgan, cît şi identitatea ci, lără să folosească instrumentele guvernamentale, dar au făcul-o - nefiind vorba de guvernul Statelor Unite.

Se intreba de cînd era el aici. afară. I-a văzut intrind şi nu a fost prea aproape ca să nimerească? Sau a aşteptat, ca să prindă pe unul din ci singur. Dacă era Morgan, il omora şi pleca, dar Bo ieşise prima. Ştia şi ca că va fi folosită ca scut intre el şi Morgan. Calculă rapid: oare era trăgător bun? Era avocat, nu? Putea fi expert în arme? Competent, poate, cum fac oamenii ca el, care-şi impresionează clienţii şi practică vinătoarea, dar omoară animale mari Una e să tragi cu puşca şi alta cu pistolul, de la mică distantă.

Dar se practică trasul la ţintă şi asta diferă mult de împuşcarea oamenilor în mişcare. La un curs urmat la indemnul lui lcs.se. a invăţat că, dacă eşti amenințat cu pistolul şi fugi, ai şanse mari să nu te nimerească. Bine, dacă s-ar putea elibera acum...

Bărbatul o trase mai tare de părul strins în coadă la spate şi spuse, în timp ce o trăgea spre intrare:

- Ţine-ţi gura, deschide uşa şi să nu incerci nimic. Unde
- KL.cra în bucătărie cînd am ieşit, dar se ducea să se schimbe şi...nu ştiu sigur.
- Cind intrăm, unde este bucătăria?

Bo constata că omul nu se uitase în interior.

- La stingă. zise Bo cu glas tremurat. Cam aşa era:la stingă, dar nu direct.
- Cum se deschide uşa?
- Spre dreapta.

Omul o impinse mai mult.

Cu siguranţă Morgan i-a văzut, s-a strecurat la uşa din spate şi ieşise. *Dar dacii a urcat la etaj?* Nu putea să ştie. Trăgea de timp; nu vedea unde pune piciorul, fiindcă avea capul în extensie, după cum o trăgea el de păr.

- Stai dreaptă, zise Kingsley şi continuă să o împingă.

Tricks lătra din nou. bucuroasă că revine şi că va minca.

- Îi place să fie mingiiată. comentă ea, dar nu ştia cum să-i distragă atenţia de la Tricks.

Doamne, iă aşa ca Morgan să vină spre ei. Nu-I lâsa pe ticălos să intre în casă şi să-I surprindă. Dacă va fi aşa. amindoi

- Ce? şopti Kingsley. tulburat de subiectul discuţiei, care li distrăgea atenţia. Erabine aşa. Exact asta voia ea.

- Tricks. Cînd o hrănesc seara. Îi place să fie mîngiiată.

- Lasă-mă naibii cu ciinclc tâu. Nu mai deschide gura!

O mai impinse puţin şi ea păşi inâuntru. iar cu coada ochiului perccpu o mişcare uşoară, spre dreapta. Nu era Tricks. Avea pistolul ia ceată, dar trebuia să-l împiedice să-l vadă pe Morgan. Poate că-şi semna condamnarea la moarte, căci oricind Kingsley putea să apese pe trăgaci, dar nu avea de ales. Măcar Morgan şi Tricks vor scăpa.

Ridică piciorul peste prag şi se lăsă moale la podea, cu o bufnitură. Două împuşcături, un piriit scurt, un urlet groaznic. O durere ascuţită parcă ii perforă capul. Trupul i se cutremură în cădere. Îşi simţea capul parcă detaşat de trup, aşa de tare o stringca Kingsley. Umezeală, fierbinte şi roşu. au fost realitatea ci imediată.

Apoi totul s-a cufundat în linişte, doar că ii ţiuiau urechile. Se simţea ciudat; imagini ii apăreau în ochii minţii, estompate. F.ra întinsă pe-o parte şi nu ştia cum a ajuns acolo; vedea iarba, veranda, cimentul de pe alee. Totul era întors la nouăzeci de grade şi nu ştia de ce. Oh. exact: stătea pe-o parte şi de aceea. Ştia că trăieşte, dar nu era sigură cum. Kingslcy...undc este Kingsley? Nu o mai stringea de păr. dar nici nu putea să şi mişte capul. Jl văzu pe Morgan alergînd spre ea, cu pistolul în mînă. Tricks era la picioarele ei. scheuna. Morgan îngenunchie lîngă ca şi îndepărtă masa inertă de la spatele ci. O întinse pe spate şi şopti:

- Lasă-mă să văd. iubito.

- Ce să vezi?
- Citul tău.

Morgan ii trăgea de decolteu, iar ea o mingiic pe Tricks, ca să o liniştească.

- Ce-i cu gitul meu?
- Kingsley te-a împuşcat.
- Da? întrebă ea surprinsă. Nu mă simt împuşcată.
- Credc-mă pe cuvînt. Morgan îi întoarse capul uşor. o atinse delicat şi răsuflă uşurat. F. doar o zgirictură. rană super ficială, nu e atinsă nici o arteră importantă.
- Ce bine, spuse ca. Eşti sigur că nu m-a împuşcat? Accidcntal, desigur. Doar pistolul lui Kingsley se afla la ceafa ei. Cum a putu să rateze ţinta? Nu-şi dădea seama.
- Sînt sigur, zise şi se dezbrăcă de tricou, apoi îl înfăşură pe gitul ei. destul de strîns chiar pe locul care acum începuse să o
- Cum? Am auzit două focuri.
- Eu l-am nimerit primul.
- Foarte.

Bo nu dorea să se uite. dar ii crezu. Morgan o ridică în braţe şi o duse inâuntru. o intinse pe canapea, apoi o strigă scurt pe Tricks.

- Nu încerca să te ridici! Ai forţa gilul şi singerarea ar fi puternică, spuse el. cu mina pe mobil. Bo ridică mina şi o văzu plină de singe.
- Stai! Nu sînt în stare critici?

El ezită să răspundă.

- Suni-l inth pe Axei, spuse Bo. Este mai important.
- ti trimit un mesaj. Dacă hackerul primeşte apelurile lui şi îmi aude vocea, va şti că treaba lor a sărit în aer. aşa că o alertează pe doamna Kingsley. *„Ha. ha. frate mai mare. am avut dreptate”,* îi citi cl textul mesajului. Ar trebui să-şi dea scama ce înseamnă, fiindcă nu i-ai spus niciodată frate mai marc. Trimise mesajul, apoi formă un alt număr.
- Il sun direct pe Jcsse, nu sun la 911. Vreau să nu facem gălăgie, ca Axei să aibă timp să-l prindă pe hackcr. Jesse. vorbi el cu interlocutorul, sînt Morgan. Avem ceva necazuri acasă la Bo. Un om mort, Bo este rănită uşor. Trimite nişte băieţi, dar (ără gălăgie. Nu transmite prin staţie. Este vorba de motivul şederii mele aici. Bine. spuse cl. după ce ascultă citeva secunde, apoi inchise. Jcsse se apucă de treabă. Era să fac infarct, ii zise lui Bo.

Am auzit-o pe Tricks lătrînd, am privit pe fereastră şi l-am văzut cum îţi ţine pistolul la ceafă. Am luat arma, am mers la uşa din spate şi mă aşteptam să aud împuşcătura în oricc secundă.

- Eram şi cu bună ca scut. zise Bo ameţită deja. O ardea gitul, durerea era puisatoric. iar somnul o cuprindea uşor. Slavă cerului ci nu a fost Yartscv.

- Da. F.I ar li avut un plan mai hun.

Bo nu mai avea putere să gindească. Plutea deja în scmi-conşticnţă.

- Îmi este atit de somn. mormăi ca de-abia perceptibil şi închise ochii.

- Iubito, nu. nu trebuie să adormi. Morgan o scutură de

- Mi-ai spus iubito, bîjbii ea şi deschise ochii. Ce glumă bună. Nu mă supăr. Lasă-mă să mă odihnesc, bine?

- Te odihneşti. Eşti intinsă pe spate.

- Dar tu vorbeşti într-una şi vreau să aţipesc. Puţin.

- Nici vorbă.

- Atunci adu un prosop şi şterge-mă de singe, te rog.

De cum a plecat Morgan să aducă prosopul. Bo a închis ochii şi a aţipit.

S-a trezit la senzaţia plăcută a prosopului cald pe braţul ei.

- M-ai păcălit, da? zise el calm.

- O clipă doar. Slnt obosită. Unde e Tricks?

- Aici. E bine.

Se auzi un mesaj primit pe mobilul ei şi Morgan il citi.

- Uite ce zice: „Da. *cum să nu. înţeles*". E clar că a priceput.

Bo il crezu pe cuvint, fiindcă el lucra cu Axei şi-l cunoştea foarte bine.

Acum îl urmări pe Morgan cum o şterge de singe. Ar fi vrut să se schimbe, dar oricum la spital îi vor tăia hainele acestea şi nu mai avea de gind să le poate oricum.

- Am nevoie de pijama şi schimburi curate, spuse ca, cu simţ practic.

- Acum?

- Pentru spital. Nu am scăpare decît acolo, nu?

- Atunci fă-mi un serviciu şi pune într-o geantă pijamaua, lenjerie de corp, halat, pastă de dinţi şi periuţă, picptănul. Nişte blugi, sandalele. Plus ce mai crezi tu că aş avea nevoie.
El se aplecă şi o sărută.
- Acum sînt sigur că eşti bine.
- Da? Cum?
- inii dai ordine, aşa cum ai tăcut cînd am venit la tine.
- Cineva trebuia să o facă. Nu aveai grijă de tine.
- Aşa cum nu ai tu grijă de tine acum. Aştept să vină întă-ririle, apoi mă apuc să-ti string lucrurile. Vreau să tiu sigur că
- Bine, bine. Bo era răpusă de durerea de la git şi oricum nu credea că va adormi.
Se auzeau sirenele poliţiei, iar Tricks sări ca arsă, dar nu merse la uşă, ci rămase lîngă stâpîna ei, la capătul canapelei, iar Bo o mingile uşor pe cap.
- Sint bine. prinţesă, o alinta ea, ca să o liniştească. Îi zise apoi lui Morgan: Cred că imediat ce mă ridică ambulanţa, tu zbori spre Washington, nu?
- E meseria mea, zise el. Jesse conduce alaiul, o informă Morgan după ce se uită pe fereastră la cîte maşini soseau pe alee. Medicii sînt în urma lui. Morgan deschise uşa, ca să-i lase Din clipa aceea Bo pierdu orice farimă de control. Casa şi curtea ci au fost invadate de aşa-numitele forţe de criză. Medicii au inconjurat-o. I-au tăiat tricoul pe care Morgan i-l înfăşurasc, drept bandaj, au examinat rana şi au bandajat-o la loc. I-au luat tensiunea, i-au pus o perfuzie intravenoasă şi au mutat-o pe o targa mobila. Jesse a venit să vadă ce face şi a glumit cu ea:
- Şefa, duci o viaţă interesantă de la o vreme.

- Am şi companie interesantă.
- Mie-mi spui. M-a informai. Dc aici încolo ne ocupăm noi. Nu te nelinişti. Nu se va difuza nici o noutate pînă nu dă el OK-ul.
- Poţi să ai grijă de Tricks? Adică să i-o duci Dainci? il întrebă ea.
- Nici o problemă. Dacă nu poate ea. o iau cu mine acasă.
Cu atiţia oameni în jurul ei, nici nu-l mai văzu pe Morgan.

dar el apăru exact în clipa cînd a fost transportată spre ambulanţă Avusese timp să-i prcgătcască lucrurile într-o geantă de voiaj.

- Uite şi poşeta, zise el. aşczindu-le pe amîndouă lîngă targa ei. Am pus telefonul înăuntru. Se aplecă, o sărută şi se uită la ea preocupat. Te voi suna cînd o să pot

- Mergi şi fa ce trebuie să faci. ii spuse ea şi-l mingiie pe obraz. Te iubesc.

- Te iubesc mai mult, să ţii minte asta. O mai sărută o dată şi dispăru.

CiteotlatA lucrurile o iau razna şi nu poţi face nimic, decît să aduni frînturilc şi să te descurci cu ce ţi-a rămas. Morgan nu anticipase că hackcrul era chiar tipul pe care Axei l-a adus să pună capcana, ca să localizeze hackcrul. Probabil că s-a rîs mult pe tema asta. dacă şi-l imaginau pe Axei nerăbdător aşteptind capcana să se închidă, dar ca nu s a închis, fiindcă ei ştiau că este o capcană.

Dexter Kingsley s-a mişcat atît de rapid, că Morgan nu a mai apucat să instaleze sistemele de securitate sofisticate, iar cele instalate erau oricum inutile. Kingsley venise pe aleea principală, cu maşina, cînd ei erau la plimbare, apoi a aşteptat, probabil pitit în spatele camionetei lui Morgan, pini ce unul din ci va pleca din casă. Dacă pleca Morgan primul, ar fi fost împuşcat pe loc. Bo fusese prima, iar Kingsley nu o putea omorî firi şi-l alerteze pe Morgan, aşa ci a decis şi o ia ca scut.

Doamne fereşte de amatori. Ei sînt imprevizibili şi fac prostii pe care cei instruiţi nu le-ar face niciodată. Dacă folosea Kingsley o armi cu amortizor? Ar fi omorit-o pe Bo. poate şi pe Tricks. apoi il aştepta pe Morgan sa iasă.

Kingsley nu va putut gîndi atit de departe, aşa ci Morgan a pierdut zece ani din viată pentru clipele de groază cît Bo a fost prizoniera lui. Pregitirea lui l-a ajutat şi aştepte, şi gîndcască lucid, deşi era copleşii de groază.

Acum il voia pe hackcr - Devan Hubbcrt - şi-l voia aprig. Axei reuşise şi faci rost de computerul lui Devan. iar acum o cchipi de specialişti 1T inccrca să-i spargi parola. Nu se ştia dacă în el se va găsi ceva care-i incrimina pe soţii Kingsley. Vestea proastă era că pe camerele stradale se vedea cum Hubbcrt a intrat la

ambasada rusă, asta insemnind că fie ccruse azil politic, ori era chiar de acolo. Nu-I puteau atinge, cel puţin nu fără permisiunea ruşilor - ccea ce nu se va intîmpla. Între timp săpau adine în trecutul lui, ca să stabilească dacă era din neamul lor, sau trădător crcscut aici.

Morgan intră în biroul sediului grupelor de operaţiuni speciale şi toţi au părut surprinşi să-l vadă. Fc mulţi nu-i cunoştea nici ei. Locul arăta ca un teatru de război, fiecare din ei alerga de la un birou la altul, toţi extrem de tensionaţi.

Merse direct în biroul lui Axei. Deşi sperau ci Devan Hubbert nu putea încă să monitorizeze conversaţiile lui Axei, menţineau acelaşi protocol strict la telefon, adică nu se spunea nimic direct. S-au căutat microfoane prin biroul lui Axei, maşina şi casa lui. Pagubele aduse de Hubbert erau enorme.

- Să ieşim, propuse Axei. Era îngrijorat că toată clădirea era compromisă. Nu avea incredere nici în singura cameră complet izolată de dispozitive electronice.

Morgan parcase într-o parcare publică din spatele clădirii. Totuşi, ca super măsură de precauţic. Morgan porni aerul condiţionat şi radioul, fiindcă un microfon parabolic putea fi îndreptat spre maşina lui.

- Ce s-a întlmplat? l-a întrebat Axei.
- A apărut Dexter Kingsley. Bine că nu a fost Yartscv, altfel rezultatul ar fi fost cu totul diferit. Nu aveam nici un element de securitate suplimentară instalat. Doar norocul a făcut ca Bo şi cu mine să rămînem în viaţă. A pnns-o cînd pleca la muncă. Am auzit ciinelc lătrind, am văzut ce se intlmplă şi l-am abordat din spate. O ţinea pe Bo cu pistolul la ceafă. Fa a ridicat un picior şi s-a prăbuşit la pămint. atunci idiotul a tras prost, dar a nimerit-o la git.
- F. moartă? întrebă Axei fără să clipească.
- Nu. Nu a atins nici un organ vital.
- Atunci presupun că el c mort.
- Asta i bine. Tot nu avem nimic despre doamna Kingsley. Poate găsim ceva pe computerul lui Hubbert. dar pînă atunci nu putem să facem nici o mişcare împotriva ei.
- Propun să-i facem o vizită doamnei Kingsley, zise Morgan şi se uită la ceas. Oare este tot la birou?

- Nu. Am pus om pe urmele ci. S-a dus acasă acum douăzcci de minute. Cred că e o idee bună să discutăm cu ea. Neoficial, desigur.
- Va fi o plăcere. Morgan condusese pînă aici. trecind de la starea de furie fierbinte la cea de furie criminală, tn sinea lui îşi dorea ca atunci cînd loan Kingsley deschidea uşa. să-i tragă un glonte în frunte. Nu putea face asta. Nu-i păsa de lege. dar ii păsa dacă va fi liber să-şi petreacă restul vieţii alături de Bo. Răzbunarea personală era una, dar prostia era cu totul altceva. Axei se va ocupa de doamna membră a Congresului, dacă acţiunca presupunea ceva cu efect catastrofic asupra sănătăţii ei, sau se rezuma la eliminarea ei din poziţia de putere - sau o combinaţie intre cele două. Se mai intiniplă diferite lucruri. Uneori vorbim de accidente veritabile, alteori de altceva.
- Lasă-mă pe mine să conduc, zise Axei. Ştiu drumul. Au schimbat locurile, deşi Morgan nu era prea incinta!. fiindcă Axei conducea foarte prost. Au ajuns la reşedinţa Kingsley din Bethesda. Un conac în stil georgian, spectaculos, cu trei etaje şi coloane impozante la intrare. Poarta cu supraveghere digitală împiedica accesul neinvitaţilor. Axei cobori geamul, ca să apese butonul soneriei. Prefera ca Morgan să nu fie văzut. Morgan îşi făcea şi el de lucru cu mobilul, ca să se uite doar în jos.

-Da? se auzi o voce.

- Axei MacNamara. Am venit la doamna Kingsley.

Urmă o scurtă pauză, apoi se deschise poarta culisantă şi Axei avansă. În spatele lor poarta se inchise automat.

Reşcdinfa reprezenta mulţi bani investiţi: garaj pentru trei maşini, securitate, casa în sine, terenul impecabil îngrijit. Morgan îşi aminti de yahtul lor. care nu era deloc modest. Poale costa vreo cîteva sute de mii. Din salariul doamnei membră a Congresului nu era sigur că se puteau face atitea. Poate că Dcxtcr Kingsley era un avocat de succes - ori făceau rost de bani din alte surse.

Axei cobori, iar Morgan aşteptă puţin, să vadă dacă la ferestre se vede vreo mişcare. Axei se îndreptă spre intrare. Acum ieşi şi el, apoi văzu uşa deschizindu-se şi doamna Joan Kingsley în persoană apăru în prag. Zimbi politicos, dar Morgan de-abia aşepta să-i surprindă şocul pe chip, cînd ti va recunoaşte.

- Morgan! incepu ca. Ce mă bucur că...Sc opri la mijlocul propoziţiei, rcalizind că nu trebuie să se prefacă, deoarece ştia că el şi-a amintit ce a văzut în ziua accca. Ea ştia de la hackcr. Ştia fiindcă soţul ei se dusese să-l reducă la tăcere. Ce nu ştia ca era ce s-a întîmplat cu soţul ei.
- Doamnă Kingsiey. zise Axei, ca să curme tăcerea. Putem
Fa nu spuse nimic, dar deschise uşa larg, făcu un pas inapoi şi atit. Merse în sufrageria elegantă, cu mobilă tapiţată într-o stofă cu dungi galben şi alb. probabil din mătase.
- Vă rog. luaţi loc, zise ea cam Încordată.
Morgan se aşează confortabil şi o fixă cu privirea. Aşteptă să vorbească Axei. dar cl tăcea, ea tăcea şi liniştea devenise apăsă-toare. Femeia se albise la faţă. Morgan era obişnuit să fie arma, vîrful de lance, dar realiză că de data aceasta Axei era mulţumit să-l lase pe cl să facă primul pas.
- Doamnă, zise cl, regret să vă informez că soţul dumnea-voastră a murit.
Ea tresări, apoi îşi îndreptă umerii.
- înţeleg. Pot să întreb.Jn ce circumstanţe?
- împuşcat în cap. răspunse el laconic. În timp ce încerca să ucidă pe cineva.
Joan Kingsiey nu era clădită din oţel. ci din titaniu. Stătea calmă, privindu-i pe amîndoi, aşteptind ca unul din ei să se trădeze cu cît de mult ştie. Ea nu Ic va livra nimic, nici un detaliu.
- Credem că Foma Yartsev a părăsit ţara azi dimineaţă, vorbi Axei. Sc fac percheziţii acasă la Dcvan Hubbcrt. dar avem computerul lui şi o echipă II investighează chiar acum.
Pe măsură ce asculta. Joan Kingsiey pălea, dar nu dispera. Zise calmă:
- Nu ştiu despre ce vorbiţi.
- Slnt sigur că nu ştiţi. Hai să fim sinceri, doamnă. Noi ştim. Nu putem dovedi - încă - dar ştim.
- Arc vreo legătură cu moartea soţului meu? întrebă ea, tară sa cedczc, hotărită să-şi joace mina atit cît va putea. Dacă ei nu vor dovedi nimic, atunci ea nu va face nici o mărturisire.
- Nu veţi avea permisiunea să părăsiţi ţara. zise Axei. FBI-ui va supraveghea fiecare mişcare pe care o faceţi. Vă sugerez să demisionaţi imediat din Comitetul Serviciilor Armate. Pe termen scurt, s-ar putea să vă fie benefic sănătăţii.

Privi scurt spre Morgan, iar el îi întîlni privirea cu ochi amenințători, exact cum simțea.

- Iar pe termen lung? întrebă ea.
- Trebuie să şi riscaţi, zise el.
- Înţeleg. Se ridică, dar menţinu capul sus. Vă mulţumesc, domnilor, pentru că aţi oprit să-mi daţi...vestea proastă. Dacă nu vă supăraţi, acum aş dori să rămîn singură. Pot să întreb cînd mi se va elibera trupul soţului meu?

Vă vom anunţa noi. zise Axei. apoi au plecat.CAPITOLUL 27

Sa o lase liberă pe Joan Kingsley chiar acum însemna să meargă împotriva curentului, dar Morgan acceptă că trebuia să-l lase pe Axei să lacă exact ce ştie mai bine, adică să acţio neze în perioade de criză. În trecut ar ii rămas, ar fi continuat antrenamentele ţi s-ar fi reintegrat în echipă, dar acum era altceva ţi trebuia să se întoarcă la Bo.

- Ştii cum să iei legătura cu mine, îi zise lui Axei, cînd îl lăsă în faţa sediului unde lucra.

Se întunecase. Nu avea cum să ajungă în 1 lamrickville pină la miezul nopţii. Putea merge la apartamentul lui, să doarmă acolo, dar nu voia. Voia să se asigure că Bo este teafară, să o privească în ochii aceia mari. Axei îl întrebă:

- Unde pleci acum?
- înapoi în Virginia de Vest.
- Da. cred că mergi să-ţi aduci lucrurile.
- Nu. Trebuie să văd ce face Bo. dacă e bine. Ne căsătorim.

Axei rămase pur şi simplu perplex.

- Ce? Ce? Eţti nebun?
- Membrii echipei pot să se însoare.
- Nu-i vorba de asta. Este...ai înnebunit? Vorbim de sora mea vitregă. Este o viperă răzbunătoare. Te va scoate din minţi. Va...
- Da. Şi ea are aceeaşi părere despre tine. Cei doi nu se vor împăca niciodată, acest lucru era sigur. Morgan nu dădea doi bani pe asta. Doar nu era nevoie şi petreacă sărbătorile de Crăciun împreună.
- Dar...
- Dar nimic. Ne căsătorim. Am cerut-o. a acceptat. Foţi să vii. dacă vrei. dar te previn, va trebui să te porţi cît poţi de frumos, sau oamemi din oraşul acela te vor sflşia în numele ei.

Axei vedea că tactica lui nu duce nicăieri şi schimbi subiectul.

- Trebuie să primeşti avizul medical, ca să reiei antrena-mentele. Presupun că poţi să treci testul tizic. Nu-i aşa?
- l.a început nu eram sigur că voi reveni, dar da, pot şi-l trec. Am ficut multe exerciţii acolo. Nu asta e problema, ci faptul că plec în liamrickvdle. Să ai griji de doamna Kingsley.

- Ar putea şi o şteargi, zise Axei. Poate ci nu vom găsi nimic Ia Hubbert.
- Tu ştii cel mai bine să le ocupi de probleme, zise Morgan. Ocupă-te.
Axei inchisc portiera, iar Morgan porni. O sună pe Bo. dar mesageria vocală preluă apelul, aşadar avea mobilul inchis. Apoi sună la Jesse.
- Sint la volan şi mă întorc acasă, zise el. Ce face Bo?
- E bine. A pierdut ceva singe, aşa că a avut nevoie de trans-fuzie, dar miinc dimineaţă poate pleca acasă, dacă nu are febră şi c bine. Azi a fost nebunie pe-aici. zise jesse cam obosit. Ia tine ce se aude?
- Nu am pus cap la cap informaţiile, dar lucrăm încă. O să-ţi spun cînd mă întorc; c mai bine să nu vorbim la telefon.
- Am înţeles. Vii după Tricks?
- E la tine?
- Da, e la sediul poliţiei, cu mine. Mai am de lucru cu hârtiile şi detest asta. Mai am mult. Tu unde ai ajuns?
- Dc-abia am plecat. Mai am trei ore.
- Cred ci mă găseşti tot aici.
Liniştit că starea lui Bo era hună. Morgan mai inccrcă o dată să o sune. Se gîndi că doarme, cînd constată că nu răspunde. Mai bine aşa, dccit să simtă durere. Apăsă pedala acceleraţiei, nerăbdător să ajungă la ea. Reuşi performanţa în mai puţin de trei ore. Ajunse la sediul poliţiei şi vă/u lumina aprinsă, lesse stătea la biroul lui şi căsca, somnoros. Ridică privirea, cînd II văzu intrind.
- Am terminat acum citeva minute.
Tricks sări în picioare imediat ce l-a văzut pe Morgan. Dădea din coadă şi ii dădea tircoale lui Morgan, iar el o mingii» afectuos.
- Şi pentru tine a fost o zi lungă, nu-i aşa, fetiţo? ii zise el. Vrei să mergem acasă? Mai intii trecem pe la spital. În ce cameră este Ro? 11 întrebă pe Jesse.
-308.
- La spital se pot face vizite la orice oră?
- Da, cam aşa ceva. Rudele au voie să stea cu bolnavii.
Morgan il puse la curent cu ultimele evenimente.
- Drace, nu prea e bine, zise lesse. aflind că doamna Kingslcy ar putea fi de neatins. Dacă o dată a vindut ţara, o va mai face.

- Dacă ar mai fi în postura să o facă, dar nu va mai fi. De-acum încolo nici la toaletă nu va putea merge supraveghere. Probabil nu va intra la închisoare, dar nici liberă nu va fi. Morgan era mulţumit şi cu atit. Axei va face mai departe ce trebuie făcut.

Acum trebuia să o vadă pe Bo. O luă pe 'lYicks. o instală pe scaunul din dreapta, dar fără centură, aşa că va trebui să conducă prudent. A tastat pe GPS adresa spitalului şi s-a lăsat ghidat pină acolo. În parcarea întinsă văzu multe maşini, probabil ale rudelor celor din spital, rămase acolo peste noapte.

Cobori geamul şi aerul nocturn, răcoros, pătrundea şuti cient pentru Tricks. Îi zise:

- Mă întorc în cincisprezece minute. Să nu laşi pe nimeni înăuntru, bine? Tricks latră scurt, semn că a înţeles. De-abia cînd urca scările două cîte două, îşi dădu scama ci-i vorbise ca unui om. dar, oricit de straniu ar părea, retnevcrul înţelegea tot

Ajuns Ia etajul trei, căută uşa cu numărul 308.0 găsi şi intră încet, fără să bată. înăuntru era semi-intuneric. deasupra feres-trei era o lumină de veghe, care le ajuta pe asistente să vadă cît de cît noaptea, cînd veneau pentru tratamentul pacientului.

Bo era întinsă pe pat. adormită. întoarsă uşor pe partea stingă, cu picioarelc ghemuite şi mina stingă sub obraz. I se vedea bandajul de la git. petrecut şi peste umărul sting, dar părea liniştită. Avea o branulă cu perfuzia ataşată la mina dreaptă.

Morgan citi ce scria pe pungile agăţate pe suportul pentru perfuzii: un antibiotic şi soluţie salină standard, pentru hidratare.

- Hei. se auzi vocea ei, de-abia perceptibilă, dar destul cît să-l facă să tresară. Se uită atent la ea şi o văzu că zimbeşte.
- Hei, şopti el şi o mingiic pe obraz. Am auzit că te vor da afară de aici în cîtcva orc.
- Aşa mi-au spus, cu condiţia să nu fac febră. Sper ca antibi oticele pe care le-au inoculat în mine să-şi facă treaba.

Cu cît vorbea mai mult Bo, cu atit Morgan constata o dificultate în glas şi o răguşcală. probabil fiindcă avea gitul umllat. Da, citcva zile ii va fi greu.

Cit de puţin a fost ca să o piardă. Realitatea aceasta il pălmuia de-abia acum. I s-au împăienjenit ochii.

- Morgan? spuse ea. chinuindu-se să se ridice.

F.1 ii luă mina stingă şi şi-o lipi de obraz.
- Si faci bine să te vindcci mai repede, ce na....se opri aici. fiindcă nu era momentul potrivit pentru obscenităţi de limba). Mă auzi?
- La tine mă gindcam îngrozită că nu ai auzit lătratul lui Tricks şi nenorocitul va intra, te va ucide, o va ucide şi pe ca în faţa mea. M-am gîndit că m-a omorit şi pe mine. Speram doar că nu trage bine. că ai auzit-o pe Tricks. că...Ea unde este?
- În Tahoe. mă aşteaptă. Jesse a ţinut-o la secţie cu el. Am luat-o cu în drum spre tine.
- Să nu o laşi să aştepte mult, îi recomandă ea. Oricum, te-am văzut cu coada ochiului...nu puteam fi sigură, pentru că el mi-a smucit capul. Nu puteam să fac nimic, aşa că m-am trintit la pămint. ca să-i menţin atenţia asupra mea.
Deci Bo se aştepta să moară. Nu a încercat să se salveze, ci să-l slavcze pe el. Morgan simţea deja un nod în git.
- Mai aveam puţin şi făceam infarct, cînd l-am văzut că te ţine în faţa lui.
- Şi cu te iubesc, zise ea pur şi simplu, cu o uşurinţă pe care o au doar femeile îndrăgostite, deşi Bo s-a ferit mult timp să-şi exprime sentimentele. Morgan ştia că este binecuvintat că a găsit-o, că i-a dărimat zidurile de apărare, dar se simţea şi onorat. Totuşi, există şi un avantaj.
- Care anume?
- Nu mai trebuie să aşteptăm ca să ne căsătorim. Bo oftă şi adormi, cu mîna tot pe obrazul lui Morgan.
Sigur că nu vor mai aştepta, se gindca Morgan.
Peste zece zile era programaţii nunta lor. Au trebuit să aştepte atît de mult, dcoarecc Bo fusese rănită şi nu dorea să îmbrace rochia de mireasă şi să poarte la glt un bandaj gros.
Au apelat la serviciile lui Brandwyn Wyman pentru fotografii. fiindcă ea s-a oferit să imortalizeze evenimentul gratis, ca să-şi facă mina pentru viitor.
Chiar şi după cele zece zile, Bo avea un bandaj subţire Ia gil, dar acesta era mascat de o panglică din mătase crem. care era şi nuanţa rochiei din dantelă. Efectul Victorian o avantaja pe mireasă, mai ales datorită coafurii pe care i-a pregătit-«» Daina: i-a strins lejer părul în creştetul capului şi i-a lăsat dteva şuviţe

pe frunte şi pe git. Buchetul miresei era făcut din trandafiri alb-rozc, prinşi cu aceeaşi panglică pe care o avea la git.
Cu o zi în urmă i s-au scos copcile, la insistenţele ei, nu că aşa a indicat chirurgul, doar nu el se căsătorea, ci Bo. iar acum se simţea grozav, dar era totuşi precaută.
Au participat foarte mulţi membri ai comunităţii din ilamrickville. Miss Doris a insistat să facă ca tortul gratis, dar Bo a negociat cu ea un preţ modic măcar, de dragul bucătăresei. Morgan era atent la toate detaliile pe care Ic presupune un eveniment de genul acesta.
Pină la ieşirea ei din spital, casa lui Bo nu mai era locul crimci. fiindcă ancheta avansase. Ia insistenţa lui Morgan. Se implicase şi FBI-ul, dar silenţios. Varianta oficială a fost că domnul Kingslcya murit într-un accident auto. Inmormintarea
Echipa de investigatori IT a lui Axei nu a descoperit nimic din *ce* el spera că o va incrimina pe doamna Kingsley. Ea a organizat inmormintarea cu demnitate, în linişte, primind condoleanţe de la cei care l-au cunoscut. Demisionase din Comitetul HASC şi nu mai era Ia curent cu toate detaliile militare cruciale. Accasta era o miică victorie - prea mică, pentru un ego uriaş, ca al lui Axei, insă el nu renunţase.
Bo lăsase în trecut ziua aceea oribilă, cînd Kyle Gooding a încercat să o omoare pe Tricks. A avut cîteva coşmaruri, dar numai în primele zile după ce a fost împuşcată şi nu putea dormi bine din cauza gîtului.
Totuşi, i ar fi plăcut să se mărite în curtea propriei case.
Cind a revenit de Ia spital, totul era ca în trecut, petele de singe fuseseră îndepărtate de pe iarbă şi pavaj, iarba tunsă şi stilpii de pe aleea principală vopsiţi. Morgan avusese grijă de toate amănuntele, ca să nu-i producă suferinţă.
Aşadar se vor căsători în parcul central, unde era amplasat un foişor intim, care găzduise şi alte cununii.

- Să te pregăteşti, o îndemna Morgan în pre ziua nunţii, cînd reveneau de la cabinetul chirurgului. Mama lui şi tatăl vitreg sosiseră ieri. iar 'Iheresa. mama lui a insistat să înnopteze la un motel, ca să nu-i încurce pe cei doi, iar Bo a apreciat asta în mod special.

Seara au ieşit împreună la cină, ca să se cunoască mai bine. îşi rcluascră rutina, ba chiar Bo a trebuit să meargă la muncă la o săptămînă după spitalizare, fiindcă munca de birou nu aşteaptă pe nimeni şi nu avea de gînd să fie ocupată în ajunul nunţii sale.
- Pentru ce? întrebă ca.
- Axei vine la nuntă.
- Cum? Bo întoarse capul brusc, gest care-i provocă o durere cumplită de git. Au! exclamă ea. Fir-ar să fie! Chiar vine? Cine l-a invitat?
- Nimeni. Ai uitat că este un eveniment deschis? Cine vrea să vină, să vină. Oamenii din echipa mea sînt între misiuni, aşa că vor veni. deci a decis să vină şi el cu el
- Mai bine veneau ai mei. dccit ci. fir-ar să fie. Te rog să-l ţii departe de mine. înţelegi?
- Se va purta exemplar. Evident, Axei nu se poate lăuda cu
- Ştiu. Vom avea grijă să-l aşezăm la masă lîngă lx»rctta, ca să-l monitorizeze şi să-l aranajeze la nevoie. Am rezolvat problema, gata, zise ea.
- Sint impresionat. Ce strategie dură. Acum chiar sper să
- Şi cu. De-abia aştept să o văd pe Loretta trimiţîndu-i un croşcu lui Axei. Dacă se va intimpla asta. Bo chiar avea de gînd să propună în consiliul oraşului o mărire a salariului Lorettei.
Ziua cea mare s-a derulat calm, fiindcă nu s-a tăcut caz pentru detalii. Ciţiva voluntari de la biserică au amplasat scauncic pliabile, apoi le-au adunai, aşa simple cum erau, fără fundife şi zorzoane colorate.
Mese lungi au fost aranjate într-un bufet suedez modest, cu răcoritoare şi fursecuri, dar şi cu tortul pregătit de miss Doris. A fost adusă şi bere special din Alabama. de la compania Back Forty Bccr. Aveau şi ceai, apă minerală, plus citeva feluri de tărie, pentru puţinii consumatori.
Daina, Kenny Michaels şi Emily. Brandwyn, apoi Kalie au ajutat Ia instalarea luminiţelor în foişor, dar şi prin tufele sau copacii care imprejumuiau foişorul.
Băieţii din echipa lui Morgan au apărut inainte de ceremonie. Bo şi Morgan erau deja în oraş. se pregăteau la secţia de poliţie. Morgan şi-a cumpărat un costum nou desigur, pentru că dintre cele vechi niciunul nu făcea cinste evenimentului. Foarte bine

aşa.Băieţii din echipa lui nu au luat-o prea mult în seamă pe Tricks, dar după citeva aruncări ale mingici de tenis şi aducerea ei la picioarele celui care a aruncat-o cel mai frumos, părerile au inceput să se schimbe. Kodâk a fost prima ei alegere, dar el a aruncat mingea prea tare. aşa că Tricks î-a adus-o la picior altui coleg, iar la el s-a uitat cu minie ciinească, iar băieţii şi-au schimbat din nou părerea despre inteligenţa ei. Morgan i-a instruit cum trebuie aruncată mingea, nici prea tare. nici prea uşor. iar din momentul acela Tricks a intrat în jocul lor. Se simţea de-a dreptul fericita, cu atita atenţie asupra ei.
Toţi o mingiiau, o alintau şi toată lumea a fost uimită cînd la ora exactă cînd ştia că este ora mesei, s-a aşezat în fata bolului şi nu s-a mişcat de acolo pînă ce nu a primit hrana ei.
Axei era uimiL.

- Poate o vom folosi În acţiunile noastre, zise el incintat de prestaţie.
- Ţine- te departe de ea, zise Morgan. Bine că nu l-a auzit Bo, altminteri ar fi trimis-o pe una din surorile Hobson să-i ardă casa din temelii.

Tricks nu l-a plăcut pe Axei de la început şi chiar întorcea capul ori de cîte ori el se pregătea să o mingiic. Probabil că animalul de casă cel mai potrivit pentru Axei era un şarpe.
În sfîrşit, veni ora ceremoniei. Bo păşi în foişor. îmbrăcată ca o zeiţă romană, la braţul lui Morgan. Avea o siluetă de model, iar coafura completa perfect tabloul miresei fericite.
Pe primele locuri din faţă s-au aşezat mama şi tatăl vitreg al lui Morgan. Haina era tot acolo, alături de Kenny şi primarul Buddy, însoţit de consoarta lui. Tricks era în faţa Dainei. care o ţinea de lesă. de teamă că se va repezi spre miri şi va strica
Pe partea cealaltă stăteau lesse şi Kalie, tot pe primul rind. Pe cel de al doilea stăteau colegii lui Morgan. Axei stătea lîngă Loretta şi părea impresionat. F.ra o zi perfectă.

Cind pastorul a rostit „Isabeau Rebecca

Maran. îl iei de soţ pe acest bărbat...”, discursul lui a fost întrerupt de Tricks. care evident şi-a găsit momentul cel mai nepotrivit. Cum, necum s-a fofilat din lesă, a păcălit-o pe Daina şi s-a strecurat intre miri. acolo preferind să rămină pînă la slirşitul ceremoniei. Acolo era locul ei. intre cei doi

oameni pe care-i
iubea

.Mai tirziu, după ce s-a băut destulă berc şi s-au mintal loatc bunătăţile, Bo şi Morgan au dansat pe iarbă, iar Tricks s-a dus să moţâie puţin. Bo observă că Morgan. Axei şi băieţii din echipă s-au retras sub un copac şi stăteau de vorbă.
Bo preferă să rămină cu Dama şi Ihercsa. ca să nu se amestece în conversaţii profesionale, dar mai mult nu dorea să stea aproape de Axei. Totuşi, dacă va atla că Morgan trebuie să plece într-o misiune? Trebuia să ştie, fiindcă era soţia lut şi erau împreună la bine şi la rău.
Se duse la ei. cu autoritatea specifică miresei.
- A apărut ceva Ia orizont? întrebă ea. Trebuie să plecaţi undeva? îl întrebă, dispusă să-i ajute să-şi facă bagajul, dacă datoria o cere.
- Nimic special, zise Morgan. Tocmai demisionam din echipa GO.
-Ce?
- Tu eşti de vină, comentă Axei pe tonul lui ironic, acuzator
- Loretta! strigă Bo, căutind-o din priviri pe adjuncta ei. O văzu lîngă soţul ei, Charlie, la un pahar de suc. Aceasta veni degrabă.
Axei se albi la faţă şi făcu un pas inapoi.
- Bo nu mi-a cerut să demisionez, habar nu are de asta. Este decizia mea. Nu sînt prea bătrîn şi mai am cîţiva ani buni ca să mă menţin în formă, aşa că mă retrag acum. Vreau să rămin aici. vreau să-mi întemeiez o familie...zise Morgan.
- O familie? se miră Bo. şocată.
- Cu permisiunea ta, o complimentă Morgan. Aşa că demisionez.
- I.a naiba, zise Axei. Ştiam eu că nu trebuia să te trunit aici.
- Doar tu l-ai tnmis aici, cap-sec, mormăi Bo. tar acum se allau faţă în faţă. Morgan o trăgea inapoi, dar cu coada ochiului o zări pe Loretta pregătită de atac.
- Mac. las-r» haltă, altminteri eşti pierdut, ii avertiză el.
Axei înţelese mesajul şi se retrase imediat, cu miinile la spate. Loretta il fixa cu privirea, atentă la fiecare mişcare.
- Eşti printre cei mai buni lideri de echipă. *Cc* naiba, *eţli* cel mai bun. spuse Axei, şi pe faţa lui se citea frustrarea, doar că fusese avertizat să-şi vadă de treabă.

- Renunţă, interveni şi Kodak zimbitor. !i plăceau astfel de scene. Promoveazã-l pe unul din noi şi obişnuieşte-te cu idcca. Angajează! pe Morgan consultant, ca să nu-l pierdem complet. Axei ascultă atent şi căzu pe ginduri. Loretta ajunse În mijlocul grupului şi tocmai se uita la Axei de sus. de la înălţimea pantofilor cu toc-cui pe care-i purta.
- Bondocul face probleme? întrebă ea. Uimitor cum o femeie într-o rochie verde, cu floricele albe, machiată şi plină de bijuterii, pe tocuri poate să arate atit de intimidant. dar Loretta o făcea foarte bine. Dusese performanţa la ni%-el de artă. O aiuta şi Morgan, care relatase în detaliu scena cu ea şi Warrcn Gooding, aşa că toţi cei de acolo îi ştiau reputaţia şi că în general nu ia prizonieri.

Bo ridea în hohote. Bărbaţii zimbeau ciincşte. Axei era deopotrivă revoltat şi ingroz.it. Nu era bondoc, poate doar de inălţime medie, dar lîngă loretta, chiar părea scund.

- Încearcă, spuse Bo. ca să-l aţiţe mai mult.

Loretta aştepta, cu ochii pe Axei. El se foia; roşise complet, îşi strecură un deget la gulerul cămăşii. Bo era sigură că se pregăteşte pentru o scenă de-a lui. dar se temea de reacţia Lorettei. Pentru el era o necunoscută, dar el era pe teritoriul ci. nu invers. Dacă-l punea la pământ, toată lumna prezentă, pînă şi oamenii lui ar jura că s-a împiedicat de rădăcina unui copac.

- Vrei să rămii la noi consultant? îi întrebă el pe Morgan.Putem să discutăm despre asta, zise Morgan, iar Bo ştia că ar fi fost cca mai bună soluţie. Totuşi, nu II împuternicea pe Axei sa înceapă negocierile.
- Bine, răsullă Axei. Vino să vorbim luni. Dacă nu plecaţi în luna de miere. Se uită spre Bo. iar pe faţa lui se citea că nici acum nu-i sine să creadă că Morgan s-a căsătorit cu ca.
- Deocamdată fără lună de miere, zise Bo. Aşteptam o perioadă cînd pentru Unc va fi cel mat greu.

Perfect.

Morgan verifică dacă sala de tribunal fusese asigurată corespunzător, apoi intră şi el. Kyle Gooding era adus de aprod. Procesul durase destul de mult, dar Kyle a rămas în arest tot timpul, aşa că nici nu mai conta.

Cum şi-a imaginat, familia lui Gooding era prezentă În sală. Era şi procurorul, avocatul lui Gooding. plus doi reporteri curioşi. Morgan se aşează separat de ceilalţi, fiindcă voia să lic văzut de Kyle.

Kyle era tuns şi purta costum, de parcă se aştepta să iasă azi din tribunal. Cei din familie se foiau pe scaune. El se uita spre ei şi le zimbea. În clipa aceea Morgan a ştiut că nu se va ţine de înţelegerea pe care au făcut-o.

Stătea ca o stană de piatră şi-l fixa pe Kyle. Acesta simţi că este privit, se Întoarse cu faţa spre familie, apoi studie restul audienţei din sală. 11 văzu pe Morgan şi făcu ochii mari, cît cepele, apoi înghiţi în sec. Morgan îl privea doar. dar ferocitatea din ochii lui il ardea pe Kyle. Ticălosul a încercat să o distrugă pe femeia iubită şi nu avea de gînd să-l lase să scape.

Poate azi nu va face nimic, dar vine ca vremea scadenţei. Va alege el momentul şi circumstanţele, iar atunci se va dezlănţui.

Kyle păli. împietrit de intensitatea privirii lui Morgan, dar ţinea capul drept.

Cîntl s-au citit acuzaţiile şi judecătorul l-a întrebat cum pledează. Kylc Gooding a răspuns cu glas stins, tremurat:

- Vinovat

Cei din familia lui au inccput să vocifereze, fiindcă nu le asta se aşteptau. Avocatul lui l-a privit înnebunit de furie. Judecătorul a cerul să se facă linişte în sală, iar Morgan a rămas neclintit,

urmărind calm cum se liniştesc spiritele. Kyle a fost scos din sală încătuşat şi l-a privit peste umăr pe Morgan.
Nici acum Morgan nu s-a clintit, însă a păstrat contactul vizual cu victima lui.
După ce s-a închis uşa În spalele lui Kylc. s-a ridicat şi a plecat spre maşină. îşi luase de la apartamentul lui camioneta în wcckendul după ce cl şi Bo s-au căsătorit, adică acum opt zile. Au adus de la debarcader şi *Rechinul,* care acum se odihnea în curtea lui Bo.
Cind ieşi din clădirea tribunalului, ridică privirea spre cerul senin şi îşi zise că este o zi pcrfcctă pentru pescuit

SFÎRŞIT